

12

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

זטיבה: משרד ראש הממשלה
 תת זטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
 שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית

סימול מקורי: 3 תקופת החומר: 3/1990-3/1990
 מזחה פיזי: א - 9 / 5022
 13/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק

א - 9 / 5022

מזחה פיזי: 43.4/13 - 788
 מס פריט: 2169030
 כתובת: 02-111-02-05-04
 13/11/2012

מס' תיק מקורי

מחלקה

1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1942

1943

1944

1945

1946

1947

1948

1949

אאא, חוזם: 19450
 אל: רהמש/779
 מ-: וו, נר: 658, תא: 270490, זח: 1700, דח: ב, סג: סב,
 בבבב

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל : מנכל

דע : משהבט - מתאם פעולות הממשלה בלבנון

מנכל רה'מ'

מאת: השגריר, וושינגטון

שחרור בני ערובה

1. להלן משיחה בא'צ' עם ריצ'רד האס (27/4)

א. האמריקאים מצפים שבסוף שבוע זה ישוחרר בן ערובה נוסף ומסתמכים על מידע שהגיע אליהם ממספר מקורות.

האס מעריך כי בימים הקרובים כאשר המשא ומתן שלהם לשחרור בני ערובה יתקדם הם עשויים לפנות אלינו במטרה להגיע לתכנית מתואמת שלשמה יבקשו שיתוף פעולה שלנו.

ב. האס שאל על מספר השבויים והעצורים השיעים שבידינו ואם נוסף לשייך עובייד נמצאים בידינו אנשים נוספים שלאנשי חיזבאללה ענין מיוחד בהם. השבתי כי אין בידי נתונים מדוייקים. עוד הבהרתי עיקרי מדיניותנו כפי שהובהרה עי שהבט בסוף יולי 89 לפיהם אין להעלות על הדעת שישראל תשתף פעולה בנושא זה מבלי להבטיח שחרור השבויים הישראלים. על כך ענה האס שעמדתנו ידועה ומובנת להם.

2. התרשמתי מדברי האס בשיחה שבממשל מעבדים עתה תכנית שתחייב מנקודת ראות אמריקאית שיתוף פעולה ורצון טוב ישראלי כדי להבטיח שחרור בני הערובה.

ארד

תפוצה: שהח, סשהח, רהם, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, תאמנ),
 בנצור, סולטן, סייבל

ססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 28.04.90

דף 1 מתוך 2

עותק 5 מתוך 26

סודי ביותר

נכנס

19453

* חוזם: 4,19453

* אל: המשרד

* יעדים: בטחון/994, רהמט/781, מצב/2096, מנמת/1106

* מ-: ווש, נר: 657, תא: 270490, זח: 1800, דח: מ, סג: 30

* תח: ס: צפא

* נד: 8

* סודי ביותר/מיידי

* אל : המנכל

* דע : משהבט/מתאם הפעולות בלבנון - אורי לוברני

* מנכל רה'מ'

* מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

* פגישה עם פגי סיי

* 1. השגריר נפגש עם הגב' סיי, אחותו של בן הערובה האמריקאי

* טרי אנדרסון (27/4) לבקשתה. נכת הח'מ'.

* 2. להלן עיקרי דבריה:

* א. הסבירה תחושת חוסר האונים בה היא ובני המשפחות האחרים

* נמצאים משלא נמשך תהליך שחרור בני הערובה אחרי שחרור

* פולהיל. לה ולאחרים תחושה שיש לעשות דבר מה, גם אם לא ברור

* מהו אותו דבר.

* ב. מתוך תחושה זו ובידיעת אנשים במימשל ביקשה את הפגישה עם

* השגריר כדי לבקש עצתו מה עוד ניתן לעשות.

* נראה לה, הוסיפה, שלארהב יהיה קשה לבקש מישראל באורח רשמי

* לסייע, אך היא, בשם המשפחות פונה ומבקשת סיוענו על בסיס

* הומניטרי. מבינה הקושי שבשחרור השייך עובייד אך יודעת

* שבשחרור כמה מעצורי חיאם יועיל.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 2

* עותק 5 מתוך 26

* ג. הזכירה פגישותיה עם ווילאטי, ערפאת, שיראק ואחרים.

* ווילאטי הבטיח בעקיפין שהתהליך יימשך גם אם הוא מסובך עתה

* יותר. לאיראן מידה מסויימת של השפעה על השבויים. הוסיפה

* אשמבינה הקשויים שלנו וכי לא תבקש מאיתנו לתת יד לפתרון שלא

* יכלול גם את אנשינו. חיי אחיה יקרים לה, אך היא יודעת שכך

* גם חיי אנשינו.

* ד. התרשומתנו בשיחה היתה, כפי שגב' סיי העידה, שגם אם

* גורמים במימשל ידעו על פגישתה אינה מעורה ומודעת למהלכי

* הממשל אם בכלל. הפגישה מבחינתה היא ביטוי למבוכה וחוסר

* האונים שהיא חשה כאשר כל המאמצים עולים בתוהו. שאלה

* לתגובתנו לאפשרות, שאם ארהב לא תפנה פורמלית לישראל בנושא

* האם נהיה מוכנים לקבל פניה של המשפחות.

* 4. השגריר הביע במהלך השיחה הבנתנו והזדהותנו עם המשפחות

* ומאבקה האישי לשחרור אחיה. הוסיף ברוח דברי שהבט מסוף יולי

* 1989.

* לשאלתה לתגובתנו לבקשה אפשרית של המשפחות לסיוע ציין שאינו

* יכול להתחייב מבלי שנעביר הדברים קודם ארצה.

* עמרני

* לב

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), בנצור,

* מצפא, סולטן, סייבל

1. The first part of the document discusses the general principles of the law of contract. It states that a contract is an agreement between two or more parties, which is enforceable by law. The document then discusses the elements of a contract, which are offer, acceptance, and consideration. It also discusses the types of contracts, such as express and implied contracts, and the remedies available for breach of contract.

2. The second part of the document discusses the law of tort. It states that a tort is a civil wrong that causes harm to another person. The document then discusses the elements of a tort, which are duty of care, breach of duty, and damage. It also discusses the types of torts, such as negligence, intentional torts, and strict liability torts, and the remedies available for tort.

3. The third part of the document discusses the law of property. It states that property is a legal right in a thing. The document then discusses the types of property, such as real property and personal property, and the ways in which property can be acquired and transferred. It also discusses the remedies available for breach of property rights.

4. The fourth part of the document discusses the law of trusts. It states that a trust is a legal arrangement in which one person (the trustee) holds property for the benefit of another person (the beneficiary). The document then discusses the elements of a trust, which are intention, certainty of intention, and certainty of subject matter. It also discusses the types of trusts, such as express trusts and implied trusts, and the remedies available for breach of trust.

5. The fifth part of the document discusses the law of agency. It states that an agent is a person who is authorized to act on behalf of another person (the principal). The document then discusses the elements of an agency, which are authority, control, and disclosure. It also discusses the types of agency, such as express agency and implied agency, and the remedies available for breach of agency.

6. The sixth part of the document discusses the law of insurance. It states that insurance is a contract in which one person (the insurer) agrees to pay a sum of money to another person (the insured) in the event of a loss. The document then discusses the elements of an insurance contract, which are offer, acceptance, and consideration. It also discusses the types of insurance, such as life insurance and fire insurance, and the remedies available for breach of insurance.

7. The seventh part of the document discusses the law of consumer protection. It states that consumer protection is the protection of consumers from unfair trade practices. The document then discusses the elements of consumer protection, which are unfair trade practices, such as false advertising and deceptive sales practices. It also discusses the remedies available for consumer protection, such as rescission and damages.

8. The eighth part of the document discusses the law of intellectual property. It states that intellectual property is a legal right in an intangible asset. The document then discusses the types of intellectual property, such as patents, trademarks, and copyrights, and the ways in which intellectual property can be acquired and transferred. It also discusses the remedies available for breach of intellectual property rights.

סודי ביותר/מידי

אל : המנכל

דע : משהבט/מתאם הפעולות בלבנון - אורי לוברני
מנכל רה'מ'

מאח: לשכת השגריר, וושינגטון

פגישה עם פגי סיי

1. השגריר נפגש עם הגב' סיי, אחותו של בן הערובה האמריקאי
טרי אנדרסון (27/4) לבקשתה. נכח הח'מ'.

2. להלן עיקרי דבריה:

א. הסבירה תחושת חוסר האונים בה היא ובני המשפחות האחרים
נמצאים משלא נמשך תהליך שחרור בני הערובה אחרי שחרור
פולהיל. לה ולאחרים תחושה שיש לעשות דבר מה, גם אם לא ברור
מהו אותו דבר.

ב. מתוך תחושה זו ובידיעת אנשים במימשל ביקשה את הפגישה עם
השגריר כדי לבקש עצתו מה עוד ניתן לעשות.

נראה לה, הוסיפה, שלארהב יהיה קשה לבקש מישראל באורח רשמי
לסייע, אך היא, בשם המשפחות פונה ומבקשת סיוענו על בסיס
הומניטרי. מבינה הקושי שבשחרור השייך עובייד אך יודעת
ששחרור כמה מעצורי חיאם יועיל.

ג. הזכירה פגישותיה עם ווילאטי, ערפאת, שיראק ואחרים.
ווילאטי הבטיח בעקיפין שהתהליך יימשך גם אם הוא מסובך עתה
יותר. לאיראן מידה מסוימת של השפעה על השבויים. הוסיפה
שמבינה הקשיים שלנו וכי לא תבקש מאיתנו לתת יד לפתרון שלא
יכלול גם את אנשינו. חיי אחיה יקרים לה, אך היא יודעת שכך
גם חיי אנשינו.

ד. התרשומתנו בשיחה הייתה, כפי שגב' סיי העידה, שגם אם
גורמים במימשל ידעו על פגישתה אינה מעורה ומודעת למהלכי
הממשל אם בכלל. הפגישה מבחינתה היא ביטוי למבוכה וחוסר
האונים שהיא חשה כאשר כל המאמצים עולים בתוהו. שאלה
לתגובתנו לאפשרות, שאם ארהב לא תפנה פורמלית לישראל בנושא
האם נהיה מוכנים לקבל פניה של המשפחות.

4. השגריר הביע במהלך השיחה הבנתנו והזדהותנו עם המשפחות
ומאבקה האישי לשחרור אחיה. הוסיף ברוח דברי שהבט מסוף יולי
1989.

לשאלתה לתגובתנו לבקשה אפשרית של המשפחות לסיוע ציין שאינו
יכול להתחייב מבלי שנעביר הדברים קודם ארצה.

עמרני

1947-04-10
7. 1947-04-10
1. 1947-04-10
2. 1947-04-10

3. 1947-04-10

4. 1947-04-10

5. 1947-04-10
6. 1947-04-10

7. 1947-04-10

8. 1947-04-10

9. 1947-04-10
10. 1947-04-10

11. 1947-04-10

12. 1947-04-10
13. 1947-04-10
14. 1947-04-10

15. 1947-04-10
16. 1947-04-10

17. 1947-04-10
18. 1947-04-10
19. 1947-04-10

20. 1947-04-10
21. 1947-04-10
22. 1947-04-10
23. 1947-04-10

24. 1947-04-10
25. 1947-04-10
26. 1947-04-10
27. 1947-04-10

28. 1947-04-10
29. 1947-04-10

30. 1947-04-10
31. 1947-04-10

32. 1947-04-10

תפוצה: שיהח, טשהח, רהם, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, תאמנ),
בנצור, מצפא, סולטן, סייבל

ססס

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice to ensure transparency and accountability.

2. The second part of the document outlines the procedures for handling discrepancies. It states that any variance between the recorded amounts and the actual amounts should be investigated immediately and reported to the relevant authorities.

3. The third part of the document provides a detailed breakdown of the financial data for the period. It includes a table showing the total revenue, expenses, and net profit for each month, along with a year-to-date summary.

4. The fourth part of the document discusses the impact of the current economic conditions on the business. It notes that while there are challenges, the company remains committed to providing high-quality products and services to its customers.

5. The fifth part of the document concludes with a statement of intent. It expresses the company's confidence in its future growth and its commitment to ethical business practices.

6. The sixth part of the document provides a detailed analysis of the market trends. It identifies key factors that are driving the demand for the company's products and discusses the potential opportunities for expansion into new markets.

7. The seventh part of the document discusses the company's marketing strategy. It outlines the various channels through which the company plans to reach its target audience and the metrics used to measure the success of these efforts.

8. The eighth part of the document provides a detailed overview of the company's human resources. It includes information on the current workforce, the company's recruitment strategy, and the training and development programs in place.

9. The ninth part of the document discusses the company's environmental and social responsibility initiatives. It highlights the various ways in which the company is committed to reducing its carbon footprint and promoting social equity.

10. The tenth part of the document concludes with a final summary of the key findings and recommendations. It reiterates the company's commitment to excellence and its vision for the future.

11. The eleventh part of the document provides a detailed overview of the company's financial performance. It includes a table showing the revenue, expenses, and profit for each quarter, along with a year-to-date summary.

12. The twelfth part of the document discusses the company's risk management strategy. It outlines the various risks that the company faces and the measures in place to mitigate these risks.

13. The thirteenth part of the document provides a detailed overview of the company's operations. It includes information on the various departments, the company's production process, and the quality control measures in place.

14. The fourteenth part of the document discusses the company's customer service strategy. It outlines the various ways in which the company is committed to providing exceptional customer service and the metrics used to measure the success of these efforts.

15. The fifteenth part of the document concludes with a final summary of the key findings and recommendations. It reiterates the company's commitment to excellence and its vision for the future.

סודי ביותר/מידי

אל : מצפא, מאף, תפוצות

מאת: ק. לקונגרס

פגישת השגריר עם הקונגרסמן אקרמן

1. ב-25/4 נפגש השגריר עם אקרמן לבקשת האחרון. נכחה הח'מ'. אקרמן ביקש הפגישה כדי לעדכנו לגבי ביקורו באתיופיה.

2. בפתח השיחה התייחס אקרמן להצבעה על ההחלטה על ירושלים. (ההצבעה התקיימה יום לפני כן). לדבריו היו מודאגים מאד מהעיתוי שהיה הגרוע ביותר על רקע האירועים סביב המבנה ברובע הנוצרי. סיפר כי במהלך ההצבעה בא אליו הקונגרסמן ג'ו קנדי ושאלו האם אינו סבור (אקרמן) שתושבי ירושלים הם שצריכים להחליט? אקרמן השיב כי על ישראל להחליט על בירתה. קנדי התעקש כי על האנשים המתגוררים בעיר להחליט והוסיף כי הנושא מאד קוטרוברסיאלי. אקרמן חזר ואמר כי אם מדינה מחליטה על בירתה זו צריכה להיות גם עמדת הקונגרס. האם מעמדה של רושינגטון D.C ג'כ' תועמד להצבעה. אקרמן המשיך וסיפר כי קנדי חזר למושביו ובכ'ז הצביע נגד. לאחר שראה שמספר התומכים הולך וגדל שינה, ברגע האחרון הצבעתו ועבר לתמיכה.

3. אקרמן תיאר בפרוטרוט ובאריכות פגישותיו באתיופיה (ברוח דיווחו של השגריר יופה) לגבי פגישתו עם מנגיסטו ציין מספר נקודות שראוי להוסיף על מברק יפה:

א. מנגיסטו סיפר לו כי פירסם הודעה לפיה זכותם של יהודי אתיופיה המגיעים לישראל להתיישב בכל מקום שירצו לרבות בשטחים.

ב. להערת אקרמן כי פורסם בעיתונות על הסיוע הצבאי שמקבלת אתיופיה מישראל אמר מנגיסטו (כך גם קסהקדה בפגישה נפרדת) כי הדיווחים אינם נכונים. אמנם מצפה לסיוע צבאי אולם טרם קיבל סיוע כלשהו. אקרמן הבהיר למנגיסטו שישראל לא תעביר לאתיופיה נשק/ציוד אמריקנים. כ'כ' ישראל מבקשת מארהב

TO LOOK THE OTHER WAY) אקרמן הסביר שיופה ביקש ממנו להעביר מסר זה).

ג. יציאת היהודים - לאחר בקשת אקרמן לאפשר יציאה מיידית של היהודים השיב מנגיסטו:

1. לגבי 3500 היהודים הנמצאים באדיס, קיימת בעיית TRANSPORTATION AND COST לאחר שאקרמן הציע פתרונות שונים לבעיה ע'י חכירת מטוסים והבטיח כי הן התחבורה והן הכסף אינם מהווים בעיה השיב מנגיסטו THEN CONSIDER IT DONE

2. לגבי היהודים הנמצאים בחבל גונדר אמר מנגיסטו שקיימת בעיה ושאל את אקרמן 'כיצד תעבירו אותם'? אקרמן השיב כי מבין ששני מטוסי תובלה צבאיים יוצאים כל יום מאדיס לאיזור. 'מדוע עליהם לשוב ריקים. ניתן להביא היהודים

1988-01-14
780-88-117
MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI
DATE: 1-14-88

TO: SAC, NEW YORK

FROM: SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

מגונדר במטוסים אלה לאדיס ומשם להמשיך להוציאם (באופן ישיר) מאתיופיה'. אקרמן הוסיף כי יש להוציאם במהירות רבה שכן הם נתונים למעשי ביזה שוד ופגיעות אחרות. מנגיסטו הגיב כי אין אלה כוחותיו הפוגעים ביהודים אלא האריתראים והערבים. אקרמן הגיב כי זו בדיוק הבעיה וכי מנגיסטו יוכל להצטייר כמציל היהודים.

אקרמן מסר כי עיבד DEAL עם מנגיסטו לגבי טיסות אדיס-גונדר-אדיס והבטיח שהכסף ישולם. מנגיסטו ביקש ששגריר יופה יעבד הפרטים. (הנושא דווח עי אקרמן ליופה).

ה. עם חזרתו של אקרמן לוויינגטון, דיווח על פגישותיו להרמן כהן ואנשיו (ללא מתן פרטים מדויקים לגבי יהודי אתיופיה) וביקש פגישה עבור קסהקדה עם המזכיר בייקר. הרמן כהן שאל את אקרמן האם הוא היה ממליץ לבייקר לקיים פגישה זו. אקרמן השיב כי לא עליו להחליט על כך אולם מדובר בחיי עשרת אלפים איש ולפיכך פגישה כזו הינה בעלת ערך. קסהקדה פגש את כהן שלוש פעמים אולם האחרון מסרב לארגן פגישה עם בייקר עד אשר ימולאו מספר תנאים.

כהן סיפר בינתיים לאקרמן שקסהקדה אישר לו נכונותם להתיר יציאת היהודים. בינתיים, כדברי אקרמן, נשא קסהקדה נאום באום בו מסר שבכוונתם להפציץ את נמל מסוואה (בניגוד למה שהבטיח בוויינגטון שיאפשר פתיחת הנמל במהירות) ולפיכך לא מתכוונים לארגן פגישה עם המזכיר.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, רהם, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, הדס, מאפ, 1,
תפוצות, רם

ססס

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

מצפ"א
טל' 3244

- סודי -

א' אייר תש"ן
26 באפריל 1990
913.11

72092

הנדון: צפ"א בשבוע המסתיים ב- 26.4.90

1. יחסי ישראל- ארה"ב : כללי

מדיווחים שונים ומקורות עתונאיים עולה כי במחמ"ד ובבית הלבן שורת תרעומת קשה ואזירה עכורה נגד ישראל. הסיבות לכך (בעיניים אמריקניות) נובעות מאי-התקדמות בתהליך השלום, חוסר המוצא הפוליטי בארץ ופרשת אכסנית סט. ג'והן ברובע הנוצרי.

2. הרובע הנוצרי בירושלים

כניסתם ושהותם של אנשי "עטרת כוהנים" לאכסנית סט. ג'והן התפתחו לארוע בעל השלכות הסברתיות ומדיניות קשות ביותר. בכירים בבית הלבן ובמחמ"ד הביעו תרעומת קשה על הארוע עצמו וגם על מעורבות משרד השיכון ברכישת זכויות המגורים בנכס. דוברת מחמ"ד בהודעה חריפה ב- 23 דנא הגדירה את הישיבה בבנין כ- TAKEOVER וכפעולה "בלתי-רגישה ופרובוקטיבית". כ"כ, אמרה הדוברת כי הודעת משרד השיכון הישראלי כי הוא סבסד את פעולת המתנחלים, הינה מקוממת ביותר. גם בסנט ובבית-הנבחרים הובעה דאגה מן האירוע. סנטורים מויניהאן סארביינס וקנדי פנו בבקשות הבהרה וכן חברי הקונגרס ייטרון ואולימפיה סנאו. בשיחות פרטיות הביעו רבים מהמחוקקים תהיות באשר לרגישות ולפרובוקטיביות הטמונות בפעילות היושבים באכסניה וגם ביחס למעורבות הממשלה.

במגזר היהודי התגובות קשות ביותר. ארגונים יהודיים פרסמו הודעות המביעות אי-שביעות רצון ועד גינוי חריף. בפניות לשגרירות, לקונסוליות וכן ישירות למשרדי חוץ ורוה"מ הדגישו יו"ר ועידת הנשיאים רייך, מנכ"ל איפא"ק דיין ויו"ר ADL פוקסמן את ההשלכות ההרסניות העוללות לצמוח מן האירוע.

בתקשורת פרסם ה- DCX מאמר מערכת חריף ביותר נגד ישראל הזכור מזה שנים. גם הסיקור בתקשורת האלקטרונית, ביחוד נפילת הפטריארך דיאודורוס, פגעו קשה בתדמיתנו.

- 2 -

בסיכומו של דבר, מדובר באירוע העלול להיות בעל השלכות קשות על נכס צאן-ברזל הסברתי כחופש הפולחן בירושלים בציבורי יעד האוהדים את ישראל (נוצרים, קונגרסמנים, רפובליקנים/נוצרים ועוד). וכ"כ, יוכל להעניק צידוק וקדש נוח לממשל להקשות על ישראל בנושאים אחרים שאינם קשורים לרובע הנוצרי (כגון יישום הערביות לדור).

3. עיראק - גרעין - חל"כ

- בשיחה עם השגריר הביע סנטור מויניהאן את נכונותו לערוך שימועים בוועדת המשנה למז"ת על עיראק ומעורבותה בפתוח נשק גרעיני ונשק כימי.

- השגריר האמריקאי מסר לשה"ח נייר ב - 20 דנא ובו הבהרה אמריקנית כי אין לראות את גינויין של עיראק וסאדאם כ"אור ירוק" לישראל לפעול נגד עיראק; ארה"ב תגיב בחריפות (STRONGLY) במידה וישראל אכן תפעל.

- סנטור דאמטו הגיש בסנט להצעת החוק מקבילה (אך בנוסח שונה) להצעת נחוק של המורשה ברמן הקוראת להטיל סנקציות על עיראק. שתי ההצעות טרם נדונו. בהתבטאות אחרת, אשרה דוברת מחמ"ד (24) כי הממשל עוקב בקפדנות אחר הדיווחים כי עיראק שוקלת הקמת אתר ניסוי לטילים במאוריטניה.

4. ערביות לדינור

ועדת המשנה להקצבות זרות בסנט בראשות סנטור ליידי אשרה את חוק ההקצבה המשלים שבמסגרתו כלולות גם הערביות לדינור לישראל. האישור מהווה צעד חשוב נוסף בדרך לאישורן הסופי של הערביות ע"י שני הבתים.

5. סוריה - ארה"ב - בני ערובה

סוריה זכתה השבוע לשבחים מהנשיא בוש על חלקה בשחרור בן הערובה האמריקני בלבנון והנשיא בוש התקשר לנשיא אסד להודות לו אישית.

עם זאת, דוברת מחמ"ד טרחה להבהיר (24), בתשובה לשאלה, כי סוריה עדיין מצויה ברשימת המדינות המסייעות לטרור וכי מרבית הסנקציות שהוטלו עליה בנובמבר 1986 עדיין בחוקף. בין הסנקציות יש למנות הגבלות יצוא גורפות על פריטי טכנולוגיה, ביטול הזכאות הסורית להלוואות מהבנק ליצוא וליבוא, השעית הסכם התעופה, TRAVEL ADVISORY ועוד. טאטוילר ציינה כי עדיין ישנם מכשולים רבים לשיפור מהותי ביחסי שתי המדינות, ביחוד נוכחות קבוצת טרור בסוריה ובשטחי לבנון שבשליטה סורית.

6. ירושלים

ב - 19 דנא פרסם סנטור דול הודעה בעניין החלטת הסנט בנושא ירושלים, לאחר דברים שנשא במליאת הסנט באותו עניין. דול קבע כי למרות שהנו מכבד ומעריך את סנטור מויניהאן ועמיתיו, הוא גורס עתה שקבלת ההחלטה היתה משגה חמור. עצם קבלתה תוך 48 שעות לאחר שהוצגה במליאת הסנט אינה מהווה תעודת כבוד לסנטורים (כולל הוא עצמו) שלא שקלו מספיק השלכות ההחלטה על מדיניות החוץ האמריקנית. ציין כי לא זו בלבד שההחלטה מתעלמת לחלוטין מעמדת מדינות ערב בנושא הרי היא מנוגדת לעמדת הממשל הגורס שיש להשאיר את נושא ירושלים למו"מ בסופו של תהליך השלום. דול, שחזר מביקור במז"ת בלוויית סנטורים מצנבאום, מקלור, סימפסון ומרקובסקי, ציין כי בכל מדינות ערב שמע ביקורת חריפה ביותר על אימוץ ההחלטה בסנט. אימוצה עלול להעניק הזדמנות טובה לכל מי שמעוניין לא להתקדם בתהליך השלום.

בינתיים אשר בית הנבחרים (24) הצעת החלטה בנושא ירושלים כבירת ישראל שהוגשה ע"י המורשה אנגל. ההחלטה אושרה לאחר הצבעה שמיט ברוב של 378:34 עם 6 נמנעים. תצויו הצבעתם נגד של המורשים אובי והמילטון.

7. שימועים בבית הנבחרים

ועדת התקציב בבית הנבחרים אשרה ב - 19 דנא את ה - MARK UP של חוק התקציב לשנת"א 1991. לסיוע החוץ ("פונקציה 150") שוריינו 17.6 בליון דולר הוצאות בפועל (OUTLAY). כ"כ, מופיעות בחוק 2 הנחות : הבטחת הסיוע למדינות קמפ-דייויד וגם התייחסות להענקת ערבויות להלוואות 400 מליון דולר לישראל.

8. ציננות-גזענות

חבר הקונגרס ביל גרין הגיש הצעת החלטה הקוראת לבטל את החלטת עצרת 3379. ההצעה תדון בקרוב בוועדות המשנה המתאימות בבית הנבחרים.

משה בר

XI

1990-04-25

15:22

KESHER-WASHINGTON

1480129

04

27

מדידת	דחילות:	שגרירות ישראל / אוסינגטון טופס פרוק	קד:	1
סוג:	177ג		כתוב:	6
תאריך וזמן מעור:	25.4.90		אל:	מצפ"א
כס פרוק:	המסדר:		דצ:	
540			פאת:	ק. לקונגרס

בית"נן ירושלים
בהחלט לשלנו 529

1. רצ"ב הודעה לעתונות שפירסם הקונגרסמן אבנר לאחר התצבעה על ההחלטה.
2. רצ"ב לכתובתכם. הודעה תיפוצה גם באמצעות התקשורת אחרת (124/4).

הנהלת זרנא דרנגר
[Handwritten signature]

[Handwritten notes in Hebrew]
3
2
1
14

תפוצה:

CONGRESSMAN ELIOT I. ENGEL

Seventeenth District, New York

1407 Longworth House Office Building, Washington, D.C. 20515 • 202/225-2464
 3250 Westchester Avenue, Bronx, N.Y. 10461 • 212/823-7200

540 2/6

FOR IMMEDIATE RELEASE
 April 24, 1990

CONTACT: Frank Pizzurro
 (212) 823-7200

ENGEL RESOLUTION ON UNIFIED JERUSALEM
PASSES HOUSE OF REPRESENTATIVES

A resolution that reaffirms the U.S. Congress' support for a unified Jerusalem was passed by the House of Representatives today by a vote of 378-14 (six Members voted "present"). The resolution, H. Con. Res. 290, was sponsored by Congressman Eliot I. Engel (D - Bronx/Westchester), a member of the House Foreign Affairs Committee.

Prior to the vote, Congressman Engel spoke on the House floor, saying: "Jerusalem is the heart and soul of Israel and, as previous Administrations have maintained, should under no circumstances be divided again. If we expect the Israelis to take real risks for peace, we must assure them that they have solid support from the United States. The passage of this resolution sends that important signal."

Congressman Engel said his resolution could help put the peace process back on track by assuring the Israeli people that the U.S. Congress fully supports a solution that guarantees their security. "While the government of Israel is deeply divided on some issues, this is one issue on which everyone agrees. Every other country in the world has the right to choose its own capital. Israel should be accorded that right as well," Congressman Engel said. The language in the Engel Resolution coincides with the Senate resolution, introduced by Senator Daniel P. Moynihan, which passed the Senate last month.

1990-04-25

15:23

KEESER-WASHINGTON

1480128

05

ENGEL/ JERUSALEM -- 2

540 3/6

The resolution states that the Congress:

- 1) acknowledges that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;
- 2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic religious group are protected; and
- 3) calls upon all parties involved in the search for peace to maintain their strong efforts to bring about negotiations between Israel and Palestinian representatives.

Congressman Engel said: "This resolution makes it clear that the U.S. Congress fully supports a unified Jerusalem and sends a message that the future of Israel must not be jeopardized by thoughtless and inconsistent shifts in American foreign policy."

Since his election to Congress, Representative Engel has traveled to Israel twice and held discussions on the Middle East peace process with Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir, Egyptian President Hosni Mubarak, and other high-ranking officials in both countries. In his floor speech, Congressman Engel also noted the positive role that the government of Egypt has taken in advancing the peace process.

Congressman Engel represents the North Bronx and most of the City of Yonkers.

1998-04-25

15:24

RESER- WASHINGTON

1490129

07

HCR290A

540 4/6

HLC

AMENDMENTS IN THE NATURE OF A SUBSTITUTE TO H.CON.RES. 290

Amend the resolution to read as follows:

101ST CONGRESS
2^D SESSION

H. CON. RES. 290

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Mr. _____ submitted the following concurrent resolution:
which was referred to the Committee on _____

CONCURRENT RESOLUTION

Expressing the sense of the Congress concerning Jerusalem and the
peace process.

1990-04-23

15:38

COPPER-WASHINGTON

1480125

21

HCR290A

2

540 5/6

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be redivided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region; Now, therefore, be it

1 Resolved by the House of Representatives (the Senate
2 concurring), That the Congress--

3 (1) acknowledges that Jerusalem is and should remain
4 the capital of the State of Israel;

1992-04-25

15:39

KEENE-WASHINGTON

1458125

22

BCR290A

540 6/6

3

1 (2) strongly believes that Jerusalem must remain an
 2 undivided city in which the rights of every ethnic
 3 religious group are protected; and

4 (3) calls upon all parties involved in the search for
 5 peace to maintain their strong efforts to bring about
 6 negotiations between Israel and Palestinian
 7 representatives.

חסוי

חסוי

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

Hearing on the FY91 budget request for the State Department before the Senate Appropriations Subcommittee on Commerce, Justice, and State - April 25, 1990

565
2
3

Secretary of State James Baker was the only witness. A copy of his testimony will be mailed to you. Although Baker's testimony, did not mention Israel or related issues, the question and answer period which followed his testimony focused on a number of important issues.

Direct Flights

Senator Frank Lautenberg (D-NJ) said he supports the Refugee Act, and he asked if the Administration would support it too.

Baker said yes - he believes the emigration of Soviet Jews is a "good thing" and he "supports the concept of direct flights" to Israel. Although the Soviets have not yet implemented the Aeroflot-El Al agreement, Baker said he hopes there will be a dialogue on this issue soon.

Voice of America Relay Stations

Chairman Ernest Hollings (D-SC) asked Baker whether or not the Administration still supported these relay stations.

Baker said that "right now" the Administration still supports this project. However, he added, the purpose of this project was to spread the message of freedom in Eastern Europe. Because the situation in Eastern Europe is changing, Baker said the Administration is currently reviewing all of its broadcasting activities.

USIA - International Visitor Program

Senator Warren Rudman (R-NH) said the USIA picked 8 journalists with anti-semitic views to participate in its international visitor program. Rudman was upset about the fact that the U.S. funds this program, and he asked Baker how the Administration responds to this.

Baker said that glasnost has clearly led to increased anti-semitism in the Soviet Union. Baker said he raised this issue with the Soviet leadership in February, 1990, and he is convinced that the Soviet government is not supporting or instigating these anti-semitic attitudes.

Baker said that while he finds these journalists' views to be "deeply offensive," he said the Administration has a strong commitment to free speech. In his opinion, bringing these 8 guests to the U.S. does not mean the Administration shares their views.

Rudman said he agrees with the importance of free speech, he just doesn't think the U.S. should pay for this.

1990-04-25

10:00

KESHER-WASHINGTON

1480125

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

Sanctions vs. Iraq

Senator Lautenberg asked: in view of Saddam Hussein's statement on April 2 (using chemical weapons to destroy Israel), their recent attempts to smuggle weapon devices, and experts saying Iraq has nuclear capabilities, does all this warrant sanctions against Iraq?

Baker's answer was vague. He said some sanctions are in place - Iraq can only purchase certain munitions, and the U.S. is working with the missile technology program to prevent nuclear proliferation.

In regard to Hussein's statement about using chemical weapons, Baker noted that the Dole-led Senate delegation reported that this statement was made on the assumption that Iraq had been attacked by nuclear weapons. Baker said he "would not take sides on what Hussein said."

Lautenberg added that he interpreted Hussein's statement to be very threatening. Baker agreed it was very serious.

Senator Bob Kasten (R-WI) said he thinks Iraq should be placed on the prohibitive list (unable to receive U.S. \$\$) and he asked if the Administration had a position on this issue.

Baker said the Administration would review this.

565
3
3

541 2/3
AMENDMENT OFFERED BY SENATOR LEAHY

Strike out the paragraph in chapter III entitled "Housing and Other Credit Guaranty Programs" and insert in lieu thereof the following:

HOUSING AND OTHER CREDIT GUARANTY PROGRAMS

(a) Title II of the Foreign Operations, Export Financing, and Related Programs Appropriations Act, 1990 (Public Law 101-167) is amended in the undesignated paragraph under the heading "HOUSING AND OTHER CREDIT GUARANTY PROGRAMS" -

(1) by striking out "\$100,000,000" and inserting in lieu thereof "\$500,000,000";

(2) by inserting after "principal" in the last proviso under such heading the following: ", of which amount \$400,000,000 in commitments shall be available during fiscal year 1990 or subsequent fiscal years only for the purpose of providing housing and infrastructure in Israel for Soviet refugees: Provided further, That with respect only to the \$400,000,000 in commitments to be made for housing and infrastructure in Israel referred to in the preceding proviso-

"(1) the guarantees shall be made available for loans made during or after fiscal year 1990, notwithstanding the limitation contained in the third sentence of section 222(a) of the Foreign Assistance Act of 1961;

"(2) the guarantees shall be made available for loans in increments of at least \$150,000,000 or the amount requested by the borrower, whichever is lesser; and that the Agency for International Development shall review the borrower's actual or planned expenditures to ascertain that such amounts have or will be expended in accordance with the preceding proviso;

"(3) section 223(j) of the Foreign Assistance Act of 1961 (22 U.S.C. 2183(j)) shall not apply to such commitments; and

"(4) fees charged by the Agency for International Development under section 223(a) of the Foreign Assistance Act of 1961 shall not exceed--

"(A) an initial fee of one quarter of one percent of the total amount of commitment authority, and

"(B) an annual fee in an amount not more than one half of one percent of the maximum face value of guarantees which may be issued for any one country in a fiscal year pursuant to the penultimate sentence of section 223(j) of such Act."

(b) Section 222(a) of the Foreign Assistance Act of 1961 (22

ששששש תש

541

3/3

U.S.C. 2182) is amended by striking out "\$2,158,000,000" and inserting in lieu thereof "\$2,558,000,000".

מקור מוסרשט

שגרירות ישראל / נושנגטון

אל: מצפ"א

מאת: השגריר, נושנגטון.

ט פ ס מ ב ר ק

דף מהוד דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות מיידי לבוקר

תאריך/ז"ח 25.4.90

מס' מבוק 566

העברתי היום לפחמ"ד לידיו של ג'וזף קלי העתק ממכתבו של שה"ח לשה"ח היזוני וכך העתק שהודעת לשכת רוה"ט בנושא מבנה הכנסיה היוזנית האורתודוקסית ברובע הנוצרי בירושלים.

ק"י
ארד

שה"ח ² (ק"י) ג'וש
ג'וש ¹ א"מ"א
א"מ"א ¹ ב"מ"א
ב"מ"א ² ג'וש
ג'וש ² א"י ה'ו' + 2
א"י ה'ו' + 2 ² פ"ש'א

7 + א"מ"א

2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף (מחוד) || דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיות מידר

תאריך/ז"ח 25.4.90

מס' מברק 580

אל: מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס.

בדהנ"ב: ירושלים

להלן תיאור מהלך חידון ותוצאות ההצבעה.

יוסף ורנאי זרנגר.
יהודית ורנאי זרנגר.

W

2
 1
 2
 1
 1
 3
 2
 4
 4

- 7 -

H 1630

CONGRESSIONAL RECORD — HOUSE

April 24, 1990

would like to commend the sponsor of the resolution, the gentleman from New York (Mr. Weiss) for his diligence in bringing this, as well as other resolutions regarding abuses of internationally recognized human rights to the attention of the House. I would also like to commend Mr. YATTON, the chairman of the subcommittee on Human Rights and International Organizations for his constant efforts in this regard.

The resolution before the House deplors the violence associated with the recent counterinsurgency in Liberia, particularly the killing of innocent civilians in the Nimba region by Liberian Government troops. According to reliable sources, more than 200 persons, primarily of the Mano and Gbè ethnic groups have been killed in this region since the onset of this civil strife. In addition, the United Nations High Commissioner for Refugees estimates that more than 140,000 Liberians have been forced to flee this region because of the recent fighting.

The resolution condemns this violence against noncombatants and urges the President to convey to the Liberian Government the concerns of the United States about these recent abuses, as well as all other human rights abuses in that country. In addition, the resolution urges the President to support the UNHCR and other relief organizations in the efforts to meet the humanitarian needs of the refugees fleeing this conflict. Finally, House Resolution 354 urges the President not to resume military assistance to Liberia until they have ended the indiscriminate killing of civilians and taken steps to investigate and prosecute those individuals responsible, instituted an inquiry into human rights abuses in the Nimba region, and made substantial progress in promoting the safe return of refugees to Liberia.

Mr. Speaker, this resolution deserves the support of the House and I urge its unanimous adoption.

Mr. FEIGHAN. Mr. Speaker, for a long time Liberia has been the county with which the United States has had the closest relations in sub-Saharan Africa. In various ways that relationship has been beneficial to both our countries. From the United States point of view, relations have been conducted under the expectation that the present Liberian regime would conform to internationally recognized human rights standards. A look at recent history shows that this is not so.

Human rights groups have reported on brutal outbreaks of unjustified violence on the part of the Liberian Army. Examples are the beating and raping of hundreds of peaceful university demonstrators in 1984, and the killings of hundreds of innocent civilians in the aftermath of the 1985 coup attempt. The State Department reports that the undisciplined army has continued its indiscriminate killing of innocent civilians during the present counterinsurgency campaign in Nimba County. The army, which has been a major beneficiary of United States aid, receives sanction for its human rights violations by the fact that the Liberian Government has shown little, if any inclination to prosecute the soldiers for their crimes.

Despite promises to institute multiparty democracy, these promises remain unkept and look less and less likely to be fulfilled. The only election to be held since the 1980 coup was fraudulent; the legislature is subject to in-

ordinate Presidential influence. The State Department notes that these and other factors have "moved Liberia closer to a de facto one-party system."

The resolution before us urges President Bush to place conditions on United States aid offered to Liberia. These conditions demonstrate the extent of Congress' human rights concerns to the Government of Liberia and hopefully will encourage that regime to conform to internationally accepted human rights standards. This is a message that we ought to express loud and clear and to this end, I respectfully urge my colleagues to support this resolution.

Mr. DELLUMS. Mr. Speaker, the situation in Liberia is of significant importance. It is imperative that actions be taken to pressure the Doe government to immediately end the human rights violations that are occurring in Liberia. Reliable allegations hold that people have fled to try to find safe havens, some people have been killed, while others have been beaten and maimed. Moreover, others alleged that the 1985 election, which kept Doe in power, was fraudulent, that freedom of the press has been curtailed and parts of the constitution have been suspended.

There are conflicting reports as to how many people have been killed during the Nimba uprising. According to the lawyers committee on human rights, the number of dead is 500 and those maimed is 180,000. In addition, it is alleged that 128 preschool children were taken, by the death squad, from Nimba to Schefflen where they were buried alive in a mass grave.

The Liberian Government is not clear whom the insurgents are. People are being killed and maimed at random.

The United States and Liberia have a long history together. The United States has always supported the ruling governments of Liberia. However, the present government has been overdue on its loans and its human rights violations are so blatant that the United States has had to curtail aid to Liberia.

The United States is the biggest investor in Liberia. Liberia has received more United States aid, per capita, than any sub-Saharan African nation. The United States has lending and refugee rights on a 24-hour notice and VOA is based in Monrovia. The relationship is very closely knit.

Because of this closely knit relationship, it is incumbent for the United States to speak out against this abhorrent behavior which the allegations imply.

I support the resolution and urge its adoption.

Mr. YATTON. Mr. Speaker, I have no further requests for time, and I yield back the balance of my time.

The SPEAKER pro tempore (Mr. MORROW). The question is on the motion offered by the gentleman from Pennsylvania (Mr. YATTON) that the House suspend the rules and agree to the resolution, House Resolution 354.

The question was taken.
Mr. WALKER. Mr. Speaker, on that I demand the yeas and nays.

The yeas and nays were ordered.
The SPEAKER pro tempore. Pursuant to the provisions of clause 5, rule I, and the Chair's prior announcement, further proceedings on this motion will be postponed.

GENERAL LEAVE

Mr. YATTON. Mr. Speaker, I ask unanimous consent that all Members may have 5 legislative days in which to revise and extend their remarks on the resolution just considered.

The SPEAKER pro tempore. Is there objection to the request of the gentleman from Pennsylvania?

There was no objection.

CONCERNING JERUSALEM AND THE PEACE PROCESS

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I move to suspend the rules and agree to the concurrent resolution, House Concurrent Resolution 290, in support of the unified status of Jerusalem, as amended.

The Clerk read as follows:

H. Con. Res. 290

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be redivided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region; Now, therefore, be it

Resolved by the House of Representatives (the Senate concurring), That the Congress—

(1) acknowledge that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believe that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic religious group are protected; and

(3) call upon all parties involved in the search for peace to maintain their strong efforts to bring about negotiations between Israel and Palestinian representatives.

The SPEAKER pro tempore. Is a second demanded?

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I demand a second.

The SPEAKER pro tempore. Without objection, a second will be considered as ordered.

There was no objection.

The SPEAKER pro tempore. The gentleman from Florida (Mr. FASCELL) will be recognized for 20 minutes and the gentleman from Michigan (Mr. BROOMFIELD) will be recognized for 20 minutes.

The Chair recognizes the gentleman from Florida (Mr. FASCELL).

180 211

□ 1310

GENERAL LEAVE

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I ask unanimous consent that all Members may have 3 legislative days within which to revise and extend their remarks and include therein extraneous material on House Concurrent Resolution 290, the concurrent resolution now under consideration.

The SPEAKER, pro tempore (Mr. MOWBROW), Is there objection to the request of the gentleman from Florida?

There was no objection.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield myself such time as I may consume.

(Mr. FASCELL asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I rise in support of House Concurrent Resolution 290, introduced in the House by the gentleman from New York (Mr. ESWELL). I wish to commend the gentleman from New York for sponsoring a very timely piece of legislation. He is a respected and hardworking member of the Committee on Foreign Affairs and we are lucky to have him and I know when the floor is yielded to him he will explain in some detail his resolution.

Mr. Speaker, I will take very little time because I know there are a number of Members who wish to speak on this resolution and because to me the issue is very clear. Plain and simple no one should presume to advise the Israelis what the capital of their country should be. Only the Israelis can make that determination and they have chosen Jerusalem as their capital. Now that may make some people happy and others unhappy but that is what they have done and it is their prerogative to do so. We could discuss at length the historic nature of the religious ties to Jerusalem. We could discuss the fact that since Israel gained control of the city in 1967, it has been open for worshippers of all faiths. But all of that discussion is overshadowed, as I see it, by the right of the State of Israel to choose its capital.

Mr. Speaker, I strongly support the legislation before us and urge my colleagues to support it as well.

Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from New York (Mr. ESWELL), the principal sponsor of this resolution.

Mr. ENGEL. Mr. Speaker, I want to thank the gentleman from Florida (Mr. Fascell), the distinguished chairman of the Committee on Foreign Affairs, for yielding.

Mr. Speaker, I introduced this resolution in response to statements by President Bush and others in the administration that called into question the status of Jerusalem. Jerusalem is the heart and soul of Israel, and as previous administrations have maintained, under no circumstances, should be divided.

Prior to 1967 when Jerusalem was a divided city, Jews and others were denied access to holy places, including the Western Wall. I have traveled to Israel a number of times, most recently in the summer of 1989, and have found that Israelis of all political stripes consider Jerusalem to be their capital. While the Government of Israel is deeply divided over other issues, this is one issue on which everyone agrees. Even the most dovish of future Israeli governments cannot accept anything other than a united Jerusalem as the capital of Israel.

Every other country in the world, Mr. Speaker, has the right to choose its own capital. Israel should be accorded that right as well. It is absolutely ridiculous for Israel to be the only nation on Earth that is not allowed to choose its own capital.

Furthermore, the questions about Jerusalem have done nothing to advance the peace process. Indeed, they have hurt them. If we are asking the Israelis to take risks for peace, then they need to know that the United States will stand by them, not pull the rug out from under them. Questions about Jerusalem have contributed to the collapse of the National Unity Government of Israel by offering an enormous disincentive for Israelis to take further risks to advance the peace process. At this delicate stage the Israeli Government must know that the United States is solidly and unambiguously supportive. We need to encourage the Israelis to take risks for peace. We do not do that, Mr. Speaker, by stabbing them in the back. We do it by holding their hand, showing our commitment to a peace process that addresses their legitimate security concerns.

The President's statements equating a part of Jerusalem with the West Bank, in one fell swoop hurt the peace process. At a time when the Israelis were considering directly including East Jerusalem Palestinians in the peace process, because of American assurances that this would not raise the issue of the status of Jerusalem, the remark of the President sent the wrong signal. That remark could only strengthen hard liners on both sides. Some hard-line Israeli officials would use this as proof-positive that the United States cannot be counted on when push comes to shove. Hard-line Palestinians will attempt to use the remark to drive a wedge between the United States and Israel, and subvert the peace process totally. If we expect the Israelis to take real risks for peace, we must assure them that they have the solid support of the United States.

My resolution and the one already passed in the Senate with overwhelming support will help to put the peace process back on track by assuring the Israeli people that the U.S. Congress fully supports a solution that guarantees their security. The Israelis live under the constant threat of annihilation. All their neighbors, with the im-

portant exception of Egypt, still refuse to recognize Israel's right to exist, and in fact are still in a declared state of war with the State of Israel. It is no wonder that statements like those of our President put fear into the hearts of all Israelis, and make them very wary of negotiations with the Palestinians.

The Israelis have an impressive track record of taking political risks to advance the peace process. The Camp David accords were an incredible risk for Israel, but one which resulted in peace with Egypt. Recently I had the opportunity to meet with the chairman of the Foreign Relations Committee of the Egyptian People's Assembly, as well as renewing my acquaintance with the Egyptian Ambassador to the United States. I want to state for the record, Mr. Speaker, that the Egyptians took a great risk making peace with Israel as well, and they have continued to play a constructive role in working to advance a more comprehensive solution. We must keep the peace process on track and must continue to push for negotiations between Israelis and Palestinians.

Again, we must show the Israelis that we stand by them in their hour of need. A united Jerusalem as the capital of Israel, is a reality, and the United States Congress is simply acknowledging that fact.

Mr. Speaker, it is my desire to see a lasting solution to the Arab-Israeli conflict, and I believe that this resolution will contribute positively to that process. I urge colleagues to support adoption of this resolution in stating that a united, undivided Jerusalem is the capital of Israel, for that is simply reality.

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I yield myself such time as I may consume.

Mr. Speaker, I offer my support of the resolution before us today. This resolution expresses the view of Congress that Jerusalem should remain an undivided city in which the rights of every ethnic religious group are protected. It also calls upon all parties involved in the peace process to bring about negotiations between Israel and Palestinian representatives.

I realize that the ancient city of Jerusalem is important to Jews, Muslims, and Christians alike, and believe that keeping that city united and open to access to all faiths is critical and will set a positive tone in that troubled area.

I am optimistic that peace will someday come to the Middle East. Some encouraging progress has been made in that regard and this search for peace should continue. All of the parties to the peace process should recommit themselves to finding a just solution to the complex problems that divide the people of that important region.

America should continue to play a positive role in encouraging both parties to the dispute to bravely walk

H 1632

CONGRESSIONAL RECORD — HOUSE

April 24, 1990

down the road to peace. The U.S. Government and the American people want to reduce the significant tensions in that area and want to resolve the longstanding disagreements between Israelis and Palestinians.

I commend the administration for its determined efforts to find lasting peace in the Middle East and encourage my colleagues to support this timely resolution.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. BROOMFIELD. I yield to the gentleman from Florida.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I want to thank my distinguished colleague, the ranking Republican member on the Committee on Foreign Affairs, for his comments and for what he has pointed out about what this resolution does.

□ 1320

I think it is very important, because it does, among other things, call upon the parties involved to maintain their strong efforts to bring about peace, and also because of the questions that were raised—and they certainly were legitimate questions, I might add—with regard to the principle that Jerusalem must remain an undivided city.

I wish the issue had never come up and that the matter would have stayed dormant, but unfortunately it did come up. Therefore, it seemed to me incumbent, particularly given the sensitivity of the political situation in Israel, which is difficult enough at best, and it makes it almost necessary to get any movement forward with regard to the peace process, to settle that one fear or to calm that one fear. It is not good to say it is an unreasonable fear because we do not live there. But it is important to calm that one fear, that the policy of the United States has not changed, that it is our policy that we believe Jerusalem must remain an undivided city and that it must have access by all parties and all religions, and to acknowledge the reality of the fact that as far as Israel is concerned, Jerusalem is the capital.

Mr. Speaker, I thank the gentleman for yielding.

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I thank the gentleman from Florida (Mr. FASCELL) for his contribution.

Mr. Speaker, I yield 3 minutes to the gentleman from New York (Mr. GILMAN), the ranking Republican on the Subcommittee on Europe and the Middle East.

(Mr. GILMAN asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. GILMAN. Mr. Speaker, I rise to express my strong support for this measure. For over 3,000 years, Jerusalem has been the center of religious, historic, and political identification for all practitioners of the Jewish faith. The people of Israel are united in their conviction that Jerusalem is and will remain the undivided capital of the State of Israel.

Jerusalem is the heart and soul of the Jewish people. For thousands of years it has been the focus of Jewish national and religious yearning. Jews have always lived in Jerusalem, and since the 19th century, a plurality of its residents have been Jewish.

It is inconceivable for any Israeli Government to agree to the redivision of Jerusalem under any circumstances. In 1987, a Labor government was responsible for reunifying the city and a labor controlled Knesset legislated Israeli jurisdiction over all parts of the city. This commitment was reaffirmed when the Knesset enacted the Basic Law on Jerusalem in July 1980, which declared that "Jerusalem, united in its entirety is the capital of Israel."

On December 9, 1949, David Ben Gurion, first Prime Minister of Israel, declared in the Knesset that:

... Jewish Jerusalem is an organic and inseparable part of the State of Israel, as it is an inseparable part of the history of Israel, of the faith of Israel, and of the very soul of the Jewish people. Jerusalem is the heart of hearts of the State of Israel.

Those words, so articulately spoken by Ben Gurion, loudly proclaim to the entire world that Jerusalem the only religious and national center that Jews have ever had. If all of this is so obvious, and so obviously important to Israel and her citizens, many question why the administration has not been more sensitive to this issue.

Mr. Speaker, let me emphasize that I believe President Bush is deeply committed to our important strategic relationship with our one stable, resolute ally in the Middle East: The State of Israel. In fact, the Republican Party platform of 1988 was the most pro-Israeli political document ever produced by a major American party. Lately, however, something appears to be lost in the translation. We have received a plethora of mixed signals with respect to our Nation's policy toward Israeli Jews living in East Jerusalem.

Since 1987, successive administrations have been sensitive to the special status of Jerusalem. It is significant to note that according to Arthur Goldberg, one of the drafters of U.N. Security Council resolution 242, that resolution, and I quote, "in no way refers to Jerusalem, and this omission is deliberate." "Jerusalem is a separate matter, not linked to the West Bank."

Mr. Speaker, I urge our President to clarify once again the official United States position on Jewish settlement in East Jerusalem. A.M. Rosenthal, in his comments in the New York Times on March 8, 1990 stated:

The very use of the word "settlement" to describe Jews moving into Jewish neighborhoods in Jerusalem is insulting. Should Israel declare a quota for the eastern part of its capital?

I thank our colleagues, the distinguished gentleman from New York (Mr. EVOZI) and the gentleman from Indiana (Mr. SWANSON) for their sponsorship on this measure.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from Hawaii (Mr. AKAKA).

(Mr. AKAKA asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. AKAKA. Mr. Speaker, I thank the chairman of the committee for yielding this time to me, and I rise in support of House Concurrent Resolution 290.

Mr. Speaker, I rise in support of House Concurrent Resolution 290, which expresses the clear sense of the Congress that a united Jerusalem "is and should remain the capital" of Israel. I commend the Committee on Foreign Affairs and its able chairman, Mr. FASCELL, for reporting this resolution to the House.

Mr. Speaker, this resolution reaffirms the long-standing American policy that Jerusalem must remain undivided and open to all ethnic and religious groups that look to this holy city for spiritual and cultural inspiration.

Jerusalem must never again be partitioned. Between 1948 and 1967, the exclusion of pilgrims and the systematic effort to eliminate all vestiges of Jewish heritage from east Jerusalem is a solemn reminder that the rights of people of all religious faiths to live and worship in Jerusalem must be protected.

Israeli sovereignty over a united city is the only way to ensure this protection. Since 1967, this unique place, of unparalleled importance to so many faithful throughout the world, has been open to all people. I have visited Israel and have witnessed first hand their efforts to safeguard the religious rights and shrines sacred to Christians, Jews, and Moslems.

Mr. Speaker, our resolution also calls upon all the parties working for peace to continue the effort to bring about negotiations between Israeli and Palestinian representatives. Our priority must be peace, a secure, lasting peace, peace where Jerusalem is united, cherished, and open to all.

House Concurrent Resolution 290 makes crystal clear American support for Israel and for the peace process. The genuine commitment of the President and the Secretary of State to advance negotiations must not be complicated by unwise, ill-timed revisions in United States policy regarding the inviolable status of Jerusalem. I urge all my colleagues to support passage of the resolution.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield 5 minutes to the distinguished gentleman from Wisconsin (Mr. OSY).

Mr. OSY. Mr. Speaker, the first rule of legislating, as in medicine, ought to be, first do no harm. Before the House votes on this resolution concerning the future status of Jerusalem, we ought to ask this question: What will passage of this resolution at this time contribute to the overriding imperative in the Middle East forward movement on the peace process?

The answer to that question, unfortunately, is: Nothing. It has no legal effect, and in my view, congressional passage of this resolution at this time could in fact contribute negatively to the prospects for the peace process which the administration is trying to move forward.

411 580

April 24, 1990

CONGRESSIONAL RECORD — HOUSE

H 1683

I happen to personally believe that Jerusalem will remain the capital of Israel, and I believe that Jerusalem will remain and should remain undivided. Everybody knows that. I believe it ought to be a city open to all religions, and it ought to serve as a unifying rather than a divisive symbol in that troubled part of the world. But in this life we are not always required to institutionally and collectively voice every opinion we have at every moment, especially when the voicing of that opinion at an inopportune moment can do more harm than good. The President's own misstatements have demonstrated that.

Another question we ought to ask at this moment is whether passage of this resolution will make it easier or more difficult for the Bush administration as they pursue their justifiable efforts to encourage both Israel and the Palestinians and the Arab world in general to move toward rational negotiations.

No one's interest is served by unnecessarily inflaming the dialog at this moment, not Israel's, not America's, not anyone else's.

I love this House, Mr. Speaker, and the role it plays in insuring a vibrant democracy, but I must confess that I believe on more than one occasion this House has not well served the causes for which we stand, when we needlessly and gratuitously, and continuously, I might add, comment as a body on issues of the day in ways which are not well thought out and in ways which do not contribute to the solving of the very problems about which we profess our concern.

I believe that action on this resolution, whether it is passed or defeated, is ill advised at this time. I believe it ought to be withdrawn. If it is not, I will reluctantly vote against it, not because I disagree with the contents of the resolution, because I do not, but because I strongly believe that an institutional comment on this question, as opposed to individual comments by individual Members, would be counterproductive and ill advised at this time.

For America to play a constructive role in the Middle East, we need to have good relations with a number of parties in the Middle East, not just one. It is in Israel's interest as much as it is in our own to have good relations with the Arab world as well as with Israel. To be effective in promoting negotiations, we must be credible to all parties, not just one, and I do not believe that passage of this resolution at this time will contribute to that credibility.

This resolution has no effect. In considering this and other resolutions, I would urge the House to remember that we do not always serve the interests of our country or the interests of our friends when we continuously issue institutional press releases, which is all this statement is today.

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I am happy to yield 3 minutes to the

distinguished minority leader, the gentleman from Illinois (Mr. MICHAEL).
(Mr. MICHAEL asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

□ 1330

Mr. MICHAEL. Mr. Speaker, it is appropriate that I should follow the distinguished gentleman from Wisconsin (Mr. OSZY) because, even though we sit on opposite sides of the aisle, there are a number of occasions when we do think in similar terms, and the thrust of my remarks would pretty well echo those that have been stated by the distinguished gentleman from Wisconsin.

Mr. Speaker, I am going to vote for this nonbinding concurrent resolution. I am going to do so because stripped of all its rhetoric, what this resolution says is: we like Israel.

And I have supported Israel in the House since I came here in 1957.

But if we really want to help Israel, and help the cause of peace in the Middle East, this is not a particularly good way to go about it.

A concurrent resolution like this one has less value than commemorative resolutions calling upon the President to declare National Frozen Kumquat Week.

A commemorative resolution involves a Presidential signature. A concurrent resolution doesn't. It is merely an expression of congressional feeling.

To give you an idea of its importance, the budget resolution is also a concurrent resolution, just like this one.

I need not remind our colleagues of the tenuous connection between the budget resolution and the realities of the budget.

Is this really the way we should send a message on an extremely delicate and potentially explosive issue?

More to the point, is this a good time to engage in rhetorical exercises about the status of Jerusalem?

Middle East countries, including Israel, are being asked to join in a difficult peace process.

It is a process requiring patience, diplomacy, and mutual trust.

We should be concentrating our energies on fostering those virtues. Instead of passing nonbinding resolutions that will only confuse the issue.

Now that we have made a rhetorical point, let's really get to work.

The United States should tell all concerned Middle East parties that we believe the time has long since passed for words, words, and more words.

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I yield 2 minutes to the gentleman from Indiana (Mr. BURTON), who is the ranking Republican on the Subcommittee on Africa and the sponsor of this resolution.

Mr. BURTON of Indiana. Mr. Speaker, I am very proud to have been the original cosponsor of this bill, House Concurrent Resolution 390, along with my distinguished colleague from New York, Mr. ENOM. We, the

Congress of the United States ought to stand firmly, and proudly behind our ally and friend, the State of Israel. Israel's capital, for the past 3,000 years, has been Jerusalem. King David made it the capital, and that is why it is holy to the three great religions. The Jewish people, who longed for 2,000 years to return to Zion, never forget Jerusalem. One of their most fervent prayers declared:

If I forget thee O Jerusalem, let my right hand forget its cunning. Let my tongue cleave to the roof of my mouth if I do not remember thee, if I do not raise Jerusalem above my highest joy.

Israel's legitimate, moral claim to Jerusalem is not the obstacle to peace in the Middle East. It is, and always has been the Arab inability to really accept Israel's presence in the Middle East. I fully support a legitimate solution in the Middle East, including justice for the Palestinians. And I don't always agree with everything Israel does. But Israel really is one of our truest, most valuable allies, and Jerusalem really is its capital. And we shouldn't be afraid to say so.

Mr. PASCELL. Mr. Speaker, I yield 2 minutes to the distinguished gentleman from Michigan (Mr. BORTON).

Mr. BORTON. Mr. Speaker, it pains me to have to disagree with my chairman, the gentleman from Florida (Mr. PASCELL) who I so often agree with on these issues, but, Mr. Speaker, this resolution is untimely. It will upset an already very precarious situation in the Middle East.

The peace proposal submitted by Secretary of State Baker, I think, holds real promise for a settlement, but I do not think this resolution is going to help him one bit. I think the resolution is particularly and especially pernicious, coming on top of the revelation of the Likud government, that the Likud government has been secretly aiding settlements in the Christian sector of Jerusalem. The Likud government has been providing this aid while lying, lying, about the action, saying that they were providing no such aid. They even kept the fact from Jerusalem's mayor who accused the government of covering up and said that these actions strained the delicate fabric of relations in the old city.

Mr. Speaker, today we should be asking tough questions on how to spend or should we be spending \$400 million appropriated for settlements in the recent supplemental instead of passing this resolution that could only encourage more of these destabilizing settlements.

Mr. Speaker, given the recent events in Jerusalem, this resolution will be seen, I think, as an affront to the Arab community, to the Christian community, and to the Greek Orthodox community. It will undermine the efforts of those in the Arab community who are trying so hard to build support for the Baker plan. This resolution is un-

6/11 580

timely, I do not think it is responsible. We should be allowing for ways to help move the peace process forward rather than disrupting it. We should be seeking to bring the parties together in the Middle East rather than passing a resolution that will only polarize the situation.

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, I reserve the balance of my time.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield 2 minutes to the distinguished gentleman from New York (Mr. Weiss).

Mr. WEISS asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. WEISS. Mr. Speaker, I rise in support of House Concurrent Resolution 290 which expresses the sense of Congress that Jerusalem should remain the undivided capital of the State of Israel. The people of Israel and all major parties of that country unanimously recognize the unique significance and status of the city of Jerusalem. They are firmly united in their conviction that Jerusalem is and will remain the undivided capital of Israel.

Certainly, no Israeli Government could even suggest removing the nation's capital from Jerusalem and survive. Such a suggestion would gain no support from the people or the Knesset which, upon convening in Jerusalem for the very first time in 1953, took a solemn oath never to leave the capital again. The Knesset reaffirmed its commitment to these principles when it enacted the basic law on Jerusalem in July 1980 which declared that "Jerusalem united in its entirety is the capital of Israel."

Israel's unshakable commitment to a unified Jerusalem as its nation's capital has historical roots. For one, Jerusalem was the ancient capital of Israel. For over 3,000 years it has been the center of religious, historic, and political identification for Jews throughout the world. It has been the single geographical focal point of Jewish prayer, theology, and national aspirations and exists as the only religious and national center that the Jewish people have and have ever had.

Jewish people view this city as the inseparable part of their state, history, and faith; it is the heart and soul—the spiritual capital—of their land and their religion.

In addition to their deep-rooted historical and religious ties to Jerusalem, Israelis remember the traumatic experience of 19 years of Jordanian rule over the eastern sector of Jerusalem. Israel had acquiesced in Jordanian control on the basis of explicit guarantees of free access to the holy places as well as to cultural institutions such as the Hebrew University and to Hadassah Hospital on Mount Scopus which were written into article VIII of the 1949 Armistice agreement signed by Jordan's King Abdullah.

However, during Jordanian occupation, the Jewish quarter was destroyed and 49 synagogues were razed or destr-

ated. The Jordanians used synagogues that were not destroyed as toilets, stables, and chicken coops. The tombstones on the Mount of Olives were used to build latrines and pave roads. Jews were denied access to the Western Wall, their holiest of shrines, and the area around it was allowed to deteriorate into a slum.

Christian Israelis were denied the right to worship at the Church of the Holy Sepulchra, to walk the Via Dolorosa, or to visit the Garden of Gethsemane and the Garden Tomb. Even Israeli Moslems were barred from the Dome of the Rock and the Al-Aqsa mosque.

Under Israeli administration, however, the various communities who reside in and identify with Jerusalem have been granted administrative autonomy. Israeli law—passed by the Knesset in 1957 and reaffirmed in 1980—protects the holy places from desecration and guarantees free access to them for all people. The tens of thousands of Christian pilgrims who flock each year to the Christian holy sites in Jerusalem are given the full cooperation and protection of the government of Israel. Moslems who visit their holy mosques and other religious sites are given the same rights and privileges.

I urge my colleagues to support House Concurrent Resolution 290. We must recognize that the Israeli people and Government are steadfast in their commitment to keep a unified Jerusalem as their capital. No Israeli Government which so much as implied relinquishing Jerusalem could survive in power for a day.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield 1 1/2 minutes to the distinguished gentleman from Michigan (Mr. Crockett).

(Mr. CROCKETT asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. CROCKETT. Mr. Speaker, I rise in opposition to this resolution because it is sharply at variance with more than 40 years of U.S. policy. In 1947, the member states of the United Nations—including the United States—adopted General Assembly Resolution 181 on Jerusalem. That resolution made Jerusalem a separate entity—neither Arab or Israeli—an internationalized city to be administered by a U.N. Trusteeship Council. Since that time, U.S. policy has been that Jerusalem should be a unified city with free access for people of all religious faiths and that any change in its status could only be decided by negotiations. And for that reason, for more than four decades, United States administrations—both Democratic and Republican—have refused to recognize Jerusalem as Israel's capital.

And so, I oppose adopting of this resolution today because it would, in effect, imply United States recognition of Israel's claim to Jerusalem as its capital despite the fact that this is a disputed claim that has been categori-

cally rejected by the world community, by international organizations such as the United Nations, and by leaders of major religious bodies throughout the world.

Finally, I oppose this resolution because I believe it would be damaging to the peace process. Surely, we can all agree that peace will only come to that troubled region of the world when all parties come to the negotiation table and begin to make a good faith effort toward that end. If this resolution further delays the peace process—and I and many others believe that it would—that would be counter to the best interests of both the United States and Israel.

□ 1340

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from West Virginia (Mr. Rahall).

(Mr. RAHALL asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. RAHALL. Mr. Speaker, I rise in strong opposition to House Concurrent Resolution 290, which acknowledges that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel.

The longstanding policy of the U.S. Government for more than two decades has been that the final status of Jerusalem must be determined by negotiations, not by the unilateral actions of any party. The United States Government has not recognized Israeli claims to Jerusalem as its capital or the Israeli annexation of East Jerusalem. The reason that the United States has taken this position is simply that Jerusalem is considered holy by each of the three great monotheistic religions—Christianity, Islam, and Judaism and its status can only be determined by negotiation. House Concurrent Resolution 290 clearly contradicts longstanding U.S. policy.

Further, the passage of House Concurrent Resolution 290 would not only send a mixed signal from the U.S. Government, but it is very likely that it may be detrimental to the peace process. I can see no way in which the passage of this resolution can enhance the peace process. The status of Jerusalem is a very sensitive issue. The fact that the President was accused of contributing to the fall of the Sharmir government because of his brief statement regarding U.S. policy with respect to new settlements in East Jerusalem, underscores the highly sensitive nature of East Jerusalem's status in the Middle East. Acknowledging that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel will undoubtedly have a similar effect among Arab nations. Is it really our intent to attempt to balance our position in the Middle East by alienating everyone in the region?

We should learn from the President's experience. In an effort to undo any damage to United States relations with Israel which may have occurred as a result of the President's statement, we should not alienate the very Arab nations which we are seeking to contribute to the peace process. The passage of this resolution can only further complicate an already complicated process and will undoubtedly make matters worse than better. I urge

4/11 580

April 24, 1980

CONGRESSIONAL RECORD—HOUSE

H 1635

my colleagues, and interested organizations not to view a vote on this issue as a vote for or against Israel. But as a vote for or against peace in the Middle East. If you support peace in the Middle East, vote against this resolution.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from Texas (Mr. BRYANT).

(Mr. BRYANT asked and was given permission to revise and extend his remarks, and include extraneous matter.)

Mr. BRYANT. Mr. Speaker, I rise to express serious concern about the timing of this resolution, if not its content.

Mr. Speaker, I believe Jerusalem is the capital of Israel and should remain the capital of Israel. But I question the wisdom of taking up this resolution on the same day that the newspapers report that the Likud government of Israel financed a takeover by Jewish nationalists of a hospice owned by the Greek Orthodox Church in the Christian quarter of Jerusalem's walled city. The Likud government admitted, after 2 weeks of denial, that it had been involved in this and other similar activity. Somehow, we must send a message to the people of Israel that these excesses on the part of the Likud hard-liners will not be ignored by the American people of the Congress.

I am extremely offended by this action against one religious group for the benefit of another, and I believe the American people are as well. If we continue to pass resolutions such as the one before us today in spite of their timing, the Likud hard-liners will continue to attempt abuses regardless of our views and regardless of basic fairness.

I believe Jerusalem is the capital of Israel and should remain so. But the timing of this resolution is not in Israel's interest or in the interest of the American people.

To supplement my remarks, I wish to include the following front page article from today's Washington Post:

U.S. CRITICIZES COVERT ISRAELI AID TO SETTLERS
(By Al Kamen)

The State Department sharply criticized the Israeli government yesterday for financing a takeover by Jewish nationalists of a church owned hospice in the Christian Quarter of Jerusalem's walled Old City, calling the aid "deeply disturbing."

Department spokesman Margaret Tutwiler said the April 11 take over of the St. John's Hospice was "an insensitive and provocative action" and said the department was "pleased that the Israeli courts have ordered the settlers' eviction."

Tutwiler said the "admission by the Israeli Housing Ministry that it subsidized the settlers' action is deeply disturbing." U.S. Ambassador William Brown would be "taking this issue up with the government of Israel," Tutwiler said, but declined to characterize the move as a formal protest.

Administration officials and even pro-Israeli lobbyists said the Israeli government's action was a needless irritant at a time when the U.S.-Israel relationship is under strain. Ties between the Bush administration and Jewish groups are frayed, and the issue of resettlement of Soviet Jews in Israel is unresolved.

The strongly worded U.S. response came after the Israeli Housing Ministry admitted that the government had funneled 40 percent of the purchase price of a sublease of

the property, about \$1.8 million, to a Panamanian-registered company that in turn had rented the premises to Jewish settlers.

The statement, which came after two weeks of denials of official involvement, also said the ministry had been involved in funding other purchases by Jews in the Old City but did not give details. The Housing Ministry is controlled by hard-liner David Levy of Prime Minister Yitzhak Shamir's Likud Party.

About 150 settlers two weeks ago occupied the site, which is owned by the Greek Orthodox Church and is located a half block from the Church of the Holy Sepulcher, one of Christianity's most revered historical sites.

In reaction, Christian leaders ordered the unprecedented closure of all their holy sites this Friday, Reuter reported, in protest against the Jewish settlement, the first in the Christian Quarter since the city was captured from Jordan in 1967.

Administration officials said the issue is almost certain to affect the negotiations over a proposed \$400 million housing loan guarantee program to help resettle Soviet Jews in Israel. The proposal, which has passed the House and is pending before the Senate Appropriations Committee, has been backed by the administration only on the condition that the Israelis assure the administration that none of the funds will be used to settle the Soviet Jews in East Jerusalem or the West Bank.

U.S. pro-Israel groups criticized the administration's position, saying that it in effect would bar Israel from using its own money to help settle the Soviet immigrants.

Administration officials said privately that the takeover would give them a stronger leg to insist on those assurances, adding that the incident also would give ammunition to those who question the level of U.S. aid and closeness to Israel, especially to Senate Minority Leader Robert J. Dole (R-Kan.).

David A. Harris, Washington representative of the American Jewish Committee, said his organization "expressed serious concern" yesterday to the Israeli government over the issue but has not received a response.

"This could serve as a setback to the effort to gain the housing loan guarantee. That is unfortunate," he said, given the importance of housing an unprecedented number of Soviet Jews pouring into Israel. Passage of the aid program has been jeopardized by the takeover, but Harris said the effort was "not dead."

Harris said relations between American pro-Israel groups and the administration have been "mixed." While the administration has been supportive in a number of key areas, such as Soviet Jewish emigration and in a number of issues at the United Nations, there is growing unease among Israeli supporters. "Comfort level has dropped a couple of notches from where it was in the Reagan-Shultz era," Harris said. "Justified or not it's a fact."

Another pro-Israel lobbyist, speaking on the condition he not be identified, said "nobody is pleased with this [takeover]. It doesn't take a genius to figure out that this is disturbing. . . . People on the Hill are not going to like it. . . . It makes my job much tougher."

U.S.-Israeli relations are on hold, he said, pending information of a new Israeli coalition.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from California (Mr. DELLUMS).

(Mr. DELLUMS asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. DELLUMS. Mr. Speaker, I am troubled by the resolution before us today. I do not believe that it contributes to the movement toward negotiation and peace in the Middle East. It certainly cannot be substituted for the results of negotiations between the parties in dispute.

It has properly been the policy of the United States that we not prejudice the matter.

We are all interested in ensuring that Jerusalem be open to all faiths. To that extent, the entire world has the right to express a strong expectation that both the Israelis and Palestinians will ensure that all faiths have full access to this unique city.

We must actively seek to assist the parties to come to the negotiating table. I hope that we will not take any action that will make negotiation more difficult.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield such time as he may consume to the gentleman from New York (Mr. ACKERMAN).

(Mr. ACKERMAN asked and was given permission to revise and extend his remarks.)

Mr. ACKERMAN. Mr. Speaker, I rise in very strong support of the resolution.

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield 1 1/2 minutes to the distinguished gentleman from Ohio (Mr. TRAFICANT).

Mr. TRAFICANT. Mr. Speaker, one Member said earlier, and he is a very respected leader, he said if we really want to help Israel today, we would not do this; but he said he is going to vote for it anyway.

Now, I want to know why he is going to do that.

I think it is time to tell it like it is. I think this is not only good legislative news for Israel, I think this is even worse for America. We have got one hostage released. We are making progress. We need the community of the Middle East to help us in that process, but we are here today being held to a strange litmus test by many friends of Israel and by the Israeli lobby, and no one will say it.

Now, they are probably going to come after me for this, but I am saying, we represent America. We are not members of the Israeli Knesset.

We have got a problem in this country. How far can we go? We support Israel. It is a free, democratic nation in a cluster of monarchies and dictatorships. I support Israel. I do not want anybody to question the security of Israel. But how far do we go and how far do the lobbies push us?

Members are afraid of a recorded vote here. You know it and I know it, and Members of Congress have about as much courage as the anatomy of a gnat here today.

I am going to vote no because this is not good for America. I am also going to vote no because this thing is not any damn good for America, either.

8/11 580

Mr. FASCELL. Mr. Speaker, I yield the balance of our time to the gentleman from Florida (Mr. Sarraf).

The SPEAKER pro tempore. The gentleman from Florida (Mr. Sarraf) is recognized for 2 minutes.

Mr. SARRAF of Florida. Mr. Speaker, I thank the gentleman for yielding this time to me.

You know, a little history lesson might be in order before we consider not what is being said here, but the context of this resolution.

Israel has had Jerusalem as its capital for over 3,000 years. It is mentioned in the Bible. It is mentioned by David. It is mentioned by Isaiah where he talks about beating their swords into plowshares, that every child and adult who has ever gone to a religious institution understands that emanated from Jerusalem.

There was no, there is no, and there should be no division of Jerusalem. For 3,000 years Jerusalem was an undivided city. For 30 years, because the Israelis and Israel were attacked by a massive Arab army and the Jordanian section of that Arab army occupied a portion of Israel for that period, for 30 years, all of a sudden there arose an East Jerusalem. For 3,000 years, there was none. Now for 30 years of occupation there is an East Jerusalem. There is no real East Jerusalem. That is a figment, made up to try to make Jerusalem a divided city because somebody says it is but it is not, it has not been, and it will not be.

The reason we are here today is to enunciate principle. That is the difference. That is the reason that we are doing this. This is not an uncalculated-for resolution. This is not something that is unique. This Congress has an absolute obligation, as well as a right, to enunciate principle and the principle is that through five Presidents and over 28 years of foreign policy, enunciated at every forum and at every international meeting, including the United Nations, we have enunciated that Jerusalem is an undivided city, and most of us have recognized that it is the capital of Israel, as enunciated by the country and the government that runs Israel.

Nobody questions that this is the capital of the United States, because we who run the country have enunciated it as the capital.

This is an issue of principle. This is an issue of importance, and we would not be here if the President of the United States had not broken with that principle. That is why it is important for this Congress to enunciate this policy.

Mr. SCHUESSER. Mr. Speaker, last month, after President Bush made his ill-advised comments about East Jerusalem, he held a press conference and announced he had no regrets about those comments. Well, Mr. Speaker, he should have regrets.

The President—by bringing East Jerusalem into the debate on settlements, occupied territories, and "hard-to-peace"—has done great damage to the Mideast peace process and

may well be responsible for the fall of Israel's coalition government.

Israel is a vibrant democracy—the only one in the Middle East—and we should be supporting that democracy. Instead, the President is treating the issue very lightly, engaging in a sort of political opportunism. But for Israel this is not opportunism; it is the real death, and Israel's continued survival is on the line.

The President has undercut Israel's negotiating position in its peace talks with the Palestinians. Why should the Palestinians make any concessions, when the President is sending such mixed signals about United States support for Israel, especially on something as basic to Israel's survival as the sanctity of Jerusalem?

The intractability of a united Jerusalem is one of the only topics that unites Israelis across the political spectrum. Any Israeli Government that questioned the sanctity of a united Jerusalem couldn't stay in office for 24 minutes, let alone 24 hours.

The assertion that the Palestinians in some way have an equal claim on Jerusalem is absurd on its face. Throughout history, Jerusalem has been the capital only of a Jewish state. It is mentioned 700 times in the Torah, the Old Testament of the Bible. By contrast, it is not mentioned even once in the Koran, the holy book of Islam. Islam cherishes Mecca and Medina, with Jerusalem coming in only a distant third.

The President's discussion of East Jerusalem in the context of "settlements" is thoroughly inappropriate. It indicates the President has little frame of reference for the issues he is discussing. East Jerusalem is no frontier outpost that Israel is "settling." It is a vibrant, densely populated urban area that is inseparable from the western half of the city.

Perhaps the most telling commentary on Bush's recent statements was the reaction of Teddy Kollek, Jerusalem's mayor. Kollek would be the last person in the world to support settlements in the occupied territories, and he has been a strong supporter of President Bush in the past. Yet, even he was sharply critical of the President, asking with exasperation, "Why did the White House have to bring it up?"

It is a question I and many of my colleagues are pondering ourselves. The President only compounded his confusion by his awkward attempts to justify his earlier, ill-considered statement.

The Congress should settle this issue once and for all, by removing all ambiguity in U.S. policy toward Jerusalem. I urge my colleagues to support this bill to make clear that Jerusalem is and will continue to be the one and only capital of the State of Israel.

Mr. McGRATH. Mr. Speaker, I represent one of the largest Jewish communities in the United States. What is most impressive is that Jews in my district are very active in American-Israeli issues. They are not afraid when policy regarding Soviet Jewry, the Intifada, or Middle East economic aid is discussed and debated in Washington. After more than 3 years as their Congressman, I have enjoyed their support and guidance. During a recent trip to my district, however, I heard very disturbing thoughts from Jewish enclaves concerning Jerusalem.

Jews have always believed that Jerusalem is an undivided city and the capital of Israel. By stating that no more Jews should settle

in East Jerusalem, the administration has created an impression that fundamental changes in United States policy are being developed. No need exists for Jewish quotas in Jerusalem. This is one issue where Israel is united—the Jewish community is in clear harmony on the status of Jerusalem. For the United States to question this Israeli belief undermines the stability of the government and creates additional chaos in an already difficult process.

East Jerusalem is not a settlement and should not be compared to the West Bank. Our effort to promote peace in the Middle East may be set back by including another issue already settled in the mind of all Jews.

In closing, I applaud the direct approach the administration has taken in dealing with the problems in the Middle East. I hope that the White House will understand the depth of feeling on this issue and realize the special historical and religious belief held by Jews throughout the world on an undivided Jerusalem. I support passage of House Concurrent Resolution 290 and urge my colleagues to do the same.

Mr. LEVINE of California. Mr. Speaker, I rise today in strong support of House Concurrent Resolution 290, which reaffirms a fundamental truth about which there must be no ambiguity: that Jerusalem has been and will remain the undivided capital of the State of Israel.

Mr. Speaker, the issue of Jerusalem took center stage in early March when President Bush made his regrettable remark on East Jerusalem.

At that time, the administration itself saw movement on the Mideast peace process and, particularly, on advancing the Israeli election plan. Yet the President, by contradicting previous American policy and essentially calling East Jerusalem "occupied territory," undermined that process and contributed to the downfall of the Israeli Government. A Washington Post headline said it best: "Bush's Remark Undercut Peace Plan."

The administration seemed not to understand either history or the universal consensus within Israel and the Jewish community that Jerusalem will never again be divided.

For Jerusalem was divided and occupied between 1948 and 1967 by Jordan. That brought with it barbed wire and snipers. That brought with it complete denial by Jordan of access to the Jewish holy places. That brought with it wholesale destruction of the city's Jewish heritage. And, ultimately, it brought on Israel's recapture of East Jerusalem in a war the Arabs started. To quote the New Republic: "If the Arabs cared so desperately to maintain Arab domination over the city, they should not have risked a war of annihilation. . . . They lost the war, and so they lost the city."

Furthermore, the President simply misstated American policy, which had never considered Jerusalem in the same category as the West Bank and Gaza. Jerusalem, rightly, was accorded a special status, one which recognized the unity of the city, which left it to the end of the negotiating process, which understood—even if implicitly—that Jerusalem, East and West, would forever remain the capital of the Jewish state.

President Bush chose to do otherwise. He chose to be the first American President to imply that Jews have no right to live in certain

sections of Jerusalem. The administration's subsequent attempts at clarification—including letters to Jerusalem Mayor Teddy Koleh, to Senator RUDY BOSCHWITZ, and to me—while welcome—do not change the fact that the President said what he said.

Secretary of State Baker's letter to me dated March 18, 1990, seemed to go the furthest in that it said regarding Jerusalem, "clearly, Jews and others can live where they want, East or West, and the city must remain undivided."

Mr. Speaker, this resolution puts Congress on record as viewing Jerusalem as the undivided capital of the State of Israel. Far from being a "mistake," it sends a strong and unambiguous signal on an issue about which there must be no confusion. I urge my colleagues to support it.

● **Mrs. LOWRY** of New York. Mr. Speaker, I rise in strong support of the pending resolution, which firmly states that Jerusalem must remain the undivided capital of the State of Israel.

There are few foreign policy issues that are more important than the Middle East peace process. The United States has a responsibility to work with its close ally, Israel, in the pursuit of a regional peace in the Middle East that preserves Israel's security.

However, recent comments by leading U.S. officials which call into question the status of Jerusalem have harmed, rather than helped, the peace process.

In the midst of delicate negotiations designed to get the peace process moving in the Middle East, the administration made ill-considered in fact counterproductive statements about the status of the city of Jerusalem. Not only did these statements derail the peace process, but they also represented a dramatic departure from previous U.S. policy on this question. These statements were followed by other attacks on Jerusalem's status by other leading U.S. officials.

In making these comments, the administration and its supporters unnecessarily complicated the peace talks. The result has been the collapse of the Israeli Coalition Government, which will substantially delay any actual peace negotiations.

In addition, these statements represent a dramatic departure from previous U.S. policy on the status of Jerusalem. No administration has ever questioned the right of Jews to live in Jerusalem, and no administration has ever equated the status of Jerusalem with the status of the West Bank and the Gaza strip. In fact, every previous U.S. administration has repeatedly insisted that Jerusalem must remain united under any final peace agreement.

Jerusalem is the holiest site and the spiritual capital of the Jewish people, and the right of Jews to live anywhere in Jerusalem should not be questioned by the United States. Moreover, we should never suggest that the political capital of the State of Israel is simply another piece of territory to be bargained over.

This resolution will help put this unfortunate episode behind us. It states clearly that those of us here in the House know what our policy must be—normally and practically. Then, we can get on with the all-important task of reinvigorating the Middle East peace process. The resolution expresses the sense of Congress that Jerusalem is and should remain the capital of Israel, and that Jerusalem must remain

an undivided city in which the rights of all ethnic and religious groups are prohibited. The resolution also calls upon all parties involved to continue efforts to bring about negotiations between Israeli and Palestinian representatives.

Mr. Speaker, it is a tragedy that some continue to call into question the status of Jerusalem—a posture that threatens ongoing efforts to bring about real negotiations in the Middle East. I know as I know a majority of my colleagues do, that this stance is both wrong and counterproductive.

Those of us who are strong supporters of a secure Israel believe deeply that raising questions about the status of Jerusalem will not contribute to a solution of the Middle East conflict. We urge adoption of this resolution, which expresses strong support for a united Jerusalem, and we urge renewed steps to reinvigorate the Middle East peace process.

Once again, Mr. Speaker, I urge all of my colleagues to support this very important resolution.

● **Ms. OAKAR**. Mr. Speaker, Jerusalem is a sacred ancient city which Israelis and indeed Christians, Jews, and Muslims everywhere revere. Indeed the three prominent religions view Jerusalem as a sacred city; it is well maintained by Mayor Teddy Koleh though not without tension. The people of Israel regard it as their capital. Others in that region do not. To me it is unfortunate that this resolution be voted upon today. It comes at a time when there is a movement toward freeing American hostages, and at a time when there is a movement toward the peace process. My vote today should not be viewed as an anti-Israel vote. I believe that my vote signifies that I am dissatisfied that such a sensitive vote should come up at a time when the people of Israel, and indeed the people of that region have a chance for peace. We should not interfere with the process. I think this resolution is extremely ill-timed. Let us hope and pray that the people of Israel and indeed the entire region experience peace and tranquility. Let us use U.S. leadership to bring people together so that they experience the harmony and joy that all people deserve.

● **Mr. ANNUNZIO**. Mr. Speaker, as a cosponsor of House Concurrent Resolution 280, I rise to express my strong support for this bill expressing the sense of the House of Representatives in support of the unified status of the city of Jerusalem.

The longstanding policy of the United States has been that Jerusalem must remain a unified city with free and universal access for all religious denominations. The recent commitments of President Bush deviated significantly from this position, and this legislation puts the Congress on record in opposition to the President's remarks.

I urge my colleagues in the House of Representatives to approve this legislation to reassert the policy of the United States that Jerusalem must remain a unified city; and also to demonstrate support of the Congress of the United States in recognizing the unified city of Jerusalem as the capital of the State of Israel.

● **Mr. CONYERS**. Mr. Speaker, I rise in opposition to House Concurrent Resolution 280. This resolution deals with one of the most sensitive and controversial issues in the Middle East: The status of the city of Jerusalem. A matter of this gravity deserves more than 40 minutes of debate and it should cer-

tainly not be brought up now, in a time of increased tension in Jerusalem, where Israeli Government has just admitted to secretly funding Jewish-nationalist settlements in the Christian Quarter. Even the mayor of Jerusalem, Teddy Koleh, has said that although he believes Jerusalem should be recognized as the capital of Israel, this resolution is ill-timed: It merely stirs up controversy without really furthering the prospect of formal recognition of Jerusalem as Israel's capital. Furthermore, this resolution contradicts the established policy of the United States Government that the status of Jerusalem must be determined by negotiations, not unilateral action. That is why our Embassy remains in Tel Aviv. Jerusalem is considered holy by Muslims, Christians, and Jews. The Arab States and the Palestinians, who must be equal partners in the peace process, are vehemently opposed to any resolution declaring Jerusalem the capital of Israel.

Supporting this resolution undermines the fragile chances for peace in the Middle East. I see nothing to be gained by supporting it.

● **Mr. MATSUI**. Mr. Speaker, I am pleased to join my colleagues in support of House Concurrent Resolution 280.

What we are expressing today by passing this resolution is very important to ensuring fairness within the peace process in the Middle East, but I cannot help but think that what we are establishing as the sense of Congress through this measure ought to go without saying. To say that Jerusalem should not be redivided is as basic to me as saying that the Berlin Wall should not be reconstructed. We are entering a new period in history, one marked by openness and the tearing down of physical and institutional barriers which separate and divide. Only a unified Jerusalem with free and open access by all religions will be acceptable in this new age.

The language of this concurrent resolution states simply that Jerusalem "is and should remain the capital" of Israel. Those words are important because in agreeing to this measure, we are not asking for a change in the situation in Jerusalem. Rather, we are declaring that the freedoms enjoyed by all people of Jerusalem should be maintained for future generations of Israeli citizens and Arab residents.

Mr. Speaker, as a practical matter, the cohesiveness of Jerusalem is essential to the peace process moving forward in the Middle East. Moreover, as a matter of principle this body must reassert its conviction that unity must prevail over division. I urge my colleagues to support House Concurrent Resolution 280.

● **Mr. CAMPBELL** of California. Mr. Speaker, I stand for a unified Jerusalem. I stand for the right of all persons, of all faiths, to have access to the religious sites of Jerusalem. I condemn the practice of denying Jews access to their holy places when Jordan held part of Jerusalem, and I applaud Israel for not denying access to Muslim and Christian holy places since it has controlled them.

However, to make a unilateral declaration about Jerusalem's final status would be counterproductive at this time. The issue of Jerusalem has long been seen by both sides as the final issue to be settled in the peace process. By passing this resolution, we run the very real risk of endangering the discussions just now promising fruit between Israel and the

10/11/80

Palestinians. Passage would put us on a path of looking to highlight disagreement, instead of looking for areas where we can begin to make compromise.

Agreement is a process that must start with small steps. It is human nature that positive steps made in compromise can later lead to compromise on more troubling areas of disagreement. That should be the process we seek to facilitate.

I told our high hopes for peaceful negotiations between the Israelis and the Palestinians. I have great concerns that this resolution, at this time, would only hinder the progress that seems so near at hand.

Mr. FRIGHAN, Mr. Speaker, I would like to express my strong support for House Concurrent Resolution 280 and for our effort today to clarify and amplify U.S. policy in the Middle East.

A clear and forceful statement of U.S. policy by the Congress will accomplish two purposes: it will let all concerned parties know where we stand on the issue of Jerusalem and it will reiterate one of the bedrock principles of the U.S. approach to the region—that efforts to achieve peace in the Middle East must enhance—and not erode—the security of Israel.

One might ask why do we take this time to pass a resolution seeking to re-state U.S. policy on Jerusalem? The resolution became necessary after comments from the Bush administration that were seen as unhelpful to the peace process. For as long as the United States has been involved in the peace process, our policy makers have recognized that the status of Jerusalem is the most complex issue, the most emotionally charged issue and presents the greatest challenge to our diplomacy. For those reasons it has always been seen as something that came at the end of the process—negotiations that would crown the achievement of a comprehensive peace settlement.

President Bush's comments of March 3 put Jerusalem on the table at the beginning of the process. Furthermore, his remarks seemed to suggest that all of Jerusalem—East and West—was up for grabs, even before the negotiations had begun. The response in Israel was immediate and emotional. One thing that unites Israelis across the political spectrum is that Jerusalem is their capital. It is a united city. Israelis don't "settle" there. They live there.

The resolution reaffirms U.S. policy that Jerusalem should remain unified. It also points out that the rights of all people to live and worship within Jerusalem can never be compromised and are not negotiable. And above all, the resolution recognizes that a peace process that calls into the question the status of Jerusalem simply will not succeed and would be a departure from longstanding U.S. policy on this issue.

I want to commend the sponsor, Mr. ENOCH, for his initiative and I urge my colleagues to support the resolution.

Mr. BROOMFIELD, Mr. Speaker, I yield back the balance of my time.

Mr. FASCELL, Mr. Speaker, I yield back the balance of my time.

The SPEAKER pro tempore (Mr. MONTGOMERY). The question is on the motion offered by the gentleman from Florida (Mr. FASCELL) that the House suspend the rules and agree to the

concurrent resolution (H. Con. Res. 280) as amended.

The question was taken. Mr. OBEY, Mr. Speaker, on that I demand the yeas and nays.

The yeas and nays were ordered.

The SPEAKER pro tempore. Pursuant to clause 5 of rule 1, and the Chair's prior announcement, further proceedings on this motion will be postponed.

THRIFT SAVINGS PLAN TECHNICAL AMENDMENTS ACT OF 1990

Mr. ACKERMAN, Mr. Speaker, I move to suspend the rules and pass the bill (H.R. 2514) amending subchapter III of chapter 84 of title 5, United States Code, as amended.

The Clerk read as follows: H.R. 2514

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled,

SECTION 1. SHORT TITLE.

This Act may be cited as the "Thrift Savings Plan Technical Amendments Act of 1990".

SEC. 2. CORRECTION OF EMPLOYING AGENCY ERRORS RELATING TO THE THRIFT SAVINGS PLAN.

(a) IN GENERAL.—

(1) AMENDMENT TO CHAPTER 84.—Chapter 84 of title 5, United States Code, is amended by inserting after section 8432 the following:

"§ 8432a. Payment of lost earnings.

(a)(1) The Executive Director shall prescribe regulations under which an employing agency shall be required to pay to the Thrift Savings Fund amounts representing lost earnings resulting from errors (including errors of omission) made by such agency in carrying out this subchapter, subject to paragraph (2).

(2) If the error involves an employing agency's failure to deduct from basic pay contributions (in whole or in part) on behalf of an individual in accordance with section 8432(a), the regulations shall not provide for the payment of any lost earnings which would be attributable to—

(A) the contributions that the agency failed to deduct from basic pay in accordance with section 8432(a); or

(B) any related contributions under section 8432(a)(2) that the employing agency is not required by statute or otherwise to make.

(b) The regulations—

(1) shall include—

(A) procedures for computing lost earnings; and

(B) procedures under which amounts paid to the Thrift Savings Fund under this section shall be credited to appropriate accounts.

(2) may provide for exceptions from the requirements of this section to the extent that correction of an error is not administratively feasible;

(3) may require an employing agency to reimburse the Thrift Savings Fund for costs incurred by the Thrift Savings Fund in implementing corrections of employing agency errors under this section; and

(4) may include such other provisions as the Executive Director determines appropriate to carry out this section.

(c) Any amounts required to be paid by an employing agency under this section shall be paid from the appropriation or fund available to the employing agency for pay-

ment or salaries of the participant's officer or establishment if a participant in the legislative branch is paid by the Clerk of the House of Representatives, the Clerk may pay from the contingent fund of the House of Representatives the amount required to be paid to correct errors relating to the Thrift Savings Fund that otherwise would be paid from the appropriation or fund used to pay the participant."

(3) CONFORMING AMENDMENT.—The table of sections for chapter 84 of title 5, United States Code, is amended by inserting after the item relating to section 8432 the following:

"§ 8432a. Payment of lost earnings."

(b) APPLICABILITY.—The amendments made by this section shall apply with respect to lost earnings attributable to errors made before, on, or after the date of enactment of this Act.

SEC. 3. REMOVAL OF RESTRICTIONS RELATING TO THE INVESTMENT OF AMOUNTS IN THE THRIFT SAVINGS FUND.

(a) IN GENERAL.—Section 8432 of title 5, United States Code, is amended—

(1) by striking subsection (a) and redesignating subsections (1) through (5) as subsections (a) through (5), respectively;

(2) in subsection (a)(1)(A), by striking "subsection (1)" and inserting "subsection (a)";

(3) in subsection (a)(1), by striking "Subject to subsection (a), the" and inserting "The";

(4) in subsection (d)(1), by striking "and not subject to subsection (a)";

(5) in paragraphs (1) and (2) of subsection (g) (as so redesignated by paragraph (1)), by striking "subsection (1)" and inserting "subsection (a)", and in paragraph (3) of subsection (g) (as so redesignated), by striking "subsection (1)(3)" and inserting "subsection (a)(3)";

(6) in subsection (g)(4) (as so redesignated by paragraph (1)), by striking "subsection (4)" and inserting "subsection (a)"; and

(7) in paragraph (1) of subsection (h) (as so redesignated by paragraph (1)), by striking "subsection (h)" and inserting "subsection (g)", and in paragraph (3) of subsection (h) (as so redesignated), by striking "subsection (1)" and inserting "subsection (a)".

(b) REMOVAL OF INVESTMENT RESTRICTIONS AFFECTING CSRS PARTICIPANTS AND OTHERS.—

(1) CSRS PARTICIPANTS.—Section 8317(b)(8) of title 5, United States Code, is repealed.

(2) JUSTICE AND JUDGES.—Subsection (b) of the first section 8440a of title 5, United States Code, is amended by striking paragraph (8) and redesignating paragraph (7) as paragraph (8).

(3) BANKRUPTCY JUDGES AND MONITORS.—Section 8560(b) of title 5, United States Code (as so redesignated by section 2) is amended by striking paragraph (7) and redesignating paragraph (8) as paragraph (7).

(4) OTHERS.—Any other provision of law, in effect on the date of enactment of this Act, which provides that any amounts contributed to the Thrift Savings Fund, or earnings thereon, may be invested or reinvested only in the Government Securities Investment Fund established under section 8432(b)(1)(A) of title 5, United States Code, shall cease to be effective.

(c) EFFECTIVE DATE.—Subsections (a) and (b), and the amendments made by such subsections, shall be effective as of the second election period described in section 8432(b) of title 5, United States Code, beginning after the date of enactment of this Act, or as of such earlier date as the Executive Director may by regulation prescribe.

Patricia	Serrano	Stokes
Parker	Sawyer	Studds
Payne	Saxton	Sunderland
Paschayan	Scheffer	Swint
Patterson	Schauer	Syracuse
Paxon	Schiff	Tallon
Payne (NJ)	Schneider	Tanner
Payne (VA)	Schroeder	Tauke
Pease	Sobushie	Tausan
Palco	Schulze	Taylor
Penny	Schuler	Thomas (CA)
Perkins	Sensenbrenner	Thomas (GA)
Petri	Serrano	Thomas (WV)
Pickett	Sharp	Torres
Pickle	Shaw	Torricelli
Porter	Shays	Towns
Postard	Shumway	Tradescu
Price	Shuster	Udall
Purcell	Skorck	Ursold
Quillen	Slattery	Upton
Rahall	Solares	Valentine
Rangel	Stean	Vander Jeet
Ravens	Stennis	Vento
Ray	Sticker	Vielocky
Regula	Slaughter (NY)	Volker
Rhodes	Slaughter (VA)	Vucanovich
Richardson	Smith (FL)	Walgren
Ridge	Smith (LA)	Walker
Rinaldo	Smith (NE)	Walsh
Ritter	Smith (TX)	Washington
Roberts	Smith (VT)	Watkins
Robinson	Smith, Dennis	Waxman
Roe	(OR)	Weber
Rogers	Smith, Robert	Wells
Nohrabacher	(NY)	Weldon
Roe-Lehman	Smith, Robert	Whelan
Rosen	(OR)	Whitaker
Rostenkowski	Snore	Williams
Roth	Solares	Wilson
Roussos	Solomon	Wolpe
Rowland (CT)	Spence	Wyden
Rowland (GA)	Spratt	Wyllie
Roybal	Staggers	Yates
Rums	Stallings	Yatron
Sabo	Stargelard	Young (AK)
Said	Stark	
Sargmeister	Stearns	
Sarpalino	Stenholm	

NAYS—0

NOT VOTING—16

Bentley	Hopkins	Smith (NJ)
Collins	Karnuzmier	Stump
Furpp	Lowery (CA)	Traxler
Ford (TN)	Mollohan	Young (FL)
Hawkins	Nelson	
Kelner	Orswell (NY)	

11810

So (two-thirds having voted in favor thereof) the rules were suspended, and the resolution was agreed to.

The result of the vote was announced as above recorded.

A motion to reconsider was laid on the table.

ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER PRO TEMPORE

The SPEAKER pro tempore. Pursuant to the provisions of clause 5 of rule I, the Chair announces that he will reduce to a minimum of 5 minutes the period of time within which a vote by electronic device may be taken on all of the remaining motions to suspend the rules on which the Chair has postponed further proceedings.

CONCERNING JERUSALEM AND THE PEACE PROCESS

The SPEAKER pro tempore (Mr. Montgomery). The pending business is the question of suspending the rules and agreeing to the concurrent resolution, House Concurrent Resolution 290, as amended.

The Clerk read the title of the concurrent resolution.

The SPEAKER pro tempore. The question is on the motion offered by the gentleman from Florida (Mr. FASCELL) that the House suspend the rules and agree to the concurrent resolution, House Concurrent Resolution 290, as amended, on which the yeas and nays are ordered.

The vote was taken by electronic device, and there were—yeas 378, nays 34, answered "present" 4, not voting 16, as follows:

(Roll No. 77)

YEAS—378

Ackerman	Dornan (CA)	Inhofe
Azawa	Douglas	Island
Alexander	Downey	Jacobs
Anderson	Dwyer	Johnson (CT)
Andrews	Dunaco	Johnson (SD)
Annunzio	Durbin	Johnson
Anthony	Dwyer	Jones (GA)
Applegate	Dyck	Jones (NC)
Archer	Early	Jones
Arny	Eckart	Jones
Aspin	Edwards (CA)	Kanamaru
Ashkin	Edwards (OK)	Kantor
AuCoin	Emerson	Kasich
Bader	Engel	Kennedy
Balinger	Enslin	Kennedy
Barnard	Erdreich	Kildee
Bartlett	Espy	Kiowa
Barton	Evans	Kolbe
Bates	Fabell	Koschmayer
Bellison	Fawell	Kyl
Bentley	Fazio	LaFalce
Berwiler	Feighan	LaGoschinski
Berman	Fields	Lanier
Bivill	Fish	Lantos
Bibray	Flake	Leachin
Bilirakis	Foglietta	Leach (IA)
Billey	Frank	Leah (TX)
Boehlers	Frenzel	Lehman (CA)
Boggs	Frost	Lehman (FL)
Borek	Galegry	Leah
Boss	Gallo	Levin (MI)
Boucher	Cardo	Larive (CA)
Borer	Coakley	Lewis (GA)
Brennan	Coakley	Lewis (FL)
Broad	Coughlin	Lewis (GA)
Broomfield	Cowan	Lighthoot
Browder	Gibbons	Lipinski
Brown (CA)	Gilmer	Livingson
Brown (CO)	Gillman	Lloyd
Bruce	Gingrich	Long
Buehner	Glickman	Lowery (NY)
Bunning	Goodale	Lucken, Thomas
Burton	Gooding	Lukens, Donald
Burman	Gordon	MacArthur
Byron	Goss	Madigan
Callahan	Gratton	Mackin
Campbell (CO)	Grandy	Martini
Cardin	Oraco	Martinez
Casper	Orly	Martin (NY)
Chafetz	Owen	Martinez
Chandler	Quarini	Matus
Chapman	Quinderson	Mavroules
Clarke	Hall (OH)	McCandless
Clement	Hall (TX)	McCloskey
Coble	Kammermeyer	McCormack
Colman (TX)	Kanocok	McCoy
Combest	Kansen	McCurdy
Coulter	Karr	McDade
Coste	Kasters	McDermott
Cosentino	Kelcher	McEwen
Coughlin	Kelley (LA)	Moore
Courter	Kelley	Moore
Cox	Kelner	Moynihan
Coyne	Henry	Moynihan
Craig	Kerry	McMillen (MD)
Craig	Hertz	McNulty
Crummeyer	Kilmer	Moyers
Danahy	Kingsland	Murphy
Davis	Kochbruecker	Murphy
De la Garza	Hollway	Miller (CA)
DeFazio	Horton	Miller (WA)
DeLoach	Houchens	Mines
Derrick	Koyr	Mookley
DeWine	Hubbard	Molinar
Dicks	Huckaby	Montgomery
Dixon	Hughes	Moody
Donnelly	Hunter	Moorehead
Dorgan (ND)	Hutto	Morales

Morrison (CT)	Rostenkowski	Staggers
Morrison (WA)	Roussos	Stallings
Murphy	Rowland (CT)	Stargelard
Murtha	Rowland (GA)	Stearns
Myers	Rums	Stenholm
Nagle	Sabo	Stokes
Natcher	Said	Studds
Neal (IA)	Sargmeister	Sunderland
Neal (MO)	Sarpalino	Swint
Nevah	Sawyer	Tanner
Obeyeske	Saxton	Tallon
Orin	Scheffer	Tanner
Owens (UT)	Schauer	Tauke
Oxley	Schiff	Tausan
Packard	Schneider	Taylor
Pallone	Schroeder	Thomas (CA)
Panetta	Schulze	Thomas (GA)
Parker	Schulze	Torres
Parsons	Schumer	Torricelli
Paxon	Sensenbrenner	Towns
Payne (NJ)	Serrano	Udall
Payne (VA)	Sharp	Ursold
Pelosi	Shaw	Upton
Penny	Shays	Valentine
Perkins	Shumway	Vander Jeet
Perkins	Shuster	Vento
Pickett	Skorck	Vielocky
Pickle	Slattery	Volker
Porter	Slaughter (NY)	Vucanovich
Postard	Slaughter (VA)	Walgren
Price	Smith (FL)	Walker
Purcell	Smith (LA)	Walsh
Quillen	Smith (NE)	Washington
Rangel	Smith (TX)	Watkins
Ravens	Smith (VT)	Waxman
Ray	Smith, Dennis	Weldon
Regula	(OR)	Whelan
Rhodes	Smith, Robert	Williams
Richardson	(NE)	Wilson
Rinaldo	Smith, Robert	Wolpe
Ritter	(OR)	Wyden
Robinson	Stearns	Wyllie
Roe	Solares	Yates
Rogers	Solomon	Yatron
Roe-Lehman	Spence	Young (AK)
Rosen	Spratt	

NAYS—34

Bennett	Hamilton	Ridge
Bonior	Hayes (IL)	Roberts
Campbell (CA)	Kyle	Roeb
Clay	Jacobs	Roybal
Clinar	Karnuzmier	Savage
Coccyus	Miller (OK)	Staggs
Cooper	Nelson	Studds
Crockett	Oxley	Tradescu
Delums	Price	Washington
Dingell	Ford	Whelan
Dymally	Rahall	
Ford (MI)		

ANSWERED "PRESENT"—6

Balansa	Colman (MO)	Keller
Bryant	Dickinson	Murphy

NOT VOTING—13

Collins	Lowery (CA)	Smith (NJ)
Furpp	Mollohan	Stump
Ford (TN)	Nelson	Thomas (WV)
Hawkins	Orswell (NY)	Traxler
Hopkins		Young (FL)

11819

Mrs. KENNEDY, BIREUTER, EARLY, and Mrs. SMITH of Nebraska changed their vote from "nay" to "yea."

So (two-thirds having voted in favor thereof), the rules were suspended, and the concurrent resolution, as amended, was agreed to.

The result of the vote was announced as above recorded.

The title was amended so as to read: "Concurrent resolution expressing the sense of the Congress concerning Jerusalem and the peace process."

A motion to reconsider was laid on the table.

חסוי

חסוי

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 4.16098

אל: המשרד

יעדים: רהמש/644, מצב/1729, מנמת/922
 מ-: ווש, נר: 499, תא: 240490, זח: 1430, דח: מ, סג: 10
 תח: 8 גס: צפא
 8: ד:

סודי / מידי

אל: מצפ'א

דע: ארב'ל 2

מאת: ק. לקונגרס

פגישת השגריר עם הסנטור מויינהן

אתמול (23/4) נפגש השגריר עם הסנטור מויינהן. נכח עוזרו של הסנטור והח'מ.

1. בפתח השיחה ביקש מויינהן להתעדכן לגבי המצב הפוליטי בישראל והרכבת הממשלה. השגריר עדכנו ואמר כי יש להתאזר בסבלנות עו למיצוי התהליך הדמוקרטי. מויינהן הגיב כי אין לו כל בעיה להתאזר בסבלנות עם זאת הוא מוטרד לראות את ישראל שאינה מתפקדת וכן מוטרד לראות ידיעות בעתונות כמו זו שהופיעה ב - W.P בנושא המבנה ברובע הנוצרי. השגריר עדכנו לגבי הדיון בבג'צ ביום ה' הקרוב וצו פנוי שהוצא ע'י הוצאה לפועל. מויינהן הוסיף לאחר העדכון כי יהיה זה UNPRIENLY מצידו אם לא היה מעלה הנושא של המבנה ברובע הנוצרי.

2. השגריר ציין כי ביקש לראות את הסנטור על מנת להודות לו ולברכו על יוזמתו ופעילותו בנושא ציונות - גזענות. אמר כי קיימת דאגה בישראל לפיה יתכן שאיננו מוכנים עדיין מספיק חפזים באו'מ. מויינהן הגיב באומרו: תגיד לאנשים בירושלים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

TO KNOCK IT OFF, WE CAN COUNT VOTES. WE WILL NOT DO ANYTHING BEFORE WE HAVE THE VOTES'

השגריר בתשובה אמר שתמיד קיימת האפשרות של הכנסת תיקונים או תשלום תמיכה ע'י העברת החלטה למשל על הקמת מדינה פלסטינית. תגובת מויינהן הייתה שמאידך יתכן שתהיינה מספיק ממשלות שתפרסמנה הצהרות גינוי ושינוי עמדתו לגבי החלטה (3379). מויינהן סיפר שבשבוע שעבר ביקרה כאן קבוצת סופרים ואנשי רוח סובייטים (מטעם ה - USIA) והופיעה במכוון וילסון. בהרצאה ובדיון שבהם נטלו חלק המבקרים, נכללה הקומבינציה של נאציזם וציונות כמו במאמר פרודה מ - '71 (ששימש הבסיס ליוזמה הסובייטית להעביר החלטה 3379) THAT IS OBSELENE. יש להעביר מסר לבריה'מ שאנשים כאלה אינם יכולים להסתובב בארה'ב ולהמשיך ולהחזיק בדעות כאלה (למרות שהם חזרו פחות או יותר על הנאמר בפרודה) וכי הגיע הזמן שממבריה'מ תפרסם הודעה שאין הדברים כך. (כריכת ציונות בנאציזם ולגזענות). אנו יודעים שלא הערבים החלו ביוזמה זו אלא הסובייטים. יש להביא הסובייטים לכך THAT THEY WILL REPUDE IT. מויינהן הוסיף, I'LL MOVE ON FOREIGN AID (72 המדינות המקבלות הסיוע מארה'ב אשר הצביעו בעד ההחלטה - ברוח דבריו בשימועים) אולם איני יודע עד כמה אצליח. לדברי מויינהן, שוחח עם בולטון שאישר שלא היתה כל יוזמה כזו בעבר. בכוונתו לשוחח עם פיקרינג המסכים עמו. על המזכ'ל לדעת על כך ולהביא זאת. חזר ואמר שהדאגה שלנו מוגזמת והוסיף LET'S SEE AND TRY. לדבריו ישנם שלושה תחומי פעילות:

1. גיוס מזכ'ל האו'מ.
2. לומר לסובייטים - הגיע הזמן שכשם שאתם 'מנקימ' בכל מקום 'תנקו' גם נושא זה.
3. לשוחח עם האפריקנים והאחרים ולהמחיש להם מה קיבלו מהערבים עד כה לעומת ההבטחות הגדולות שנמסרו להם. מויינהן המשיך ואמר כי יש להם (לארה'ב) בעיה - ישנו 72 מדינות ובהן מוצבים שגרירים שאין להם מה לעשות. טוען מזה 15 שנה שלארה'ב שירות חוץ הותיק השני בעולם שהוא DEEPLY BILATERAL וקשה להגיע ל - MULTILATERAL DIPLOMACY. המקום היחיד לכך הוא באו'מ. לדבריו אף אחד משגריריהם אינו יודע על כך. הביא כדוגמא שיחתו עם מגיד בקהיר בעת ביקורו האחרון במזה'ת. מגיד סיפר לו שמלחמת יום הכיפורים לא היתה מתרחשת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אלמלא הטילו האמריקנים וטו על ההחלטה ההודית במועבי'ט. 'ואנחנו לא קישרנו בין שני הנושאים ולא פעלנו אצל ההודים'.

3. השגריר עבר לנושא עיראק והצהרת סאדם חוסיין. עם או בלי משבר אנו מאוחדים בישראל לגבי הצהרה זו ולוקחים אותה ברצינות רבה. מויינהן קטע השגריר ואמר YOU SHOULD המשיך ואמר שנראה שעמדת הממשל היא DON'T ROCK THE BOAT. סאדם חוסיין חשוב להם ויש להידבר איתו וכו'. השגריר הציע למויינהן לקיים שימועים בנושא עיראק. מויינהן הגיב בחיוב להצעה. השגריר המשיך לעדכנו בפירוט בנוגע להצהרות הנוספות (מפקד חה'א) שהושמעו בעיראק בנושא התקפה על ישראל. וחזר על ואגתו מההצהרות הללו. מויינהן חזר על כך שעלינו אכן להיות מודאגים וכי קיימים שימועים בנדון. הוסיף כי שוחח באותו נוקר עם מספר אנשים על נושא זה וכן על נושא פקיסטן. העיר כי 'הגברת בהוטו פניה כנראה למלחמה'. בסוף הישיבה ביקש מויינהן לקבל ההצהרות העיראקיות. העבירו נא הצהרות מפקד חה'א העיראקי באנגלית וכל הצהרה נוספת בנדון.

יהודית ורנאי דרנגר.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, 8(אמן), ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארב'ל, רביב, גובריו, מזאר, סייבל

0010:89061,4
K:000000
0010:89061,4
0010:89061,4
0010:89061,4
0010:89061,4

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

TO KNOCK IT OFF, WE CAN
COUNT VOTES, WE WILL NOT DO ANYTHING BEFORE WE HAVE
THE VOTES.

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

0010:89061,4
K:000000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15000

תאריך : 24.04.90

** יוצא
**
**
**

סודי

חוזם: 4,15000
אל: 711וש/639, רהמש/608, מנמת/880
מ-: המשרד, תא: 240490, זח: 1202, דח: מ, סג: 10
תח: פ גס: צפא
נד: פ

65232
סודי/מיד
אהב 106.02

אל: השגריר, קונגרס, וושינגטון

הנדון: מצנבאום

למברקס 420 ולמברק מזכיר הממשלה 570 לוושי

1. למען הסדר הטוב, יצויין כי לא התקבלה במשרד חוץ בקשה באמצעות שגארהב' לבדוק עמדתה של ישראל לגבי אפשרות ביקור כזה', כדברי מצנבאום. בסך הכל ביקש שגריר ארה"ב, בשיחתו עם הח"מ ב - 11.4 שנגלה הבנה למטרת ביקור המשלחת בעיראק. מדברי בראון היה ברור שדול ושות' גמרו אומר והחליטו סופית (בקהיר) לנסוע לעיראק. כ"כ עלה מדברי השגריר שחברי המשלחת - ובראון בעצמו - היו מודאגים מתגובות אפשריות לביקור בהגיעם לישראל.

2. תוכן פניית בראון נמסר ללשכת השר ובו זמנית דווח במברקנו 143 לוושי'.

מנהל מצפ"א

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, פ(אמ), ממד,
בנצור, מצפא, סולטן, רביב, סייבל

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
SACRAMENTO, CALIFORNIA
JAN 28 1987

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

RECEIVED

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

** יוצא **
 **
 **
 **

סודי

חוזם: 4,13557
 אל: ווש/570, רהמש/544, מנמת/787
 מ-: המשרד, תא: 220490, זח: 2159, דח: מ, סג: 10
 תח: גס: משרדים
 נד: @

סודי מידי

וושנינגטון

השגריר, ורנאי-דרגנר

מצנבאום

לשלכם 420 מ-20.4

לסעיף 1 - דברי מצנבאום כי ביקש משג' ארהב לבדוק עמדת ישראל באשר לביקור הסנטורים בעיראק - ביום הראשון לחוהמ'פ בערב (11.4) התקשר אלי השגריר בראון למקום חופשתי, ביקש למסור לרה'מ (לא חוזר לא ביקש לברר) שבדעת הסנטורים לנסוע לעיראק ומקוים כי הדברים לא יתקבלו כאן שלילית.

אמרתי מיד שאעביר לרה'מ, אך שלדעתי הביקור הוא משגה גמור, ישמש במה לצדאם חוסין האכזר, הסנטורים כאורחים לא יוכלו לצאת פומבית בביקורת עליו, והתוצאה תהיה ברורה, וחבל ששוגים בדרך זו.

אגב, בראון מסר שהודיע גם למשה'ח.

רובינשטיין

יג

0111

1211 K+
*
*
**

1110:2221, A
K: 1110122, 1110122, 1110122
A-1110122, 1110122, 1110122, 1110122
1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110:

1110: 1110:

(1110: 1110:)

1110: 1110: 1110: 1110:

1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110:

1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:

1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:

1110: 1110:

1110:

1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:
1110: 1110: 1110: 1110: 1110: 1110:

* תאריך : 1904/27 החוץ-מחלקת הקשר *

* 18712

* ** נכנס

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* משרד החוץ-מחלקת הקשר *

* דף 2 מתוך 2

* עותק 5 מתוך 26

* ההתחייבות.

* ג. הקונגרסמן גילמן מנה שורה של פעולות טרור ספציפיות
* בלווית ציון תאריכים. כך גם המילטון שציין שהיו 30 אירועי
* טרור מתוכם 9 המיוחסים לאש"פ.

* ד. לנטוס ציין באזני קלי : אתה יודע שהממשל יודע שאש"פ
* אינו ממלא אחר ההתחייבות.

* לנטוס הגיב כי סביר להניח שערפאת מספיק חכם לשגר סוג כזה של
* הוראות שניתן לייטט ובאותה שעה לתת הנחיות שונות גם באופן
* פרטי. קלי השיב שהקהילה המודיעינית האמריקנית מתמחית בנושא.
* לנטוס הגיב כי קשה לבדוק ולבחון דיסאינפורמציה.

* 1. המסר של מספר מורשים היה שאש"פ, גם אם לא היה אחראי
* ישירות למבצע זה או אחר, הרי שלא גינה המעשה או גירש
* משורותיו המבצעים. לאחר שקלי הודה שאכן זה כך, נשאל שוב האם
* אש"פ ממלא אחר ההתחייבות. הוא השיב
* . THEY ARE GENERALLY IN COMPLIANCE

* 2. המילטון הסכים לפגישה עם בייקר לבקשת מספר מהמשתתפים
* ולקיום שימועים בנושא אש"פ בהקדם.

* 3. משני מקורותי הובן כי כל הנוכחים מעונינים בשימועים וכי
* ינסו לארגנם בקרוב. (הנ"ל משיב על שלכם 706 סעיף ג')

* יהודית ורנאי דרנגר

* לב

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, פ(אמן), בנצור,
* מצפא, סייבל, סולטן

חסוי

חסוי

official text

04/26/90

U.S. OPPOSES PLO ADMISSION TO ANY U.N. AGENCY (Text: U.S. Mission statement in Geneva)

Geneva -- The admission of the Palestine Liberation Organization (PLO), or the self-declared "State of Palestine," to any U.N. agency would mean the withdrawal of both U.S. regular budget funding and U.S. voluntary contributions to the organization in question, the U.S. Mission to the United Nations in Geneva said April 24.

The point was made in a mission "clarification" statement issued in response to questions about whether voluntary contributions also would be withdrawn if the PLO's observer status were upgraded to that of a full member-state.

"The United States is required by law to withhold all funding -- assessed and voluntary contributions -- to any United Nations agency that enhances the status of the PLO, such as accepting it as a full member," the U.S. Mission statement said.

The statement pointed out that two separate provisions of U.S. law call for a cutoff of both assessed and voluntary contributions to any U.N.-affiliated organizations that admit the PLO to full membership.

The PLO question is expected to come up during the annual session of member-states of the World Health Organization (WHO) -- the World Health Assembly -- which will be meeting in Geneva May 7-19. Last year, the assembly adopted a resolution asking the WHO Director General to examine the legal and other complexities of the PLO application and report back to the 1990 World Health Assembly.

The United States does not recognize the self-declared "State of Palestine" because it is not a state within the commonly accepted international law definition, including control of recognized territory.

Following is the text of the U.S. Mission "Clarification Statement"

(BEGIN TEXT)

The U.S. Mission to the United Nations in Geneva would like to clarify the position of the United States regarding the withdrawal of U.S. funding to any U.N. organization which enhances the status of the PLO

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63432 Tel. 654338
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

(or the self-declared state of "Palestine"), currently an observer in U.N. bodies.

The United States is required by law to withhold all funding -- assessed and voluntary contributions -- to any United Nations agency that enhances the status of the PLO, such as accepting it as a full member.

It is not correct to assume that the eventual withholding of U.S. funding applies solely to assessed contributions and that voluntary contributions would be unaffected by the enhancement of the status of the PLO in the United Nations.

Two separate provisions of U.S. law call for a cutoff of both assessed and voluntary contributions to any U.N.-affiliated organizations that admits the PLO to full membership:

(1) -- Foreign Relations Authorization Act, fiscal years 1990 and 1991. Public Law 101-246, signed into law February 16, 1990.

Section 414 (A):

"Prohibition -- No funds authorized to be appropriated by this act or any other act shall be available for the United Nations or any specialized agency thereof which accords the Palestine Liberation Organization the same standing as member states."

(2) -- Appropriations for foreign operations, export financing, and related programs for the fiscal year ending September 30, 1990, and for other purposes. Public Law 101-167, signed into law November 21, 1989.

Section 526 (B):

"The United States shall not make any voluntary or assessed contribution"

"(1) to any affiliated organization of the United Nations which grants full membership as a state to any organization or group that does not have the internationally recognized attributes of statehood, or,

"(2) to the United Nations, if the United Nations grants full membership as a state in the United Nations to any organization of group that does not have the internationally recognized attributes of statehood, during any period in which membership is effective."

(END TEXT)

*****

OT2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 1653/ תאריך : 25.04.90 *
* דף 1 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* יוצא *
* ** *
* ** *
* ** *
* חוזם: 4,16537 *
* אלו: 938/מנמח, 655/רהמש, 688/ווש, 250490:חמ, 1446:חז, 1446:חז, 1446:חז, 1446:חז *
* מ-:המשרד, תא:250490, חז:1446, דח:ר, סג:סב *
* תח:גס:צפא *
* נד:א *
* 65384 *
* סודי ביותר/רגיל *
* להלן בשנית חוזם 15532 בשל שיבושים: *
* אלו: השגריר, וושינגטון *
* מאת: לשכת סמנכ"ל צפ"א/פר'ן *
* הנדון: בקור דיק קלארק 25.4.90 *
* בפגישת סמנכ"ל צפ"א ופר'ן עם דיק קלארק השתתפו השגריר *
* האמריקאי, היועץ לעניינים פוליטיים-צבאיים, *
* *עוזרו של קלארק, ראש משלחת משהב"ט בארה"ב, נספת צה"ל *
* בארה"ב, מנהל מצפ"א וליאורה הרצל. *
* שיחות על נשק כימי *
* קלארק סקר את הדיונים המתקיימים עם הסובייטים בנושא השמדת *
* הנשק הכימי. סיפר שלקראת סוף מאי יחתום הנשיא בוש וושינגטון *
* על *
* JOINT DECLARATION ON PROLIFERATION שבו שתי המעצמות *
* *מתחייבות לחתום על המסמך ב-1991. *
* בוועידה עם הסובייטים יחתמו גם על הסכם בנושא נסויים *
* *גרעיניים. לקראת סוף השנה גם יסגרו רב הנושאים העיקריים *
* *בשיחות START וכן מקווים שלקראת תחילת 1991 יושג הסכם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* .CFE *
* לדעת קלארק אם כל ההסכמים האלה יסגרו ובנוסף להם נושא *
* *השמים הפתוחים הם יתנו דחף משמעותי לחתימה על האמנה לנשק *
* *כימי (CWC). *
* *הנושאים העיקריים שעדיין דנים בהם הינם: *
* 1. *
* *אוניברסליות. בנושא זה אמר שאינו יכול לדרוש ממדינה *
* *לחתום על האמנה אם לשכנותיה יש נשק כימי. *
* 2. *
* *VERIFICATION. הם מאמינים שיוכלו להגיע להסכם טוב *
* *ועבדו על כך גם עם התעשיות הכימיות שלהם. *
* *קלארק הדגיש כי על ישראל לחשוב היטב על נושא *
* *ה-VERIFICATION. הם מציעים ומוכנים להכנס עמנו לדיאלוג *
* *בנושא ולבדוק את הנדוש *
* *CHALLENGE INSPECTION, AD-HOC INSPECTION *
* *המפגש יכול להיות בישראל או בארה"ב. *
* *קלארק הדגיש כי חייבת להיות הגנה על מתקנים רגישים, אך *
* *ישראל צריכה לדעת שתהיה יותר חדירה מאשר היתה עד כה. קלארק *
* *הדגיש כי אנו צריכים ללמוד לחיות עם זה. האופציה הצבאית *
* *אינה קיימת יותר. *
* *קלארק הדגיש מס' פעמים כי הנשיא בוש רואה באמנה עניין אישי *
* *וכי ההסכם יושלם בשנה הבאה. *
* *שלב ביניים *
* *סמנכ"ל צפ"א ופר'ן שאל על אמצעי הביניים: *
* *קלארק השיב כי בווימינו חתמו עם הסובייטים על חשיפה של *
* *המיקום, הסוג והגודל של נשק כימי של כל אחד מהצדדים. כעת *
* *הגיע השלב השני שייחתם בסוף החודש ובו יתחילו בהשמה עם *
* *פקוח הדדי. ההפחתה תביא את המצב לכך שישארו 5000 טון *
* *(AGENT TONS ולא ארטילריה) בכל צד. זו הפחתה של כ- 80 אחוז. *
* *החלק *
* *מהחומר שישאר יהיה בינארי וחלק אונטרני. יש חילוקי דעות עם *
* *הסובייטים על תאריך ההתחלה והסיום, אך נראה שיוסכם על *
* *1992-1995 כפשרה. זהו כמובן הסכם בילטרלי נפרד מהאמנה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* *הצדדים מוכנים להמתין 8 שנים להשגת אוניברסליות. אם זו לא *
* *תושג ימשיכו בהשמה, וישאירו ביניהם 2 אחוז מהמלאי הקיים. *
* *2 PERCENT AS INSENSITIVE AND SLIGHT DETENTIVE *
* *INSERVENTIVE - הכוונה ללחץ על מדינות ה - CWC כדי שאלו *
* *יפעילו לחץ על מדינות כמו סוריה. *
* *קלארק סיפר כי הוקמו בארה"ב 2 מתקנים להשמדת נשק כימי מתוך *
* *7 שאמורים להיות מוקמים. המחיר לכל מתקן להשמדת נשק כימי *
* *הוא 225 מיליון דולר ומזה 3 שנים מצוי הסכום בתקציב. *
* *גישה איזורית לעומת גישה גלובלית *
* *סמנכ"ל צפ"א ופר'ן הציג בפני קלארק את הצעת רה"מ להכנס *
* *לדיונים איזוריים. הצעה שלא נענתה. טען שיש לחתור ל-CFM *
* *כדי שעקרון האוניברסליות יהיה יותר בעל תוקף. *
* *הסמנכ"ל ציין כי אנחנו נחזור על הצעתנו זו בתקווה שאחרים *
* *ייתמכו בה ובכך יקשו על מדינות אחרות שלא לקבל הרעיון עד כה *
* *היינו קול בודד אך יש זמן לפעילות כזאת. כמו כן אמר *
* *שמסרים שהגיעו מסוריה ועירק ע"י קרטס יוכלו להבחן בדרך זו, *
* *אשכן אנו מקבלים מסרים כפולים. *
* *קלארק ענה כי המצרים העלו הצעה נגדית לשלנו בנושא פרוז *
* *האיזור. אמר שהדגש בדברים שהם שומעים מהערבים הינו על *
* *אתהליכים מקבילים לנשק כימי וגרעיני. הערבים טוענים כי אם *
* *ייוותרו על נשק כימי הם דורשים וויתור על נשק גרעיני *
* *מישראל. *
* *קלארק הדגיש כי האמנה הכימית מפרידה בין שני הנושאים וניתן *
* **יהיה להשיג בה תמיכה עולמית רחבה ובכך להפעיל לחץ על מ' *
* *שקושר בין נושא הגרעין לנושא הכימי. *
* *VERIFICATION *
* *קלארק ביקש להדגיש, בתשובה לשאלה, כי אין אפשרות *
* *ל-FULL PROOF VERIFICATION אבל ניתן להוריד את הסיכון ואת *
* *המלאי. טען שהאמריאים לקחו על עצמם את הסכון הצבאי שבכך *
* **וסען שעלינו להתחיל, לחשוב במונחים אלה ולערב בכך את הצבא *
* *והמודיעין, ולחשוב האם נוכל לקבל גישה כזו ומהו הקו התחתון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 4 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* *שלנו ולמה נזדקק כדי להבטיח עצמנו כך שהסיכון יהיה סביר *
* *מבחינתנו. הוא מניח שעדיין לא התחלנו בתהליך כזה. קלארק *
* *אמר כי האמריקאים ישמחו לעבור על הנושאים האלה בפרוט בעזרת *
* *המומחים שלהם. הדבר יוכל להערך בארץ או בארה"ב. הם מציעים *
* *לנו שיחות בילטרליות והתקופה המועדפת עבורם הינה בזמן *
* *הפגרה בג'נבה. *
* *עירק *
* *קלארק אמר שהם מוטרדים ממה שעירק רוכשת. הם מגלים עניין *
* *בטילים H-2 ובטיסות המשותפות עם הירדנים ומבקש לדעת מה *
* *אנחנו יודעים על כך. (בן שושן ציין שיהיה דיון נפרד *
* *בנושא). הוא גם ביקש לדעת כיצד אנחנו רואים את המצב. *
* *סמנכ"ל צפ"א ופר'ן ציין כי ישנה הסלמה יומית ברטוריקה של *
* *סאדם חוסיין וזו רטוריקה שעלולה להגשים את עצמה והיא *
* *מדאיגה ביותר. כמו כן ציין שוודאי שלרע הפסיכולוגי האישי *
* *ישנה השפעה רבה אך מה שברור הוא שמשלב מוקדם חיפש סדאם *
* *יכולת כימית וגרעינית. *
* *כפא *
* *תפ: שהח, ששהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, פ(אמן), בנצור, *
* *אמצפא, סייבל, פרנ, 10710

אאא, חוזם: 16537
 אל: רהמש/655
 מ-: המשד, תא: 250490, ח: 1446, ד: ר, ס: ג, ס: ב, בבב

65384

סודי ביותר/רגיל

להלן בשנית חוזם 15532 בשל שיבושים:

אל: השגריר, וושינגטון

מאת: לשכת סמנכ"ל צפ"א/פר'ן

הנדון: בקור דיק קלארק 23.4.90

בפגישת סמנכ"ל צפ"א ופר'ן עם דיק קלארק השתתפו השגריר האמריקאי, היועץ לעניינים פוליטיים-צבאיים, עוזרו של קלארק, ראש משלחת משהב"ט בארה"ב, נספח צה"ל בארה"ב, מנהל מצפ"א וליאורה הרצל.

שיחות על נשק כימי

קלארק סקר את הדיונים המתקיימים עם הסובייטים בנושא השמדת הנשק הכימי. סיפר שלקראת סוף מאי יחתום הנשיא בווינגטון על

על JOINT DECLARATION ON PROLIFERATION שבו שתי המעצמות מתחייבות לחתום על המסמך ב-1991.

בועידה עם הסובייטים יחתמו גם על הסכם בנושא נסויים גרעיניים. לקראת סוף השנה גם יסגרו רב הנושאים העיקריים בשיחות START וכן מקווים שלקראת תחילת 1991 יושג הסכם

CFE.

לדעת קלארק אם כל ההסכמים האלה יסגרו ובנוסף להם נושא השמים הפתוחים הם יתנו דחף משמעותי לחתימה על האמנה לנשק כימי (CWC).

הנושאים העיקריים שעדיין דנים בהם הינם:

1. אוניברסליות. בנושא זה אמר שאינו יכול לדרוש ממדינה לחתום על האמנה אם לשכנותיה יש נשק כימי.
  2. VERIFICATION. הם מאמינים שיוכלו להגיע להסכם טוב ועבדו על כך גם עם התעשיות הכימיות שלהם.
- קלארק הדגיש כי על ישראל לחשוב היטב על נושא ה-VERIFICATION. הם מציעים ומוכנים להכנס עמנו לדיאלוג בנושא ולבדוק את הנדרש ל-CHALLENGE INSPECTION, AD-HOC INSPECTION המפגש יכול להיות בישראל או בארה"ב.

- 2 -

קלארק הדגיש כי חייבת להיות הגנה על מתקנים רגישים, אך ישראל צריכה לדעת שתהיה יותר חדירה מאשר היתה עד כה. קלארק הדגיש כי אנו צריכים ללמוד להיות עם זה. האופציה הצבאית אינה קיימת יותר.

קלארק הדגיש מס' פעמים כי הנשיא בוש רואה באמנה ענין אישי וכי ההסכם יושלם בשנה הבאה.

שלב ביניים

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן שאל על אמצעי הביניים: קלארק השיב כי בווימינג חתמו עם הסובייטים על חשיפה של המיקום, הסוג והגודל של נשק כימי של כל אחד מהצדדים. כעת הגיע השלב השני שייחתם בסוף החודש ובו יתחילו בהשמדה עם פקוח הדדי. ההפחתה תביא את המצב לכך שישארו 5000 טון (AGENT TONS ולא ארטילריה) בכל צד. זו הפחתה של כ-80 אחוז.

חלק מהחומר שישארו יהיה בינארי וחלק אוניטרי. יש חילוקי דעות עם הסובייטים על תאריך ההתחלה והסיום, אך נראה שיוסכם על 1992-1995 כפשרה. זהו כמובן הסכם בילטרלי נפרד מהאמנה.

הצדדים מוכנים להמתין 8 שנים להשגת אוניברסליות. אם זו לא תושג ימשיכו בהשמדה, וישאירו בידהם 2 אחוז מהמלאי הקיים.

(2 PERCENT AS INSENTIVE AND SLIGHT DETERENT)
 יפעילו לחץ על מדינות כמו סוריה. הכוונה לחץ על מדינות ה- CWC כדי שאלו יפעילו לחץ על מדינות כמו סוריה.

קלארק סיפר כי הוקמו בארה"ב 2 מתקנים להשמדת נשק כימי מתוך 7 שאמורים להיות מוקמים. המחיר לכל מתקן להשמדת נשק כימי הוא 225 מיליון דולר ומהם 3 שנים מצוי הסכום בתקציב.

גישה איזורית לעומת גישה גלובלית

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן הציג בפני קלארק את הצעת רה"ם להכנס לדיונים איזוריים. הצעה שלא נענתה. טען שיש לחזור ל-CBM כדי שעקרונות האוניברסליות יהיה יותר בעל תוקף.

הסמנכ"ל ציין כי אנחנו נחזור על הצעתנו זו בתקווה שאחרים יתמכו בה ובכך יקשו על מדינות אחרות שלא לקבל הרעיון עד כה היינו קול בודד אך יש זמן לפעילות כזאת. כמו כן אמר שמסרים שהגיעו מסוריה ועירק ע"י קרטרי יוכלו להבחין בדרך זו, שכן אנו מקבלים מסרים כפולים.

קלארק ענה כי המצרים העלו הצעה נגדית לשלנו בנושא פרוז האיזור. אמר שהדגש בדברים שהם שומעים מהערבים הינו על תהליכים מקבילים לנשק כימי וגרעיני. הערבים טוענים כי אם יוותרו על נשק כימי הם דורשים ויותר על נשק גרעיני מישראל.

קלארק הדגיש כי האמנה הכימית מפרידה בין שני הנושאים וניתן יהיה להשיג בה תמיכה עולמית רחבה ובכך להפעיל לחץ על מי שקושר בין נושא הגרעין לנושא הכימי.

VERIFICATION

קלארק ביקש להדגיש, בתשובה לשאלה, כי אין אפשרות ל-FULL PROOF VERIFICATION אבל ניתן להוריד את הסיכון ואת

- 3 -

המלאי. טען שהאמריאים לקחו על עצמם את הסכון הצבאי שבכך וטען שעלינו להתחיל, לחשוב במונחים אלה ולערב בכך את הצבא והמודיעין, ולחשוב האם נוכל לקבל גישה כזו ומהו הקו התחתון שלנו ולמה נזדקק כדי להבטיח עצמנו כך שהסיכון יהיה סביר מבחינתנו. הוא מניח שעדיין לא התחלנו בתהליך כזה. קלארק אמר כי האמריקאים ישמחו לעבור על הנושאים האלה בפרוט בעזרת המומחים שלהם. הדבר יוכל להערך בארץ או בארה"ב. הם מציעים לנו שיחות בילטרליות והתקופה המועדפת עבורם הינה בזמן הפגרה בג'נבה.

עירק

קלארק אמר שהם מוטרדים ממה שעירק רוכשת. הם מגלים ענין בטיילים-2 ובטייסות המשותפות עם הירדנים ומבקש לדעת מה אנחנו יודעים על כך. (בן שושן ציין שיהיה דיון נפרד בנושא). הוא גם ביקש לדעת כיצד אנחנו רואים את המצב.

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן ציין כי ישנה הסלמה יומית ברטוריקה של סאדאם חוסיין וזו רטוריקה שעלולה להגשים את עצמה והיא מדאיגה ביותר. כמו כן ציין שוודאי שלרקע הפסיכוכוגי האישי ישנה השפעה רבה אך מה שברור הוא שמשלב מוקדם חיפש סאדאם יכולת כימית וגרעינית.

תפוצה: שחח, טשהח, רהס, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, תאמנ),
 בנצור, מצפא, סייבל, פרן, סולטן

ססס

MEMORANDUM FOR THE RECORD
DATE: 10/15/54
SUBJECT: [Illegible]

TO: SAC, [Illegible]
FROM: [Illegible]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 15532 תאריך : 24.04.90 *
* דף 1 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* יוצא יסודי ביותר *
* ** *
* ** *
* ** *
* חוזם: 4,15532 *
* אל: ווש/663, רהמש/623, מנמת/899 *
* מ-: המשד, תא: 240490, ח: 1744, דח: ר, סג: ס *
* תח: א גס: צפא *
* נד: א *
* 65384 *
* יסודי ביותר *
* אל: השגריר, וושינגטון *
* מאת: לשכת סמנכ"ל צפ"א/פר'ן *
* הנדון: בקור דיק קלארק 23.4.90 *
* בפגישת סמנכ"ל צפ"א ופר'ן עם דיק קלארק השתתפו השגריר *
* האמריקאי, היועץ לעניינים פוליטיים-צבאיים, עוזרו של קלארק, *
* ראש משלחת משהב"ט בארה"ב, נספח צה"ל בארה"ב, מנהל מצפ"א *
* וליאורה הרצל. *
* שיחות על נשק כימי *
* קלארק סקר את הדיונים המתקיימים עם הסובייטים בנושא השמדת *
* הנשק הכימי. סיפר שלקראת סוף מאי יחתום הנשיא בוש ושינגטון על *
* JOINT DECLARATION ON PROLIFERATION ON שבו שתי המעצמות *
* מתחייבות לחתום על המסמך ב-1991. *
* בוועידה עם הסובייטים יחתמו גם על הסכם בנושא נסויים *
* גרעיניים. לקראת סוף השנה גם יסגרו רב הנושאים העיקריים *
* בשיחות START וכן מקווים שלקראת תחילת 1991 יושג הסכם CFE. *
* לדעת קלארק אם כל ההסכמים האלה יסגרו ובנוסף להם נושא השמים *
* הפתוחים הם יתנו דחף משמעותי לחתימה על האמנה לנשק כימי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* (CWC) *
* הנושאים העיקריים שעדיין דנים בהם הינם: *
* 1. אוניברסליות. בנושא זה אמר שאינו יכול לדרוש ממדינה *
* לחתום על האמנה אם לשכנותיה יש נשק כימי. *
* 2. VERIFICATION. הם מאמינים שיוכלו להגיע להסכם טוב ועבדו *
* על כך גם עם התעשיות הכימיות שלהם. *
* קלארק הדגיש כי על ישראל לחשוב היטב על נושא *
* VERIFICATION. הם מציעים ומוכנים להכנס עמנו לדיאלוג בנושא *
* וולבדוק את הנדרש ל- CHALLENGE INSPECTION AD-HOC *
* ו- INSPECTION המפגש יכול להיות בישראל או בארה"ב. *
* קלארק הדגיש כי חייבת להיות הגנה על מתקנים רגישים, אך *
* ישראל צריכה לדעת שתהיה יותר חדירה מאשר היתה עד כה. קלארק *
* הדגיש כי אנו צריכים ללמוד לחיות עם זה. האופציה הצבאית *
* אינה קיימת יותר. *
* קלארק הדגיש מס' פעמים כי הנשיא בוש רואה באמנה עניין אישי *
* וכי ההסכם יושלם בשנה הבאה. *
* שלב ביניים *
* סמנכ"ל צפ"א ופר'ן טאל על אמצעי הביניים: קלארק השיב כי *
* בווייטנאם חתמו עם הסובייטים על חשיפה של המיקום, הסוג *
* והגודל של נשק כימי של כל אחד מהצדדים. כעת הגיע השלב השני *
* שייחתם בסוף החודש ובו יתחילו בהשמדה עם פקוח הודי. ההפחתה *
* תביא את המצב לכך שישארו TONS 5000 טון (AGENT) ולא ארטילריה) *
* אבל צד. זו הפחתה של כ-80 אחוז חלק מהחומר שישאר יהיה *
* בינארי וחלק אוניטרי. יש חילוקי דעות עם הסובייטים על תאריך *
* ההתחלה והסיום, אך נראה שיוסכם על 1992-1995 כפשרה. זהו *
* כמובן הסכם בילטרלי נפרד מהאמנה. *
* הצדדים מוכנים להמתין 8 שנים להשגת אוניברסליות. אם זו לא *
* תושג ימשיכו בהשמדה, וישאירו בידהם אחוז 2 מהמלאי הקיים. AS *
* INSENTIVE AND SLIGHT DETERENT (2 אחוז) - *
* הכוונה *
* לחץ על מדינות ה- CWC כדי שאלו יפעילו לחץ על מדינות כמו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* סוריה. *
* קלארק סיפר כי הוקמו בארה"ב 2 מתקנים להשמדת נשק כימי מתוך *
* 7 שאמורים להיות מוקמים. המחיר לכל מתקן להשמדת נשק כימי *
* הוא 225 מיליון דולר ומזה 3 שנים מצוי הסכום בתקציב. *
* גישה איזורית לעומת גישה גלובלית *
* סמנכ"ל צפ"א ופר'ן הציג בפני קלארק את הצעת רה"מ להכנס *
* לדיונים איזוריים. הצעה שלא נענתה. טען שיש לחתור ל-CBM כדי *
* לשמרוקן האוניברסליות יהיה יותר בעל תוקף. *
* הסמנכ"ל ציין כי אנחנו נחזור על הצעתנו זו בתקווה שאחרים *
* יתמכו בה ובכך יקשו על מדינות אחרות שלא לקבל הרעיון עד כה *
* שהיינו קול בודד אך יש זמן לפעילות כזאת. כמו כן אמר שמטרים *
* שהגיעו מסוריה ועירק ע"י קרטרי יוכלו להבחין בדרך זו, שכן אנו *
* מקבלים מטרים כפולים. *
* קלארק ענה כי המצרים העלו הצעה נגדית לשלנו בנושא פרוז *
* האייזור. אמר שהדגש בדברים שהם שומעים מהערבים הינו על *
* אתהליכים מקבילים לנשק כימי וגרעיני. הערבים טוענים כי אם *
* יוותרו על נשק כימי הם דורשים וויתור על נשק גרעיני מישראל. *
* קלארק הדגיש כי האמנה הכימית מפרידה בין שני הנושאים וניתן *
* יהיה להשיג בה תמיכה עולמית רחבה ובכך להפעיל לחץ על מי *
* שקושר בין נושא הגרעין לנושא הכימי. *
* VERIFICATION *
* קלארק ביקש להדגיש, בתשובה לשאלה, כי אין אפשרות FULL PROOF *
* ל- VERIFICATION אבל ניתן להוריד את הסיכון ואת המלאי. טען *
* שהאמריאים לקחו על עצמם את הסכון הצבאי שבכך וטען שעלינו *
* להתחיל, לחשוב במונחים אלה ולערב בכך את הצבא והמודיעין, *
* ולחשוב האם נוכל לקבל גישה כזו ומהו הקו התחתון שלנו ולמה *
* נצדק כדי להבטיח עצמנו כך שהסיכון יהיה סביר מבחינתנו. הוא *
* אמר שעדיין לא התחלנו בתהליך כזה. קלארק אמר כי האמריקאים *
* אישחו לעבור על הנושאים האלה בפרוט בעזרת המומחים שלהם. *
* הדבר יוכל להערך בארץ או בארה"ב. הם מציעים לנו שיחות *
* בילטרליות והתקופה המועדפת עבורם הינה בזמן הפגרה בג'נבה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 4 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 26 *
* עירק *
* קלארק אמר שהם מוטרדים ממה שעירק רוכשת. הם מגלים עניין *
* בטילים H-2 ובטיסות המשותפות עם הירדנים ומבקש לדעת מה *
* אנחנו יודעים על כך. (בן שושן ציין שיהיה דיון נפרד בנושא). *
* הוא גם ביקש לדעת כיצד אנחנו רואים את המצב. *
* סמנכ"ל צפ"א ופר'ן ציין כי ישנה הסלמה יומית ברטוריקה של *
* סאדם חוסיין וזו רטוריקה שעלולה להגשים את עצמה והיא מדאיגה *
* ביותר. כמו כן ציין שוודאי שלרעק הפסיכולוגי האישי ישנה *
* השפעה רבה אך מה שברור הוא שמשלב מוקדם חיפש סאדם יכולת *
* כימית וגרעינית. *
* 24 באפריל 1990 *
* 17 *
* תפז: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, א(אמן), בנצור, *
* מצפא, סייבל, פרנ, טולטן

* 1982-1983 *
 * 1984 *
 * 1985 *
 * 1986 *
 * 1987 *
 * 1988 *
 * 1989 *
 * 1990 *
 * 1991 *
 * 1992 *
 * 1993 *
 * 1994 *
 * 1995 *
 * 1996 *
 * 1997 *
 * 1998 *
 * 1999 *
 * 2000 *
 * 2001 *
 * 2002 *
 * 2003 *
 * 2004 *
 * 2005 *
 * 2006 *
 * 2007 *
 * 2008 *
 * 2009 *
 * 2010 *
 * 2011 *
 * 2012 *
 * 2013 *
 * 2014 *
 * 2015 *
 * 2016 *
 * 2017 *
 * 2018 *
 * 2019 *
 * 2020 *

* 1982-1983 *
 * 1984 *
 * 1985 *
 * 1986 *
 * 1987 *
 * 1988 *
 * 1989 *
 * 1990 *
 * 1991 *
 * 1992 *
 * 1993 *
 * 1994 *
 * 1995 *
 * 1996 *
 * 1997 *
 * 1998 *
 * 1999 *
 * 2000 *
 * 2001 *
 * 2002 *
 * 2003 *
 * 2004 *
 * 2005 *
 * 2006 *
 * 2007 *
 * 2008 *
 * 2009 *
 * 2010 *
 * 2011 *
 * 2012 *
 * 2013 *
 * 2014 *
 * 2015 *
 * 2016 *
 * 2017 *
 * 2018 *
 * 2019 *
 * 2020 *

* 1982-1983 *
 * 1984 *
 * 1985 *
 * 1986 *
 * 1987 *
 * 1988 *
 * 1989 *
 * 1990 *
 * 1991 *
 * 1992 *
 * 1993 *
 * 1994 *
 * 1995 *
 * 1996 *
 * 1997 *
 * 1998 *
 * 1999 *
 * 2000 *
 * 2001 *
 * 2002 *
 * 2003 *
 * 2004 *
 * 2005 *
 * 2006 *
 * 2007 *
 * 2008 *
 * 2009 *
 * 2010 *
 * 2011 *
 * 2012 *
 * 2013 *
 * 2014 *
 * 2015 *
 * 2016 *
 * 2017 *
 * 2018 *
 * 2019 *
 * 2020 *

* 1982-1983 *
 * 1984 *
 * 1985 *
 * 1986 *
 * 1987 *
 * 1988 *
 * 1989 *
 * 1990 *
 * 1991 *
 * 1992 *
 * 1993 *
 * 1994 *
 * 1995 *
 * 1996 *
 * 1997 *
 * 1998 *
 * 1999 *
 * 2000 *
 * 2001 *
 * 2002 *
 * 2003 *
 * 2004 *
 * 2005 *
 * 2006 *
 * 2007 *
 * 2008 *
 * 2009 *
 * 2010 *
 * 2011 *
 * 2012 *
 * 2013 *
 * 2014 *
 * 2015 *
 * 2016 *
 * 2017 *
 * 2018 *
 * 2019 *
 * 2020 *

אמא, חוזם: 15532

אל: רהמש/623

מ:- המשרד, תא: 240490, חז: 1744, דח: ר, סג: ס, סב, בבב

65384

סודי ביותר

אל: השגריר, וושינגטון

מאת: לשכת סמנכ"ל צפ"א/פר'ן

הנדון: בקור דיק קלארק 23.4.90

בפגישת סמנכ"ל צפ"א ופר'ן עם דיק קלארק השתתפו השגריר האמריקאי, היועץ לעניינים פוליטיים-צבאיים, עוזרו של קלארק, ראש משלחת משהב"ט בארה"ב, נספח צה"ל בארה"ב, מנהל מצפ"א וליאורה הרצל.

שיחות על נשק כימי

קלארק סקר את הדיונים המתקיימים עם הסובייטים בנושא השמדת הנשק הכימי. סיפר שלקראת סוף מאי יחתום הנשיא בווינגטון על

JOINT DECLARATION ON PROLIFERATION שבו שתי המעצמות מתחייבות לחתום על המסמך ב-1991.

בועידה עם הסובייטים יחתמו גם על הסכם בנושא נסויים גרעיניים. לקראת סוף השנה גם יסגרו רב הנושאים העיקריים בשיחות START וכן מקווים שלקראת תחילת 1991 יושג הסכם CFE.

לדעת קלארק אם כל ההסכמים האלה יסגרו ובנוסף להם נושא השמים הפתוחים הם יתנו דחף משמעותי לחתימה על האמנה לנשק כימי (CWC).

הנושאים העיקריים שעדיין דנים בהם הינם:

1. אוניברסליות. בנושא זה אמר שאינו יכול לדרוש ממדינה לחתום על האמנה אם לשכנותיה יש נשק כימי.
2. VERIFICATION. הם מאמינים שיוכלו להגיע להסכם טוב ועבדו על כך גם עם התעשיות הכימיות שלהם.

קלארק הדגיש כי על ישראל לחשוב היטב על נושא

ה- VERIFICATION. הם מציעים ומוכנים להכנס עמנו לדיאלוג בנושא ולבדוק את הנדרש ל- CHALLENGE INSPECTION AD-HOC ו- INSPECTION המפגש יכול להיות בישראל או בארה"ב.

קלארק הדגיש כי חייבת להיות הגנה על מתקנים רגישים, אך ישראל צריכה לדעת שתהיה יותר חדירה מאשר היתה עד כה. קלארק הדגיש כי אנו צריכים ללמוד לחיות עם זה. האופציה הצבאית אינה קיימת יותר.

- 2 -

קלארק הדגיש מס' פעמים כי הנשיא בוש רואה באמנה עניין אישי וכי ההסכם יושלם בשנה הבאה.

שלב ביניים

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן שאל על אמצעי הביניים: קלארק השיב כי בווימינג חתמו עם הסובייטים על השיפה של המיקום, הסוג והגודל של נשק כימי של כל אחד מהצדדים. כעת הגיע השלב השני שייחתם בסוף החודש ובו יתחילו בהשמדה עם פקוח הדדי. ההפחתה תביא את המצב לכך שישארו 5000 TONS (טונ) AGENT (ולא ארטילריה)

בכל צד. זו הפחתה של 7.80 אחוז חלק מהחומר שישראל יהיה בינארי וחלק אוניטרי. יש חילוקי דעות עם הסובייטים על תאריך ההתחלה והסיום, אך נראה שיוסכם על 1992-1995 כפשרה. זהו כמובן הסכם בילטרלי נפרד מהאמנה.

הצדדים מוכנים להמתין 8 שנים להשגת אוניברסליות. אם זו לא תושג ימשיכו בהשמדה, וישאירו בידהם אחוז 2 מהמלאי הקיים.

AS (2 INSENTIVE AND SLIGHT DETERENT) - INSENTIVE - הכוונה

ללחץ על מדינות ה- CWC כדי שאלו יפעילו לחץ על מדינות כמו סוריה.

קלארק סיפר כי הוקמו בארה"ב 2 מתקנים להשמדת נשק כימי מתוך 7 שאמורים להיות מוקמים. המחיר לכל מתקן להשמדת נשק כימי הוא 225 מיליון דולר ומה 3 שנים מצוי הסכום בתקציב.

גישה איזורית לעומת גישה גלובלית

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן הציג בפני קלארק את הצעת רה"ם להכנס לדיונים איזוריים. הצעה שלא נענתה. טען שיש לחתור ל-

CBM כדי

שעקרון האוניברסליות יהיה יותר בעל תוקף.

הסמנכ"ל ציין כי אנחנו נחזור על הצעתנו זו בתקווה שאחרים יתמכו בה ובכך יקשו על מדינות אחרות שלא לקבל הרעיון עד כה היינו קול בודד אך יש זמן לפעילות כזאת. כמו כן אמר שמסרים שהגיעו מסוריה ועירק ע"י קרטרי יוכלו להבחן בדרך זו, שכן אנו מקבלים מסרים כפולים.

קלארק ענה כי המצרים העלו הצעה נגדית לשלנו בנושא פרוז האיזור. אמר שהדגש בדברים שהם שומעים מהערבים הינו על תהליכים מקבילים לנשק כימי וגרעיני. הערבים טוענים כי אם יוותרו על נשק כימי הם דורשים ויותר על נשק גרעיני מישראל.

קלארק הדגיש כי האמנה הכימית מפרידה בין שני הנושאים וניתן יהיה להשיג בה תמיכה עולמית רחבה ובכך להפעיל לחץ על מי שקושר בין נושא הגרעין לנושא הכימי.

VERIFICATION

קלארק ביקש להדגיש, בתשובה לשאלה, כי אין אפשרות FULL PROOF ל- VERIFICATION אבל ניתן להוריד את הסיכון ואת המלאי. טען שהאמריאים לקחו על עצמם את הסכון הצבאי שבכך וטען שעלינו להתחיל, לחשוב במונחים אלה ולערב בכך את הצבא והמודיעין, ולחשוב האם נוכל לקבל גישה כזו ומהו הקו התחתון שלנו ולמה

- 3 -

נזדקק כדי להבטיח עצמנו כך שהסיכון יהיה סביר מבחינתנו. הוא מניח שעדיין לא התחלנו בתהליך כזה. קלארק אמר כי האמריקאים ישמחו לעבור על הנושאים האלה בפרוט בעזרת המומחים שלהם. הדבר יוכל להערך בארץ או בארה"ב. הם מציעים לנו שיחות בילטרליות והתקופה המועדפת עבורם הינה בזמן הפגרה בג'נבה.

עירק

קלארק אמר שהם מוטרדים ממה שעירק רוכשת. הם מגלים עניין בטילים 2-

H ובטיסות המשותפות עם הירדנים ומבקש לדעת מה אנחנו יודעים על כך. (בן שושן ציין שיהיה דיון נפרד בנושא).

הוא גם ביקש לדעת כיצד אנחנו רואים את המצב.

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן ציין כי ישנה הסלמה יומית ברטוריקה של סאדם חוסיין וזו רטוריקה שעלולה להגשים את עצמה והיא מדאיגה ביותר. כמו כן ציין שוודאי שלרקע הפסיכולוגי האישי ישנה השפעה רבה אך מה שברור הוא שמשלב מוקדם חיפש סאדם יכולת כימית וגרעינית.

24 באפריל 1990

תפוצה: שהח, ששהח, רחס, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, תאמנ),
בנצור, מצפא, סייבל, פרן, סולטן

ססס

1950
1951
1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

1971

1972

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1979

1980

1981

1982

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1989

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 15531 * תאריך : 24.04.90 *
 * דף 1 מתוך 3 *
 * עותק 5 מתוך 26 *
 * יוצא * סודי ביותר *
 * ** *
 * ** *
 * ** *
 * חוזם: 4,15531 *
 * אל: וווש/662, רהמש/622, מנמת/898 *
 * מ-: המשורד, תא: 240490, זח: 1744, דח: ר, סג: טב *
 * תח: @ גס: צפא *
 * נד: @ *
 * * * * *
 * 65383 *
 * * * * *
 * סודי ביותר *
 * * * * *
 * אל: השגריר, וושינגטון *
 * * * * *
 * מאת: לשכת סמנכ"ל צפ"א ופר"ן *
 * * * * *
 * הנדון: פגישת המנכ"ל עם דיק קלארק *
 * * * * *
 * נכחו: השגריר האמריקאי, היועץ לעניינים פוליטיים-צבאיים, *
 * עוזרו של קלארק, ראש משלחת משהב"ט בארה"ב, הנספח הצבאי *
 * בווש', היועץ המשפטי, הציר בווש', מנהל מצפ"א, מנהל לשכת *
 * המנכ"ל וליאורה הרצל. *
 * * * * *
 * נשק לא קונבציונלי *
 * * * * *
 * קלארק חזר וציין, כפי שעשה בשיחה עם סמנכ"ל צפ"א ופר"ן *
 * את החשיבות שיש בסיכום וחתימה על האמנה הכימית שלדבריו *
 * תחתם ב-1991. האמנה זו גורמת, לדעתו, להפרדה הרצויה לנו *
 * בין הטפול בנושא הכימי לנושא הגרעיני והטילים. *
 * * * * *
 * בנושא הטילים אמר כי יש יותר מדינות שמעוניינות ב-MTCR *
 * כולל הסובייטים. *
 * * * * *
 * האמריקאים רוצים בדיאלוג בילטרלי עם ישראל בשלושה *
 * נושאים, כל אחד בנפרד: כימי, גרעיני, טילים. הם מבקשים *
 * מאיתנו שנקבל לפחות את ה-EXPORT GUIDE LINES כמינימום *
 * מחייב. *
 * * * * *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * * * *
 * דף 2 מתוך 3 *
 * עותק 5 מתוך 26 *
 * * * * *
 * חזר על הצעתו לדון עמנו בנושא ה-VERIFICATION הקשור *
 * ל-CWC. *
 * * * * *
 * עירק *
 * * * * *
 * המנכ"ל ציין כי אנו מוטרדים מכך שהמז'ת לאחר הכרזות סאדם *
 * הינו שונה. אין לנו קריטריון ברור שעל פיו נוכל לשפוט את *
 * סאדם חוסיין אך בידיו במידה מסוימת המפתח למלחמה ולשלום *
 * במז'ת. המנכ"ל ציין שבנייר (על עירק) שהגיש השגריר בדאון *
 * יש אי דיוקים לגבי מהותו של סאדם חוסיין ולהגיון המנחה *
 * את האמריקאים בבואם לשפוט אותו ולנתח צעדיו. קלארק רצה *
 * לדעת האם H-2 נכנס גם כן לאותו דפוס בלתי ברור של *
 * עניינים עליהם דיבר המנכ"ל. *
 * * * * *
 * המנכ"ל ציין כי אינו רואה דפוס של התנהגות והדבר היחיד *
 * שיש בידיו זו ההרתעה, שכן אם מדברים SOFTLY עמו מתפרש *
 * הדבר כחולשה. *
 * * * * *
 * קלארק הגיב כי את שקשור בהרתעה כבר עשינו. *
 * * * * *
 * אתיופיה *
 * * * * *
 * קלארק ביקש לוודא שהבטחונות עליהם דובר בושינגטון עדיין *
 * קיימים. ציין שהמורדים התקדמו וקרובים יותר לאדיס אבבה. *
 * המנכ"ל השיב שמה שחשוב הוא שבחודש מרץ הוצאנו 500 יהודים *
 * מאתיופיה. ציין שקונגרסמן אקרמן היה באתיופיה ומנסה *
 * להשיג הסכם. *
 * * * * *
 * דרא'פ *
 * * * * *
 * קלארק ציין כי הוא תמיד נשאל האם ישראל עומדת *
 * בהתחייבותיה ויש לקבל את דבריה. על כן הוא רוצה לברר *
 * שכך הדבר בנוגע להמשך משלוחי נשק מישראל לדרא'פ ואי חדוש *
 * החוזים. *
 * * * * *
 * המנכ"ל השיב שאנו רוצים לסיים את החוזים שיש לנו. *
 * * * * *
 * תורכיה *
 * * * * *
 * קלארק שהגיע מתורכיה סיפר כי התורכים פוחדים מעירק אך *
 * * * * *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * * * *
 * דף 3 מתוך 3 *
 * עותק 5 מתוך 26 *
 * * * * *
 * פוחדים הרבה יותר מסוריה בשל תמיכתה במורדים הכורדים. זה *
 * נושא שממנו הם חוששים ביותר שכן הכורדים גורמים לנפגעים *
 * רבים בצבא ובאוכלוסיה האזרחית. התורכים עסוקים כעת בחוסר *
 * היציבות של ממשלתם. רה"מ חלש ויתכן ויצטרך ללכת. *
 * האינפלציה עדין גבוהה וכך גם אחוז הלידה. *
 * המעורבות הסורית ברורה, המוטיבציה לא לגמרי ברורה. יתכן *
 * והדבר קשור בנושא המים, אך יתכן וזו קשורה לתמיכה הארוכה *
 * של הסורים בכוחות החותרים בתורכיה מבפנים. *
 * * * * *
 * תורכיה רואה היום בברה"מ שוק עם פוטנציאל גדול מבחינתם *
 * והם כבר עובדים בבניה של בתי חולים, ביצוא של פירות *
 * וירקות ובמסחר נרחב. עבורם הפוטנציאל הכלכלי הוא נקודת *
 * המבט העקרית וזו גוברת על החשש מהבעיות האתניות. התורכים *
 * רוצים בעסקאות עם הסובייטים כדי לקבל גז שיפתור גם את *
 * בעיית זהום האויר הכבדה שלהם. *
 * * * * *
 * באשר לקיצוץ אפשרי בסיוע האמריקאי לתורכיה, אמר קלארק, *
 * כי התורכים התרגלו לקיצוץ. יש בהם הרוצים לסיים את ה-FMS *
 * שכן הם רואים בפעילות בקונגרס פעילות שגם פוגעת ומעליבה *
 * אותם ודורשת מהם התייחסות לנושאים רבים שאין הם *
 * מעוניינים להתייחס אליהם. ה-CFE עשוי להביא למצב של חידוש *
 * הטנקים והארטילריה שלהם. התורכים היו מעוניינים בשינוי *
 * מכסות היצוא שלהם, למשל בתחום הטקסטיל. *
 * * * * *
 * קלארק ציין שלאחרונה אין התקפות על בסיסים אמריקאים או *
 * פגיעה באנשים ע"י הארמנים. *
 * * * * *
 * 24 באפריל 1990 *
 * * * * *
 * לב *
 * * * * *
 * * * * *
 * תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, @ (אמן), בנצור, *
 * מצפא, סייבל, סולטן, פרנ *
 * * * * *

דחיבות:	טובס מזרק קשר ניו-יורק	דד: 1 מחיר: 6
ס"ג:		אל: מצ"א, הסברה
תזח: 23/7/30		
חס מניקי: 52 ell	השגריר וושינגטון, פלג וושינגטון	דע:
0584		מאת: סגן הקונס"ל

ירושלים.

1. פעילותינו לאימוץ החלטות על ידי כחי המחוקקים במדינות ניו יורק, ניו ג'רסי וקונטיקט נמשכת.
2. מצ"ב החלטה שאומצה על ידי ה- ASSEMBLY של מדינת ניו יורק והודעתם לתקשורת, בצירוף מכתבם לקונס"ל.

מרדכי ידיד

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ALAN G. HEVESI
 28TH ASSEMBLY DISTRICT
 ASSISTANT MAJORITY LEADER
 CHAIRMAN
 TASK FORCE ON THE DISABLED
 RULES COMMITTEE
 WAYS AND MEANS COMMITTEE

THE ASSEMBLY
 STATE OF NEW YORK
 ALBANY

0564/52

2/6

PLEASE REPLY TO:
 X 72-18 YELLOWSTONE BOULEVARD
 FOREST HILLS, NEW YORK 11375
 ROOM 943-108
 ALBANY, NEW YORK 12240

To: Ambassador Uri Savir

From: Jack Chartier
 Executive Assistant to Assemblyman Hevesi

Date: April 23, 1990

Subject: Jerusalem Resolution

Pursuant to our recent conversation, enclosed find a copy of the Jerusalem Resolution that was recently adopted in the New York State Assembly. Also enclosed is a copy of Assemblyman Hevesi's press release regarding said resolution.

Upon our return from Israel, we would like to personally present a suitably engrossed copy of the resolution to you.

Sincerely,

Jack

State of New York
 Legislative Resolution

0564/52 3/6

Assembly No. 717

BY: Members of Assembly Hevesi, Crowley, Hinkind, Marshall, Mayersohn, DiNapoli, Abbate, Abramson, Barnett, Becker, Bianchi, Bragman, Brodsky, Bush, Canestrari, Calapano, Colman, Conners, Conte, Cooke, Daniels, Dearie, Del Toro, Dugan, Feldman, Friedman, Frisa, Genovesi, Gottfried, Graber, Greene, Griffith, Harenborg, Hillman, Kaufman, King, Koppell, Lafayette, Larkin, Martinez, Murphy, Nadler, Nolan, Norman, O'Shea, Parola, Passannante, Pheffer, Pordum, Proskin, Saland, Sanders, Seabrook, Seminerio, Siegel, Silver, Singer, Straniero, E. Sullivan, Tallon, Tokasz, Vitallano, Weinstein, Welsenberg, Yevoll, Young and Zimmer

CALLING on the President of the United States to recognize an undivided Jerusalem as the capitol of the State of Israel

WHEREAS, The ancient City of Jerusalem is the historical and spiritual center of Am Yisrael (the Nation of Israel); and

WHEREAS, The modern State of Israel was born of the struggles and sufferings of the Jewish people and its existence can be traced to the Jews of Biblical times and beyond; and

WHEREAS, The President of the United States recently called into question the right of Jews to live and settle in East Jerusalem; and

WHEREAS, Any suggestion that the Jewish people do not have a right to live in any part of the City of Jerusalem, which was the holiest site of their ancestors, and to this day serves as the spiritual center of the Nation of Israel, is unacceptable; and

WHEREAS, Prior to the liberation of East Jerusalem by Israeli Armed Forces in 1967, the Jordanians barred freedom of worship to non-Muslims; and

WHEREAS, Religious intolerance would still be fostered in East Jerusalem if the Israelis had not recaptured that part of the Holy City; and

WHEREAS, It is the sense of this Legislative Body that the interests of all religions are served by having Jerusalem as a united city under the authority of the State of Israel which guarantees all religious denominations access to their holy sites; and

WHEREAS, This Legislative Body recognizes the State of Israel as this Nation's only true ally in the Middle East which has stood with the United States in very difficult times, even when other countries in that region have worked against American interests or stayed neutral when circumstances demanded action; and

WHEREAS, Any ultimate settlement of differences that exist in the Middle East must and will recognize an undivided Jerusalem as the capitol of the State of Israel; now, therefore, be it

RESOLVED, That this Legislative Body pause in its deliberations to urge the President to unequivocally state this country's support for an undivided Jerusalem in which Jews, Muslims and Christians may live and worship without hindrance; and be it further

- 2 -

056:1/52

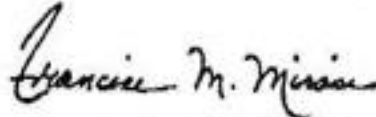
4/6

RESOLVED, That the President, in conjunction with his statement of support for a united Jerusalem under Israeli stewardship, order the United States Embassy and staff be moved from Tel Aviv to Jerusalem; and be it further

RESOLVED, That a copy of this Resolution, suitably engrossed, be transmitted to the President of the United States and to the Congress of the United States.

ADOPTED IN ASSEMBLY ON
April 5, 1990

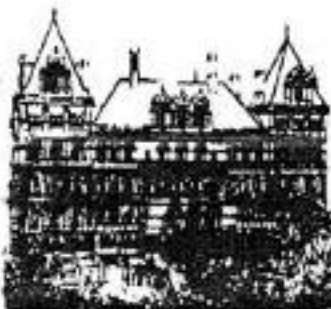
By order of the Assembly,

Francine M. Missal, Clerk

NEWS FROM
ASSEMBLYMAN
ALAN G. HEVESI

056-1/52
28TH ASSEMBLY DISTRICT

ALBANY OFFICE: RM. 943, LEGISLATIVE OFFICE BLDG., ALBANY, NY 12248
TELEPHONE: (518) 433-4920
DISTRICT OFFICE: 73-15 YELLOWSTONE BLVD., FOREST HILLS, NY 11375
TELEPHONE: (718) 268-2424

DATE: FOR IMMEDIATE RELEASE

CONTACT: Ed Fitzpatrick
 ALBANY OFFICE
 DISTRICT OFFICE

NYS ASSEMBLY ADOPTS RESOLUTION RECOGNIZING AN UNDIVIDED JERUSALEM
AS THE CAPITOL OF ISRAEL

Assembly Assistant Majority Leader Alan G. Hevesi (D-Forest Hills) today announced that a Legislative Resolution which he has sponsored, calling on the President of the United States to recognize an undivided Jerusalem as the capitol of Israel, was adopted by the New York State Assembly.

The resolution, which received significant bipartisan support, was introduced by Hevesi in reaction to recent comments made by President Bush which questioned the right of Jews to live and settle in East Jerusalem. Assemblyman Hevesi said, "It is unbelievable that a President would question the right of Jews to live anywhere in Israel. It is particularly disturbing that President Bush has gone further than any other President by not only commenting on the eventual status of Jerusalem but also suggesting that Jews should not settle or live in East Jerusalem."

Hevesi's Resolution which was passed unanimously states in part, "Any suggestion that the Jewish people do not have a right to live in any part of the City of Jerusalem, which was the holiest site of their ancestors, and to this day serves as the spiritual center of the Nation of Israel, is unacceptable."

The Assembly specifically recognized Israel's longstanding relationship with the United States as the latter's most steadfast ally in the Middle East. The Resolution acknowledges this relationship by stating, "This Legislative Body recognizes the

(MORE)

0564/52

6/6

State of Israel as this Nation's only true ally in the Middle East which has stood with the United States in very difficult times, even when other countries in that region have worked against American interests or stayed neutral when circumstances demanded action."

Hevesi concluded, "prior to the liberation of East Jerusalem by Israeli Armed Forces in 1967, the Jordanians, who controlled the area, did not allow freedom of worship to non-Moslems. The New York State Assembly recognizes that it is in the interests of all religions which believe in freedom of worship to see an undivided Jerusalem under Israeli control. We urge the President to amend his recent statements about Jews living in Jerusalem and to recognize that city as the Capitol of Israeli. We further urge him to move all United States Embassy personnel and activities from Tel Aviv to Jerusalem.

*****

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 24.04.90
 דף: 1 מתוך 3
 עותק: 5 מתוך 12

14802
 נכנס
 סודי ביותר

החוזם: 4,14802
 המשרד
 יעדים: רהמש/588, מצב/1610
 מ-: נוש, נר: 487, תא: 230470, זח: 2100, רח: ב, סג: סב
 יתח: 8, נס: צפא
 נר: 8

סודי-ביותר/בהול לבוקר, ח.ר.ב.
 יאל: ממנכ"ל צפ"א ופר"ן
 ידע: יועץ מדיני לשה"ח, מנכ"ל רוה"מ
 ימאת: השגריר, דושנינגטון.
 ימבנה בעיר העתיקה.

1. ההתפתחויות סביב הבניין שבנעלות הפטריארכיה היוונית
 אורתודוקסית בירושלים מקבלת מימד של פגיעה קשה בחופש הפולחן
 הנוצרי בירושלים. אנו קולטים איתותים והודעות המצביעות על
 יכר שהנושא עלול לגרום מפולת הסברתית שתקיף את מיטב ידינו
 יבגבעה, בקהילה היהודית ותחריף את מצבנו בתקשורת.

2. פרסום הודעת ראשי הכנסיות והעדות הנוצריות בירושלים
 יוהחלטתם לסגור את מוסדות הדת בישראל ובשטחים ב-27.4 קיבלה
 יכאו תהודה רחבה ותומה להאצת הנושא.

הסנסורים סרביינס ומוינהו העלו הנושא בפני בימים האחרונים
 יתור הדגשה מחד, שאינם מוצאים הסבר סביר והגיוני לפעולתנו
 יבנושא ומאידך, תור דחיה של טיעוננו והבהרותינו.

ירגישות דומה מגלים גם חברי הקונגרס ייטרו וואלימפיה סנו.
 ימשרדו של ייטרו למדנו כי הקונגרסמן חש נפגע מהדיווחים על
 יפגיעה בפטריארך.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף: 2 מתוך 3
 עותק: 5 מתוך 12

אשר לתגובות בקהילה היהודית הרי אין צורך שאחזור על נוסח
 יההודעות שפורסמו היום, הוועד היהודי האמריקאי (במכתבו
 ילרוה"מ) והקונגרס היהודי אמריקאי, כל זאת בהמשך להודעת
 יסימור רייר, כנשיא בני ברית העולמי מה-13 דנא.

3. לקונסוליות בשיקאגו, בוסטון, וניו יורק כמו גם לשגרירות
 ימגיעות פניות ובקשות הבהרה על מידת המעורבות הממשלתית בנושא
 יותגובתנו.

כמו כן הגישו פניות המביעות מחאה ותדהמה.
 4. דבריה של דוברת מחמ"ר מהיום שהועברו בנפרד ראויים לתשומת
 ילב.

ידוע לי שיש כבר גורמים בממשל שמצביעים על הפרשה כראיה
 ינוספת לכוונות ממשלת ישראל להשתמש בכספים שיהפנו כתוצאה
 ימקבלת הערבויות לדיוור לצורך בניה בשטחים.

5. אין בתגובות שאנו שומעים שלילה של זכותם של יהודים לגור
 יבכל מקום בירושלים, אלא כפירה בתבונה המדינית שבנקיפת מהלך
 יכזה לאחר שנראה היה שהמימשל רוצה להביא לכלל סיום הויכוח
 ישהתפתח בעקבות דברי הנשיא בנושא התחלופיות במזרח ירושלים
 יולאחר שמזכיר המדינה הכיר בזכות זו במכתבו למל לוויין.

ימקור בכיר בבית הלבן צלצל אלי היום ואמר שלדעתו רק אויבו
 יישראל היו מסוגלים TO DEVISE SHUH A PLOT.
 זו לדבריו הדרך המהירה ביותר להביא לפגיעה בתמיכה בישראל.

6. מטריד מכל הוא שלמרות מאמציינו לא נמצאו עד עתה יהודים
 ישיהיו מוכנים להסביר ולהגן על פעילותנו בנושא.

יאני חושש לפגיעה קשה באד מנכסי צאן הברזל ההסברתיים שלנו
 יבנושא ירושלים מאז 1967- הבטחת חופש הגישה והפולחן לבני כל
 יהדתות.

ידוע לי שאין מדובר באתר קדוש, אך טענה זו אינה מתקבלת
 יבאימו נוכח המעורבות האישית והרגשית של הפטריארך היווני
 יאורתודוקסי והדיווחים על תהלכות אנשי כמורה להם היינו עדים
 יבעשרת הימים האחרונים. ריאותים שזכו כאן לכיסוי נרחב.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף: 3 מתוך 3
 עותק: 5 מתוך 12

7. העובדה שהנושא נמצא בדיון בג'צ מאפשרת לנו להרגיע בשלב
 יזה, את המבקרים תוך הדגשת אי תלות הרשות השיפוטית. אולם,
 יטענו זה לא יעמוד לנו אחרי יום ה' הקרוב.

ימבלי לרצות להעריך עתה מה תהא החלטת ביהמ"ש אני ממליץ כי
 ירוה"מ ושה"ח יפעלו בהקדם בדרך של הודעה פומבית כדי להביא
 ילאיתור הבעיה מבעוד מועד.

יארך
 ילב
 יתפ: שהח, טשהח, רהמ, ממנכ"ל, ממנכ"ל, בנצור

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second section of faint, illegible text, appearing as several paragraphs.

Third section of faint, illegible text, continuing the document's content.

אאא, חוזם: 14802
אל: רהמש/588
מ-: ווש, נר: 487, תא: 230490, זח: 2100, דח: ב, סג: סב,
בבב

סודי-ביותר/בהול לבוקר. ח.ר.ב.

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'ן

דע: יועץ מדיני לשה'ח, מנכ'ל רוה'ם

מאת: השגריר, וושינגטון.

המבנה בעיר העתיקה.

1. ההתפתחויות סביב הבנין שבבעלות הפטריארכיה היוונית אורתודוכסית בירושלים מקבלת מימד של פגיעה קשה בחופש הפולחן הנוצרי בירושלים. אנו קולטים איתותים והודעות המצביעות על כך שהנושא עלול לגרום מפולת הסברתית שתקיף את מיטב ידידנו בגבעה, בקהילה היהודית ותחריף את מצבנו בתקשורת.

2. פרסום הודעת ראשי הכנסיות והעדות הנוצריות בירושלים והחלטתם לסגור את מוסדות הדת בישראל ובשטחים ב-27.4 קיבלה כאן תהודה רחבה ותרמה להאצת הנושא.

הסנטורים סרביינס ומוינהן העלו הנושא בפני בימים האחרונים תוך הדגשה מחד, שאינם מוצאים הסבר סביר והגיוני לפעולתנו בנושא ומאידך, תוך דחיה של טיעוננו והבהרותינו.

רגישות דומה מגלים גם חברי הקונגרס ייטרון ואולימפיה סנו. ממשרדו של ייטרון למדנו כי הקונגרסמן חש נפגע מהדיווחים על פגיעה בפטריארך.

אשר לתגובות בקהילה היהודית הרי אין צורך שאחזור על נוסח ההודעות שפורסמו היום, הוועד היהודי האמריקאי (במכתבו לרוה'מ) והקונגרס היהודי אמריקאי, כל זאת בהמשך להודעת סימור רייך, כנשיא בני ברית העולמי מה-13 דנא.

3. לקונסוליות בשיקאגו, בוסטון, וניו יורק כמו גם לשגרירות מגיעות פניות ובקשות הבהרה על מידת המעורבות הממשלתית בנושא ותגובתנו.

כמו כן הגיעו פניות המביעות מחאה ותדהמה.

4. דבריה של דוברת מחמ'ד מהיום שהועברו בנפרד ראויים לתשומת לב.

ידוע לי שיש כבר גורמים בממשל שמצביעים על הפרשה כראיה נוספת לכוונות ממשלת ישראל להשתמש בכספים שיתפנו כתוצאה מקבלת הערבויות לדיוור לצורך בניה בשטחים.

5. אין בתגובות שאנו שומעים שלילה של זכותם של יהודים לגור בכל מקום בירושלים, אלא כפירה בתבונה המדינית שבנקיטת מהלך כזה לאחר שנראה היה שהממשל רוצה להביא לכלל סיום הויכוח שהתפתח בעקבות דברי הנשיא בנושא התנחלויות במזרח ירושלים ולאחר שמזכיר המדינה הכיר בזכות זו במכתבו למל לוויין.

- 2 -

מקור בכיר בבית הלבן צלצל אלי היום ואמר שלדעתו רק אויבי ישראל היו מסוגלים TO DEVISE SHUH A PLOT.

זו לדבריו הדרך המהירה ביותר להביא לפגיעה בתמיכה בישראל.

6. מטריד מכל הוא שלמרות מאמצינו לא נמצאו עד עתה יהודים שיהיו מוכנים להסביר ולהגן על פעילותנו בנושא.

אני חושש לפגיעה קשה באד מנכסי צאן הברזל ההסברתיים שלנו בנושא ירושלים מאז 1967- הבטחת חופש הגישה והפולחן לבני כל הדתות.

ידוע לי שאין מדובר באתר קדוש, אך טענה זו אינה מתקבלת באימון נוכח המעורבות האישית והרגשית של הפטריארך היווני אורתודוכסי והדיווחים על תהלכות אנשי כמורה להם היינו עדים בעשרת הימים האחרונים. דיווחים שזכו כאן לכיסוי נרחב.

7. העובדה שהנושא נמצא בדיון בג'מא מאפשרת לנו להרגיע בשלב זה, את המבקרים תוך הדגשת אי תלות הרשות השיפוטית. אולם, טעון זה לא יעמוד לנו אחרי יום ה' הקרוב.

מבלי לרצות להעריך עתה מה תהא החלטת ביהמ'ש אני ממליץ כי רוה'ם ושה'ח יפעלו בהקדם בדרך של הודעה פומבית כדי להביא לאיתור הבעיה מבעוד מועד.

ארד

תפוצה: שהח, ששהח, רהם, מנכל, ממנכל, בנצור
ססס

12889: חו"ס: אאאא
 אל: רהמש/526
 מ-: המשרד, תא: 220490, זח: 1055, דח: 8, סג: 8, סב,
 בבב

65050

ח.ר.ב.
 סודי ביותר/ מיידי
 אל: וושינגטון
 שגריר, ציר - (לעיניהם בלבד)

דע: רה"ם
 ר. אמ"ן
 ר. מוסד
 מזכ"ץ רה"ם

שיחת שה"ח ארנס - שג' ארה"ב בראון

השיחה נתקיימה לבקשת השגריר היום 20.4.

הנושא העיקרי היה עירק.

בראון מסר הדברים הבאים בכתב.

THE SMUGGLING OF MILITARY CAPACITORS CALLS INTO QUESTION
 IRAQ'S WILLINGNESS TO LIVE UP TO ITS NPT COMMITMENTS.

PRESIDENT SADDAM HUSSEIN'S APRIL 1 SPEECH CALLED INTO
 QUESTION IRAQ'S COMMITMENTS ABOUT CHEMICAL WEAPONS.
 IRAQ HAS A COMMITMENT TO THE 1925 GENEVA PROTOCOL ON
 CHEMICAL WEAPONS, WHICH PROHIBITS THE FIRST USE OF
 CHEMICAL WEAPONS.

IRAQ'S INSTALLATION OF MISSILE LAUNCHERS AT H-2 IN
 WESTERN IRAQ REPRESENTS A POTENTIAL THREAT TO A HUGE
 PART OF THE REGION INCLUDING OUR OWN NATO FORCES IN
TURKEY

WE NOTE THAT IRAQ CLAIMS ITS INTENT IS DETERRENCE, BUT

THE INSTALLATIONS AT H-2 TAKEN TOGETHER WITH THE QUESTIONS RAISED ABOUT IRAQI INTENTIONS CONCERNING CHEMICAL AND NUCLEAR WEAPONS PRESENT A PATTERN THAT WE AND MANY OTHER OBSERVERS FIND DEEPLY WORRYING.

AT THE SAME TIME WE HAVE MADE IT CLEAR TO IRAQ THAT OUR EXPRESSION OF CONCERN ABOUT ITS RECENT ACTIVITY DOES NOT MEAN WE ARE PREPARING THE WAY FOR OR CONDONING OR ACQUIESCING IN ANY UNILATERAL EFFORT TO ELIMINATE IRAQ'S PROGRAMS. JUST SO THERE IS NO MISUNDERSTANDING, YOU SHOULD UNDERSTAND THAT THE U.S. IS NOT GIVING A 'GREEN LIGHT' TO YOU OR ANY PARTY TO TAKE UNILATERAL MILITARY ACTION AGAINST IRAQ. WE WILL REACT STRONGLY IF YOU DO
SO

להלן פרטי השיחה שתפתחה:
שה'ח העיר כי אין כל משמעות לקביעה כי עירק חתומה על אמנת 1925 משום שידוע לכל שכבר הפרו אמנה זו.
ידוע גם שנשיא עירק נתן חוראה לכוון הנשק הכימי לעבר ישראל.

בראון העיר כי למד משגרירת ארה"ב בעירק כי סאדס באמת מפוחד מפני מתקפה עליו וכי ארה"ב הכחישה שיש לה כוונות נגד עירק.

השגרירה גם מסרה בכינוס השגרירים בבון על כך שסאדס אמר שהוא מוכן לדיון בסוגיות הנשק הכימי והגרעיני. (לא היה ברור אם מדובר בדיונים נפרדים או בדיון אחד).
השר הגיב כי מדובר בסכנה מוחשית לישראל, לאזור ולעולם כולו. הביע חשש שהדבר לא מוערך בצורה מספקת ע"י הממשל. מדובר באדם הדומה להיטלר שאמר גם הוא שלא הוא התוקפן.
סאדס עצמו אמר בעבר שהאירנים הם שפתחו במלחמה נגדו, אף שידוע לכל כי אין זה נכון.

בראון ציין שסאדס אמר לסנטורים שהאירנים הם שתקפו אותו, ראשונים, בנשק כימי ולא פרסם זאת בזמנו כדי למנוע דמורליזציה.

השר הגיב שמדובר ברוצח ברוטלי שהשתמש בנשק כימי, שכבר שבר טאבו בענין זה. אמר שקשה להבין מה היתה סיבת ביקור הסנטורים שם, וכי הופתע שלא דיברו איתו על כך שכבר השתמש בעבר בנשק כימי. הביע חששו שהביקור ודברי דול אחריו סייעו לרוצח זה לקבל לגיטימציה. ציין כי סאדס בנאומיו, ולאחרונה ב-18.4, קובע שישראל תוקפנית.

אין לזלזל בכך שכבר ניתנו הוראות לשימוש בנשק כימי ע"י המפקדים בשטח. עתה, כל דיסאינפורמציה יכולה להוביל לשימוש בנשק זה. השר חזר והבהיר שזהו מצב רציני ויש לפעול. הציע התייעצות בין ישראל לבין ארה"ב לגבי הדברים שניתן לעשותם מעבר לדיבורים. ציין שמדובר בסכנה לעולם ולא רק לישראל. העיר שישראל תמצא דרכים להגן על עצמה, עשתה זאת בעבר ותעשה זאת בעתיד.

בראון העיר שסאדם אמר לסנטורים כי יפעל רק במקרה של התקפה גרעינית מצד ישראל.

שה"ח הגיב כי זה חסר משמעות. סאדם השמיע את האיומים גם ללא הקשר של הנשק הגרעיני וחזר על כך שוב רק שלוש ה-18.4. סאדם גם אמר שיגיב כנגד כל התקפה נגד הערבים ולא רק נגד עירק. וכבר היום הוא מחשיב את ישראל כתוקפנית נגד הערבים בכלל והפלשתינים בפרט. מבחינתו של סאדם עצם קיומה של ישראל מהווה מעשה תוקפנות.

בראון הגיב שמבין את הדברים ויעביר זאת.

בשולי הדברים אמר השר כי הבין ממצנבאוס שהסנטורים היו תחת הרושם, שקיבלו הסכמה מישראל לקיום ביקורם בעירק. השר ציין כי לא ידוע לו שנתבקשו לתת הסכמה כזו.

בראון אמר שהוא מופתע לשמוע זאת ושהוא אישית לא נתן להם O.K. בשם ישראל וכי לא היה מוסמך לתת. הוסיף שיתכן שהיתה אי הבנה בהעברת המסר ממנו לאנשי המשלחת שהיו כבר באויר. (אמר להם שהעביר המסר שנוסעים לעירק ומקווים שיבינו בישראל מטרת ביקורם).

נושאים נוספים שהועלו בשיחה היו:

א. בראון מסר תדרוך קצר לגבי נושא שחרור בן הערובה האמריקאי וציין כי בשלב זה לא שוחרר וכי אין מדובר בעיסקה כלשהי.

ב. דברי דוברת מחמ"ד בנושא הרכבת הממשלה החדשה - השר אמר שנשמעת מהם נימה של התערבות בענייניה הפנימיים של ישראל. בראון אמר שהוא אינו מבין כך את דברי הדוברת.

ג. התנחלויות: בראון ציין שלא קיבל הוראות אך מעריך שאם אכן יהיו התנחלויות חדשות תגיב ארה"ב בתקיפות. (SHARPLY) השר הגיב כי כל מה שנעשה, נעשה על בסיס החלטות שנתקבלו בעבר וכי לא נתקבלו כל החלטות חדשות ע"י הממשלה והנושא כלל לא היה בדיון.

סלי מרידור
20 באפריל 1990

תפוצה: שהח, סשהח, רהם, מנכל, ממנכל
ססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12798

תאריך: 21.04.90

נכנס ** * * * * *

חוזם: 4,12798

אל: המשרד

יעדים: רהמט/517, מצב/1446, מנמת/756

מ-: ווש, נר: 420, תא: 200490, זח: 1600, דח: מ, סג: 10

חח: 8, גצפ: 8

נר: 8

סודי / מיד

אל: מצפ"א

מאת: ק. להונגרס

פגישה השגריר עם הסנטור מצנבאום

אתמול אחה"צ (19/4) נפגש השגריר עם הסנטור מצנבאום. נכח עוזרו קו הנולמו ומצידנו ומצידנו אטינגר והח"מ. להלו הערותיו של מצנבאום לסיכום הביקור :-

1. הביקור בעיראק - סיפר לשה"ח ארנס שעוד בטרם סוכם סופית על הביקור בעיראק ביקש באמצעות שגארה'ב לבדוק עמדתה של ישראל לגבי אפשרות ביקור כזה. לדבריו היו לו חששות שהביקור לא יתפרש באופן חיובי ע"י ישראל. לדבריו שה"ח כלל לא ידע על נקשת בירור זו. בעקבות זאת הוחלט על הכנת מכתב שיוגש לסאדם חוסיין. לדבריו חששותיו היו מוצדקים שכן משיחתו עם שה"ח הבין כי הביקור התפרש כאילו הם מעוניינים ליצור קשרי ידידות עם ה"חיה הזו".

2. כולם במשלחת, (לרבות הסנטור מקלור הנחשב כערביסט) להוציא דול, היו מאוזנים. הדגיש במיוחד כי מקלור התנהג באופן מאוזן גם בפגישתם עם הפלסטינים. סימפסון היה לדברי מצנבאום EXCELLENT. התנהג כמו בן הברית שלו, וכל אימת שמצנבאום רצה לעקוף את דול או להשיג ממנו משהו, עשה זאת באמצעות סימפסון. ציין כבודר רגב, שסימפסון קרוב יותר לנשיא בוש מאשר דול.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. הפגישה בבית הלבן - היתה מאד מעניינת : " היתי הדמוקרט והיהודי היחיד שמ". סיפר שהדגיש כי קיימת פרספציה בישראל שהממשל הנוכחי הינו פחות ידידותי מבעבר. ישראל וארה"ב כה זקוקות לשלום באיזור הזה ולכן מריבות וחילוקי דעות קטנים אינם נחוצים עתה.

לדברי מצנבאום, המזכיר בייקר התערב בנקודה זו והגיב שאין הדבר קל כאשר ס/שה"ח מוסר הצהרה לפיה הממשל IS NOT TO BE TRUSTED בניגוד לגבעה.

מצנבאום סיפר בהקשר זה כי העתונאים רולנד ואבנס ידעו כבר על הנושא והתקשרו עמו כדי לקבל תגובה. מצנבאום המשיך ואמר IT ABSOLUTELY HELPS NOTHING TO DO SUCH STATEMENTS. (הצהרת ס/שה"ח). דברי בייקר היו קשים מאד (CAME ON VERY STRONG).

מבין את רוגזו של המזכיר שכן יש גבול למה ניתן לאמר, במיוחד לבת ברית כארה"ב. להערכתו אבנס יכתוב על העובדה שהנושא של נתניהו עלה בבית הלבן. מצנבאום אמר לאבנס שאינו רוצה לדבר על הנושא וממילא אינו זוכר אם הנושא הועלה בבית הלבן.

מצנבאום הסביר לנשיא ולאנשי הממשל שנכחו כי עד כה לקהילה היהודית תמיד היה אימוץ בבית הלבן, אולם אימוץ זה הולך ואובד.

4. הפגישות שקיימו - הפגישה עם רה"מ היתה טובה מאד. רה"מ היה רגוע ונינוח ובהתחשב בנסיבות היה PRETTY GOOD ח"כ פרס - הרשים מכולם. מוברק היה VERY COMPLIMENTARY לרבינו ומעט יותר לפרס.

הוכתעו מהעובדה ששמיר טרם נפגש עם מוברק. ידבר על כך בנאום במליאת הסנט (אתמול בערב או מחר) לסיכום הביקור במזה"ת (בנפרד הנאום)

המלך חוסיין-תחושתם היא שהמלך IS NO LONGER A MAJOR PLAYER אסד - חלה אצלו תזוזה מאד מאד קטנה.

לשאלת השגריר האם בפגישתם עם סאדם חוסיין הדגישו בפניו השפעת הצהרתו/ אימוץ בדבר חיסולה של מחצית מישראל השיב מצנבאום כי הנושא הועלה. הוסיף כי המלך חוסיין סיפר להם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ששמע הקלטת של דברי סאדם ואינו סבור שהדברים שהשמיע סאדם היו כה גרועים כפי שאנשים פירשו זאת לדבריו המלך HE WAS SINGING HIS (SADAM'S) SONG

סאדם חוסיין - הדגיש בפניהם שבדבריו אמר שרק אם ישראל תתקוף גרעינית את עיראק תתקוף עיראק כימית את ישראל. לדברי מצנבאום, סאדם חוסיין IS POSSESSED בעל עוצמה חזק מאד אבל HAS NO RESPECT

הוא עדיין אינו יכול לשכוח ולהשתחרר מהתקפת ישראל את הכור ב- '81. הוא אובססיבי בשנאתו לישראל. זו היתה תחושת כל חברי המשלחת. דול סבור שהנשיא בוש צריך לעמוד בהקשר עם סאדם. הוא, מצנבאום, אינו מתנגד אם קשר זה יצליח TO QUIET THE WATER

5. השגריר שאל האם בפגישה אצל הנשיא עלה נושא הצהרות דול בנושא ירושלים והשלכות הצהרות אלה. מצנבאום השיב כי הנושא הוזכר בקצרה. נזכר שדול אמר בהקשר זה שהוא שמח שהוא (דול) ירד מהכותרות בנושא הקיצוץ של חמישה אחוז.

6. להערכת מצנבאום הנשיא בוש מהווה בעיה. עד 1992 יהיה ככל הנראה REASONABLE. מכל מקום הנשיא הרבה יותר מאוזן בעמדותיו מרול. בייקר להערכתו IS A LITTLE BIT OUT OF SPIRIT אולם בכל זאת מעוניין (אם כי לא אומר מפורשות) בנוצת שלום בכובעו. להערכתו המצב בבית הלבן הוא STILL MANAGABLE אולם ללא עימותים, מהם יש להימנע.

7. דול, להצהרותיו בנושא ירושלים, לדעת מצנבאום, הסלמת הנושא לא חשרת כל מטרה. בנאומו אתמול במליאת הסינט (ראו בנפרד) לא בקש דול לנקוט באמצעים נוספים כלפי ההחלטה על ירושלים. השגריר הגיב כי יתכן אמנם שעדיף לנו לא לנהל עימות ממושך בנושא ירושלים והסיוע מאידך, אין להתעלם מהצהרות דול והאימפקט שלהם על הסינט ולהשאירו ללא מענה. מצנבאום השיב כי ה-MOCCO כרגע בסינט הוא "העברנו החלטה בתמיכה של 84 סינטורים". מה שדול אומר למעשה הוא כי היה טיפוש בחותמו ובתמיכתו. מצנבאום חש שהמימשל לא רוצה להיות מעורב בנושא ירושלים. השגריר בתגובה אמר שאם כך על המימשל להבהיר זאת לחברי קונגרס יהודים, רפובליקנים ואחרים. העובדה שהנושא לא זכה להתייחסות מצד הנשיא ו/או בייקר בפגישה עמכם איננה מחזקת עמדתכם.

8. שתי מסקנותיו, שנחרצות ביותר, בעקבות ביקורו בארץ זו: א. תומך חד-משמעית ברפורמות בבחירות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9. יש לשכור חברת P.R. כדי להעביר דברה של ישראל שכן התמיכה בישראל נחלשת. בנקודה זו פירט מצנבאום כיצד תוכל חברת P.R. להעביר חומר לעתונות האלקטרונית והכתובה.

9. השגריר בדברי סיכום אמר כי התחושה בישראל היא שדול בא לישראל רק כדי לקבל במה. התרכז בתקשורת וקיים בסה"כ ארבע פגישות וביקר במרכז קליטה. השגריר מנה שורת הביטולים בתוכנית האירועים בהם העדיף דול לא לקחת חלק. זה אמנם בבחינת עובדה מוגמרת אולם השאלה היא עד כמה ינצל דול הביקור כדי לחזק אמינותו (בנוגע למז"ת).

מצנבאום השיב כי תחושתו נכונה, והתיאור של השתתפות דול מדוייק. הציע שנשוחח OFF THE RECORD עם עתונאים ונספר על פעילותם של הסנטורים האחרים לעומת דול. כן נוכל לספר כי היו מספר אירועים שבוטלו עוד לפני שהסנטורים ידעו על כך (כמו למשל הביקור בנתב"ג שבוטל ועליו נודע למצנבאום במטוס בדרכו בחזרה לארה"ב).

השיחה ארכה כשעה וחצי באוירה ידידותית ופתוחה.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפ: שהח, ששהח, רהמ, שהנט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, (אמו), ממד, בנצור, מצפא, סולטן, רביב, סייבל

AJCongress

American Jewish Congress
Stephen Wise Congress House
15 East 84th Street
New York, NY 10028
212 879 4500 • Fax 212 249 2072

News

405 2
3

Contact: Andrea Binder
Director of Communications
212-360-1541

For Immediate Release
April 19, 1990

**US MAYORS SEND BUSH MESSAGE ON JERUSALEM
'Mayors' statement in sharp contrast to Senator Dole's comments'**

Thirty three mayors from 16 states, all of whom have visited Israel, have sent a telegram to President Bush in sharp contrast to U.S. Senator Robert Dole's comments on a united Jerusalem. The misgivings expressed by Senator Dole regarding the status of Jerusalem as the capital of Israel are not shared by a large group of American mayors.

One of the mayors, Mayor Theodore D. Mann of Newton, Massachusetts noted that "The American people do not only speak on the Senate floor but through their local city officials. Those people have used our voices to let the public know that they support a united Jerusalem as the capital of Israel." Other mayors who joined in that statement include David Dinkins of New York, Richard Berkley of Kansas City, Tom Bradley of Los Angeles, Xavier Suarez of Miami, Wilson Goode of Philadelphia and Joe Riley of Charleston.

AJCongress welcomes the statement by the mayors. Most of the mayors who signed the statement visited Jerusalem to participate in the AJCongress-sponsored Jerusalem Conference of Mayors. Ten American mayors attending the annual conference earlier this month signed a similar statement.

A full text of the statement and a list of all the mayors who signed it follows:

We, the undersigned, like you, have visited Israel -- and, in particular, Jerusalem -- and have been impressed with the City's responsiveness to the needs of all its residents. In difficult times, especially during the tenure of Mayor Teddy Kollek, Jerusalem has been diligent and vigilant in protecting all the religious interests and the concerns of all the faiths that make up the mosaic of Jerusalem's inhabitants. Under trying circumstances, the government has consciously, effectively, and efficiently administered the city and has dealt fairly with all sectors of its community. It is our hope that Jerusalem, the capital of the State of Israel, will continue as a united city, and that the realized dream of generations will not be undermined or compromised.

APR 19 '90 11:25

AMERICAN JEWISH CONGRESS NYC

DEPT. (TX): 0017

SIGNATORIES

405 $\frac{3}{3}$

Mayor Theodore D. Mann
Newton, Massachusetts

Mayor Richard Berkley
Kansas City, Missouri

Mayor W. Wilson Goode
Philadelphia, Pennsylvania

Mayor Kathryn J. Whitmire
Houston, Texas

Mayor Tom Bradley
Los Angeles, California

Mayor Kurt L. Schmoke
Baltimore, Maryland

Mayor William Boner
Nashville, Tennessee

Mayor Stephen P. Clark
Dade County, Florida

Mayor Bill Fredrick
Orlando, Florida

Mayor Paul Helmke
Fort Wayne, Indiana

Mayor J. Joseph Leaf
Norfolk, Virginia

Mayor John B. Bourne, Jr.
North Charleston, South Carolina

Mayor Stephen Reed
Harrisburg, Pennsylvania

Mayor Maurice Meyers
Beaumont, Texas

Mayor John R. McCarthy
Everett, Massachusetts

Mayor Vincent C. Schoemehl, Jr.
St. Louis, Missouri

Mayor J. Joseph Frankel
Eatontown, New Jersey

Mayor David Dinkins
New York, New York

Mayor Xavier Suarez
Miami, Florida

Mayor Joseph F. Riley, Sr.
Charleston, South Carolina

Mayor Sidney Barthelemy
New Orleans, Louisiana

Mayor Dana G. Rinehart
Columbus, Ohio

Mayor Sophie Masloff
Pittsburgh, Pennsylvania

Mayor Jerry Abramson
Louisville, Kentucky

Mayor Karen B. Johnson
Schenectady, New York

Mayor Thom Serrani
Stamford, Connecticut

Mayor Donald L. Plusquellic
Akron, Ohio

Mayor Sandra Klebanoff
West Hartford, Connecticut

Mayor John A. Lynch, Jr.
New Brunswick, New Jersey

Mayor Harvey E. Friedman
Beachwood, Ohio

Mayor Thomas J. Ferrito
Los Gatos, California

Mayor Sam Purcell
Canton, Ohio

Mayor Albert V. DiVirgilio
Lynn, Massachusetts

נכנס **
**
**
**

חוזם: 4,12798

אל: המשרד
יעדים: רהמ"ש/517, מצב/1446, מנמ"ת/756
מ-: וו"ש, נר: 420, תא: 200490, זח: 1600, דח: מ, סג: 10
חח: 8, ג: צפא
נד: 8

סודי / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ה. לקונגרס

פגישה השגריר עם הסנטור מצנבאום

אתמול אחה"צ (19/4) נפגש השגריר עם הסנטור מצנבאום. נכח עוזרו קו הנדלמן ומצידנו אטינגר והח"מ. להלן הערותיו של מצנבאום לסיכום הביקור :-

1. הביקור בעיראק - סיפר לשה"ח ארנס שעוד בטרם סוכס סופית על הביקור בעיראק ביקש באמצעות שגארה"ב לבדוק עמדתה של ישראל לגבי אפשרות ביקור כזה. לדבריו היו לו חששות שהביקור לא יתפרש באופן חיובי ע"י ישראל. לדבריו שה"ח כלל לא ידע על בקשת בירור זו. בעקבות זאת הוחלט על הכנת מכתב שיוגש לסאדם חוסיין. לדבריו חששותיו היו מוצדקים שכן משיחתו עם שה"ח נבין כי הביקור התפרש כאילו הם מעוניינים ליצור קשרי ידידות עם ה"חיה הזו".

2. כולם במשלחת. (לרבות הסנטור מקלור הנחשב כערביסט) להוציא דול. היו מאוזנים. הדגיש במיוחד כי מקלור התנהג באופן מאוזן גם בפגישתם עם המלטיינים. סימפסון היה לדברי מצנבאום EXCELLENT. התנהג כמו בן הברית שלו. וכל אימת שמצנבאום רצה לעקוף את דול או להשיג ממנו משהו. עשה זאת באמצעות סימפסון. ציין כבדרך רגב, שסימפסון קרוב יותר לנשיא בוש מאשר דול.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. הפגישה בבית הלבן - היתה מאד מעניינת : " הייתי הדמוקרט והיהודי היחיד שמ". סיפר שהדגיש כי קיימת פרספציה בישראל שהממשל הנוכחי הינו פחות ידידותי מבעבר. ישראל זארה"ב כה זקוקות לשלום באיזור הזה ולכן מריבות וחילוקי דעות קטנים אינם נחוצים עתה.

לדברי מצנבאום, המזכיר בייקר התערב בנקודה זו והגיב שאין הדבר קל כאשר ס/שה"ח מוסר הצהרה לפיה הממשל IS NOT TO BE TRUSTED בניגוד לגבעה.

מצנבאום סיפר בהקשר זה כי העתונאים רולנד ואבנס ידעו כבר על הנושא והתקשרו עמו כדי לקבל תגובה. מצנבאום המשיך ואמר IT ABSOLUTELY HELPS NOTHING TO DO SUCH STATEMENTS. (הצהרת ס/שה"ח). דברי בייקר היו קשים מאד (CAME ON VERY STRONG).

מבין את רוגזו של המזכיר שכן יש גבול למה ניתן לאמר. במיוחד לבת ברית כארה"ב, להערכתו אבנס יכתוב על העובדה שהנושא של נתניהו עלה בבית הלבן. מצנבאום אמר לאבנס שאינו רוצה לדבר על הנושא וממילא אינו זוכר אם הנושא הועלה בבית הלבן.

מצנבאום הסביר לנשיא ולאנשי הממשל שנכחו כי עד כה לקהילה היהודית תמיד היה אימון בבית הלבן. אולם אימון זה הולך ואובד.

4. הפגישות שקיימו - הפגישה עם רה"מ היתה טובה מאד. רה"מ ניה רגוע ונינוח ובהתחשב בנסיבות היה PRETTY GOOD ח"כ פרס - הרשים מכולם. מוברק היה VERY COMPLIMENTARY לרבינו ומעט יותר לפרס.

הופתעו מהעובדה ששמיר טרם נפגש עם מוברק. ידבר על כך בנאום במליאת הסנט (אתמול בערב או מחר) לסיכום הביקור במזה"ת (בנפרד הנאום)

המלך חוסיין-תחושתם היא שהמלך IS NO LONGER A MAJOR PLAYER אסד - חלה אצלו תזוזה מאד מאד קטנה.

לשאלת השגריר האם בפגישתם עם סאדם חוסיין הדגישו בפניו השפעת הצהרתו/ אימון בדבר חיסולה של מחצית מישראל השיב מצנבאום כי הנושא הועלה. הוסיף כי המלך חוסיין סיפר להם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ששמע הקלטת של דברי סאדם ואינו סבור שהדברים שהשמיע סאדם היו כה גרועים כפי שאנשים פירשו זאת לדבריו המלך HE WAS SINGING HIS (SADAM'S) SONG

סאדם חוסיין - הדגיש בפניהם שבדבריו אמר שרק אם ישראל תתקוף גרעינית את עיראק תתקוף עיראק כימית את ישראל. לדברי מצנבאום, סאדם חוסיין IS POSSESSED בעל עוצמה חזק מאד אבל HAS NO RESPECT.

הוא עדיין אינו יכול לשכוח ולהשתחרר מהתקפת ישראל את הכור ב- '81, הוא אובססיבי בשנאתו לישראל. זו היתה תחושת כל חברי המשלחת. דול סבור שהנשיא בוש צריך לעמוד בקשר עם סאדם. הוא, מצנבאום, אינו מתנגד אם קשר זה יצליח TO QUIET THE WATER

5. השגריר שאל האם בפגישה אצל הנשיא עלה נושא הצהרות דול בנושא ירושלים והשלכות הצהרות אלה. מצנבאום השיב כי הנושא הוזכר בקצרה. נזכר שדול אמר בהקשר זה שהוא שמח שהוא (דול) ירד מהכותרות בנושא הקיצוץ של חמישה אחוז.

6. להערכת מצנבאום הנשיא בוש מהווה בעיה. עד 1992 יהיה ככל הנראה REASONABLE. מכל מקום הנשיא הרבה יותר מאוזן בעמדותיו מול. בייקר להערכתו OF SPIRIT IS A LITTLE BIT OUT אולם בכל זאת מעוניין (אם כי לא אומר מפורשות) בנוצת שלום בכובעו. להערכתו המצב בבית הלבן הוא STILL MANAGABLE אולם ללא עימותים, מהם יש להימנע.

7. דול, להצהרותיו בנושא ירושלים, לדעת מצנבאום, הסלמת הנושא לא תשרת כל מטרה. בנאומו אתמול במליאת הסינט (ראו בנפרד) לא בקש דול לנקוט באמצעים נוספים כלפי ההחלטה על ירושלים. השגריר הגיב כי יתכן אמנם שעדיף לנו לא לנהל עימות ממושך בנושא ירושלים והסיוע מאידך, אין להתעלם מהצהרות דול והאימפקט שלהם על הסינט ולהשאירן ללא מענה. מצנבאום השיב כי ה-10000 כרגע בסינט הוא 'העברנו החלטה בתמיכה של 84 סינטורים'. מה שדול אומר למעשה הוא כי היה טיפוש בחותמו ובתמיכתו. מצנבאום חש שהמימשל לא רוצה להיות מעורב בנושא ירושלים. השגריר בתגובה אמר שאם כך על המימשל להבהיר זאת לחברי קונגרס יהודים, רפובליקנים ואחרים. העובדה שהנושא לא זכה להתייחסות מצד הנשיא ו/או בייקר בפגישה עמכם איננה מחזקת עמדתכם.

8. שתי מסקנותיו, שנחרצות ביותר, בעקבות ביקורו בארץ הן: א. תומך חר-משמעת ברפורמות בבחירות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9. יש לשכור חברת P.R. כדי להעביר דברה של ישראל שכן התמיכה בישראל נחלשת. בנקודה זו פירט מצנבאום כיצד תוכל חברת P.R. להעביר חומר לעתונות האלקטרונית והכתובה.

9. השגריר בדברי סיכום אמר כי התחושה בישראל היא שרול בא לישראל רק כדי לקבל במה. התרכז בתקשורת וקיים בסה"כ ארבע פגישות וביקר במרכז קליטה. השגריר מנה שורת הביטולים בתוכנית האירועים בהם העדיף דול לא לקחת חלק. זה אמנם גבחינת עובדה מוגמרת אולם השאלה היא עד כמה ינצל דול הביקור כדי לחזק אמינותו (בנוגע למז"ת).

מצנבאום השיב כי תחושתנו נכונה והתיאור של השתתפות דול מדוייק. הציע שנשוחח OF THE RECORD עם עתונאים ונספר על פעילותם של הסנטורים האחרים לעומת דול. כן נוכל לספר כי היו מספר אירועים שבוטלו עוד לפני שהסנטורים ידעו על כך (כמו למשל הביקור בנחב"ג שבוטל ועליו נודע למצנבאום במטוס בדרכו בחזרה לארה"ב).

השיחה ארכה כשעה וחצי באוירה ידידותית ופתוחה. יהודית ורנאי דרנגר.

תפ: שהח, ששהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, 8(אמו), ממד, בנצור, מצפא, סולטן, רבי"ב, סייבל

מצפ"א
טל' 3244

✓
α
- י ד י -

כ"ד ניסן תש"ן
19 באפריל 1990
אהב 913.11

65038

א ל : שה"ח
ס/שה"ח
מנכ"ל וחברי הנהלה
מנהלי מחלקות
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

הנדון: דף מצפ"א 64
לשבועיים המסתיימים ב - 22.4.90

1. התהליך המדיני

ב - 18 דנא אמרה דוברת מחמ"ד טאטוילר כי מה שדרוש עתה לישראל הוא ממשלה שתשיב בחיוב לחכנית בייקר. דובר המשרד הגיב (19) כי לארה"ב וישראל, שתי מדינות דמוקרטיות, מסורת ארוכה של אי-התערבות בענייניהן הפנימיים אחת אצל השני וכי יש לצפות שתופגן סבלנות ואורך רוח עקב תהליך הרכבת הממשלה בישראל.

2. המז"ת בשיחות בייקר - שברדנצה

השיחות התקיימו בווינגטון ב - 4-6/4. המז"ת נדון בין שני שרי החוץ וכן בדרג עבודה בין ראש אגף התכנון דניס רוס ועוזר המזכיר קלי מחד ומנהל מז"ת פוליאקוב מהצד הסובייטי.

א. תהליך השלום : שברדנצה הביע תמיכתו בדיאלוג הישראלי-פלשתינאי ונכונותו להשתתף בו ולהתקדם בנתיב נרמול היחסים עם ישראל. ציין שהמשבר הממשלתי בישראל מנע מבעדם להתקדם בנירמול. חזר על הצעתה הירועה של בריה"מ לערוך התייעצויות בין חמשת החברות הקבועות במועבי"ט ושמא אף לשכנע את ישראל והפלשתינאים שיפנו למזכ"ל האו"ם ויבקשוהו למנות שליח מיוחד למז"ת. הודגיש את חשיבות הפעילות המתואמת בין ארה"ב לבריה"מ. המזכיר בייקר ענה כי אין זה הזמן המתאים לפעילות חמש הקבועות או לוועידה בין"ל. לארה"ב נראה כי התהליך הגיע לנקודה שבה יש אפשרות למצות דיאלוג שיוביל לבחירות ואין להסיט את המאמצים לכיוון אחר.

הסובייטי, בסופו של דבר, הסכים להמתין עם הצעתו. בקבוצות העבודה הבהיר דניס רוס כי למעשה צומצם הפער בין הצדדים בארבעת הנושאים החשובים: הרכב המשלחות, סדר היום, מעורבות צדדים אחרים והודעות הפתיחה. לכאשר יתחיל הדיאלוג הוא יתרכז בהפגת מתחים בין הצדדים ויצירת אקלים מתאים לדיונים; דיון על נהלי הבחירות כולל הזכויות הפוליטיות המשתמעות והנחוצות מתהליך דמוקרטי חופשי כבחירות וכן יחסי הגומלין בין הבחירות למו"מ שיבוא אחריו.

ב. הגירה מבריה"מ: שברדנצה נסה להשיג הסכמה אמריקנית להחלטת מועבי"ט שתתנגד ליישוב עולים מבריה"מ בשטחים, תעניק חופש בחירה למהגרים מבריה"מ להגר לאן שחפצה נפשם ולשלילת טיסות ישירות. בייקר הביע אכזבה ורחה עמדה זו. הציע שאם אכן בריה"מ כה חרדה ליישוב העולים, שמא תשקול להבהיר זאת לישראל ולקשור זאת לביצוע הטיסות הישירות. ארה"ב, מכל מקום, תומכת בטיסות ישירות ללא כל תנאי. הסובייטי סכם ואמר כי אם ממישראל תסכים לבטחונות באשר לאי-ישוב העולים בשטחים, תשקול בריה"מ בחיוב את הטיסות הישירות. בקבוצות העבודה הדגישו האמריקנים את האפקט החיובי של הטיסות הישירות על תהליך השלום עצמו.

באותו ענין, התבטא המזכיר ב - 18 דנא בועדת ה - WAYS - MEANS בבית הנבחרים כי הממשל עדיין ממתין לאישור חוק ההגירה החדש בבריה"מ על-מנת לשקול WAIVER של תיקון ג'קסון-וואניק, בכפוף לחתימת הסכם סחר משביע רצון עם הרוסים.

3. עיראק - גרעין - חל"כ

א) דובר מחמ"ד הבהיר (12) כי ארה"ב מגבילה ומפקחת על אספקת פריטים צבאיים או פרטי טכנולוגיה אזרחית האפשרית גם לשמוש צבאי (DUAL USE) לעיראק. אין ארה"ב מספקת תחמושות לעיראק וגם לא CHEMICAL AGENTS העלולים לשמש להרכבת טילי קרקע-קרקע אסורים. כל האיסורים האלה מעוגנים בהסכמים מולטיטלטרליים בין ארה"ב לבעלות בריתה. בנושא הנשק הביולוגי אמר הדובר כי עד עתה אין ארה"ב מודעת למכירת/אספקת פריטי מעבדה העלולים לשמש בהכנת נשק שכזה.

ב) חבר הקונגרס ברמן שוקד על הצעת חוק הקוראת (לא מחייבת) לממשל להטיל הסנקציות הבאות על עיראק:

- אי-מכירת סוגי תחמושת מסויימת, לא באופן מסחרי ולא ע"י הממשל.

- איסור על מכירת פריטי טכנולוגיה אזרחית היכולים להיות בעלי שימוש צבאי.

- איסור מכירת CHEMICAL AGENTS העלולים לשמש לייצור חל"כ.

- איסור על מכירת מרכיבים העלולים לסייע בהרכבת נשק גרעיני.

- הגבלות בתחומי ערבויות יצוא וכל סוגי סיוע חוץ אחרים.

מחמ"ד מנסה ככל הנראה למתן את נוסח ההחלטה, אך בכל מקרה נכונה להצעת החוק (שטרם הוגשה) דרך ארוכה. בסנט הגיש סנטור דמאטו (ד.-נ"י) הצעת חוק דומה שאיננה מתואמת בשלב זה עם הצעת החוק של ברמן.

ג) בנושא אחר, ועדת המשנה לז"א וארבי"ל בבית הנבחרים אשרה הצעת החלטה המגנה את הפרת זכויות האדם בעיראק. ההצעה קוראת למזכיר המדינה להפעיל מירב השפעתם על-מנת לשפר מצב ז"א בעיראק וכן להעניק סיוע ומקלט למיעוט הכורדי שהוכרח לברוח מאדמתו. ועדת המשנה למז"ת טרם קבעה מועד לדון בהצעת ההחלטה; נודע שמחמ"ד מנסה לרכך גם החלטה זו.

4. ירושלים

ב - 19 דנא פרסם סנטור דול הודעה בענין החלטת הסנט בנושא ירושלים, לאחר דברים שנשא במליאת הסנט באותו ענין. דול קבע כי למרות שהנו מכבד ומערריך את סנטור מויניהאן ועמיתיו, הוא גורס עתה שקבלת ההחלטה היתה משגה חמור. עצם קבלתה חוץ 48 שעות לאחר שהוצגה במליאת הסנט אינה מהווה תעודת כבוד לסנטורים (כולל הוא עצמו) שלא שקלו מספיק השלכות ההחלטה על מדיניות החוץ האמריקנית. ציין כי לא זו בלבד שההחלטה מתעלמת לחלוטין מעמדת מדינות ערב בנושא הרי שהיא מנוגדת לעמדת הממשל הגורס שיש להשאיר את נושא ירושלים למו"מ בסופו של תהליך השלום. דול, שחזר בשבוע שעבר מביקור במז"ת בלוויית סנטורים מצנבאום, מקלוד, סימפסון ומרקובסקי, ציין כי בכל מדינות ערב שמע ביקורת חריפה ביותר על אימוץ ההחלטה בסנט. אימוצה עלול להעניק הזדמנות טובה לכל מי שמעונין לא להתקדם בתהליך השלום. דול הזכיר אף את דברי טדי קולק, שלדבריו מסכים עם הסנטורים כי אימוץ ההחלטה עתה היה ILL TIMED. מסיים דול, IT IS TOO LATE TO "UNSCRAMBLE THE EGG" OF THE JERUSALEM ISSUE, THE DAMAGE IS DONE. THE LESS SAID ABOUT THE SUBSTANCE OF THAT ISSUE, THE BETTER.

- בינתיים מתוכננת הצעת החלטה מקבילה של המורשה אנגל להיות נדונה ומוצבעת במליאת בית הנבחרים ב - 24/4.

-דוברת מחמ"ד (16) ציינה כי הממשל איננו מתכוון להתערב ו/או להביע דעתו ביחס להחלטת הסנט בנושא ירושלים.

5. ערבונות לדיון

טרם הושלמו הליכי החקיקה של חוק התוספת לתקציב אליו הוצמדה הצעת החוק של הסנטורים ליידי וקסטן להענקת ערבויות (בסך 400 מליון דולר). מדברי דוברת מחמ"ד (13) עולה כי הממשל תומר עקרונית בחקיקה ולא יתערב בהליכים עתה במטרה לקבל מישראל בטחונות (ASSURANCES) נוספים, אלא יטפל בנושא לאחר השלמת החקיקה. ציינה כי בטחונות אלה "לא יהיו בלתי-דומים או בלתי-שונים מבטחונות שכבר קיימים בין ישראל וארה"ב לגבי ניצול סיוע החוץ בגבולות ה"קו הירוק". כ"כ הוסיפה כי ברור שאין אפשרות לעקוב אחר ניצולו של כל PENNY מן הסיוע; ארה"ב וישראל הן מדינות ידידות ומערכת הפיקוח הנוכחית בהחלט מספקת.

6. שימועים בבית הנבחרים

- ועדת התקציב בבית הנבחרים אשרה ב - 19 דנא את ה - MARK UP של חוק התקציב לשח"א 1991. לסיוע החוץ ("פונקציה 150") שוריינו 17.6 בליון דולר הוצאות בפועל (OUTLAY). כ"כ, מופיעות בחוק 2 הנחות :

הבטחת הסיוע למדינות קמפ-דייוויד וגם נושא המתייחס להענקת ערבויות להלוואות 400 מליון דולר לישראל.

- ועדת המשנה לפעולות זרות קיימה שימוע בנושא סיוע החוץ לשנת 91. בין שאר העדים, הופיע גם מנכ"ל איפא"ק טום דיין.

- ועדת המשנה לאירופה ומז"ת קיימה שימוע בנושא ישראל בשנות ה-90. הדיון היה אקדמי בעיקרו, ללא מסקנות אופרטיביות.

7. האירוע ברובע הנוצרי בירושלים

דובר מחמ"ד (13) הגיב באופן מינורי לארועים ברובע הנוצרי. ציין כי ארה"ב מבינה שכל העניין נתון עתה להכרעת בתי המשפט בישראל. ארה"ב מכירה בחשיבות ירושלים לבני כל הדתות וקוראת לכל הצדדים להפגין סובלנות ולהמנע מפעולות פרובוקטיביות.

לעומת זאת, עוררה הפרשה הדים קשים בקהילה היוונית-אמריקנית ויוונית-אורתודוכסית אשר אף שקלה פעולות מחאה בנושא. "הועד היהודי אמריקני" מנהל פעולות ארגוע בנושא.

8. ציננות-גזענות

חבר הקונגרס ביל גרין הגיש הצעת החלטה הקוראת לבטל את החלטת העצרת 3379. ההצעה תדון בקרוב בוועדות המשנה המתאימות בבית הנבחרים.

9. פעילות אש"ף בקרב ארגונים יהודיים

הקונסוליה בלוס אנג'לס דיווחה בזמנו על פגישת מנהיגים מהפדרציה ואנשי ה-CRC עם יועצו של ערפאת. חאלד אל חסן; הנושא אף התפרסם בתקשורת וגרם לסערה בקהילה המקומית. הקונסוליה בסן-פרנציסקו מדווחת על נסיון מצד אל חסן להיפגש עם קבוצת מנהיגים יהודיים - יוזמה שנדחתה ע"י ה-JCRC המקומי.

10. ביקור משלחת דול

מנהיג המיעוט הרפובליקני סנטור דול בקר בארץ במועדים 12-15/4 בלוויית הסנטורים מצנבאום (אוהיו), מקלור (איידהו), סימפסון (ואיומינג) ומרקובסקי (אלסקה). דו"ח מסכם על הביקור מצורף בנפרד לסקירה זו.

ב-18 דנא נפגשו הסנטורים עם הנשיא בוש לשיחת דיווח שמרביתה נסבה על ביקורם בעיראק ופגישתם עם צאדאם חוסיין. סנטור מצנבאום הזכיר דבריו הגלויים בישראל באשר לצורך להתקדם בתהליך השלום. המזכיר בייקר בדבריו ציין כי רוה"מ שמיר לא הצליח לעמוד בפני לחצי ה"חישוקאים" על אף שהמזכיר הגיע להבנה שם שה"ח ארנס לגבי הנוסחה שתאפשר הרכבת משלחת פלשתינאית.

11. ישראל-סרילנקה

חברי ועדת המשנה לאסיה שגרו מכתב מחאה לנשיא סרי-לנקה ובו
מחו על החלטתו לסגור את משרד האינטרסים הישראלי בקולומבו. המורשים
ציינו כי החלטה שכזו, דווקא עתה כאשר מרבית מדינות מזא"ר וגם אפריקה
מחדשות יחסים עם ישראל, עלולה להיות בעלת השלכות שליליות על יחסי
ארה"ב-סרי לנקה.

ב ב ר כ ה.
ק/א
יוסף למדן

1. ייתכן שמבחינת דול ומשלחתו זה היה ביקור מוצלח לרוב הסנטורים הגדירוהו כ'מופיל מאוד' בעוד שנשותיהם, החל במזכירת העבודה, הגב' דול, נהנו מאוד מהחוויה של ציון חג הפסחא בירושלים). מאידך, ספק אם מבחינתנו הביקור היה חיובי וזאת בלשון המעטה. ייתכן שהדבר היה צפוי מראש - לא רק לאור העיתוי הלא-נוח של הביקור (למעשה מערב שבת דחול המועד עד ערב החג האחרון של פסח או מ'יום שישי הטוב' עו יום ראשון של הפסחא, כמנהג הגויים), אלא גם לנוכח יחסו השלילי של דול למספר הצעות מצידנו בעת גיבוש התכנית.

2. התברר מהר מאוד כי בראש סולם הקדימויות של דול עמדו שני דברים - יעדי התקשורת והפירסום האישי שלו מזה ומתן אפשרות לאשתו לחגוג את הפסחא בירושלים ולבקר במקומות הקדושים לנוצרים מזה. עוד בהיות הקבוצה בבגדד, הודיע דול לשג' ארה'ב בארץ שבכוונתו לקיים מסיבת עתונאים בירושלים עם הגיעם לשם בשעה מאוחרת ביום ה' ה-12 דנא. ביום ו' העדיף להתראיין אצל הרשתות הגדולות האמריקאיות (במקום לטוס צפונה במסוק ולקבל תדרכים מס/ראש אמ'ן וממח'א). ביום שבת העניק ראיון לעיתון

ג'רוזלם פוסט וביום א', בנוסף למסיבת עיתונאים נוספת, התראיין לתכנית 'פגוש את העתונות'.

3. לעומת זאת לא גילה דול עניין כלשהו בנושאים משמעותיים על סדר היום שלנו כגון השת'פ האסטרטגי והמשכו, הסיוע (וכוונותיו לפעול לקיצוצו) והעלייה מבריה'מ (והתנגדותו למתן ערבויות לדוור ב-'CLEAN BILL', הווה אומר בלי תנאים פוליטיים ואחרים).

4. נגזר מכך שהנושאים האלה כמעט ולא נידונו במהלך הביקור (אם כי דול מצא הזדמנויות לתת ביטוי לעמדותיו הידועות בראיונותיו והופעותיו הרבות). לא במקרה איפוא שכאמור דלעיל לא השתתף דול בסיוור מטעם צה'ל, לא הלך לראות עולים מגיעים בנתב'ג, דחה הזמנה מצד מר שמחה דיניץ לא'ע בערב שבת וביטל ביקור בקיבוץ בשבת וא'ע מטעם מר דב לאוטמן במוצ'ש עם אנשי עסקים (שדול יזם בעצמו!) יתר על כן, יצוין כי א'ע עם שה'ח התבטלה מראש בגלל הוספת הביקור בעיראק למסלול הסיוור.

5. כתוצאה מכל הביטולים האלה (שלמעט הסיוור בצפון מטעם צה'ל חלו על כל חברי המשלחת) המגע עם ישראלים היה מועט ובפועל הצטמצם (מבחינת דול) לשיחות עם ארבעה אישים (שמיר, ארנס, פרס ורבין) וביקור במרכז הקליטה במבשרת ציון. בשבת נפגשו למשך שעה, עם קבוצה של פלסטינאים (כ-10 איש) אצל הקונכ'ל האמריקאי, שעשתה עליהם רושם של מתינות ונכונות לדיאלוג. יתר הזמן הוקדש לתפילות, קניות וכמוכן לתקשורת.

6. מן הראוי לציין שדול סרב מראש לעלות על הגולן ואחרי התלבטויות שאר הסנטורים החליטו לוותר על הגולן אף הם במהלך הסיוור בצפון - וזאת בטיעונים שונים ומשונים.

7. למען הרקורד, יצוין גם שהסנטורים סימפסון, מצנבאום, זמק-לור השתתפו בסיוור בצפון מטעם צה'ל, ושהסנטורים מצנבאום וסימפסון ביקרו, לבקשתם, בשכם בלווית אל'מ ד. יהב מפצ'ר ופגשו את מפקד העיר וקצינים נוספים (דיווח בנפרד).

ב. תכנים ומסרים.

1. תהליך השלום. דול ציין לא פעם שמטרת הסיוור היתה 'לעשות מה שניתן לקדם את התהליך' וטען שהוא וחבריו מוסמכים לדבר 'במידה מסוימת' בשם הסנט וגם בשם הממשל. דיווחו על התרשמותם של נכונות מצד

מנהיגי ערב (מובראכ, אסד, המלך חוסיין וצדאם חוסיין) לעשות למען השלום ועל קיום 'חלון הזדמנות' לקידום התהליך. הביעו תקווה שבישראל נדע להקים ממשלה חדשה במהרה ולא הסתירו את דעתם שעד כה לא גילתה ממשלת ישראל הגמישות הדרושה. המליצו על פתיחת הדיאלוג עם הפלסטינאים (באמצעות השיחות בקהיר) וסימפסון אף הפציר למען שיחות ישירות עם אש"פ ועם ערפאת, בטענה שחייבים לנהל שיחות עם האויב.

2. צדאם חוסיין.

העבירו מסר בשם חוסיין שבנאומו בראשון באפריל נקט בעמדה דפנסטיבית ולא רק התקפית. דהיינו ישתמש בנשק כימי אך ורק אם יותקף בנשק גרעיני ע"י ישראל. צדאם חוסיין הכחיש מכל וכל שיש בידו נשק בקטריאולוגי ושהוא מפתח נשק כזה. הביעו נכונות להכנס למו"מ עם כל צד שהוא על פירוק כל נשק שהוא להשמדה המונית בתנאי שהצר שכנגד יבוא לשיחות ב-GOOD FAITH. (דיווח משלים בנפרד).

3. ירושלים.

כבר בשיחה עם רה"מ מסר דול על הסתייגותו מהחלטת הסנט בנושא ירושלים ועל כוונתו לפעול ל'תיקונה' (WE'RE GOING TO TRY TO RECTIFY IT). עיקר טיעונו נגד ההחלטה: אין לה כל משמעות מעשית (בהיותה בלתי-מחייבת) אך הערבים (בעיקר המלך חוסיין) מתרגשים ממנה והיא מסיטה אותם מהעיקר - התמקדות על תהליך השלום וקידומו.

4. המצב הפוליטי בישראל.

בכל השיחות, נושא זה תפס מקום מרכזי ובתוך כך שאלו רבות לגבי הסיכויים לשינוי השיטה האלקטוריאליית.

ג. סיכום.

1. ביקור לא מועיל, טעון פוטנציאל לנזק (בנושא ירושלים).

2. נוכחות מצנבאום תרמה במידה מסויימת לאיזון, אך לפעמים היה ברור שהוא חש צורך להוכיח שחרף מסירותו המוצהרת לישראל הוא שומר על עצמאות דיעותיו. אי לכך נתן ביטוי גם בשיחות וגם במסיבות העיתונאים לביקורתו המוכרת בנושאים כגון נוקשות ישראל בענין התהליך, תדמיתו השלילית וכשלון הסברתו, הכירסום במעמדו בקרב הציבור בארה"ו בכלל ובקונגרס בפרט ועוד. מבחינת דול, מצנבאום היה נכס לא מבוטל, כי הרי מצא בו דמוקרטי, ליברלי ויהודי, מה עוד שבגלל הוותק של מצנבאום בסנט היתה לו הזכות להתבטא מייד אחרי דול בכל האירועים, דבר שנתן רושם חיצוני של

איזון ודו-מפלגתיות.

3. סימפסון התגלה כמסוייג בקשר למתרחש בשטחים (ז"א, אמצעי ענישה, זכיו"ב) וזכתה סכל ממה שנראה לו חוסר רצון מצדנו לפתוח בדיאלוג עם הפלסטינאים.

4. מק-לור ומורקאוסקי כמעט ולא הורגשו. הראשון הגיע קצת חולה מעיראק ובארץ סבל מהשפעות התרופות שקיבל. במידה שהתבטא, נשמע מאוזן והגון. מורקאוסקי, על אף חברותו בוועדת החוץ וביקור בישראל לפני כחמש שנים, גילה בורות מוחלטת. המפה הפוליטית בארץ לא היתה מובנת לו בכלל, וכתוצאה מאי-השתתפותו בסיום מטעם צה"ל (בטענה שכבר זכה לתידרוכים מסוג זה), ספק אם השכיל בהרבה. מאידך, מאוד התרשם מפעילותן של נזירות פולניות בעיר העתיקה (או במזרח העיר?) המנהלות בית יתומים לילדים פלסטינאים.

5. לא התקבל דיווח מפורט על השיחות במצרים, סוריה ירדן ועיראק, ולדברי אל לייך (עוזרו של דול) לא היה בהן תוכן רב. התרשמו מאוד מאישיותו של אסד ('איש שארה"ב יכולה לעשות עמו עסק') ואין להם אשליות לגבי צדאם חוסיין.

מס' 3244
מס' 19

מ"ד ניסן תש"ן
19 באפריל 1990
אהב 913.11

64990

הנדון: צפ"א בשבוע המסתובב ב - 19/4/90

1. התקנת המדינה

ב - 18 דנא אמרה דוברת מחמ"ד טאטויילר כי מה שדרוש עתה לישראל הוא ממשלה שתשיב בחיוב לתכנית בייקר, זו כבר התבטאה חריגה שניה בחודש האחרון, לאחר שב- 2/4 אמרה הדוברת כי "מעור שמנהיגות ישראלית שאיננה מסוגלת להתקדם בתהליך שלום מסוגלת להתקדם בהקמת התנחלויות חדשות".

2. המז"ת בשיתוף בייקר - שברדנצה

השיחות נערכו בנושיונגטון ב - 4-6/4, מחמ"ד דווחה כי הסובייטים לא הביאו כל חשיבה מחודשת מצידם בקשר לתהליך השלום. יצויין כי הסובייטי הביע נכונות להמתין בינתיים עם עמדת בריה"מ הגורסת התייעצויות בין חמשת החברות הקבועות במועבי"ט ואפשרות מינוי שליח מטעם המזכ"ל. בנושא הטיסות הישירות, אמר שברדנצה כי במידה וישראל תספק ערבויות העולים לא יישבו בשטחים, תשקול בריה"מ בחיוב הפעלת הטיסות הישירות.

3. עיראק - סנקציות

חבר הקונגרס ברמן הגיש הצעת חוק הקוראת (לא מחויבת) לממשל להטיל הסנקציות הבאות על עיראק:

- אי-מכירת סוגי תחמושת מסוימת, לא באופן מסחרי ולא ע"י הממשל.

- איסור על מכירת פריטי טכנולוגיה אזרחית היכולים להיות בעלי שימוש צבאי (DUAL USE).

- איסור מכירת CHEMICAL AGENTS העלולים לשמש לייצור חל"כ.

- איסור על מכירת מרכיבים העלולים לסייע בהרכבת נשק גרעיני.

- הגבלות בתחומי ערבויות יצוא, אשראי חקלאי 221 222 223
חוב אסכום.

מחמ"ד מנסה ככל הנראה להגביל את היקף הסנקציות, אך בכל מקרה נכונה להצעת החוק דרך ארוכה.

4. ערבונות לזכר

טרם הושלמו הליכי החקיקה של חוק התוספת לתקציב אליו הוצמדה הצעת החוק של הסנטורים ליהוי וקסטן להענקת ערבויות ובסך 400 מליון דולר. מדברי דוברת מחמ"ד (13) עולה כי הממשל לא יתערב בהליכי החקיקה עתה במטרה לקבל מישראל בטחונות (ASSURANCES) נוספים, אלא יטפל בנושא לאחר השלמת החקיקה.

5. שימועים בבית הנבחרים

- ועדת המשנה לפעולות זרות קיימה שימוע בנושא סיוע החוץ לשנת 91. בין שאר העדים, הופיע גם מנכ"ל איפא"ק טום דיין.

- ועדת המשנה לאירופה ומז"ת קיימה שימוע בנושא ישראל בשנות ה-90. הדיון היה אקדמי בעיקרו, ללא מסקנות אופרטיביות.

6. האירוע ברובע הנוצרי בירושלים

דובר מחמ"ד (13) הגיב באופן מינורי לארועים ברובע הנוצרי. ציון כי ארה"ב מבינה שכל העניין נתון עתה להכרעה בתי המשפט בישראל, ארה"ב מכירה בחשיבות ירושלים לבני כל הדתות וקוראת לכל הצדדים להפגין סובלנות ולהמנע מפעולות פרובוקטיביות.

7. זכויות אדם

עוזר המזכיר שיפטר הציע שיגור סגנו ארצה לסדרת התייעצויות לפני השימועים שיערכו בבית הנבחרים ב- 9-10/5. המלצת המשרד - חיובית; כל הנושא נמצא עתה בדיון אצל מתאם הפעולות בשטחים.

משה בר

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 4,12032
אל: המשרד
יעדים: רהמש/476, מצב/1326, מנמת/705
מ-: ווש, נר: 395, תא: 190490, זח: 2000, דח: מ, סג: 10
תח: 8, גס: צפא
נר: 8

סודי / מידי

אל: מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס

הסנטור רדמן וביקור הסנטור דול.

התקשר הבוקר הסנטור רדמן וסיפר בין השאר על א'ע שקיים אתמול (18/4) עם הסנטור דול. רדמן הדגיש ברוב דבריו כי מחאר את עמדתו של דול כפי ששמעם אתמול.

א. דול התייחס לנושא החלטת הסנט בנושא ירושלים ואמר כי יש לאפשר לדיפלומטיה לעבוד. להערתו כי היה שושבין להחלטה וקשה להניח שלט ידע על תוכן ההחלטה אמר רדמן כי דול טען שלא שם לב (DIDN'T PAY ATTENTION) וכי ההחלטה עברה מאוחר בלילה. ב-VOICE VOTE (הערה: ההחלטה אכן הועברה פה אחד ע"י מנהיג הרוב מיטצ'ל כמעט בחצות תוך נוכחות מינימלית במליאת הסנאט. עם זאת, קשה להניח שישנה החלטה כלשהי שעליה מנהיג המיעוט אינו יודע ובמיוחד אם הוא שושבין - י.ד.) דול גם סיפר לרדמן כי הותקף בגין ההחלטה בכל מדינות ערב בהן ביקר.

ב. רדמן המשיך דבריו באמרו כי הצהרותיו השונות של דול נועדו להעביר מסר לממשלת ישראל TO TAKE IT'S ACT TOGETHER וכי העם האמריקני מאבד סבלנותו כלפי ישראל בנוגע לתהליך השלום. אין ממשלה בישראל, הרבי מלובביץ מכתוב מדיניות (בשלב זה הביע רדמן תהייתו מעצם אפשרות זו) ובאופן כללי הבעיה אפילו אינה האם מסכימים למדיניות זו אחרת של ממשלת ישראל, אלא העדר כל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כיוון שהוא.

ג. לשאלתי מה לגבי עמדתו של דול לגבי 400 מיליון דולר ערבויות (ציטטתי התבטאויותיו) השיב רדמן כי זוהי דרכו של דול להעביר STRONG MESSAGES לישראל. אינו סבור שדול WILL TAKE HIGH PROFILE ON THE ISSUE AND FIGHT IT. בסופו של דבר סבור רדמן שדול יתמור בהצעת החוק בנושא.

ד. רדמן חזר לנושא התבטאויות דול ואמר שדול רואה את כל בעיות העולם, ואת ישראל רואה כמי שאינה מסייעת. הוא מעוניין TO GET ATTENTION TO THE ISSUES. 'אני לא מסכים איתו אבל זו עמדתו. בוב דול זה בוב דול'. הרבה בקונגרס יאמרו בשקט שישראל נעדרת כל כיוון ועליה לפעול.

ה. בסוף השיחה אמר רדמן כי דול חושב שהיו לו פגישות טובות בארץ. (EXCELLENT - חזר על כך מספר פעמים). ציין כי הפגישה עם רוח'מ הייתה טובה מאד.

ו. דול הזכיר באזני רדמן הבקורת החריפה של המזכיר בייקר כלפי נתניהו שהושמעה בפגישה דול ועמיתיו עם הנשיא בוש. (ראו מברק הציר מ - 18/4).

יהודית ורנאי - דרנגר.

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, 8(אמן), ממד, בנצור, מצפא, רבי, סולטו

חוזם: 4,10623

אל: המשרד

יעדים: וווש/445, נ'י/635, רהמש/423, מצב/1195, מנמת/630

מ-בוסטון, נר: 49, תא: 180490, זח: 1600, דח: ר, סג: בל

תח: @ גס צפא

נר: @

בלמס/רגיל

אל: מצפ'א, מזאר, ווש, נ'י

דע: ציר, קונגרס, פלג, שנהר

מאח: הקונכ'ל בוסטון

הופעת הסנטור אדוארד קנדי בפני ראשי ה JCRC של הקהילה
בבוסטון 18/4.

1. קנדי הופיע בפני ראשי ה JCRC לדווח על בקורו בבריה'מ
ושיחותיו בנושאי יהודי בריה'מ, נכחתי והוצגתי כאורח.

2. מסר כי שוחח עם גורבצ'וב ועם ראש הקג'ב, קרוצ'קוב בענין
עליה ודרכי יציאה לישראל ולמעורב. ציין באוזניהם כי מתן ויזות
בלתי משמעותי בהעדר סדורי תחבורה, עלו מספר הצעות לדרכי
יציאה כולל סידורים ממשלתיים ופרטיים כשמקום היציאה מחוץ
למוסקבה, בקש לא לפרט מעבר לכך אך ימשיך ללחוץ בענין. התחמק
מהשאלה בדבר הערכתו האם חשוב מעל לכל להוציא יהודים כעת ולא
חשוב מהו היעד.

3. העלה נושא האנטישמיות בבריה'מ והתרשם כי אין זה בסדר
העדיפויות של בני שיחו הסובייטים אם כי יתכן שיעשו משהו
ונדון. לשאלותיו בענין הגיבו הסובייטים כי על ארה'ב לפתור
קודם שאלה זו כולל HATE CRIME ו BIGOTRY בארה'ב ואח'כ
לפנות אליהם.

משרד החוץ-נחלקת הקשר

4. נשאל על דברי דול - לדבריו לא היה דול כותב או מדבר ברוח
זו לפני שנתיים. ישראל ספגה הרבה (בקורת) בנושאי זכויות אדם
בשטחים והדבר יוצר אווירה. אין שינוי מספרי בתמיכת הסנט אך
יש שחיקה. הוא מוצא זאת במכתבים שמקבל מבוחרים. קשה לו להעריך
מה מאחורי דברי דול אך נראה שמשקפים הבנה כלשהי של הממשל.

5. דיאלוג המימשל ואש'פ (לשאלה) סבור שהמימשל שוגה בהתעלמות
ABDICATION מנושא המז'ת ומתמקד באירופה. אין מצד המימשל
מחויבות להזנת התהליך. נובע גם מכך שבייקר לא בקר במז'ת. יש
באזור כוחות קונסטרקטיביים (ואינו מתכוון לאש'פ).

6. ציין שארה'ב לא תוכל לנקוט עמדה הססנית בענין הגדרה עצמית
לליטואניה וכי אסור להרשות כיכר טיינמאן שניה (חזר כל כך
פעמים מספר). יש הבנה מסוימת בקרב המנהיגים שפגש לתחושות דעת
הקה' בארה'ב שמעולם לא הכירה באחוד הבלטיות. התרשם
שגורבצ'וב מוגיש לחץ פנימי אף בשאלת אחוד גרמניה.

7. סקירתו היתה קולחת וממוקדת והמנהיגות בקהילה התרשמה
שמחמצא היטב בנושא. בתום המפגש שוחחתי עם ראשי הקהילה וה-
JCRC בענין סעיף 4 כדי להמריצם שוב לפעילות בנושא.

8. לידיעתכם.

יעקב לוי

וש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), ממד,
בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, תפוצות, רביב, מעת, הסברה

נכנס **
**
**
**

סודי

חוזם: 4,10699
אל: המשרד
יעדים: רהמש/426, מצב/1201, מנמת/633
מ-: ווש, נר: 363, תא: 180490, זח: 2000, דח: מ, סג: 10
תח: גס: צפא
נד: 0

סודי / מידי

אל: מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס

איפ'ק והסנטור דול.

1. היום אחה'צ הוזמנו תום דיין ואסתר קורץ לפגישה דחופה ע"י הסנטור דון ניקלס (רפובליקני מאוקלהומה).

הנ'ל יו'ר ועדת הבחירות הסנטוראלית הרפובליקנית זימנם לפגישה לאחר שמנהל ועדה זו, דווייס בוש, פנה לניקלס בעקבות התבטאויות דול במהלך ביקורו במז'הת וביקשו לזמן מיידית את אנשי איפ'ק.

2. ניקלס הביע דאגתו מהאפשרות של אבדן תמיכת היהודים במפלגה הרפובליקנית ואמר כי אינו מעוניין בכך. ביקש לקבל פרטים על ביקורו של דול והתבטאויותיו ושאל כיצד יוכל לעזור. ניקלס מצידו מסר להם שבכוונתו לשוחח עם דול.

3. דיין וקורץ הציעו לניקלס, בראש ובראשונה להוריד את דול מנושא ירושלים. ניקלס הגיב כי הוא מרגיש VERY STRONGLY לגבי ירושלים וכמי שקורא את התנ"כ ויודע על עיר דוד, עמדת דול לחלוטין לא מקובלת עליו.

כמו כן הציעו לו שהמפלגה הרפובליקנית תפרסם הודעת תמיכה בסיוע לישראל. הבהירו לו עמדת דול גם בנושא הערבויות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. הפגישה לדברי קורץ היתה טובה מאד ובכוונת ניקלס לפעול בימים הקרובים כדי ל'הרגיע' הרוחות.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, דם, (אמן), בנצור, מצפא, רביב

חוזם: 4,11226
מל: 11010/ש, 460/ני, 660/רהמש, 440/מנמת, 650/מ-
מ: 190490, 1456: דח: 1, סג: 7
תח: @ גס: ממד
נד: @

בלמיס/רגיל
/6/ א.ר.

וושונגטון, ניו-יורק

עיראק-ארה"ב

להלן נוסח אגרת הסנטורים לצדאם חוסיין לפי סעי' 16.4.

כבוד צדאם חסין, נשיא עיראק, בגדאד.

1. יקירנו הנשיא. אנו מוקירים את נכונותכם לקבל אותנו במהלך חודש הרמצ'אן. אנו באים לבגדאד כמשלחת, המייצגת את שתי המפלגות בארה"ב על בסיס היותנו משוכנעים, כי לעיראק תפקיד מרכזי במזה"ת. היות שאנו רוצים להיות ערים לשיפור ביחסים הביטורליים בין מדינותינו, ברור לנו כי לא נוכל לפתור את חילוקי הדעות החמורים הקיימים בין מדינותינו אם נזניח אותם או אם לא ננצל את ההזדמנויות שלפנינו ליצור קשר ברור וכן. מסיבה זו אנו סבורים, כי חשוב שנשמיע בפניך את דאגתינו העמוקה ביותר ממדיניות ומפעילויות מסוימות של ממשלתך, אשר מהוות מחסום גדול נוכח יחסים מפותחים בין מדינותינו.

2. זה עתה יצאה ארצך ממלחמה ארוכה שהוצאותיה היו עצומות. מלחמה זו הותירה דאגה בענין בטחון ארצך. לא נגזים אם נדגיש את היותנו משוכנעים בכך, שמאמצים לפתח יכולת גרעינית, כימית וביולוגית, חושפים את בטחון ארצך לסכנה רצינית, במקום שהם יחזקו את הבטחון הזה. כמו כן, הם מאיימים על מדינות נוספות באזור ומעוררים אי שקט חמור בכל רחבי המזה"ת. הצהרותיך האחרונות בהן איימת בשימוש בנשק הכימי נגד ישראל,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עוררו דאגה רבה אצל מדינות בכל רחבי העולם. למען האינטרס שלך ואינטרס השלום במזה"ת אנו מאיצים בך לעיין מחדש כהמשכת התוכניות המסוכנות הללו וכן ההצהרות וההטעמות הפרובוקטיביות. כמו כן עלינו להביע את מורת רוחנו העמוקה בעניין הפעילויות המפוקפקות, שהביאו לגירוש אחד מחברי המשלחת הדיפ' שלכם באו"ם באשמת מעורבות בקשר לרצח. משום כך אנו חוזרים ואומרים כי אם אנו רוצים ביחסים טובים בין שתי מדינותינו, הרי שהפעילויות שנטען שנעשו, לא תשונה.

6. לסיים, אנו מאיצים בכך, כבוד הנשיא, שתטול חלק באופן פעיל וקונסטרוקטיבי בתהליך השלום המתרחש בין מצרים לישראל, נציגים של העם הפלסטיני וממ' ארה"ב. כבוד הנשיא, אנו מודים לך שוב על קבלת הפנים הזאת. אנו מצפים לחילופי הדעות והרעיונות שיתקיימו בינינו היום.

על החתום:

הסנאטורים: דול, סמפסון, מקלור, (2) השמות הנוספים אינם ברורים.

עד כאן.

ערב/3, ממ'ד

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), ממד, סולטן, כנצור, מצפא, פרנ, רביב, מעת, הסברה

משרד החוץ - מחלקת הקשר - יו"ר: 71מט - 11226

SECRET
TOP SECRET
SECRET

SECRET
TOP SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

יוצא

בלמס

4,11242:0201

אל:1011/256, 1701/272, ניו:662/404, רומא/250, 1101/256, אנקרה/145, רהמש/441, מנמת/653

מ-:המשרד, תא:190490, ח:1502, ד:ח:ר, ס:ג:בל

תח:ג:ממ:ד

נד:ג

בלמס/רוג'ל

768 א.ר.

ווינגטון, לונדון, ניו-יורק, פריס, רומא, קהיר, בון אנקרה פגישת צדאם חוסין עם חברי הסנאט האמריקאי

להלן מהדווח העיראקי לפי ס'ע (16.4)-1

1. נשק גרעיני

צדאם חוסין : 'אני חוזר להצהרתי, שאם ישראל תהלוס, נהלוס בה. אני מדגיש כעת... זו עמדה צודקת... המסייעת לשלוס ולא להיפך, שכן ישראל עשויה להימנע מלהלוס כאשר היא יודעת שיהלמו בה.

אם המערב רוצה בשלוס, הרי שהתנהגות מעין זו היא לטובת השלוס, והיא מטרידה רק את מי שרוצה שישראל תהלוס בעיראק, מבלי שעיראק תגיב על כך. אמרתי, שאם ישראל תשתמש בפצצות אטום, נהלוס בה בנשק הכימי הבינארי... הבאתי את הענין לידיעת מפקדי בסיסי ח'יא ומפקדי עוצבות הטילים, כי ברגע שאתם תשמעו שישראל הלמה במקום כלשהו בעיראק בפצצת אטום, הרי שחובה עליכם לשגר כל מה שיכול להגיע לישראל בבינארי ולהביא לכך שהוא יגיע לאדמותיה.

אם נהיה בנג'אד, בישיבת מפקדה, ותיפול עלינו הפצצה האטומית, ואם לא הגיעה פקודה מגורם עליון כלשהו בגלל שער כלשהי הופצצה בפצצה אטומית - עליהם לשגר את כל הנשק שבאפשרותם נגד ישראל.

הפצצת הכור הגרעיני העיראקי, מנקודת מבט מדעית, הרי היא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בבחינת פיצוץ גרעיני, כי תיתכנה השלכות שתבאנה לידי זיהום (בקרינה) הקרוב לזיהום הנגרם ע'י השמוש בנשק גרעיני...

2. טק'ק ומז'פ

צדאם חוסין : 'המערב גינה את העובדה שברשות עיראק נשק טילים והוא רודף את עיראק על שהיא מעבירה טכנולוגיה ומפתחת אותה. המערב גם מודאג משיגור הטיל 'אל-עאבד' המסוגל לשאת לויינים ולעומת זאת הוא מברך את ישראל כאשר היא משגרת טיל או כשהיא משגרת באופן מעשי לויין למסלול (בחלל)'

3. נשק בקטריולוגי

הסנטור דול : 'אתמול (11.4) מטרה הטלביזיה בארה'ב שבאזור סלמאן-פאק דרומית לבגדאד אתם מפתחים וירוס בקטריולוגי שבמלחמה יהיה מסוגל להשמיד ערים שלמות. זה מזחיר רושם שלילי, גם אם הדבר הזה אינו מעשי. האם אתם מפתחים את הוירוס הזה?'

צדאם חוסין : 'הנח לנו לשאול: האם ברשות ארה'ב נשק ביולוגי או לא? האם ברשות ישראל נשק ביולוגי או לא? מבלי לדון בשמוש שעושים בכך, האם יש בעולם מחקרים ולא נשק, או לא?'

הסנטור דול : 'אין בארה'ב. הנשק הביולוגי הופסק עוד בתקופת הנשיא ניקסון.'

צדאם חוסין : 'האם אסור לקהיר לערוך מחקרים בתחום הביולוגי?... אנו יודעים מה משמעות הנשק הביולוגי. והשמוש... עלול לגרום למצב של חוסר שליטה. לכן מבחינה זו אתם יכולים להיות רגועים.'

לו היה לנו נשק ביולוגי היינו אומרים זאת. אם יש מישהו בעולם שהוא אויב שלנו, והוא חושש מהנשק הביולוגי, שיבוא ונימחק יחדיו את הנשק הביולוגי... אולם האם יוכל הנשיא בוש לומר לו... שלישראל אין נשק ביולוגי?'

סנטור מקלור : 'אנחנו נושא אותנו...'

צדאם חוסין : 'אם כן אנו מסכימים. אני אמרתי שלעיראק אין נשק ביולוגי משום שעיראק יודעת את הסכנה של משחק בנושא מעין זה. אשר לגורמים המדעיים (בעיראק) יש להם מחקרים לגבי סוג זה או אחר של חיידקים, ואינני נותן ערובה בנושא זה, וגם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

איני מכחיש זאת.'

4. פירוז מנשק א.ב.כ.

צדאם חוסין : 'הנשק הכימי, הביולוגי והגרעיני מהווה סכנה לעולם, ומחובתנו לנקות את אזור העולם, האחד אחר השני, מכלי הנשק הללו... דבר ודאי הוא שבאזורנו יש נשק גרעיני וכימי, ואם נחפש בדקדקנות יתכן שנמצא נשק ביולוגי... צריך שתהיה מערכת לבקורת מדוקדקת, נוקשה, צודקת (לפירוז).'

טארק עזיז (שה'ח) : 'שמעתם את הצהרת הנשיא בדבר נכונות עיראק לפנות את אזור המזה'ת במלואו (מנשק א.ב.כ.) כולל עיראק - אתם עומדים לבוא לישראל, האם תוכלו להשיג הצהרה דומה מאת ממשלת ישראל?... אינני מאמין שתצליחו להשיג התחייבות ברורה כזאת מאת ראש ממשלת ישראל, כפי שהשגתם מהנשיא צדאם חוסין.'

הסנטור דול : 'אני, כאחד מחברי המשלחת, אומר שאפעל להשיג הצהרה זו.'

5. בעיות השלוס והקליטה

סנטור דול : כשאנו מדברים על השלוס באזור, אנו מדברים על השלוס לכל המדינות באזור. הדבר נכון גם לגבי כלי הנשק, בין אם הם ביולוגיים, או כימיים, או גרעיניים. אנו מקווים שהדבר יהיה חלק מהסדר כולל כדי שאזור זה יהיה ריק מסוג זה של נשק.

צדאם חוסין : 'הדבר מתאים לערבים...'

צדאם חוסין : 'אני סבור שהעולם כולו משוכנע ביחס לרעיונות אלה (של פרוק-נשק) ועמי האזור רוצים בכך. יתכן גם שהצגת רעיון זה כעת בתוך ישראל הוא דבר מתאים. במקום שהקונגרס ידון בהטלת סנקציות על עיראק, עליו לדון בהטלת סנקציות על ישראל אם היא לא תענה לרעיונות אלה.'

סנטור מרקוסקי : 'אני קורא לפתרון של פשרה... אני מעריך את גלויי מלבך שלך בנוגע להגנה על ארצך. אנו חשים שקיימת דאגה דומה בישראל, שכן גם הם מודעים לכך שקיימת כעת הזדמנות, ושעליהם לנצל אותה.'

צדאם חוסין : 'עד כה, הדבר לא בא לידי בטוי ברור.'

סנאטור מרקוסקי : 'אני מבין זאת.'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

צדאם חוסין : 'זה שחותר כעת להגירה רחבת היקף זו לאדמה הכבושה, אין מה שישכנע כי הוא רוצה בשלוס. אתם מודעים לכך שבעת קיימת צפיפות אוכלוסין, הרבה יותר ממה שצריך להיות; אתם מכירים את ירושלים ואת שאר האדמות הכבושות. הם בקושי קולטים מספר קטן מאד. אנו רואים במספר זה, ובהגירה זו, בסיס להתפשטות נוספת.'

סנטור מצנבאום : 'באזור הנגב ישנם שטחים רחבי היקף לקליטת המהגרים.'

צדאם חוסין : 'אם הנגב היה ראוי למגורים, היו מתישבים בו התושבים מתוך אלה שנמצאים בישראל.'

סנטור מצנבאום : 'אבל ישנם אנשים שמקיימים ישובים בנגב.'

צדאם חוסין : 'זה מספר מצומצם.'

טארק עזיז : 'בישראל אין גורבאצ'וב נשינה את מדיניותה.'

סנאטור סמסון : 'יתכן שיבוא אחד כזה.'

צדאם חוסין : 'אם היה בישראל מישהו נבון, היה עושה כעת את הבלתי אפשרי על מנת להשכיך את השלוס, ולא אחרי עשר שנים.'

סנטור סמסון : 'אנו מודעים לכך כולנו שעליהם לנקוט משהו שונה בממשלתם...'

סנאטור מצנבאום : 'אני יהודי מהתומכים הנלהבים בישראל... ואיני האיש המתאים להיות איש יחסי הצבור שלך. אולם הרשה לי להציע לך מספר דברים, משום שאני דואג לשלוס יותר מאשר לכל גורם אחר.'

איני רוצה לדבר על כך האם יש לתת את כל הגדה, או את מחצית ירושלים, או חלקים אחרים כלשהם. ענין זה יש להשאיר לצדדים הנוגעים בדבר. אולם כשאני יושב כאן ומאזין לך במשך כשעה, הבנתי שאתה איש חזק, פיקח, שרוצה בשלוס... אם יחול אצלך שנוי שיוביל אותך להתמקד בערך השלוס שאנו זקוקים להגשמתו במזה'ת, אזי לא יהיה מנהיג שיטוזה לך במזה'ת. (לא נמסרה תשובתו של צדאם חוסין - ע/3).

סנטור מקלור : 'הגענו למסקנה שקיימת הזדמנות לפתרון שלום במזה'ת וניתן להגשימה. ההבטחות שנחת לנו היום, ורצונך, מגבירים את מחוייבותנו להעביר דבר זה לישראל.'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

צדאם חוסין : 'אתם חופשיים להביע את דעתכם. אך אל לכם לשכוח שמי שמייצג את הבעיה הפלס'י אצלנו הערבים, הם הפלס'י ובראשם יאסר ערפאת, ואני סבור שכעת ברור שכל גורם שיפעל בשם הפלס'י - ולא הוטל עליו לעשות זאת - הדבר לא יוביל לפתרון של שלום.'

6. סנטור רוברט דול אמר לצדאם חוסין כי הקריין בקול אמריקה שמתח בקורת על עיראק - פוטר מעבודתו. (המדובר בשידור על פגיעות בזכויות אדם בעיראק).

7. צדאם חוסין הסביר כך לסנטור דול מה ההבדל בין הדמוקרטיה האמריקאית לבין הדקטטורה העיראקית: - 'העם, בארצכם (ארה'ב) - כאשר יש לו דעה אחרת - נופל נשיא המדינה, ומספר מאנשי הממשל שבהם בחר (הם הפורשים) בלבד. אולם בארצנו, אם העם משנה את דעתו לגבי מי שמנהיג אותו, הרי שהמסטר כולו נופל...'

ערב/3, ממ'ד

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, פ(אמן), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, אירו, אירו, סולטן, מזתיס, רביב, מעת, הסברה

שומר

יוצא **

**

**

**

חוזם: 4,11474

אל: וושינגטון/216, רהמש/450, מומת/663
מ-: המשדר, תא: 190490, זח: 1659, דח: ב, סג: שמ
תח: 6 גס: צפא
ט: 71

65009

שומר/בהול לבוקר
אהב 106.02

אל: וושינגטון - שגריר, קונגרס, הסברה/עתונות

הנדון: סנטור דול - ירושלים

1. למען הסדר הטוב, רצ'ב נוסח דבריו של טרי קולק בפגישה עם משלחת דול כפי שנרשמו ע"י עוזרתו (שנכחה בפגישה):

I WOULD LIKE THE WHOLE CITY TO BE THE CAPITAL OF ISRAEL BUT I WOULD NOT HAVE PUT IT TO A SENATE RESOLUTION NOW. ITS NOT PRACTICAL, THOUGH IN MY HEART I AM WHOLLY FOR IT. THERE IS NOTHING I WOULD LIKE MORE THAN TO HAVE THE EMBASSY HERE BUT IT WAS NOT MOVED BEFORE AND IT WILL NOT BE MOVED NOW; IT ONLY SHOWS THE BLACKMAIL POWER OF THE ARABS.

2. בשאר השיחה עם, נדונו הצדדים החיוביים של החיים בירושלים לקולק ציין את ביקורה הראשון של הפילהרמונית מברלין, בתי מלון מלאים בפסח, עשרות אלפי מבקרים ועוד). זה"ע אמר כי כל נושא ישוב העולים בשטחים וברובעי ירושלים הוא שולי ובודאי שאין לערב בין יש"ע לבין ירושלים בהקשר זה ובהקשרים אחרים.

3. למותר לציין כי קולק לא התייחס כלל לאפשרות ביטול

משרד החוץ-מחלקת הקשר

החלטת הסנא ובודאי שלא הביע תמיכה במהלך שכזה.

מצפ"א

בא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעח, הסברה, סולטן, מזתים, ר/מרכז, ממד, רם, פ(אמן), פדון/עיריה

1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

ROUTE 8 FACELL, FLORIDA
CAMBRIDGE

LEE H. HAMPTON, TEXAS
 GUS PATTON, MISSISSIPPI
 STEPHEN J. SOLARZ, NEW YORK
 BERRY S. STUBBS, MASSACHUSETTS
 HOWARD WOLPE, MISSOURI
 GAO W. CROCKETT, JR., MISSOURI
 SAM JOHNSON, CALIFORNIA
 MERVYN M. DYMALLY, CALIFORNIA
 TOM LANTOS, CALIFORNIA
 PETER W. ROSENBLUTH, PENNSYLVANIA
 ROBERT L. TORRICELLI, NEW JERSEY
 LAWRENCE J. SMITH, FLORIDA
 HOWARD L. BERMAN, CALIFORNIA
 MICHAEL LEVIN, CALIFORNIA
 EDWARD J. FEIGHAN, OHIO
 TED WEISS, NEW YORK
 GARY L. ACKERMAN, NEW YORK
 MORRIS E. UDALL, ARIZONA
 JAMES MICHAEL CLARKE, NORTH CAROLINA
 JAMES B. FLITNER, TEXAS
 WAYNE OWENS, UTAH
 RABY A. JOHNSTON, FLORIDA
 ELIOT L. ENGEL, NEW YORK
 SHI FU FALICHOVAYA, AMERICAN EMBA
 PHILIP ASH H. BOBCO, CALIFORNIA
 FRANK MCGLOTHLIN, MICHIGAN
 DONALD M. PAYNE, NEW JERSEY
 JOHN J. SHADY, JR.
 CHIEF OF STAFF

One Hundred First Congress
Congress of the United States
 Committee on Foreign Affairs
 House of Representatives
 Washington, DC 20515

WILLIAM E. BROOKFIELD, MISSOURI
RICHARD M. ROBERTS, MISSOURI

WILLIAM E. BROOKFIELD, MISSOURI
 ROBERT J. LAGOMARSINO, CALIFORNIA
 JIM LEACH, IOWA
 TUST NOTH, MISSOURI
 BYRON D. ROBERTS, IOWA
 KEVIN J. WYDE, IOWA
 DOUG BENEDETTI, IOWA
 CHRISTOPHER H. SMITH, NEW JERSEY
 MICHAEL BISHOP, OHIO
 LAM SONTHOM, MISSOURI
 JAY BYRNE, IOWA
 JOHN MILES, MISSOURI
 DONALD E. BUD LUTHE, IOWA
 BEN RAY, OHIO
 ELTON GALLEGLY, CALIFORNIA
 AND HONORABLE MEMBERS
 PORTER J. OSS, FLORIDA
 STEPHEN A. BERRY
 MISSOURI CHIEF OF STAFF

335 2/3

April 16, 1990

The Honorable Ranasinghe Premadasa
 President
 Democratic Socialist Republic of
 Sri Lanka
 Colombo, Sri Lanka

Dear President Premadasa:

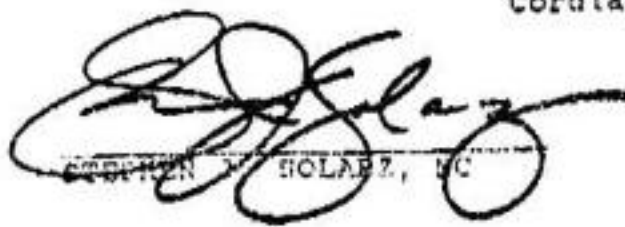
We write to you in our capacity as Members of the Subcommittee on Asian and Pacific Affairs of the House Foreign Affairs Committee to express our deep disappointment about the decision of your government to close the Israeli interests section in Sri Lanka.

At a time when many other countries are renewing diplomatic ties with Israel, including Poland, Czechoslovakia, Hungary, Spain, Togo, Ivory Coast and Camerouns, we find it difficult to understand why Sri Lanka would be moving in the opposite direction. Not only is Israel a fellow democracy, it is our understanding that it has also provided valuable technical assistance to your government.

As friends of Sri Lanka, we wanted to share our concern that implementation of this decision will adversely affect American perceptions of your country and is likely to emerge as a contentious issue in the U.S. Congress. We urge you, if at all possible, to reconsider this decision and to permit the Israeli interests section to continue to operate.

Thank you for your attention to this matter.

Cordially,

 STEPHEN J. SOLARZ, NY

 ROBERT J. LAGOMARSINO, MO

335 3/8

Rob Torricelli
ROBERT G. TORRICELLI, MC

Ben Blaz
BEN GARRIDO BLAZ, MC

Tom Lantos
TOM LANTOS, MC

James McClure Clarke
JAMES MCCLURE CLARKE, MC

Gary L. Ackerman
GARY L. ACKERMAN, MC

Eni F.H. Faleomavaega
ENI F.H. FALEOMAVAEGA, MC

מוכירות הממשלה

ירושלים, כ"ג בניסן התש"ן
18 באפריל 1990

אל : חברי הממשלה

מאת : מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: איגרת שגרירות ארצות הברית -
קבלת מתנות ואותות הצטיינות

מצורפת לידיעתכם, לבקשת משרד החוץ, איגרת שנשלחה משגרירות ארצות הברית אל משרד החוץ, המתארת את הנהלים בארצות הברית בדבר קבלת מתנות או אותות הצטיינות מממשלות זרות על-ידי עובדי ממשלת ארצות הברית.

מברכה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מר פ. ארן, ראש הטקסט, משרד החוץ

No. 087

The Embassy of the United States of America presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs and has the honor to remind the Government of Israel of the provisions of U.S. Public Law 95-105 of August 17, 1977.

This law restricts the acceptance of gifts and decorations from foreign governments by United States Government employees, including spouses, dependent children, and family household members.

The policy of the United States Government prohibits such personnel from receiving gifts of more than minimal value (currently set at U.S. Dollars 200.00) or decorations not tendered in recognition of active field service in time of combat operations or awarded for other outstanding or unusually meritorious performance.

The Embassy respectfully requests that this information be conveyed to the various offices of the Government of Israel.

The Embassy avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs the assurances of its highest consideration.

Embassy of the United States of America,
Tel Aviv, April 6, 1990.

שגרירות ישראל / רושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 18.4.90

מס' מברק

✓
1/8 361

אל: מצפ"א

מזא"ר

דע: נתיב

שירן - כאן.

מאת: ק. לקונגרס.

ביהניבו שימועים בנושא קשרי הסחר בין ארה"ב לברית"מ.

WAYS & MEANS

1. היום העיד המזכיר בייקר בנושא, בפני ועדת ה -
2. רציב השאלות והתשובות הנוגעות לג'קסון-וניה, נא וטיסות ישירות.
3. רציב גם שאלתו של הקונגרסמן רנגל הנוגעת לסיוע חוץ.

יחידת ורנאי דרנגר.
יחידת ורנאי דרנגר.

36 - שירן

1 2 1 1 1 1 2
 אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי
 אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי
 אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי

REP. ROSTENKOWSKI: Well, Mr. Secretary, in February I wrote President Bush expressing my strong conviction that trade agreements reached under the authority of Title 4 of the Trade Act of 1974 be submitted to the Congress for its approval in spite of constitutional questions surrounding certain provisions of the law. As you undoubtedly know, the House has passed and the Senate is now considering legislation which would correct any constitutional infirmities in the law. The US Trade Representative, Carla Hills, last week signed a trade agreement with Czechoslovakia, and the President hopes to sign a similar agreement with the Soviet Union in late May. I have not received any substantive reply to my February letter from the administration. Would you be kind enough to tell the committee what is the position of the administration with respect to the submission to the Congress of trade agreements negotiated with non-market economy countries?

SEC. BAKER: Mr. Chairman, it's my understanding that we have no objection to working closely with the Congress, and quite frankly would support efforts to fix the constitutional problems that exist in current law. I don't think the Executive branch has taken the position that somehow the law should not be amended to fix the constitutional problems so that we would be free to negotiate these agreements without close consultation with the Congress.

REP. ROSTENKOWSKI: Mr. Secretary, I'm hoping that the Senate will conclude its deliberations and that we'll get that behind us. But I just wanted to know in the interim if there was any disagreement.

Mr. Gibbons will inquire.

REP. SAM GIBBONS (D-FL): First of all, Mr. Secretary, I applaud your statement. I think it was very statesmanlike and very forward looking. And I want to join you in the search for mutual advantage. I think that's a fine theme that we should emphasize in our negotiations with the USSR.

Let me follow up on Mr. Rostenkowski's question about EJackson-Vanik.F Assuming that it does have constitutional problems as it now stands, I assume that what you said when you responded to his question is that the administration will follow the letter and the spirit of Jackson-Vanik as far as it can before a trade agreement with Russia is agreed to. Am I correct?

SEC. BAKER: That's correct. And I -- and we have been -- we have been trying to do that, Mr. Gibbons.

REP. ARCHER: So the only distinction that you would see relative to granting MFN would be the question of the requirements of Jackson-Vanik then?

110) SEC. BAKER: Well, I think we are looking more and more, Mr. Archer, at human rights' issues other than just free immigration. Even though the law talks about free immigration with respect to Jackson-Vanik, we've been looking at other issues. But we've been doing that with respect to other countries as well. So, I don't think that there's a distinction between Eastern Europe and the Soviet Union in that respect. 361 3/8

Rep. Pease: The Jackson-Vanik statute requires that a waiver of the law's freedom of emigration requirements be issued before a trade agreement may be concluded. Could you tell us what you know about the status of Soviet efforts to codify a freedom of emigration law? And also what the administration plans to do with respect to a waiver and a trade agreement if the Soviet Union has not enacted and implemented a law -- such a law by the time of the summit at the end of May?

SEC. BAKER: Mr. Pease, we've made it very clear to the Soviets, beginning in Malta, that while the President would be inclined to recommend a waiver, that depended on two things. One, the conclusion of a commercial agreement satisfactory to the United States, and the enactment of a -- or the codification of the Soviet Union's freer emigration policies. You asked me initially what the status of the latter was and the status of the latter, as I understand it, is that the Supreme Soviet is to consider this, I believe, on second reading, on the 22nd of May.

REP. PEASE: Would you expect, considering -- is the second reading the final reading or do they have to have three?

SEC. BAKER: I think it is, yes.

REP. PEASE: Can you tell us what progress is being made on a trade agreement, which would be the second requirement for a waiver?

SEC. BAKER: There have been, I think, a couple of sessions -- negotiating sessions -- on a trade agreement. This, of course is handled by the Special Trade Representatives' Office. One of the hang-ups now, as I understand it, Mr. Pease, is that we are seeking greater intellectual property rights protection than the Soviets have so far agreed to. I think that's one of the main problems. But there's another negotiating session scheduled sometime in the very near future, within a matter of weeks -- days or weeks.

REP. KAYMUND MCGRATH (R-NY): Thank you, Mr. Chairman, and welcome, Secretary Baker. I think all of the questions on Jackson-Vanik have been asked ad nauseum. Let me try one more.

Would it be correct to categorize the position of the administration that the Soviet Union has come far enough to, in its emigration policies and human rights policies, to either, one, waive Jackson-Vanik for a longer period than one year, or, two, repeal it outright?

SEC. BAKER: Did you say would it be the position of the administration to do one or the other?

REP. MCGRATH: Well, what would the position be on each of those?

SEC. BAKER: Our position, Mr. McGrath, is that if the Soviet Union -- without getting into hypotheticals -- our position is if the Soviet Union codifies their more liberal emigration policies that they have been pursuing and enters into a commercial agreement satisfactory to the United States, we would waive Jackson-Vanik.

REP. KENNEDY: And not repeal it?

SEC. BAKER: And not repeal it. And that was the position that the administration took in Malta when President Bush met with President Gorbachev.

REP. MCGRATH: Would there be, after the more liberal emigration law were signed over there, would there be any quota for which we would agree would be a level of emigration that would be necessary in order to -- you know, while they may sign an agreement, that they may put up some impediments to open emigration. Would there be a quota of, say, maybe 60,000 a year, or 100,000 a year, or would just the fact of that newly signed law be enough to allow us to waive Jackson-Vanik?

SEC. BAKER: If the provisions of the law were sufficiently broad and flexible to permit continued free emigration -- we're talking about free emigration, we're not talking about free emigration for 1,000 people but not for another 5,000 -- I mean, we're not talking that way. The issues of numbers, I think, comes up only in terms of the numbers we can take into the United States.

REP. MCGRATH: What would you consider to be an impediment to free immigration? Would the cancellation of an agreement to allow direct flights from the Soviet Union to Israel be an impediment? Would that have anything to do with the ability of our nation to waive Jackson-Vanik?

SEC. BAKER: Well, let me say that we have been encouraging the Soviets to follow through on that agreement and to resume -- or to permit the implementation of the agreement for direct flights. We have not taken the position that the failure to do so would be a bar to consideration of MFN, but we have been -- every time we meet with the Soviets, we press them on the question of resuming or establishing direct flights between Aeroflot and El Al Airlines.

When I last met with the foreign minister of the Soviet Union here in Washington in April, he left me with the impression that he would be discussing with Israel the question of assurances with respect to where those Soviet Jewish emigres might settle, and so I'm a little hopeful, Mr. McGrath, that maybe we can find a way to implement the direct flights agreement.

DA
Flight
L

Mr. Secretary, I'm concerned about the situation with regard to the emigration of Soviet Jews. It strikes me that having a right guaranteed to emigrate and then not being allowed any transportation is not a very effective right to emigrate. I can appreciate it is difficult to negotiate with the Soviet Union on this question, and I appreciate also that you have raised it in your discussions with them. But would you share with us your view? Do we intend to grant the Most Favored Nation status to the Soviet Union if they pass the right to emigrate, but then in effect refuse to allow emigration by restricting transportation?

SEC. BAKER: You mean by restricting direct flights, by simply not going into a direct flight agreement? We'd never condition -- let me say one more time, Mr. Brown -- the administration's position was developed at Malta in conversations between President Gorbachev and President Bush, and it is basically that if there is a commercial agreement satisfactory to the United States and if they codify their free emigration practices without reference to whether or not there is a direct flight arrangement, understanding, or agreement, that we would move toward a waiver on MFN. That remains the policy of the administration. Without getting into hypotheticals, that's what our policy is.

Now, let me say that we -- as I mentioned in an answer to an

361
5/8

earlier question -- we continue to work on the Soviet Union to implement that direct flight agreement. In addition to that, we're working with other Eastern European countries encouraging them -- and with some degree of success, particularly in the case of Hungary -- to permit direct flights from those Eastern European countries which are easily -- which the emigres can reach -- not as easy as they could with a direct flight from the Soviet Union but, can reach with some greater ease than they could if they had to find -- make their way without any direct flights from Eastern Europe. And I think the fact that Hungary has reinstituted direct flights is a very significant and important factor.

REP. HANK BROWN: How serious do you believe the problem of transportation is out of the Soviet Union? Do we find a large number of people who now have a right to emigrate or will have a right to emigrate who simply can't get out?

SEC. BAKER: I don't -- I'd be afraid to say large, or not large. I'd rather get to you the exact numbers and I'll do that, Mr. Brown. We have -- I think we can arrive at what the exact numbers are and I'll get them for you and send them to you. I -- because I really don't have them in my head.

Jackson Vanik
↓
REP. SCHULZE: Thank you, Mr. Secretary.

REP. CARDIN: Thank you, Mr. Chairman. Mr. Secretary, it's a pleasure to have you before the Committee. I'm certainly very encouraged by your statements here. I was particularly pleased by your response to Mr. Archer's question as it relates to the human rights issues going beyond just emigration as it relates to bilateral arrangements with the Soviet Union and other Eastern European countries. I want to go back to Jackson-Vanik for a moment and talk a little bit about what's happened since Malta. I understand that the policy -- the administration policy that was developed at Malta in regards to a waiver of Jackson-Vanik with the Soviet Union. But, since Malta, there has been increased pressure on Soviet Jews to leave the Soviet Union due to a rise of anti-semitism caused by nationalism.

We've also seen a disappointment in the speed in which the emigration law has been considered by the Supreme Soviet. I think we all anticipated the enactment of that law prior to a now-scheduled May 22nd date.

And of course, our focus back at Malta was on the right for Soviets to emigrate the Soviet Union. Since Malta, additional problems come up, and the Jackson-Vanik law speaks to not only the right but the opportunity to emigrate. Since Malta, we've had the episode of the Soviet Union blocking the Aeroflot-El Al agreement. We've seen also the problems in Hungary, and although we are very pleased with our government's response to that, there are still problems as it relates to the Hungarian issue on flights. So I guess our concern is that although we were extremely pleased with the administration's

role in the use of Jackson-Vanik to improve the Soviet Union's emigration policy, there have been changes since Malta that alarm many of us.

If I understand your statement as it relates to not just the Soviet Union emigration policy, but as you talk about bilateral contacts with the Soviet Union maybe more in their interest and that we need to rethink those as it relates to Lithuania and other issues involving human rights, am I correct in interpreting from your statements here that regardless of when the Jackson-Vanik waiver is recommended by the administration, that these issue of direct flight, these issues of Soviets being able and having the opportunity to leave the Soviet Union will still be of prime interest to the administration and will be raised at every opportunity that we have that's appropriate in our bilateral contacts with the Soviet Union?

SEC. BAKER: Well, we do raise it at every opportunity, Mr. Cardin, and we also raise at every opportunity the question of the increased incidents of anti-Semitism in the Soviet Union. Without in any way apologizing for that or defending that, let me simply say to you that I don't think that increase in anti-Semitism is driven by or encouraged by the central government. That's what we believe. I think it has happened as a consequence of an increase in Russian nationalism that's coming about because of the fact that the Eastern European countries have been permitted to go their own way toward self determination, and there's a debate going on in the Soviet Union now about the various republics. So you've got a resurgence of Russian nationalism, and that has brought with it unfortunately a rise in anti-Semitism. And it's also a function perhaps of the fact that with glasnost and perestroika, you get a lot more open debate and free expression.

So I really don't -- I really believe, and we can --

361
7/9

you know, we've called it to the attention of the Soviet leadership and asked that they do what they can with respect to it, and I really believe that they are trying to do that on that particular issue. But we call both of those things to their attention every time we sit down with them, the direct flights question and this matter of increasing antisemitism.

Direct
Flights

REP. CARDIN: But it's made the issue of direct flights even more important 'cause more Soviets are trying to leave the Soviet Union?

SEC. BAKER: That is correct, because there are a lot more people -- a lot more emigres who would like to leave.

REP. CARDIN: Let me just get a clarification. You were talking about the discussions of the Soviet Union on direct flights as it relates to discussions with Israel, and you were talking about bringing up the settlement of where the Soviet Jews would go. I assume you're referring to the country that those Soviet Jews were exiting to?

SEC. BAKER: No, what I was saying was that when we bring up this question of direct flights, the Soviet Union has raised the question of where those emigres would settle. Would they settle in Israel or would they settle in the territories? Just so you understand the position of the United States, we support Soviet immigration unconditionally and we would like to see the direct flights reinstated.

With respect to the question of where they settle, that's a matter for the Soviet Union to work out with Israel. And there's some indication that there going to engage on that question. The Soviet's saying, "If we're going to -- if we're going to reinstitute direct flights, go forward with unlimited immigration, we'd like to know that those emigres are going to settle in Israel and not in the occupied territories."

REP. CARDIN: My time has expired. I might want to explore this further by correspondence.

8/8 361

REP. CHARLES RANGLE (D-NY): Thank you, Mr. Chairman. Mr. Secretary, my Select Narcotic Committee has just returned from Europe and Africa, and I could not have felt more proud as an American than to hear the compliments that were received by you for you and the President in the leadership that you're providing in Eastern Europe, recognizing it is a sensitive and delicate situation to be critical of Mr. Gorbachev. We see him holding countries hostage and oppressing its Jewish citizens, and at the same time, make certain that you are supportive of the reforms that are taking place so that soon we hope many other nations will be joining the family of democracies. We know it's difficult, and we think that you are doing a good job.

aid to Israel

The question I have is how do we do it all? It is clear to me that the administration is and should be committed to peace in the Middle East. We have made economic and military commitments to Israel. We are committed to fairness and equity to the legitimate claims of the Palestinians. We know that in Africa, we have many people, oppressed by dictators, some of whom we support, but still we are committed to a fight for economic development and to eliminate poverty and famine in these countries.

חוזם: 4,9254
 אל: 1101/ש, 373/ני, 546/רהמש, 374/מנמת, 565/מ-
 מ: המשרד, תא: 170490, חז: 1623, דח: ר, סג: בל
 חח: א: גס: הסברה
 ט: ד: ג

(שעמ) 08
 3381

בלמט

אל: וושינגטון, ניו יורק.

ביקור דול - מסיבת עתונאים (12.4)

להלן רישום מסיבת העתונאים של משלחת דול ב-12 דנא בערב עם הגעתם לירושלים.

1. דול : בילינו השבוע בנסיעות במז'ת ב-4 מדינות שונות. היום טסנו לבגדד ונפגשנו במוסל עם סאדם חוסיין. היה לנו דיון כן וגלוי. נתנו לו מכתב בו העלנו את הנקודות הבאות:

- שאיפה לשיפור היחסים בין ארה"ב לעיראק. (אמש דיברנו עם הנשיא בוש שהמסר שלו היה שגם הוא רוצה בשיפור היחסים עם עיראק).

- דאגה מכוונת של חוסיין לפתח יכולת גרעינית וכן מיחסו לישראל. (נוסח המכתב מועבר בנפרד)

- דעתנו על פרשת הדיפלומט העיראקי בניו-יורק.

חוסיין מסר שהוא מרגיש שישנה מערכה של ארה"ב בריטניה וישראל נגדו. הסנטורים הבירו לו שזו לא עמדת ממשלת ארה"ב והם הביעו דאגתם וכוונתם להמשיך לעבוד ולשפר את המצב הנוכחי עד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כמה שאפשר.

נשמעו נקודות חיוביות מפי חוסיין:

- הכחיש סיפור ה-NBC שעיראק מפתחת יכולת ביולוגית.

- אמר שמקדם בברכה עתונות מערבית בבגדד.

המשלחת הדגישה שחשוב לפעול למען שיפור היחסים מכיוון שמדובר במדינה השניה בגודלה באיזור, בעלת כושר לחימה גבוה ואחרי סיומן של שמונה שנות מלחמה.

הוצע לחוסיין שדרך אחת לסיים את השמועה שיש נשק ביולוגי היא לראות את המפעל, אך סאדם לא הסכים שכראי...

הסנטורים נפגשו גם עם שה"ח העיראקי והדיון היה דומה.

התרשמותם היתה שיש דרך לשיפור היחסים, בלא להסתיר את ההסתגלויות שהיו.

בשלב זה הזמין דול את שאר חברי המשלחת להשמיע את דברם:-
 א) מק-לור : באשר לסיפור של אמש בנוגע לאמצעי לחימה ביולוגיים, חוסיין אמר שארה"ב עוסקת גם היא בפעילות כזו. הזכרנו לו שארה"ב גינתה נשק זה כבר 20 שנה.
 חוסיין אמר שישנו הבדל בין מחקר בסיסי לבין פיתוח אמצעי לחימה ועיראק עוסקת רק בראשון.
 אמר, שברור שהפצת נשק כזה מסוכנת לאיזור. מאז עזבנו, הוא הכריז שמגנה כל נשק ביולוגי באיזור.

ב) מצנבאום : לאחר הפגישות עם כל המנהיגים באיזור הפגישה עם הנשיא חוסיין היתה הפחות מספקת. בשיחתנו לא הזכיר את המילה 'שלום', בניגוד למנהיגים אחרים עמם נפגשנו. חוסיין יש 'פסיכומה מלחמתית' וקושי לראות את עצמו הולך לשולחן המו"מ בלא שישראל תותר בכל הנקודות. בכל זאת, הפגישה היתה כדאית כדי למסור לו את מחשבותינו. תשובותיו לא היו מספקות, כי אין איזור בעולם שזקוק לשלום כמו המז'ת.

ג) סימפסון : הנושא המרכזי היה אמצעי הלחימה ההרסניים. אלו ישנו את פני העולם. חוסיין אמר בבירור שהוא ינהל מאבק נגד כל מה שייצא מישראל בתחום אמצעי הלחימה. התקפה ישראלית תגרוור תגובה כימית מצדו. מדיניותו רבת הימים היא שלא יהיה הראשון להשתמש בנשק גרעיני. לטענתו תמיד אמר שלא יהיה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הראשון להתקיף.

עמדתו היתה 'אנטי-מדיה'. אמרנו לו שדמוקרטיה היא עסק SLOPPY (כמו בישראל...) ולכן חשובה התקשורת. אמרנו לו שאם יש לו סיפור, יש דרך להפיץ אותו.

ד) מרקובסקי : הנושאים רחבים. לא עזבנו אף אחת מהפגישות בלא מחשבות רבות שלא הבענו, אולם, היה ממומנטים פסיפי במידה רבה. כל ראשי המדינות עמם נפגשנו הסתכלו לעבר ישראל, ונסיונותיה להקים ממשלה. היתה הרגשה שיש הזדמנות כרגע שיש לפעול למען הגשמתה. בהתבוננו במז'ת אנו רואים שמעט מאוד התקדמות הושגה. צריך לנסות לעשות משהו כעת. זו ההרגשה שאנו יכולים להעביר לארצות האיזור.

להלן מתוך קטע השו"ת:-

דול : חוסיין מאמין שישנה מערכה של ארה"ב וישראל ע"י דיווח לא מדוייק. דיברנו על שלום היום והוא אמר שהוא בעד שלום. נראה לי שזה לטובת כולם לראות את התהליך המתקדם.

כשנשאל דול ע"י עתונאי שאת הטיעונים כלפי עיראק ופיתוח יכולתה הגרעינית ניתן להפעיל גם כלפי מנהיגי ישראל, הוא אמר שאמנם כך.

סנטור מרקובסקי הוסיף שאמנם ניתן לשאול גם את הישראלים אולם יש הבדל בין מדינה מאויימת לבין מדינה המאיימת בשימוש באמצעי לחימה כאלה.

בתשובות לשאלות נוספות אמר דול:

חוסיין לא אמר שאין לו יכולת כימית. כן אמר שהתקשורת לא תסופק אף פעם. בדבר נאומו, בו דוח שאמר שיחסל חצי מישראל, לדברי חוסיין הנאום עוות ושוכתב. סאדם הבהיר כי נאומו התייחס אך ורק לאפשרות של תגובה עיראקית נגד ישראל במידה וישראל תתקוף את עיראק ראשונה. לא היו לו מחשבות שניות בדבר נאומו. אם תתקפו מה תעשו אתם? שאל.

דול הוסיף כי ישראל היא שתקפה בזמנו מתקן מסויים בעיראק. לפני בחירות בישראל והיתה לכן גם השפעה עליהן. ארה"ב צריכה לשפר יחסיה עם כל אחד, כולל עיראק של חוסיין. לדברי חוסיין התקשורת הינה אנטי עיראקית בסיקוריה.

מצד שני, איננו מאמינים לכל מה שסיפרו לנו. איננו חדשים בקונגרס האמריקני. סאדם הציע לנו לטוס ב-4 מסוקים שונים ולנחות היכן שרק נרצה ונשאל את מי שנפגוש מה דעתו על

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חוסיין. אנו ויתרנו...

כללית, על נכונות הערבים להכנס למו"מ עם ישראל: אסד דיבר על ועידה בינ"ל ופתרון כולל בין ישראל לסוריה. מובארכ כבר חלק מהתהליך. המלך חוסיין גם מרגיש חלק מהתהליך. זמן רב לפני שמדברים על פתרונות צריך למצוא את תהליך המו"מ.

בתשובות לשאלות אמר מצנבאום : צריך להסתכל קדימה ולא אחורה, במיוחד במז'ת. יש משקעים רבים בין ישראל ומדינות ערב ואם נרצה שלום צריך לשכוח את האתמול. לא ניתן להתעלם חוסיין הוא קיים והוא סכנה לשלום. אני יהודי גאה ותומך במדינת ישראל. למרות זאת, הגעתי למסקנה שבאיזו דרך אולי אוכל להעביר לו (חוסיין) מסר.

(בדבר יכולתה הגרעינית של ישראל) אנו מניחים שיש לישראל היכולת, אך זה לא פורטם. אנו מודאגים שאין ממשלה כרגע, אולם הבחירה היא של הישראלים.

הסקרים מורים שהאמריקנים מצרים את תמיכתם בישראל. הגיע הזמן להניע את תהליך השלום.

רשם: סמי רבל, מאו"ר.

מצפ"א

יג

תפ: שחח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, פ(אמן), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סולטן, רביב, מעת, הסברה

17.02.70
17.02.70
17.02.70
17.02.70
17.02.70

(17.02.70)
17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

17.02.70

שמור

יוצא **

**

**

**

חוזם: 4,9255

אל: וושינגטון/177, ני/544, רהמש/373, מנמת/564
 מ-: המשרד, תא: 1/0490, חז: 1623, דח: מ, סג: שמ
 תח: גס: הסברה
 נדז:

(שע8)

3382

שמור/מידי

אל: וושינגטון, ניו-יורק

סיוור הסנטורים מצנבאום וסימפסון ליו'ש (15.4)

לסיוור, שהתקיים על פי בקשת הסנטורים, הצטרפו גם רעיותיהם ויועצו של סנטור מצנבאום, אדווארד לויין. ליווי: אל'מ דוד יהב מפצ'ר ומטעם משה'ח - הח'מ.

במהלך הנסיעה לשכם וחזרה קיבלו הסנטורים תשובות על השאלות ששאלו בנושאים הקשורים להתקוממות בשטחים, ביניהם:

1. האורחים הביעו דאגה רבה לדמותה של ישראל בתקשורת המערבית וביקרו את טיפולנו בה. הם הדגישו שהמצב גורם לכרסום במעמדה של ישראל בסנט ומקשה עליהם יותר ויותר להגן על עמדותינו בו.

2. הם ביקשו הבהרות לגבי אמצעי הענישה שצה'ל משתמש בהם, במיוחד פיצוץ בתיים ומעצרים מינהליים, ושאלו אם יש בהם הכרח. נושא הזכויות המשפטיות של תושבי השטחים היה מרכזי.

3. האורחים ביקשו לדעת מדוע אין אנו מאפשרים לימודים סדירים בבתי הספר ובאוניברסיטאות, על אף הבעיות שיגרמו לשמירת החוק והסדר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. הם התעניינו בנסיונות שהיו לשיקום מחנות הפליטים, סיבות כשלונם ותפקידן של ארצות המערב במאמצים.

במימשל כשכם פגשו האורחים את מח'ט שכם ויצאו עמו לסיוור בעיר, במהלך השיחה עמו עלו נושאים נוספים:

1. הבעיות בשמירת החוק והסדר והטיפול בתקשורת בעת ובעונה אחת.

2. הטיפול בילדים ובני נוער, המח'ט הראה לסנטורים את תצוגת כלי הנשק שבהם משתמשים הילדים.

3. הבטחון בכבישים כולל: זריקות אבנים, בקבוקי מולוטוב ומטעני חבלה עלה בשיחה.

הסנטורים ורעיותיהם היו ביקורתיים מאוד במהלך כל הסיוור והביעו דאגה כללית מהמצב במיוחד בשל העובדה שכעת אף פתרון מדיני לא נראה באופק, בשל המצב הפוליטי בישראל. עם זאת הבהירו שביקורתם נובעת מדאגה וידידות לישראל ולמעמדה בארה"ב.

לקראת סוף הסיוור הורגש שהדברים ששמעו מפי הקצינים איזנו במקצת את התמונה מבחינתם. סנטור מצנבאום אמר בעקבותיו, שהיה חשוב לנסוע. לדבריו, הם שאלו שאלות קשות במתכוון והתשובות שקיבלו היו במקצתן טובות ובחלקן פחות משביעות רצון. ידוע לו, אמר, שלחלקן אין תשובות.

רשם: סמי רבל

מצפ'א

ג

1950-1951
1950-1951
1950-1951

1950-1951
1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

1950-1951

יציא

4

בלמס

חוזם: 4,8679
אל: וווש/350, ני/500, רהמש/356
מ-: המשרד, תא: 160490, חז: 1334, דח: ב, סג: בל
תח: @ גס: צפא
נד: @

בלמס/בהול להזעיק

אל: וושינגטון - ערן

דע: ניו יורק - קונכל

את: חדר מצב

א. להלן נוסח מברק שהוציא קולק הערב לסנטור דול:

I WAS SURPRISED TO LEARN THAT YOU REFERED TO OUR CONVERSATION TO JUSTIFY YOUR INTENTIONS TO PROPOSE TO THE SENATE THAT IT RESCIND ITS' RECENT RESOLUTION ON JERUSALEM, AN ACTION WHICH I FULLY OPPOSE. I DID DISCUSS WITH YOU AND YOUR COLLEAGUES THE RESOLUTION TAKEN SOME YEARS AGO CONCERNING MOVING THE U.S. EMBASSY FROM TEL AVIV TO JERUSALEM, WHICH WAS NEVER ACTED UPON THEREBY ONLY SHOWING THE POWER OF ARAB BLACKMAIL. HENCE MY CONCERN THAT THE PRESENT RESOLUTION, DECLARING JERUSALEM IS AND 'SHOULD REMAIN THE CAPITAL OF ISRAEL' WOULD NOT BE ACTED UPON BY THE ADMINISTRATION. BUT THIS, IN NO WAY DETRACTS FROM THE IMPORTANCE WHICH I ATTEST TO THIS DECISION OF THE MAJORITY OF THE SENATE. RESCINDING THIS RESOLUTION NOW WOULD ONLY ENCOURAGE ARAB EXTREMISM AND HARM THE PEACE PROCESS.

ב. מנסים למסור הנ'ל לכתבים האמריקנים כאן. על כל פנים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עשונא שימוש מתאים בכלי התקשורת .

נבקש להעביר הנוסח דחופות לסנטור מצנבאום ולשאר הגורמים לפי שיקולכם.

כדון

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה, כפדון/ע'ריה

חוזם: 4.8714

אל: המשרד

יעדים: בטחון/463, ני/504, רהמט/363, מצב/1041, מנמת/548

מ: ווש, נר: 318, תא: 160490, חז: 1500, דח: ב, סג: בל

תח: 8, סג: צפא

נר: 8

בלמס/בהול לבוקר

אל : מצפא, מעת, ממד, פרו.

דע: יועץ רוהם לתקשורת, יועץ שהבט לתקשורת, לעם
אמן/מנמת - ר' משמרת, רובר צהל, ניו-יורק,

מאת : עתונות, וושינגטון.

תדרוך רובר הבית הלבן ליום : 16/4/90

THE WHITE HOUSE/ WASHINGTON, DC/ REGULAR BRIEFING/
BRIEFER: MARLIN FITZWATER/ MONDAY, APRIL 16, 1990

Q MARLIN, SENATOR DOLE YESTERDAY ALSO SAID THAT
THE -- HE FELT THE SENATE RESOLUTION WHICH HE
CO-SPONSORED RECOGNIZING JERUSALEM AS ISRAEL
SF CAPITAL WAS ILL-TIMED AND COUNTERPRODUCTIVE.
DOES THE ADMINISTRATION SHARE THAT VIEW?

MR. FITZWATER: WELL, THIS WAS THEIR RESOLUTION
AND OF COURSE, OUR POLICY IS THAT OUR EMBASSY
IS IN TEL AVIV, AND SO WE -- I DON'T KNOW THAT
WE HAVE A SPECIFIC POSITION ON THE RESOLUTION,
BUT OUR POLICY IS CLEAR THAT OUR -- THAT THE
ISRAELIS CONSIDER JERUSALEM THEIR CAPITAL, BUT
OUR EMBASSY IS IN TEL AVIV.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

Q WELL, HE MADE SOME REFERENCE --

Q (IS THAT NOT OUR ?) SAYING THAT WE DO NOT
-- THE ADMINISTRATION DOES NOT CONSIDER JERUSALEM
TO BE ISRAEL'S CAPITAL?

MR. FITZWATER: DOES NOT WHAT?

Q JERUSALEM TO BE ISRAEL'S CAPITAL.

MR. FITZWATER: NO, OUR POSITION IS THAT OUR EMBASSY
IS IN TEL AVIV.

YES?

Q (INAUDIBLE.)

Q HE SAID SOMETHING ABOUT HAVING CLEARED THIS
WITH THE WHITE HOUSE.

MR. FITZWATER: I THINK YOU CAN GET IT.

Q HE SAID SOMETHING ABOUT HAVING RUN THIS BY THE
WHITE HOUSE AND THERE WEREN'T ANY OBJECTIONS AND
THAT HE KIND OF WENT ALONG WITH IT, AND THEN
ALL OF A SUDDEN EVERYBODY REALIZED THAT THEY
D MADE THIS BIG MISTAKE. DO YOU KNOW ANYTHING ABOUT
THAT?

MR. FITZWATER: I DON'T. NO ONE HERE SEEMS TO
RECALL. (LAUGHTER.)

Q MARLIN, LAST WEEK YOU HAD DECLINED TO COMMENT
ON THE ROLE OF RABBI SCHNEERSON OF BROOKLYN IN
THE FAILURE OF PERES TO FORM A GOVERNMENT IN ISRAEL.
OVER THE WEEKEND THERE WAS A REPORT THAT THE
PRESIDENT HAD ISSUED A PROCLAMATION HONORING
THE RABBI IN QUESTION. COULD YOU TELL US WHETHER
THAT PROCLAMATION SHOULD IN ANY WAY BE SEEN AS
AN ENDORSEMENT OF THAT RABBI'S POSITION THAT
LAND SHOULD NOT BE -- THERE SHOULD NOT BE LAND
FOR PEACE?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

MR. FITZWATER: (TO STAFF.) YOU KNOW ANYTHING ABOUT
ANY OF THIS?

STAFF: I KNOW THIS BACKGROUND. I DON'T KNOW ABOUT
THE PROCLAMATION.

MR. FITZWATER: I DON'T EITHER. WHERE DOES
THIS PROCLAMATION COME FROM?

Q IT WAS EVANS AND NOVAK OVER THE WEEKEND.

MR. FITZWATER: DAVID, DID THEY ISSUE IT OR
WHAT? (LAUGHTER.)

Q ACCORDING TO EVANS AND NOVAK THERE WAS A WHITE
HOUSE PROCLAMATION HONORING HIM ON HIS 88TH BIRTHDAY
DESPITE THE FACT THAT HIS POSITION IS THAT THERE
SHOULD BE NO LAND FOR PEACE, WHICH GOES IN CONTRADICTION
N --

MR. FITZWATER: I DON'T KNOW, I'LL LOOK INTO IT,
BUT I'M NOT AWARE OF THAT PROCLAMATION. EVANS
AND NOVAK -- THAT'S INTERESTING. I DON'T KNOW,
I'LL CHECK.

MR. FITZWATER: WELL, WE HONOR A LOT PEOPLE FOR
A LOT OF THINGS. IT DOESN'T MEAN THAT WE AGREE
WITH EVERY POLICY THEY HAVE.

Q BUT MIGHT YOU WANT TO DISTANCE YOURSELF ON THIS
--

MR. FITZWATER: WELL, WE MIGHTN'T WANT TO FIND
OUT WHAT THIS PROCLAMATION IS ABOUT FIRST.

חוזם: 4.8510

אל: המשרד

יעדים: רהמש/335, מצב/993, מנמת/524

מ-: ווש, נר: 305, תא: 130490, זח: 1900, זח: מ, סג: בל

תח: גס: הסברה

ג: 11

בלמס/מיידי

אל: מצפא, מזאר, תפוצות

דע: מעת, הסברה

בלמס.מיידי

רצב קטע מדברי הנשיא בוש (במטוסו בדרך לברמודה) בחשובה
/שאלה אודות הודעת מזרח גרמניה לגבי השואה.

Q. MR. PRESIDENT, THE EAST GERMANS HAVE ASKED THE
WORLD TO FORGIVE THEM FOR THE HOLOCAUST. SHOULD
THE WORLD FORGIVE THEM?

PRESIDENT BUSH: WELL, I'M ONE WHO BELIEVES
IN FORGIVENESS. AND THIS IS A GOOD -- FOR THOSE
OF US WHO WERE -- ARE -- HAVE FAITH. MOST OF THE
TEACHINGS HAVE AMPLE ROOM FOR FORGIVENESS AND
MOVING ON AND THERE'S -- I DON'T KNOW, FOR OUR
FAMILY, EASTER'S A VERY SPECIAL TIME OF YEAR AND
IT'S A TIME TO TAKE STOCK AND IT'S A TIME TO
BE GLAD. SO, I -- I'M INCLINED TO THINK WE OUGHT
TO -- WE OUGHT TO FORGIVE NOT FORGET, NECESSARILY.
BECAUSE I THINK YOU LEARN FROM HISTORY, LEARN
WHAT NOT TO DO WRONG, WHAT TO, YOU KNOW, HOW TO
CONDUCT ONESELF. BUT, I THINK -- I'M A CHRISTIAN
AND I THINK FORGIVENESS IS SOMETHING THAT I FEEL

משרד החוץ-מחלקת הקשר

VERY STRONGLY ABOUT. SO, THAT'S A PERSONAL OBSERVATION.
IT'S NOT A STATEMENT FOR OUR COUNTRY.

עתונות

מג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, תפוצות,
ו ביב, מעת, ויסברה, לעמ, ר/מרכז, ממד, רם, (אמן)

4,551:01:01:01
 17:00:00
 20:00:00
 23:00:00
 26:00:00
 29:00:00
 32:00:00

17:00:00
 20:00:00
 23:00:00
 26:00:00

17:00:00
 20:00:00
 23:00:00
 26:00:00
 29:00:00
 32:00:00

MR. PRESIDENT, THE EAST GERMANS HAVE ASKED THE
 WORLD TO FORGIVE THEM FOR THE HOLOCAUST. SHOULD
 THE WORLD FORGIVE THEM?

PRESIDENT BUSH: WELL, I'M ONE WHO BELIEVES
 IN FORGIVENESS. AND THIS IS A GOOD -- FOR THOSE
 OF US WHO WERE -- ARE -- HAVE FAITH, MOST OF THE
 TEACHINGS HAVE ANGLE ROOM FOR FORGIVENESS AND
 MOVING ON AND THERE'S -- I DON'T KNOW FOR OUR
 FAMILY, EASTER'S A VERY SPECIAL TIME OF YEAR AND
 IT'S A TIME TO TAKE STOCK AND IT'S A TIME TO
 BE GLAD. SO, I -- I'M INCLINED TO THINK WE OUGHT
 TO -- WE OUGHT TO FORGIVE NOT FORGET, NECESSARILY,
 BECAUSE I THINK YOU LEARN FROM HISTORY, LEARN
 WHAT NOT TO DO WRONG, WHAT TO, YOU KNOW, HOW TO
 CONDUCT ONESELF. BUT, I THINK -- I'M A CHRISTIAN
 AND I THINK FORGIVENESS IS SOMETHING THAT I FEEL

VERY STRONGLY ABOUT. SO, THAT'S A PERSONAL OBSERVATION.
 IT'S NOT A STATEMENT FOR OUR COUNTRY.

17:00:00

20:00:00

23:00:00
 26:00:00
 29:00:00
 32:00:00

** יוצא **
** **
** **

סודי

חוזם: 4,10095

א: 426/ווש/404, מהמשרד, 611/מנמת/404
מ: המשרד, תא: 180490, ח: 1605, ד: מ, ס: 10
ת: ח: ג: צ: פ: א:
ג: נ: ד:

64902

סודי/מיד

אהב 106.02

א: וושינגטון

הנדון: ביקור דול - שיחה עם רה"מ (13.4)

להלן השיחה הנ"ל שנרשמה ע"י מנהל לשכת רה"מ. השתתפו בשיחה: מצירים - חמשת הסנטורים, שני עוזרים, השגריר בראון וג'ו בקר (משגארה'ב); ומצידנו - רה"מ, בן-אהרון, פזנר, אחימאיר, נבו, יששכר קציר, ומנהל מצפ"א.

ראש הממשלה: בדרך כלל אנו באים אליכם ודנים בבעיות הרגילות. אני מקווה כי המשבר שלנו לא יארך. על כל פנים, אנו צריכים לעסוק בעניינים כרגיל.

דול: העברנו לצאדאם מסר חריף. שעתיים וחצי דנו אתו במוצול. הוא אמר כי הגיב על דיבורים בנושא התקפות גרעיניות והכחיש את כל הסיפורים האחרים (של NBC). אנו רואים החמרה במצבה של ישראל בארה"ב. אנשים צופים בטלוויזיה - וזה משפיע כמו בוויטנאם. חוששים שאתה בלתי גמיש ואינך רוצה בתהליך שלום.

מצנבאום: הערבים לא הצליחו לנצח את ישראל בשדה הקרב - עד שבאה האינתיפאדה. יש פה בעיה של זכויות אדם. רואים את עמדתך - לעומת זו של פרס - כקשוחה יותר. התמיכה בישראל מתרככת. גם בעתיד הסנט ידחה תיקון אנטי-ישראלי, אך חוששני שהפער יקטן. הציון בארה"ב אינו מבין את הניואנסים ואת תהליך הקמת ממשלה בישראל וזה אינו לטובתכם.

סימפסון: משהו קרה ליחסים בין ישראל וארה"ב. היו ימים שראו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אתכם כחברה חלוצית ואלה עברו. בקשר לסיוע, כפי שאומר דול, מוטל עלינו להזין 'ילדים' נוספים - במזרח אירופה ובאמריקה הלטינית. למה לא תשב מול אויביך ותגיד להם את הדברים החמורים ביותר? אתם טועים בסירובכם לדבר עם כל-אחד. מורקאוסקי: מצאנו ארבע מדינות ערב המוכנות לעשות שלום. גישתן: שלום מקיף וכולל. כעת קיים 'חלון הזדמנות'. ברור לנו, כי מיד לאחר כינון הממשלה - זה הזמן לקדם את השלום. מדוע שכמו באזורים אחרים בעולם - לא תהיה התקדמות גם באזורים? יש לחפש פשרות ולחתור אליהן. דול: מה קורה בהרכבת הממשלה?

ראש הממשלה: אנו שומרים על זה בסוד... יהיו אשר יהיו עמדותיכם - אנו מדברים עם ידידים, ותמיד נהיה ידידי ארה"ב, גם אם לא נסכים למדיניותה. אנו מעוניינים בהמשך היחסים ההדוקים.

באשר לממשלה - זה תהליך דמוקרטי, מסובך, אולי בגלל השיטה ואולי בגלל האופי של אומתנו. אחרי כמה תנודות נתגבר, זה יקח כמה שבועות ויהיה פתרון. אומר בגלוי, אני מעדיף קואליציה רחבה, ממשלת אחדות לאומית, הייתי מאבות הרעיון הזה - וזה תפקיד. יש חילוקי דעות פנימיים, בשני נושאים: היחסים עם מדינות ערב ואיך לקדם את השלום. חילוקי הדעות הם על תנאי השלום, ואיך להשיב, ומה יהיה פתרון הקבע. אין זו עוד שאלה - אלא השאלה, הבעיה.

התחלנו את תהליך השלום יחדיו, לא שינינו דבר מהיוזמה. אני אישית מחוייב לה, ואני מדבר על תכניתנו - לא על תוכנית בייקר. אנו מודים לארה"ב על עזרתה, אך אנו צריכים להיות השושבינים העיקריים. אנחנו והערבים צריכים לקדם התהליך. ארה"ב צריכה למלא תפקיד חשוב - היא נהנית מאמון הצדדים - אך לא לעשות דבר ללא התייעצות אתנו. היו בטוחים, כי נעשה כל האפשר לקדם שלום עם כל שכנינו. איננו מוכנים לדבר ולנהל מו"מ עם אש"ף. מטרת ארגון זה היא פחות או יותר חיסול ישראל.

לנגד עיני נאום ערפאת מחודש שעבר שהתפרסם ב'אל מוחרר', בקרב חבריו - והוא משתמש במילים חריפות. אוכל לתת לכם העתק. הוא מצווה על חבריו להרוג מהגרים מבריה"מ. (נמסר תרגום הנאום באנגלית).

אנו מזועזעים מהמסע הערבי נגד העלייה. אנו רואים בכך דבר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הומני גדול - והערבים יוצאים נגדו. הדבורים על יו"ש - זו תואנה. העולים לא הולכים לשם. רובם המכריע מעדיף ערים גדולות. אבל מאידך - לא נאמר בגלוי כי לא נרשה להם ללכת לישראל. לא נסכים לעקרון של יהודים אין זכות לגור בכל חלק מהארץ הזאת. הם גרים בניו-יורק, למה לא כאן? וזה לא ישנה המצב, כשנגיע לשלב שבו נתחיל להחיל פתרון הקבע. אם יהיו אפילו מאה אלף יהודים שם - זה לא ישנה המצב. גם הערבים יש להם זכו לגור בכל ארץ-ישראל. כך שזה לא מכשול לשלום. ירושלים קדושה לנו ואיני צריך להרחיב את הדיבור בענין זה. אנו מצטערים מאוד, שארה"ב לא הכירה עד היום בירושלים, והשגריר נמצא בת"א, צריך לנסוע יום יום מת"א לירושלים.

דול: הוא מקבל שעות נוספות (OVERTIME)...

ראש הממשלה: הערבים ממשיכים בחרם עלינו, בטרור, ועכשיו - במאבק בעלייה. אנו נכונים לדון על עתיד השטחים. אנו מציעים עכשיו למעשה את יישום קמפ-דייוויד, בחירות, אוטונומיה ופתרון קבע. יכולנו לפעול באורח חד-צדדי לספח השטחים - אך לא עשינו וזאת בגלל מחוייבותנו לקמפ-דייוויד. ישראל שומרת כל השטחים ואחראית בינלאומית שלה. על מצרים להיות יותר פעילה במילוי תכנית השלום. אש"ף לא מעוניין בשלום - וכאן מקור חילוקי הדעות עם ארה"ב. נותר לנו רק להסביר את עמדתנו ואנשים הגונים יבינו צדקת עמדתנו.

באשר לאינתיפאדה - יש לצבא הוראות ברורות לא לירות. אנחנו דמוקרטיה יחידה במזרח וזו בעיה קשה ביותר. במדינה ערבית החלטה של אדם אחד, כמו אסד או צאדס, יכולה להביא מלחמה. כשתהיה שם דמוקרטיה, כמו במזרח אירופה, יהיה קל בהרבה להשיג שלום.

צדאם - הסיבה לעמדותיו הנוקשות, היא רצונו להיות פופולרי בארצו, מנהיג העולם הערבי, וכשאמר כי ישמיד חצי ישראל - זכה לתשואות בארצו ובעולם הערבי. זו הדרך הקלה לזכות באהדה ותמיכה. כל מדינאי ישראלי שיגיד כי הוא הולך להשמיד את סוריה, למשל, יאבד כסאו.

אני מבין שארה"ב מאוכזבת שאיננו הולכים מהר. דול: אינכם מתקדמים כלל...

ראש הממשלה: סאדאת אמר לי כי עלינו לגלות סבלנות ואז נפתור את כל בעיותינו. ואכן, המזה"ת שונה - כל דבר מתקדם פה לאט. אנו מעוניינים בשלום מהר ככל האפשר. אך ידידנו בארה"ב - בייקר - צריכים להתקדם בהסכמה אתנו, ולא להכתיב שני הצדדים חייבים לשכנע ולהשתכנע. אנו מוכנים להשתכנע.

דול: אינני חושב שארה"ב מכתובה למדינה אחרת. אך אם תהיה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ראש הממשלה - תמשיך בקו זה? תהיה גמיש? האם יהיו שינויים? מבוראק אומר שאין טעם לדבר עם שמיר. גם המישל מתוסכל. ראש הממשלה: לפני שמובאק אמר זאת עליו לדבר איתי. לא נפגשנו. לא דברנו, אפילו בטלפון - אין הוא רוצה לפגושני. אין ניתן להשיג משהו ולהתקדם, אם אין נפגשים? לא היתה לנו הזדמנות לשבת ולדון - וכמה פעמים אמרתי כי אני מוכן לשבת ולדבר בכל רגע אתו ועם כל מנהיג ערבי? והוא מסרב. רק בתיווך ארה"ב? זה לא כל-כך יעיל. אפילו היום, כשאני עסוק במשרה הפוליטי אני מנסה לעזוב הכל ולדבר עם מבוראק. הערה: בשלבי זה כל הסנטורים הביעו השתוממות מעצם העובדה שמבוראק לא נפגש עם רה"מ מאז 1982.

סימפסון: במצרים אומרים, שאין הם צריכים לשנות מדיניותם - 'אנו כאן 7,000 שנה'. סבלנות - זה מה שצ'אושסקו חשב שיש לו... יש לנו התחושה שהזדמנויות לקידום השלום קיימות יותר מאי-פעם בעבר, כתוצאה מהתמורות במזרח א"י. ניתן להמתין בלי סוף. אחרת לא תזכו להרבה, בעוד שקיים עולם חדש.

ראש הממשלה: צריכים סבלנות - אך צריך לדבר. דול: לדעתי אין הבדלים יסודיים בין תכניתך לתכניתו של בייקר.

ראש הממשלה: נכון, אך עם זאת, יש למשל הבדל בגישה לאש"ף. מק-לור: אתה חייב לשבת ולדבר. אי-הדברות גורמת לפרספציה בארה"ב שישראל אשמה. בעולם הערבי אומרים כי אש"ף הוא נציג הפלשת'נים.

ראש הממשלה: אנו מוכנים לדבר עם כל מנהיגי הערבים. ואשר למנהיגי הפלשת'נים - איננו מאמינים כי אש"ף מנהיגים ומייצגים - ולכן הצענו בחירות לנציגיהם. אנו מכירים את תכנית אש"ף - לייסד כאן מיד מדינה פלשת'נית. לא נקבל זאת. ברגע שנשב אתם, פירוש הדבר יהיה לקבל תביעתם.

מק-לור כשעצמתי אני מבין, אך העם האמריקאי רואה חוסר גמישות בעמדתכם ואתם מאבדים תמיכה. ראש הממשלה: אני יודע היטב מה ערפאת מדבר. והא אויבי - ואני אויבו.

מורקוסקי: אבל האם אין זה הזמן לדבר עם מנהיגי ערב ולהראות נכונות להתקדם?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דול: רציתי להעיר גם בעניין ירושלים. המלך חוסיין היה בשיאו מוטל על נעטת הסינטור והזר לנושא כמה הפעמים שהייתה עמנו. לא נעים לי העולות שגיליתי לאחר מעשה להפתעתי שהייתי בין שושביני ההחלטה שאושרה בסנט. אך לדעתי קבלת החלטה זו היתה טעות, כי לממשלה בארה"ב יש עמדה מאז ומתמיד שמעמדה של ירושלים ייקבע במו"מ. אין להחלטה הסנט תוקף וערך, אך היא הרגילה את חובסיין ואחרים. אני אראה בשובי מה ניתן לעשות כדי לתקן המצב. בסך הכל החלטה זו אינה אלא תירוץ לערבים להתלונן ולהפסיק לדבר על תהליך השלום.

סימפסון: אין להחלטה משמעות כפי שאין משמעות לדברים שהנשיא ממלמל במגרש גולף בדבר ירושלים. מצנבאום: ככל שהזמן חולף - עמדת ישראל נפגעת יותר ויותר. צריכים למצוא דרכים לעקוף את הבעיות THE ISSUES TO FINESSE מק-לור - במו"מ. ישראל היא שתרופית.

מק-לור: למיטב הבנתי, כל כוונת תכנית בייקר היא להוציא את אש"ף מהשיחות. ראש הממשלה: אולם הכיוון הכללי של תכנית בייקר - שנבוא לקראת אש"ף. אני אומר שנתגבר על הקשיים עם בייקר. נמשיך בתכנית השלום - ומפעם לפעם יהיו קשיים.

מצנבאום: אבל ברגע זה אין תכנית שלום. כמודאג ממה שהולך בקונגרס, עליכם למצוא דרך מהירה ולהניע את התהליך קדימה, אפילו אם ליד שלחן הדיונים תתגלע אי-הסכמה מוחלטת, עצם ההידברות תעזור לכם בקרב הציון האמריקאי.

ראש הממשלה: אנו מעוניינים להגיע לפגישה, אך יש לעבדה היטב. אחרי שנכוונן את הממשלה - ע"י מפלגתי, נחשד המבדה עם הממשל. עד כאן. מצפ"א

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, ס(אמן), ממד, בנצור, מצפ"א, רב"ב

** יוצא
**
**
**

סודי

חוזם: 4,10151
אל: 1100/ש/427, בטחון/528, רהמש/405, מנמת/612
מ-: המשרד, תא: 180490, ח: 1641, ד: מ, ס: ג, 10
תח: 8 גס: צפא
נד: 8

64916
סודי/מיד
106.02
אל: וושינגטון

דע : מקש"ח, משהב"ט

הנדון: ביקור דול - השיחות עם החכ"ים פרס ורבין (13.4)

1. בשתי השיחות האלה, שהתנהלו בנפרד, זו אחר זו, השתתפו 5 הסנטורים ועוזר אחד (אל ליינ). בשיחה עם רבין השתתפו מצדנו איתן הבר, חנן אלון, ראובן קוקלביץ והח"מ, ואילו בשיחה עם פרס עוזר אישי מצדו והח"מ.
2. בשיחה עם רבין נושא תהליך השלום על היבטיו השונים תפס המקום המרכזי ובזו עם פרס המצב הפוליטי בארץ ובאיזור היווה חלק הארי של השיחה. הסנטורים דיווחו גם בקיצור נמרץ על השיחה עם צדאם חוסיין ולא חידשו מעבר למדווח כבר.
3. להלן מספר נקודות מהשיחות.

א. עם רבין: -

1. מצנבאום : מביע דאגה עמוקה ממה שהוא מכנה ה-CRAZINESS וה-MONKEY BUSINESS שבשיטה הפוליטית בישראל. חוזר על דברים שהשמיע במסיבת העתונאים ב-12.4 ובשיחה עם שה"ח, תוך שימת הדגש על החלשת התמיכה בישראל בסנט, הנזק לתדמיתנו מהאינתיפאדה והכיסוי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בטלוויזיה, כשלוון יחסי הציבור שלנו, והפגיעה הנוספת במעמדנו הנובעת, לדעתו, מהעיכובים בפתיחת שיחות שלום.

2. מצנבאום : ממשיך ושואל אם ניתן למנוע מהתקשורת להכנס לשטחים או לפחות לצמצם את הנגישות, כפי שעושים בדרא"פ ובאירלנד הצפונית. רבין מצביע על התגובה הצפויה בארה"ב ופוסל את הרעיון בהיותנו דמוקרטיה. דול שאל אם מצפים מאיתנו סטנדרד גבוה מאחרים, ורבין השיב שיש להבהיר לתקשורת שלא תאמץ סטנדרד כפול, ובעוד שאין לשפוט אותנו לפי הסטנדרד הערבי, יש לשמור על פרופרציות כשמותחים ביקורת עלינו.

3. סימפסון - מעיר שקרטור חזר לארה"ב ושפך עלינו קיתונות של זבל (כך, בצורה מפורשת) בטוענו בין היתר כי 'הישראלים מפרים זכויות אדם'.

מצנבאום - מצטרף לדברי סימפסון, מתוך הסכמה מעיר שקרטור אינו מסייע לישראל, בלשון המעטה.

4. סימפסון - מוסיף שגם הסנטור פט ליייה מביע ביקורת קשה על התנהגות ישראל בשטחים. מק-לור מרחיב ומציין שלהערכת ליייה ישראל מאבדת תמיכת ארה"ב.

5. סימפסון - מביע תמיהה מעצם העובדה (כדברי רה"מ) שבתשע שנים מובראכ ושמיר נפגשו ודברו רק פעם אחת. מכאן עבר סימפסון לצורך לקדם את הדיאלוג ו'עליכם להתחיל לשוחח'. כ"כ מציע (כפי שהציע אצל שה"ח) שאולי נדבר עם ערפאת, כך שנוכל להגיד לו בדיוק מה אנו חושבים עליו ללא כחל ושרק (הסנטור השתמש בביטוי עסיסי) - אך לפחות 'דברו עמו'.

6. מק-לור : חוזר לנימה שחזרה על עצמה בכל השיחות וממליץ על הצורך לנסות ולהניע את התהליך קדימה תוך גילוי גמישות ונכונות להדברות מצידנו.

ב. עם פרס

(כאמור דלעיל, כמעט כל השיחה הוקדשה לניתוח המצב הפוליטי בארץ, תוך התייחסות מעמיקה לשאלות חברתיות ודתיות בישראל והשלכותיהן בזירה הפוליטית ולמלאכת כינון ממשלה חדשה).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. מצנבאום : שואל מה יקרה ביום שלאחר השגת הסכם עם הפלסטינאים. מבקש לדעת באם צדאם חוסיין וקבוצות מחבלים למיניהם ישללו הסכם כזה (WILL ISAYOW IT). פרס השיב שלהערכתו במידה שנגיע לשולחן הדיונים עם הפלסטינאים, תצטרף ירדן למו"מ בשלב מסוים כי הרי (להערכת פרס) גם הפלסטינאים וגם הירדנים מכירים בכך שחייב להתקבל פתרון פלסטיני-ירדני משותף.

2. סימפסון : שואל פרס כמה פעמים נפגשו עם מובראכ (התשובה: 3-4 פעמים כראש ממשלה ופעמיים כשר חוץ). סימפסון חוזר ומביע תמיהה מזאת ששמיר ומובראכ נפגשו רק פעם אחת.

3. מאחר ופרס מטעים את הצורך לקיים דיאלוג עם הפלסטינאים ועם הערבים, מצא אוזן קשובה מאוד אצל הסנטורים ולא היה ויכוח כלשהו בנקודה זו.

מנהל מצפ"א

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, פ(אמן), ממד, בנצור, מצפא, רביב

יוצא ** סודי

**
**
**

חוזם: 4,9398
אל: 1010/ש/389, ני: 560/בטחון/485, רהמש/379, מנמת/576
מ-: המשרד, תא: 170490, זח: 1914, דח: מ, סג: 10
חח: @: סצפא
@: זד

64839
סודי/מיד
106.02

אל: זושנינגסון, ניו-יורק

דע: מקשיח, משהב'ט

דון: ביקור דול - צדאם חוסיין, השימוש בנשק כימי וכיו"ב למברקנו 351 לווש (סעיף ב', 2)

ביקור המשלחת בעיראק והשיחה עם צדאם חוסיין עלו בהזדמנויות שונות במהלך ביקור דול בארץ, החל במסיבת העתונאים שערכו ביום ה', ה-12 דנא בערב עם הגיעם לירושלים (דיווח בנפרד). עם זאת, לא היתה התייחסות מסודרת לנושא, ולפיכך להלן מתוך שיחה יסודית בין מר אל ליינ (עוזרו של דול לענייני חו"ב, איש מחמ"ד לשעבר, מקצועי מאוד) והח"מ:-

א. השימוש בנשק כימי

1. השיחה עם צדאם ארכה שעתים וארבעים דקות. מכלל זה רק כ-10 דקות הוקדשו לנושא הנשק הכימי. הסנטור דול פתח בהגשת מכתב (שהופץ גם במסיבת העתונאים הנ"ל מועבר בנפרד).

2. צדאם קרא את המכתב במלואו ואז השיב (באמצעות מתרגם): עיקר התשובה היא שבנאומו בראשון באפריל נקט בעמדה דפנסיבית ולא התקפית. ביקש מהסנטורים להתעניין בנוסח הנאום, והציע להם התמליל בערבית, תרגום באנגלית והקלטת. לגופו של עניין הבהיר צדאם חוסיין שאינו חוזר בו ממילה אחת שהשמיע ומעמדתו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

וצהרת. חזר ואמר שאם ישראל תתקיף את עיראק, אנו (עיראק) תקיף בחזרה. המשיך וחייד שאם ישראל תתקיף בנשק גרעיני, תשיב עיראק בנשק כימי.

3. דול ניסה לברר דברים אלה עד תום ושאל אם הוא הבין אותם אל-נכון, והיינו עיראק תשתמש בנשק כימי אך רק אם תותקף בנשק גרעיני. צדאם שב ואישר שכך המצב. דול טען כי שוררות אי-הבנות (CONFUSION) בישראל ובאר"ב ובקש לדעת אם הוא יוכל להעביר עמדת צדאם לידיעת אישים ישראלים רשמיים. צדאם השיב בחיוב וחזר פעם נוספת על עמדתו. הוסיף שאינו רוצה שתהיה אצל הישראלים התחושה שהם יכולים להתקיף את עיראק ולהוציא 'אותנו' מכלל פעולה (TO ISABLE US). לפיכך אני (צדאם) כבר נתתי פקודות למפקדיי לפיהן במידה שמתבצעת התקפה גרעינית על 'בגדד' (כך אמר ליינ), או במידה שיש סימנים לכך (EVIDENCE THEREOF) עליהם להשתמש בנשק כימי - ולא חשוב אם אני כבר נהרגתי, פקודות אלה יתבצעו.

4. עוד אמר צדאם כי אמנם עיראק חתומה על האמנה נגד השימוש בנשק כימי אך קיים הבדל בין מצב בו עומד נשק כימי לרשותו של לבין השימוש בנשק כזה. (לדברי ליינ, הסנטורים לא התייחסו לשימוש בנשק כימי ע"י עיראק באיראן או נגד הכורדים באף שלב של השיחה).

5. בקשר לייצור חל"כ, צדאם קבל קשות נגד התכנית של רשת NBC ששודרה ערב בואם של הסנטורים לעיראק וטען שהאמריקאים מנהלים מסע כוזב נגדו באמצעות התקשורת ובדרכים אחרות. טען גם שהמתקן שהוזכר בתכנית הנ"ל עוסק אך ורק במחקר טהור בתחום המדע והרפואה. הסנטור מק-לור ציין שיש הבדל בין מחקר כזה ומו"פ צבאי. צדאם הגיב שההבדל ידוע לו ורצונו TO RE-ASSURE את הסנטורים שאינם עוסקים במו"פ צבאי. מצנבאום העיר שבכדי להבהיר את העניין מעל לכל ספק כדאי שיזמינו את העתונות לראות את המתקן, דול הצטרף לדבריו והמליץ שצדאם יתן לאנשי העתונות המערבית לראות את המפעל. צדאם לא הסכים, בטוענו שאמנם אין לעיראק מה להפסיד מרעיון זה, אך הוא מכיר את התקשורת, ולא יסתפקו במפעל אחד. אם יתן להם אחד, יבקשו לראות עוד חמישה מתקנים ואין סוף לדבר...

ב. פירוז מזה"ת

6. באשר לאפשרות של שיחות על פירוז האיזור ו/או פירוק נשק, מסר ליינ שהנושא עלה לראשונה אצל שה"ח סוריה (כלומר בתחילת הסיור במזה"ת בטרם הגיעם לעיראק). שראע הציע שיחות בדבר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

איזור חפשי מנשק גרעיני, כימי ובקטריאולוגי במז"ת, והסכם שיחול על כל המדינות בכל האיזור.

7. הסנטורים שאלו את שראע כיצד משיגים להסכם כזה והוא השיב שיש להגיע להסכם במסגרת של הסכם שלום כולל או כחלק של הסכם שלום או בעקבותיו.

8. בעיראק, העיר צדאם שישמח להפטר מכל הנשק שברשותו, אך הוא חייב לשמור אותו בגלל הכוונות התוקפניות של אויביו, כולל איראן. מק-לור הזכיר את הצעתו הנ"ל של שה"ח סוריה ובתגובה אמר צדאם כי הצעת שראע אינה אלא העמדה הערבית. צדאם הוסיף הוא מוכן לקיים מו"מ עם כל אחד על כל דבר - בתנאי שהצד שכנגד נכנס לשיחות ב-6000 FAITH.

כשלעצמי, אמר, אני מצהיר על הכל: יש לי נשק כימי - תשאלו-נא את הישראלים אם יש להם נשק כימי. אין לי נשק בקטריאולוגי - תשאלו את הישראלים מה יש להם. אין לי תכנית פיתוח (מו"פ) לנשק כזה - תשאלו את שמיר, פרס ורבי"ן אם אין להם נשק או תכנית כזו. צדאם המשיך ואמר: אני יודע מה ישיבו - לא ישיבו

9. לדברי ליינ, הסנטור מורקאוסקי קבל על עצמו, בשיחה עם אס, להעלות את השאלות שהאחרון הפנה לישראלים. בהתייעצות בין חברי המשלחת ניסה ליינ להסביר למורקאוסקי את ההבדל בין מדינה מאויימת (ישראל) לבין מדינה מאיימת (סוריה/עיראק) ובסופו של דבר הסנטורים לא העלו את השאלות בשיחות ה'רשמיות'. עם זאת, כאשר הנושא עלה במסיבת העתונאים בירושלים ב-12.4 (דיווח בנפרד), מלמל מורקאוסקי כמה מלים לא ברורות על ההבדל בין מאיים ומאויים.

עד כאן.

מנהל מצפ"א

17

תפ: שהח, טשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סולטן

** יוצא **

שומר

**

**

**

4,9395:08

אל:וושנינגטון/183,ני/559,רהמש/378,מנמת/575

מ-:המשור,תא:170490,זח:1844,חמ:0,גש:0

תח:0,גס:צפא

נד:0

64784

שומר/מיד

אהב 106.02

אל: וושינגטון, ניו-יורק

הנדון: שיחת שה'ח - משלחת דול

לשלנו 351 לושינגטון (נר 501 לניו-יורק)

נתקיימה ב - 13 דנא. נכחו: מצידם הסנטורים דול, סימפסון, מק-לור, מורקאוסקי ומצנבאום (יחד עם שני עוזרים) ומצידנו השר, מרידור, נווה, למדן והרצל. דול הגיע לשיחה באיחור של כחצי שעה.

בהעדרו נפתחה שיחה בחילופי דעות על המצב הפוליטי בארץ. מצנבאום תהה האם הליכוד תומך בשינוי שיטת הממשל. שה'ח אישית, מחייב שינוי השיטה. מצ'יין כי גם במערב אירופה יש ממשלות לא יציבות, אבל הסכנות בפניהם עומדות הן שונות. עובר לנושא אחר ומצ'יין כי המז'ת צועד בכוון לא חיובי כאשר עיראק בראש הסכנות. מדובר בדיקטטורים (צדאם, אסאד) שאינם נתונים בפני אילוצים פרלמנטריים.

לעיראק צבא ענקי שלא נרתע להשתמש בלוחמה כימית נגד אזרחיו הוא. נאום צאדאם זכה לתמיכה בעולם הערבי; איש לא גינה אותו. העדר תגובה הולמת במערב עשוי להוביל צאדאם למסקנה שה - TABOO נשבר. מבחינתו הוא בונה לגיטימיות לשמוש בנשק כימי בעתיד.

רואים בדאגה הידוק השת'פ ירדן-עיראק-ירדן. ככלל, ישנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תחושה של בניית קואליציות בעולם הערבי.

מצנבאום שואל נוכח כל הנ'ל, מדוע הליכוד מקשה על הליכה לשולחן המו'מ.

שה'ח - מתאר יוזמת השלום. המסלול הבין-ערבי - לא היתה היענות מצד אף מדינה ערבית להצטרף למעגל. כאשר לבחירות, נעשה ניסיון TO SUBVERT IT ולהביא את ישראל למו'מ על נושאי יסוד. אילו כולם היו מתרכזים בבחירות כפי שהוצגו בהצעת רוה'מ, היינו מזמן מתקדמים לעברן. הביע גם דאגה ממצב היחסים עם מצרים. ישראל עשתה ויתורים חסרי תקדים, אבל מצרים כמעט ואינה מקיימת מגעים עמנו. מובראק מסרב לדבר עם שמיר, מגיד לא מגיע ארצה למרות הבטחותיו וכמעט כל מגעינו דרך ארה'ב.

מצנבאום : ההתרשמות בארה'ב שאילו פרס היה מרכיב ממשלה, היתה מתקיימת פגישה עם מובראק ותהליך השלום היה מתקדם.

שה'ח : זו לא כל התמונה. פרס ישב בממשלה עם הליכוד, ובמהלך כל התקופה, ניסה להפיל את הממשלה. במקביל - HE HAS BEEN TRYING TO UNDERCUT ME - נוהלו מגעים (של פרס) עם מצרים, וגורמים אחרים. קשה לייצג עמדות ממשלת ישראל כשאיננו יכולים לדבר בקול אחד. לכל דרישה מאיתנו ענה פרס בחיוב. יש התרשמות שהוא מוכן לשוחח עם אש'פ. ברור שאם אומרים 'כן' לכל דבר התדמית טובה. השאלה היא מה יקרה לבטחון ישראל.

ארנס מתייחס גם לאש'פ, אשר בניגוד לדו'ח מחמ'ד, ממשיך בטרור. מסביר את משמעות זכות השיבה לגבי ישראל. (בשלב זה הצטרף דול לפגישה. לבקשת מצנבאום, חזר השר על עקרי הדברים שנאמרו עד כה, למען הסנטור).

דול : מובראק אמר שאין טעם להיפגש עם שמיר, כי אינו גמיש.

שה'ח : כל המטרה היא להיפגש ולהחליף דעות.

סימפסון : ההתרשמות היא שגם אתם מסרבים להיפגש. ציין שבעבר תמך בישראל, אך הוא FELL FROM GRACE בגלל הצבעתו בנושא ה - AWACS ועתה הסעודים הולכים וקונים במדינות אחרות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שה'ח : כולם משתוקקים למכור למז'ת את הנשק המתקדם ביותר פרט לארה'ב, שעושה זאת בהסתייגות גדולה. מוסיף כי צאדאם לא היה יכול להגיע לאן שהגיע בלי סיוע מערבי.

דול : הנשק הכימי הינו הנשק הגרעיני של 'האיש העני' (לישראל יש נשק גרעיני).

שה'ח : מזכיר שצאדאם הרג בעזרתו 100,000 איש.

דול : אמר שיפעיל חל'כ נגד ישראל רק אם יותקף בנשק גרעיני.

שה'ח : מצ'יין כי לדעתו יש לראות את נאום צאדאם על רקע הנובדה שכבר השתמש בנשק כימי. חוזר שוב שישראל רוצה לדבר אך נענית בשלילה. 90 אחוז מהספקטרום של הסכסוך במז'ת מסרבים להכיר בנו. למרות זאת, אנו עושים מאמץ כן ואמיתי לדבר עם נציגיהם הנבחרים של הפלשתינאים בשטחים.

סימפסון : יחסי ישראל - ארה'ב מעולם לא היו גרועים יותר. אנשים פשוט לא מבינים את המראות בטלביזיה.

שה'ח : משיב כי מדובר במאבק בין תרבויות. אנשים לא מבינים את הסכנה הקיומית לישראל.

דול : מתייחס לסיוע החוץ. יש הרבה שאלות בנושא 'אבל לא נדבר על זה עכשיו'.

שה'ח : זו החלטה שלכם ונכבד אותה.

מצנבאום : יש לנו סיכוי טוב להביס את דול בענין הקיצוץ, אך הבעיה העיקרית היא שישראל מאבדת תמיכה, גם בקהילה היהודית. הגורמים לאובדן התמיכה היא תדמית של סרבני שלום, הפרת ז'א בשטחים ושיטת שלטון שהוא CRAZY. מדגיש מסר פשוט וחד : אם אנחנו (קרי תומכי ישראל) נפסיד קרב אחד במליאת הסנט ויוכח שאפשר להצביע נגד 'הלובי הישראלי', נפסיד עוד ועוד.

שה'ח : מצ'יין כי מודע לבעיה. מוסיף כי העולם הערבי פעל נגד ישראל בשדה הקרב, אז קבלנו הרבה אהדה, כי נראה היה שנפסיד. אח'כ הופקר נגדנו טרור, ושוב זכינו לאהדה אבל עתה העמידו מולנו אוכלוסיה אזרחית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מצנבאום : מתייחס לשינויים ביחסים הבין-מעצמתיים והשלכות על ישראל. עלולה להתרחש מודעות לחשיבותה הפוחתת של ישראל.

שה'ח : ככל שארה'ב מצמצמת נוכחותה באירופה חשיבות ישראל עולה.

מצנבאום - מתייחס לתדמית נוקשית ובלתי קומוניקטיבית של רוה'מ שמיר. מצ'יין כי רוה'מ אינו עומד על קיום הבטחות שנתן בפגישות בקונגרס.

שה'ח - ישראל תחת רוה'מ שמיר נקטה צעד מאוד מרחיק לכת של התחייבות לדון עם כל מי שיבחר בשטחים. מובן מאליו שההתקשות על מגורשים וירושלמים - מכביד מאוד. אולי אנחנו לא נראים טוב - אבל ישראל עדין בסכנה קיומית.

מקלור : האמריקנים יודעים שאתם רוצים שלום, אבל התפיסה היא שאינכם די גמישים בחפזים אחריו.

דול : יש לכם בעיה פוליטית - אינכם יכולים להיות גמישים.

שה'ח : הבעיה הפוליטית משקפת את החרדה שנימחק מעל פני האדמה. מצ'יין כי בניגוד לדיעות הרווחות אצל אנשים אחרים ברור לו כי דול היה ונשאר ידיד לישראל.

דול : ארה'ב חסרת סבלנות. בראותם את מה שקורה במזא'ר לעומת מה שלא קורה במז'ת מאשימים את ישראל.

שה'ח : כאשר יגיע הגלסנוסט למז'ת, יהיה שלום, כי אז יהיו כאן מדינות הדואגות לאזרחיהם ולא נכנסות למלחמה. מצ'יין שוב את שאיפתנו להדק היחסים עם מצרים והתקלותנו בסרוב.

סימפסון : אבל אם פרס היה מקים ממשלה, מחר מובראק היה מבקר בישראל.

שה'ח : המצרים מדברים רק עם צד אחד בפוליטיקה הישראלית.

סימפסון : זה בודאי מתסכל, אבל זה המצב.

שה'ח : מה תגידו אם גורבצ'וב ירצה לדבר רק עם הדמוקרטים?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מצנבאום : הליכוד מתקש בשאלת אש'פ ומקור ה - DELEGATES. לעומת זאת מפלגת העבודה 'ליטשה' את הענין. תחושת הבטן שלי, שבלי אש'פ אי-אפשר.

שה'ח : תוהה מדוע לא לקיים מו'מ עם הנציגים הנבחרים. האם מפני שאש'פ יחסל אותם?

מצנבאום - גם בגלל זה, אבל אני מסתכל על השורה התחתונה. רוצה שלום, רוצה החזרת מעמד ישראל. אולי הגיע הזמן לומר שאם הדרך הנוכחית אינה עובדת, אולי הגיע הזמן לדרך אחרת.

שה'ח : האם אינך מסכים לבחירות?

מצנבאום : אני מסכים, אבל איני הגורם שיש לספק. אולי יש דרך שתוכלו למתן עמדתכם.

עד כאן.

הערה: השיחה התנהלה ברוח טובה חרף העובדה שהאזרחים השמיעו מספר דברים קשים למדי (בטענה שלא חסכו דברי ביקורת בשיחותיהם במצרים, סוריה, ירדן ועיראק ובוודאי אין לרכך דברים אצל ידידים).

מצפ'א

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, (אמן), ממד,

בנצור, מצפא, רביב

סודי

יוצא **

**

**

**

חוזם: 4,9145

אל: 700/367, ני: 538, בטחון/478, רהמש/369, מנמת/561

מ-: המשורד, תא: 170490, זח: 1533, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

@: נד

64817

סודי/מידי

אל: וושינגטון, ניו יורק

דע: מקש'ח, מתאם פעולות הממשלה בלבנון, משהב'ט

הנדון: ביקור דול - נעדרים ועצורים בסוריה
לשלנו 351 לוושי' (לא לכל המכותבים)להלן מתוך שיחה עם אל ליינ (עוזרו של דול) :

א. נעדר צה'ל - הסנטור מצנבאנס העלה נושא זה בפני אסד. הלה לא נתן תשובה של ממש. משך בכתפיים ואמר שאין (חוזר אין) חילים ישראלים בסוריה (חוזר סוריה). אסד לא פיוט, אך נתן להבין שהוא אינו כתובת לפניות כאלה - וליין העיר (בשיחה עם הח'מ) כי ייתכן שצריכים לחפש את הנעדרים בלבנון או אצל המחבלים או אצל אמ'ל.

ב. יהודים סוריה במעצר

בתשובה לשאלת דול, אמר אסד :

1. מובטחת לקרובי המשפחה הזכות לבקר אצל העצורים ודבר זה ייצא אל הפועל. (הערת ליינ: כעבור זמן מה יש לבדוק באמצעות שגארה'ב בדמשק אם הסורים ממלאים אחרי הבטחה זו. היה ואין מכבדים אותה, סבור ליינ שיש מקום לחזור לאסד (אולי בשם דול) לחוץ לביצוע).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לגופו של עניין, טען אסד שהעצורים הפרו את החוק הסורי והם מואשמים בריגול וב'מגע עם האוייב בעת ביקור בישראל'. טרם יוגש כתב האישום נגדם וכל הנושא חייב לעבור את ההליכים המקובלים של החוק הסורי. בתשובה לשאלה, אמר אסד שבמידה ולא יוגש כתב האישום, ישוחררו העצורים.

3. ליינ הוסיף שבשגרירות ארה'ב בדמשק ציינו שזו הפעם הראשונה ששמעו על אפשרות/האשמה של ריגול. עד כה נאמר שהעצורים עברו על חוק ההגירה (MIGRATION VIOLATIONS).

ליין הגדיר דברי אסד כ - BAD NEWS.

עד כאן.

מנהל מצפ'א

מג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), ממד, בנצור, מצפא

יוצא **

טודי

**

**

**

חוזם: 4,8690

אל: 1101/351, ניו/501, בטחון/458, רהמש/357, מנמת/543

מ: המשרד, תא: 160490, ח: 1545, ח:ב, ג: 10

תח: גס:צפא

ג:ד

טודי/בהול לבוקר

אל וושינגטון, ניו יורק
דע מקטח, משהב'ט.

מאת מנהל מצפא

ביקור דול (12-15.4.90) - דיווח ראשוני.

א.כללי.

1. ייתכן שמבחינת דול ומשלחתו זה היה ביקור מוצלח (רוב הסנטורים הגדירוהו כ'מועיל מאוד' בעוד שנשותיהם, החל במזכירת העבודה, הגב' דול, נהנו מאוד מהחוויה של ציון חג הפסחא בירושלים). מאידך, ספק אם מבחינתנו הביקור היה חיובי וזאת בלשון המעטה. ייתכן שהדבר היה צפוי מראש - לא רק לאור העיתוי הלא-נוח של הביקור (למעשה מערב שבת דחול המועד עד ערב החג האחרון של פסח או מ'יום שישי השוב' עד יום ראשון של הפסחא, כמנהג הגויים), אלא גם לנוכח יחסו השלילי של דול למספר הצעות מצידו בעת גיבוש התכנית.

2. התברר מהר מאוד כי בראש סולם הקדימויות של דול עמדו שני דברים - יעדי התקשורת והפירסום האישי שלו מזה ומתן אפשרות לאשתו לחגוג את הפסחא בירושלים ולבקר במקומות הקדושים לנוצרים מזה. עוד בהיות הקבוצה בבגדד, הודיע דול לשג' ארה'ב בארץ שבכוונתו לקיים מסיבת עתונאים בירושלים עם הגיעם לשם בשנת מאוחרת ביום ה-12 דנא. ביום ו' העדיף להתראיין אצל הרשתות הגדולות האמריקאיות (במקום לטוס צפונה במסוק ולקבל תדרכים מס'ראש אמ'ן ומח'א). ביום שבת העניק ראיון לעיתון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג'רוזלם פוסט וביום א', בנוסף למסיבת עיתונאים נוספת, התראיין לתכנית 'פגוש את העתונות'.

3. לעומת זאת לא גילה דול עניין כלשהו בנושאים משמעותיים על סדר היום שלנו כגון השת'פ האסטרטגי והמשכו, הסיוע (וכוונותיו לפעול לקיצוצו) והעלייה מבריה'מ (והתנגדותו למתן ערבויות לדיוור ב-'CLEAN BILL', הווה אומר בלי תנאים פוליטיים ואחרים).

4. נגזר מכך שהנושאים האלה כמעט ולא נידונו במהלך הביקור (אם כי דול מצא הזדמנויות לתת ביטוי לעמדותיו הידועות בראיונותיו והופעותיו הרבות).

לא במקרה איפוא שכאמור דלעיל לא השתתף דול בסיור מטעם צה'ל, לא הלך לראות עולים מגיעים בנתב'ג, דחה הזמנה מצד מר שמחה דיניץ לא'ע בערב שבת וביטל ביקור בקיבוץ בשבת וא'ע מטעם מר דב לאוטמן במוצ'ש עם אנשי עסקים (שדול יזם בעצמו!) יתר על כן, יצוין כי א'ע עם שה'ח התבטלה מראש בגלל הוספת הביקור בעיראק למסלול הסיור.

5. כתוצאה מכל הביטולים האלה (שלמעט הסיור בצפון מטעם צה'ל חלו על כל חברי המשלחת) המגע עם ישראלים היה מועט ובפועל הצטמצם (מבחינת דול) לשיחות עם ארבעה אישים (שמיר, ארנס, פרס ורבי'ן) וביקור במרכז הקליטה במבשרת ציון.

בשנת נפגשו למשך שעה, עם קבוצה של פלסטינאים (כ-10 איש) אצל הקונס'ל האמריקאי, שעשתה עליהם רושם של מתינות ונכונות דיאלוג. יתר הזמן הוקדש לתפילות, קניות וכמובן לתקשורת.

6. מן הראוי לציין שדול סרב מראש לעלות על הגולן ואחרי התלבטויות שאר הסנטורים החליטו לוותר על הגולן אף הם במהלך הסיור בצפון - וזאת בטיעונים שונים ומשונים.

7. למען הרקורד, יצוין גם שהסנטורים סימפסון, מצנבאום, ומק-לור השתתפו בסיור בצפון מטעם צה'ל, ושהסנטורים מצנבאום וסימפסון ביקרו, לבקשתם, בשכם בלווי'ת אל'מ ד. י הב מפצ'ר ופגשו את מפקד העיר וקצינים נוספים (דיווח בנפרד).

ב. תכנים ומסרים.

1. תהליך השלום.

דול ציין לא פעם שמטרת הסיור היתה 'לעשות מה שניתן לקדם את התהליך' ומען שהוא וחבריו מוסמכים לדבר 'במידה מסויימת' בשם הסנט וגם בשם הממשל. דיווחו על התרשמותם של נכונות מצד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מנהיגי ערב (מובראכ, אסד, המלך חוסיין וצדאם חוסיין) לעשות למען השלום ועל קיום 'חלון הזדמנות' לקידום התהליך. הביעו תקווה שבישראל נדע להקים ממשלה חדשה במהרה ולא הסתירו את דעתם שעד כה לא גילתה ממשלת ישראל הגמישות הדרושה. המליצו על פתיחת הדיאלוג עם הפלסטינאים (באמצעות השיחות בקהיר) וסימפסון אף הפציר למען שיחות ישירות עם אש'פ ועם ערפאת, בטענה שהייבים לנהל שיחות עם האוייב.

2. צדאם חוסיין.

העבירו מסר בשם חוסיין שבנאומו בראשון באפריל נקט בעמדה רפנס'בית ולא רק התקפית. דהיינו ישתמש בנשק כימי אך ורק אם יותקף בנשק גרעיני ע'י ישראל. צדאם חוסיין הכחיש מכל וכל שיש בידו נשק בקטריאולוגי ושהוא מפתח נשק כזה. הביעו נכונות להכנס למו'מ עם כל צד שהוא על פירוק כל נשק שהוא להשמדה המונית בתנאי שהצד שכנגד יבוא לשיחות ב-6000 FAITH. (דיווח משלים בנפרד).

3. ירושלים.

כבר בשיחה עם רה'מ מסר דול על הסתייגותו מהחלטת הסנט בנושא ירושלים ועל כוונתו לפעול ל'תיקונה' (WE'RE GOING TO TRY TO RECTIFY IT). עיקר טיעונו נגד ההחלטה: אין לה כל משמעות מעשית (בהיותה בלתי-מחייבת) אך הערבים (בעיקר המלך חוסיין) מתרגשים ממנה והיא מסיטה אותם מהעיקר - התמקדות על תהליך השלום וקידומו.

4. המצב הפוליטי בישראל.

בכל השיחות, נושא זה תפס מקום מרכזי ובתוך כך שאלו רבות לגבי הסיכויים לשינוי השיטה האלקטוריאלי.

ג. סיכום.

1. ביקור לא מועיל, טעון פוטנציאל לנזק (בנושא ירושלים).

2. נוכחות מצנבאום תרמה במידה מסויימת לאיזון, אך לפעמים היה ברור שהוא חש צורך להוכיח שחרף מסירותו המוצהרת לישראל הוא שומר על עצמאות דיעותיו. אי לכך נתן ביטוי גם בשיחות וגם במסיבות העיתונאיים לביקורתו המוכרת בנושאים כגון נוקשות ישראל בענין התהליך, תדמייתו השלילית וכשלון הסברתנו, הכירסום במעמדנו בקרב הציבור בארה'ב בכלל ובקונגרס בפרט ועוד. מבחינת דול, מצנבאום היה נכס לא מבוטל, כי הרי מצא בו דמוקרטי, ליברלי ויהודי, מה עוד שבגלל הוותק של מצנבאום בסנט היתה לו הזכות להתבטא מייד אחרי דול בכל האירועים, דבר שנתן רושם חיצוני של

משרד החוץ-מחלקת הקשר

איזון ודו-מפלגתיות.

3. סימפסון התגלה כמסוייג בקשר למתרחש בשטחים (ז'א, אמצעי ענישה, זכו'ב) וכמתוסכל ממה שנראה לו חוסר רצון מצדנו לפתוח בדיאלוג עם הפלסטינאים.

4. מק-לור ומורקאוסקי כמעט ולא הודגשו. הראשון הגיע קצת חולה מעיראק ובארץ סבל מהשפעות התרופות שקיבל. במידה שהתבטא, נשמע מאוזן והגון. מורקאוסקי, על אף חברותו בוועדת החוץ וביקור בישראל לפני כחמש שנים, גילה בורות מוחלטת. המפה הפוליטית בארץ לא היתה מובנת לו בכלל, וכתוצאה מאי-השתתפותו בסיור מטעם צה'ל (בטענה שכבר זכה לתידורכים מסוג זה), ספק אם השכיל בהרבה. מאידך, מאוד התרשם מפעילותן של נזירות פולניות בעיר העתיקה (או במזרח העיר?) המנהלות בית יתומים לילדים פלסטינאים.

5. לא התקבל דיווח מפורט על השיחות על מצרים, סוריה ירדן ועיראק, ולדברי אול ליי'ן (עוזרו של דול) לא היה בהן תוכן רב. התרשמו מאוד מאישיותו של אסד ('איש שארה'ב יכולה לעשות עמו עסק') ואין להם אשליות לגבי צדאם חוסיין.

ד. בנפרד:

1. היום

- מירושק ראש עיריית ירושלים לסנטור דול
- הכתבה מתוך עיתון ג'רוזלם פוסט מה-15.4.
- התכנית המקורית כפי שהוגשה לסנטורים בהגיעם ארצה (לפני הביטולים).

2. מחר

- דיווח מורחב על השיחות השונות ואספקטים אחרים של הביקור (כולל נעדר צה'ל ועצורים יהודיים בסוריה).

מנהל מצפא

ג

NATIONAL SECURITY COUNCIL
WASHINGTON, D.C. 20506

April 21, 1990

Handwritten notes:
1/2/20/1/4...
2/11/11-
2/11/11-

Dear Ellie:

I enclose for your information the President's recent press conferences with Prime Minister Thatcher and President Francois Mitterrand.

Sincerely,

Bob

Ambassador Robert D. Blackwill
Special Assistant to the President
for European and Soviet Affairs

Enclosures

Mr. Elyakim Rubenstein
Secretary to the Government
of Israel
Jerusalem
Israel

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary
(Southampton, Bermuda)

For Immediate Release

April 13, 1990

PRESS CONFERENCE
BY THE PRESIDENT AND PRIME MINISTER MARGARET THATCHERGovernment House
Pembroke, Bermuda

4:00 P.M. ADT

PRIME MINISTER THATCHER: Mr. President, ladies and gentlemen. I'm very grateful to the President for coming to Bermuda for these talks, and we've had a very full and useful discussion, lasting about four hours. We've discussed just about everything, and I think we agree on just about everything.

We both attach the greatest possible importance to preserving NATO as the heart of the West's defense and to keeping American forces and their nuclear weapons in Europe. We're both clear that united Germany should be part of NATO. We'll be happy to see NATO play a bigger political role within the Atlantic Community. At the same time, we want to see the CSCE developed as a forum not for defense, but for wider East-West political consultation and as a framework for drawing the East European countries into the mainstream of Europe.

On defense, we both believe NATO will continue to need a mix of conventional and nuclear weapons, and they must be kept up to date. Whether we can make further reductions in the overall number of NATO nuclear warheads in Europe is something which will need to be considered in NATO as a whole.

With so much happening, we shall need to consult particularly closely in NATO this year, and the President and I agreed to keep in very close touch on that.

We also, of course, discussed developments over Lithuania and are very much agreed that this is a problem which must be worked out by dialogue and discussion.

We also covered a very large number of regional issues, as well as matters such as the Uruguay round, the EBRD, and relations between the European Community and the United States. We would like to see Europe and the United States together, trading and cooperating ever more closely in an Atlantic Community.

So, very good talks, conducted in a very friendly atmosphere with a very wide measure of agreement. Just as you would expect. Thank you.

THE PRESIDENT: Thank you, Prime Minister. And first, may I thank you and the Governor General and the Premier of Bermuda for your wonderful hospitality.

It's a pleasure to be here, not least because the Prime Minister and I have had this opportunity to sit down and consult frankly and freely and openly, at length about recent developments and what the future holds for Europe.

Naturally, we talked about the prospects of a unified Germany. We both welcome the fulfillment of the deepest aspirations of the German people to end their artificial separation. Both of our

MORE

governments have supported the unification of Germany for more than 40 years. And we are glad that it is finally coming to pass in peace and in freedom.

The Prime Minister and I agree with Chancellor Kohl that Germany should remain a full member of NATO, including its military structures. And this is the view of the Federal Republic of Germany, of the entire North Atlantic Alliance, and several of the countries in Eastern Europe as well. We believe that continued full German membership in NATO is in the genuine security interest of all European states.

And in this context we also look forward to the continued development of the two-plus-four talks on the external aspects of the establishment of German unity. These talks will focus on bringing to an end the special four-power rights and responsibilities for Berlin and Germany as a whole.

A united Germany should have full control over all of its territory without any new discriminatory constraints on German sovereignty. And we also had a good exchange about the situation in the Soviet Union and Lithuania. We agree that these issues must be dealt with through dialogue so that the Lithuanian people's right to self-determination can be realized.

And just before coming in here, in the last few minutes, we were handed a deeply disturbing wire service report. Obviously, there's been no time to look into this matter in detail or to determine all the facts. But we have been calling on Moscow, publicly and privately, for avoiding escalatory measures in favor of dialogue. And so I'd say here: Now is no time for escalation. It's time for talk.

In talking together about the future of Europe and the Atlantic Community, the Prime Minister and I discussed the opportunities which lie ahead for the North Atlantic Alliance, the European Community, the Conference on Security and Cooperation in Europe -- that's the CSCE -- to help in building a Europe that's whole and free.

The Prime Minister gave me more information about her recent proposals for the future of the CSCE, and I believe these ideas do hold a lot of promise.

These talks with Prime Minister Thatcher have been especially valuable to me. Our two countries have worked together for peace and freedom for many years now, and we've watched that cause prevail in many places and times, sometimes against great odds. The U.S.-U.K. friendship is the kind that doesn't need the words to describe it. It's a special friendship that is evident from the way we share a common vision for the future of humanity.

Thank you, Prime Minister, for a very helpful and illuminating three or four hours -- whatever it's been. Thank you.

Q May I ask President Bush whether you discussed the question of air-launched Cruise missiles? And do you favor the basing of air-launched nuclear missiles in a united Germany?

PRIME MINISTER THATCHER: Well, he was asking you, Mr. President. I think you'll have to get a microphone to be heard.

Have we got a roving microphone? Because I'm afraid your words went into the middle distance.

The question -- look, while you're doing that, can we have the next question?

THE PRESIDENT: I think he's established the ground rule that the first one goes to the Prime Minister. Were you talking to me or her, or both?

MORE

Q I was asking you, President Bush, because I think we know Mrs. Thatcher's answer. But I'll ask her as well. Do you think that air-launched nuclear missiles should be based in Germany, in a united Germany, as well as in Britain?

THE PRESIDENT: I think the question of disposition of missiles is a question for the Alliance. We will be having future consultations with the Alliance, and I would leave it right there. Our position is that we need to do whatever it is that will fulfill America's role in helping keep the peace, and in helping guarantee stability and security in Europe. So I would leave the details of that, but I think the U.S. position is well-known. There was no change coming out of this meeting.

Q I would like to ask Mrs. Thatcher, what do you think of the Gorbachev ultimatum? And also, I'd like to ask both of you, the President and Prime Minister, what can you do about it? Not only what do you think about it, but what can you do about it?

PRIME MINISTER THATCHER: First, the President very kindly showed me the flash which he had received and we discussed the matter and we agreed the points which he has already made to you. The full facts are not yet known and I would abide by the statement the President has just made.

Q That it is deeply disturbing to you also?

PRIME MINISTER THATCHER: I abide by the statement the President has just made. Yes, of course, we want reduction of tension so that discussion can start. And I have nothing further to add, dear.

Q What can you do about it?

THE PRESIDENT: Too hypothetical, Helen. She just said neither of us know that much about what "it" is. And I learned long ago not to go into answering a lot of hypothetical questions. But what we have done about it -- and I speak for the United States -- not this particular incident, but to have crystal clear, publicly and privately, to Mr. Gorbachev that coercion, escalation is not the way to go. The way to go is dialogue. And I'll repeat it here. And that's what we're doing about it, right at this point, calling on them to heed these words.

Q May I ask of both of you -- when the Prime Minister says that all nuclear weapons need to be kept up to date, does that include all nuclear weapons including short-range ones? And can we expect more of them to be based in the United Kingdom?

PRIME MINISTER THATCHER: That phrase, of course, comes from the comprehensive concept which we agreed last at NATO, as you know, and the previous meeting. We agreed that all weapons, including nuclear need to be kept up to date if they are to be effective. That does, of course, include short-range nuclear weapons as well.

Q Mr. President, earlier you said that you thought that President Gorbachev's willingness to initial a START treaty at the summit was a positive statement. What have you seen that's happened since last Friday when the negotiation were termed disappointing by both sides? Can you share with us any insight you might have on what has happened to make this encouraging?

THE PRESIDENT: Well, only that the preliminary reports from Senator Mitchell and that delegation, I would say, was upbeat. I have not talked to them yet, though, Tom, and I want to do that as soon as they get back. But there there was a rather thorough discussion, I'm told, and I think that was -- I think Gorbachev made the statement that he wanted to push his negotiators so that there would be an agreement. That's a little different slant than when Mr. Shevardnadze left town.

Q Is it time now to phone Mr. Gorbachev and ask him about this treaty as well as the Lithuania situation?

THE PRESIDENT: Well, I don't know about the telephone. I use it once in a while, as you read today, and I might and I might not. But certainly it's time to stay in close contact, and we have many ways of doing that.

Q Madam Prime Minister, have you and President Bush discussed at all about sanctions against the apartheid government in South Africa?

PRIME MINISTER THATCHER: Yes, we discussed the situation in South Africa and the situation on sanctions. I described my point of view to the President, which is that, insofar as we are bound by law on sanctions -- for example, through the United Nations, -- also orders which we have made to our Parliament in agreement with the European Community or the Commonwealth -- those stand. But I took the view that as President de Klerk had I thought been very bold and courageous in the things that he is now doing, he should have some encouragement, and the voluntary sanctions which are not subject to orders should, therefore, be taken off. And that's why we took off the voluntary ban on investment.

Q May I ask both of you if you're somewhat puzzled by this report from Tass that Gorbachev is threatening to cut off raw materials to Lithuania? Because your Foreign Secretary, Prime Minister, Douglas Hurd, said on Wednesday that Gorbachev told him on Tuesday, I believe, that there would be no such economic blockade of Lithuania. Was that your understanding? So are you surprised? And is the President surprised?

THE PRESIDENT: You go ahead on Mr. Hurd. But I'll say this: look, how can we comment on this when we've just seen about a four-line wire service report?

Q It's a Tass report.

THE PRESIDENT: Well, Tass report -- I haven't seen the Tass report. I've told you what I've seen. And I don't think I can make conclusive judgments based on four sentences. However, I have expressed a real concern and I do think that this is -- if it proves to be accurate, is somewhat different than certainly what I would like to see coming out of there, as I've tried to make clear.

Q Prime Minister, can you discuss what the Foreign Secretary was told?

PRIME MINISTER THATCHER: I understood that the undertaking given was that essential supplies would not be cut off. That, of course, is very much more limited than the expression which you gave. I haven't the precise words, but I've given you my understanding.

With regard to this particular flash, it is not precisely clear what is meant by it. And therefore, I think it inadvisable to comment further, except in the general terms that we have -- namely, that it's a reduction of tension that we now need in order to get fundamental discussions going.

Q Could I ask both of you, Mr. President and Prime Minister Thatcher, whether you had any discussion on the Vietnamese boat people, and whether the President is any closer to you, Prime Minister, on that issue?

PRIME MINISTER THATCHER: Yes, we did discuss the Vietnamese boat people, because it's quite possible that there may be a further attempt from non-refugee Vietnamese people to get into Hong Kong, and that will be deeply embarrassing and very, very difficult because Hong Kong is already full. But we have nothing further to report.

Q Mr. President, I understand that there was some discussion of what's called "the gun," the Iraqi gun. Is it your sense, and I'd like to ask you both, that you need stronger controls on exports of this kind of equipment, that there needs to be something more done internationally to keep those kinds of things, whether they be guns or chemicals or what have you out of the hands of terrorist nations?

THE PRESIDENT: Well, anything we can do to keep guns or chemicals out of the hands of terrorist nations we should be doing. So if this disclosure proves to be a gun and proves to be that it was being illegally shipped, I would encourage and would offer our cooperation to guarantee total banning and firming up the ban of weapons or potential weapons to countries that are illegally getting them.

But I would defer to the Prime Minister, because we were talking about this and I think there still is some question. But Prime Minister, am I misstating that?

PRIME MINISTER THATCHER: Thank you. The experts are still considering and conferring as to whether it is or is not part of a gun or whether it is large steel piping. They have not yet made up their minds. If it were to prove to be part of a gun, it would require an export permit, which it has not got. And therefore, that is why it has been held up, pending consideration of precisely what it is. It is our purpose to keep such things out of the hands of the Iraqi government.

Q But if I could follow, this is the second incident in the last couple of weeks of weapons or parts of some sort being dealt with by the Iraqis. Is there some stronger effort needed in general to deal with the Iraqis specifically, or anyone else?

PRIME MINISTER THATCHER: But this was a pretty strong effort. It was caught before it was loaded to see whether or not it was the kind of export that would have required an export permit, because it doesn't have one.

In the meantime, they are conferring as to precisely what it is and not altogether agreeing. So I think it's a pretty good rule -- first find the facts before you make any further comment. But the point is that even though we don't quite know, it was apprehended and not allowed to be loaded, pending decision.

THE PRESIDENT: And let me just add, Charles, on your question -- there has been superb cooperation between the U.K. and the United States in trying to avert such breaches in the law. And it isn't easy. And they've got laws on their books; we've got laws on our books. And if people are determined to break the law, then you have to resort to law enforcement and to intelligence to see that these bad things don't happen. And I think that great credit should be given to those in law enforcement and intelligence in the U.K. and in the United States for apprehending -- for stopping that shipment of these alleged nuclear devices.

And so we ought to look at that half of the glass while saying, if there's a way that we can tighten up export controls, certainly we ought to be doing it. And I think our people look at that all the time.

Q Mr. President, did you and the Prime Minister have any discussion about ways to encourage France to rejoin the military structure in NATO? And will you be raising this subject in your talks with President Mitterrand next week?

THE PRESIDENT: No, we didn't specifically talk about that. But I will be raising with President Mitterrand the whole question of European security -- question in which he is keenly interested. And one of the reasons that the Prime Minister and I have determined that we don't want to go out on a lot of new initiatives coming out of this important meeting is that

understand fully that we've got to consult with our NATO partners and our European partners. So that subject specifically didn't come up that I recall, but I think our determination to work with France I think is well-known, but I would simply repeat it here. They are very important players in Europe, and clearly I'll be interested in discussing the broad security concerns of Europe with Francois Mitterrand.

Q Mr. President, do you consider the latest move by the Soviets a violation of their pledge not to use force in Lithuania? And secondly, if Mr. Gorbachev carries out his threat to impose economic sanctions in two days if they don't rescind their call for independence, will that impact the summit?

THE PRESIDENT: I've learned not to answer hypothetical questions, and I've told you that I can't give you more. Not that I want to avoid your question, but I simply don't know enough. I might know enough to answer a hypothetical question, but I don't think that's a prudent thing to do. And I just can't help you on that.

Q Prime Minister, did you discuss Secretary Baker's call for a more formal treaty relationship between the USA and the European Community? And how do his ideas for a more political role for NATO fit with your ideas for the development of CSCE?

PRIME MINISTER THATCHER: Well, we didn't discuss the first part of your question. The second, we did speak about, and I had hoped I had made it clear in my opening statement. I am very, very much in favor of increased dialogue and an increased close relationship between both sides of the Atlantic Community.

Therefore, giving an increased political role to NATO meets very much with my approval, because I think the center of freedom and the defense of freedom is the Whole Atlantic Community. I have no difficulty in that. When it comes to the wider discussion, including Eastern Europe and the Soviet Union, it seems to me that the CSCE group of nations is just made for that wider political discussion. I think it's a forum in which we could draw in some of the East European nations to discussion with the United States and with the rest of Europe in a more formal and a more regular way than happens now. And I think that would be very useful for us all.

So the one is the defense of the freedom nations having greater political contact. The other is a bridge across the divide. Both have their purpose and they don't interfere with one another; they're complementary to one another.

THE PRESIDENT: Might I just add that we agreed -- I agree wholly with what the Prime Minister has just said.

Q Mr. President, this news report out of Moscow today comes a day after Senator Mitchell was reportedly told by Mr. Gorbachev that further lectures from American officials on the need for peaceful dialogue were not welcome. And I wonder, sir, if you or Prime Minister Thatcher are beginning to see here the emergence of a pattern in Soviet conduct which might suggest that the policy of simply calling for restraint and not recognizing the Lithuanian government, as it has requested, may not have been the right thing to do?

THE PRESIDENT: No, I think we're on the right track. I, obviously, am concerned about the reports, but I did note what you reported that he said to Mitchell and that senatorial delegation. And so, I need to know a great deal more. But, look, the question is am I concerned about the report? If it proves to be accurate, the answer is, yes, because it goes against the policy of dialogue and a no-coercion dialogue that will result in peaceful evolution of democracy and in self-determination. So I'm concerned about the report. I'm concerned about the timing. But I just don't want to comment any further.

PRIME MINISTER THATCHER: We're just not lecturing

anyone, but we are entitled to express a view. We've frequently expressed it. This is not a problem that should be solved by force and which cannot be solved by force. It, therefore, must be solved by discussion.

We had a duty to say what we think. We still think that way, and we still think that is the only way to go. We've come a long way in relations between the Soviet Union and the free world. And we wish that improvement to continue. But it could not continue if the Soviet Union were to resolve this by force.

Q Mr. President, you said that you had a full discussion on the situation in the Soviet Union. Mr. William Webster has just given a speech talking about a prolonged and deepening crisis there in the Soviet Union. Did the two of you agree in your assessments about the political situation in the Soviet Union at the moment, and would you agree with Mr. Webster's characterization of this as a crisis for Gorbachev?

THE PRESIDENT: Lithuania being the crisis for Gorbachev?

Q The political situation in the Soviet Union being a crisis for Gorbachev.

THE PRESIDENT: Well, those are his words. I would say there are some very difficult problems facing him, and I would say that, in listening very carefully to the Prime Minister and then giving her my views, I think we are very close together in terms of our assessment of what the problems inside the Soviet Union right now, be they economic or be they -- as they relate to the Baltic States, other ethnic problems. The problems are enormous. And I think we -- I expect both of us wish we had a little more information, because in dealing with a question of this nature, why, you never have all the facts you need.

But I feel very comfortable that I am in accord with the assessment by Prime Minister Thatcher of the situation there. And I think we have general agreement as to what the problems are, and I think we have solid agreement that we want to see a peaceful resolution to the problems as they relate to the outside world. But there are enormous problems inside the Soviet Union. And you can start and talk about the economy and the need for restructuring and reform and market incentives and a whole wide array of problems that are facing Mr. Gorbachev, and it's there that I think we need more information.

Did you want to add to that?

PRIME MINISTER THATCHER: No, nothing to add.

Q Mr. President, you've been talking and calling for restraint for several weeks now; yet, Mr. Gorbachev doesn't appear to be listening. In Lithuania, is there anything more you can do without sacrificing East-West relations? Is Lithuania being sacrificed to better relations or maintaining relations with the Soviets?

THE PRESIDENT: I don't think so. I'm troubled by it. And we've made our position very clear to Mr. Gorbachev. But I know there's a great desire on the part of Americans to know what we might do, what can be done, what can the President of the United States do to force change upon somebody -- and it's not that clear. If I had responses in mind, I'm not sure I'd share them with you, because I don't want to get into hypothetical situations.

As one of these reporters pointed out, it was only 24 hours ago that there was quite a different tone in report coming out of the Soviet Union. All I would keep repeating is it's highly complex, highly complicated; and the answer, in terms of smooth, ongoing relations that have no adverse effects on other things is dialogue and peaceful change.

MORE

Q I'd like to follow up. Will you in the West, both you, Mr. President and you, Madam Prime Minister, allow an economic blockade of Lithuania?

PRIME MINISTER THATCHER: Too hypothetical. I'll let the Prime Minister speak.

May I add one word -- and I wouldn't dare to speak for the Prime Minister -- but a flyer was called to my attention here about the victims of -- put out relating to the victims of Pan American Flight 103. First, I want to say that the cooperation between the United Kingdom and the United States has been good in trying to track down the culprits, those that were guilty.

Secondly, we were called upon by two grieving parents, Mr. Bert Ammerman, and I don't know Dr. Swire, of Bromsgrove, England, who obviously have suffered and been hurt by the loss of loved ones. And they asked us at the conclusion of the talks to put out a joint communique condemning the terrorist attack on 103 and a renewed joint avowal to bring the perpetrators and their sponsoring nations to justice -- putting terrorists on notice, et cetera. Of course we're glad to do that. I am. I just hope that we can bring to justice those that caused this act.

Certainly, when we are asked to speak out against terrorism, I think the record of the United Kingdom and the record of the United States are very clear. But I don't think it hurts to reiterate our conviction that these dastardly terrorist acts must stop. So we've formed a commission, and I know great inquiry has gone on in the U.K., Prime Minister Thatcher showing her own special brand of concern by being at the site, et cetera. And so I would simply say to these people that appealed to us through this petition, in terms of the United States, we understand, and we do care. And we will continue to do everything we can in cooperation with the U.K. and other countries to get to the bottom of this cowardly, dastardly incident.

PRIME MINISTER THATCHER: No one wants to solve that terrible tragedy more than we do. We have got quite a long way, but we have not yet completed the investigations. I wish we had. But we understand the feelings of all the relatives and understand why some of them are here. We, too, want it solved. We, too, wish there were far less terrorism in the world. We spend a great deal of our time and effort on trying to counter it. But we simply can't pull solutions out of the hat. It's a question of patient, continuous work on that investigation and patient, continuous determination to try to defeat terrorism.

THE PRESIDENT: Thank you all very much.

THE PRESS: Thank you.

END

4:33 P.M. ADT

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary
(Key Largo, Florida)

For Immediate Release

April 19, 1990

PRESS CONFERENCE
BY THE PRESIDENT AND PRESIDENT FRANCOIS MITTERRAND

The Farmer Residence
Key Largo, Florida

3:50 P.M. EDT

THE PRESIDENT: Well, it's been a great pleasure having President Mitterrand as our guest here at Key Largo, after his splendid tropical hospitality at St. Martin in December. And our meetings, starting last May at Kennebunkport, have been invaluable in ensuring close French-American cooperation during this period of historic change in Europe.

President Mitterrand and I spent most of our time today discussing the profound and encouraging transformation of Europe, and we reviewed the enormous advances towards democracy and economic reform which have occurred in Eastern Europe since we met in Paris in July.

In addition to the economic and political reforms moving forward in Eastern Europe, we discussed the welcome prospect of a unified Germany. This fulfillment of the natural aspiration of the German people is a goal which both France and the United States have supported for over two generations. President Mitterrand and I both believe that a united Germany should remain a full member of NATO, as called for by Chancellor Kohl. All of our allies and several Eastern European countries share this view as well.

In this context, we also look forward to the continuation of the two-plus-four talks on the external aspects of the establishment of Germany unity. These talks will focus on bringing to an end the special four-power rights and responsibilities for Berlin and Germany as a whole. And we agreed that a united Germany should have full control over all of its territory without any new discriminatory constraints on German sovereignty.

In discussing the evolution of European security, the French President and I spoke about the key role the North Atlantic Alliance has played in making possible the positive changes of the past year. The Alliance must remain vigorous in this critical period of transition. I told the President that the U.S. will retain militarily significant nuclear and conventional forces in Western Europe as long as our allies desire our presence as part of a common security effort, and he indicated strong French support for the continued U.S. presence.

We also discussed the progress of the European Community towards increased integration, and I repeated the unequivocal support for European unity that I'd expressed last May when we were together up there at Boston University. We agreed that as the EC evolves, closer U.S.-EC linkage and more effective channels for dialogue will be required. We both believe that as the division of Europe gives way to a new era of reconciliation we must strengthen the CSCE process in ways that can enhance mutual confidence and peaceful cooperation in Europe.

We also had a thorough discussion about the situation in the Soviet Union and Lithuania. And we share a conviction that this issue must be dealt with through dialogue so that the Lithuanian people's rights to self-determination can be realized. We're deeply

MORE

disturbed by recent Soviet statements and activities regarding Lithuania which will clearly not improve the atmosphere. And I told President Mitterrand that the U.S. is considering appropriate measures to be taken in light of Soviet actions.

Mr. President, thank you for coming our way. I am confident that these talks have enhanced our mutual understanding. And let's hope they make a contribution to stability and peace in Europe and elsewhere.

PRESIDENT MITTERRAND: Ladies and gentlemen, President Bush has just told you of the content of our conversations; and he, naturally, put the emphasis on the things which he considered to be the most important, which is only natural; and I will proceed likewise.

First, I'd like to say how happy I am to be meeting with the President of the United States in these circumstances, in these new circumstances. I'm extremely happy, too, to have received such warm hospitality in Key Largo. And I'd particularly like to say this to the people who have been good enough to lend us their home to welcome us, and in order that we should be able to spend some hours here, well, working admittedly, but under the extremely pleasant setting which you have in front of you.

But I'd really like to express our thanks to the President of the United States, his advisors, and the people who extended their personal hospitality to us.

Well, now, to come to the substance. And I'd like to begin with three things that, for France, anyway, are obvious truths. The first is that the United States and France have, in fact, always been friends and allies. And today we can say that there is nothing of importance that divides us.

The second postulate is that the Atlantic Alliance, in the fields defined by the treaty, provides the organic framework for the cooperation between our two countries. And this is something that should be reassured.

The third postulate is that, well, as everyone knows or at least should know, France has a specific defense policy which she firmly intends to retain. And this is not, in any way, contrary to the interests of her allies, as this has been shown over the last quarter of a century.

Now, secondly, the new situation -- and this is pretty obvious to everyone -- a new situation is emerging in Europe. And first, Central and Eastern Europe is moving towards democracy. And these countries are also moving towards their integration, they're aspiring towards integration within the economies of the rest of the continent.

Now, I feel, and I have said that that part of Europe, like the other part of Europe -- it would be natural for it. It is, in fact, in its calling to move towards a confederal type of structure, comprising the European countries that would have a representative system of institutions.

There would be nothing against the idea, I would say, very much on the contrary, of having agreements between such a confederation and the United States of America. As to the European Community, it will, in fact, increase its movement towards integration in the field of monetary affairs, foreign policy, and security. And, indeed, the most recent document in such matters is the Franco-German proposal that was published today in Paris.

Still in the present evolution of Europe right now, we note that the talks on conventional disarmament are progressing, and this is a trend that must continue. It is true that the bringing into question of the Warsaw Pact on the part of several of its members, and secondly, the unity of Germany, are things which clearly

MORE

- 3 -

change the basic elements of the situation. I would add also that we hope that the talks on strategic disarmament will be brought to fruition.

In view of this situation in Europe, which is at a state of evolution, what should the Alliance do? The first thing is to maintain its cohesion. And in this respect, it's necessary to reassert the need for the presence of United States forces in Europe.

Secondly, support must be given to the unification, the process of unification of Germany, while at the same time taking into account the security interests of the Soviet Union, which must never be lost sight of. And, of course, I'm referring to the presence within the Alliance of unified Germany.

Still on the question of what should the Alliance do? The second answer is to make sure that one excludes from its purview no aspect of security related to the equilibrium of Europe.

Thirdly, to facilitate and verify progress towards disarmament verification among allies through consultations which are always necessary.

Fourthly, to seek out areas of complementarity with the other parties within which the allies find themselves together in Europe. And I would mention the CSCE and the European Economic Community. And I would add a very important additional note on this: to prepare the Europeans with the idea of playing an increased role in working for their own defense.

So on this basis, France is prepared to participate in a common reflection on how to adapt the Alliance to meet the requirements of the new times ahead. And with that in mind, I suggested to President Bush, and he agreed, that we propose to our allies to hold a summit of the Alliance before the end of the year.

And lastly, a few brief remarks. Let's take the United States and the European Economic Community -- we're no longer specifically within the Alliance as such yet. Now, there should be greater coordination in terms of action between the United States and the European Economic Community because economic cooperation is too piecemeal, I would say, and political cooperation is perhaps still a bit too informal. So I think the idea should be considered of having an overall agreement on cooperation in terms of trade between the European Economic Community and the United States, just as the Community has with its main trading partners. And there could also be regular contacts in terms of political affairs at ministerial level.

Another remark on the CSCE. I have emphasized the importance of this 35-member body in the new European context. The meeting of the 35 heads of state and government in order to consider a conventional disarmament agreement reached among the 23 would make it possible to consider the future of cooperation and security in Europe. And we must always remember that the CSCE is, and has been in the past, the only place where all European countries can meet. And in this respect, the foreign ministers have begun working on the agenda of this future summit of the CSCE.

On Germany, I would repeat what President Bush has said: first, concerning the legitimate right -- and this has been mentioned several times in France -- the legitimate right for the Germans to achieve the unity of their two states.

And in order to consider the consequences of this unity, the work of the four-plus-two must continue. And the problem of borders dealt within this framework should be able to be solved fully and once and for all.

Now, following what President Bush has said, I would just add one thing on Lithuania. We have considered the situation as has been mentioned, and we have noted that there is a real need for

MORE

opening a genuine dialogue. I would add that France has never accepted the -- recognized the annexation of the country, but this is a phase of this stage which must be tackled in a very level-headed fashion and, in particular, it's important that the two parties should be able to talk about the specific and general aspects of the issue in a framework of overall peace. And we hope to be able to help such a dialogue.

Thank you.

Q Mr. President, the Islamic Jihad says it's postponing the release of an American hostage in Lebanon because you refused to meet its demand to send Ambassador Kelly to Damascus. What's your reaction to that, and what's the next step?

THE PRESIDENT: Well, I hadn't heard the connection with Ambassador Kelly, but I think the U.S. position is clear -- we do not meet demands. Our Ambassador to Syria is back in Syria. We've been disappointed before, hopes raised only to have them dashed by excessive speculation. I would add that we are not talking to the hostage holders. I would further add we are grateful to Syria for trying to play a constructive role in what is going on. But beyond that, I can't think of anything I could say that would contribute to the release of the hostages.

Q Mr. President, you said that you wanted to help the dialogue between the Soviet Union and the Lithuanians. Have you in mind an initiative which France would take, you would take, or that you would take together, or that the Alliance would take? How do you see the situation?

PRESIDENT MITTERRAND: I think all initiatives should be welcomed; none should be rejected. They should all tie in with each other. France, at any rate, is prepared to act in that sense, like the United States; and France could do so on her own behalf.

Q The Lithuanians, through Mr. Landsbergis, have now said that the oil cutoff, in fact, has happened; so Lithuania is facing deprivation. Apart from trying to help the dialogue between Moscow and Vilnius, are you prepared to help the Lithuanian people with aid, possibly through a third agency, such as the Red Cross? And this question is directed to both of you.

PRESIDENT BUSH: I will go first, with your permission. John, we have not been able to confirm, oddly, the exact extent of any Soviet crackdown. And what is happening here today is an early stage of consultation with allies. And I think that's very important.

As you know, Secretary Baker discussed this matter with Foreign Minister Shevardnadze yesterday. We are in touch with the Soviets and they know our views. And I cannot speculate beyond saying that I will discuss options with our allies as to what the United States will do in conjunction with allies or on our own. I am still hopeful that the dialogue that the French President called for and that I have called for will take place.

PRESIDENT MITTERRAND: I can but confirm what President Bush has said. Priority must be given to a dialogue. Then one will have to reflect about what happens if the dialogue is refused, depending on who refused the dialogue. And I expressed the way I see the situation directly to the Lithuanian President in a letter that went off 48 hours ago.

Q To the two Presidents -- you have been discussing disarmament in Europe and security arrangements in the continent. Have you discussed the proposal of President Mubarak for a nuclear-free zone in the Middle East as well as all destructive arms in the area?

PRESIDENT BUSH: That subject was not discussed between me and the President of France.

MORE

PRESIDENT MITTERRAND: But we will have other opportunities of doing so.

Q Mr. President, in your statement you indicated that the Soviet Union had now moved beyond mere statements into action against Lithuania. In light of that, sir, since you have said repeatedly that you would defer comment on what you might do so long as it was unclear whether they were merely threats, could you tell us when you might be willing to say what you might do, and whether your reluctance to say what the Soviets have done is a result of Mr. Baker's conversation with Mr. Shevardnadze?

THE PRESIDENT: No, I can't tell you when the United States might do something. But my reluctance stems from trying to keep open a dialogue and discussion that affects many, many countries. And I'm talking about arms control. I'm talking about solidifying the democracies in Eastern Europe. I'm talking about a lot of matters where U.S.-Soviet relations affect a lot of other countries. So that's one question.

And I also have very much in the forefront the right of the Lithuanians to have self-determination. And what I keep coming back to and what we're trying to do through discussions like this to see if we can find a way, or discussions with the Soviet Foreign Minister, is to see if we can be helpful in getting that dialogue started. But I can't help you in terms of time.

Q I'm asking the two Presidents if you have some ideas of activating the deadlock peace in the Middle East, and especially stopping the settlement in the Old Jerusalem. And I'm asking President Mitterrand your impressions after your meeting with President Arafat.

PRESIDENT MITTERRAND: The position of France has been known for a long time. I say, alas, for a long time because events have not taken the turn that we would have hoped. Now, we on our part, would have hoped for the convening of an international conference. We've also presented some observations to the Israeli leaders concerning the manner in which the election should be held.

My position is that one should reject no opportunity for moving towards peace. And I appreciate the efforts that have been made in various quarters including by President Mubarak. Now, as to Mr. Yassar Arafat, on two occasions I've had the possibility of having talks with him in considerable depth -- when he first came to visit a number of French leaders and, more briefly, during his recent visit when I received him at the same time as President Carter, where they were good enough to tell me about the results of their conversations. Since the Algiers conference the PLO has seen with lucidity what the new perspectives are, and I think that such a move on their part should not be discouraged.

Now, as to the Israeli settlements on the West Bank, there should be no misunderstanding here. First, there can be no question of placing any restrictions, any conditions on the fundamental right of the Jews from the Soviet Union to move about freely wherever they please. To place conditions on their destination and to ask the Soviet Union to sort people out on the basis of such criteria is something that is unacceptable -- and this I have stated recently.

Now, as to the settlements themselves, my reasoning is very simple. That whatever the origin of the Israelis are, whether they are from the country itself or from outside, it is not wise to multiply such settlements because they give rise to a climate of uncertainty and lack of security which is not conducive to the general process of reconciliation.

THE PRESIDENT: She asked both. Let me just say quickly, our policy has not changed. We feel the Baker plan, which originally was thought up by Mr. Shamir, is the right way to go to get

MORE

discussions going and to take the first major step towards peace. And we salute -- I agree with my friend, the President of France, of the constructive role being played by President Mubarak.

Q Mr. President, you've given Mr. Gorbachev pretty generous leeway to attend to his problems at home. Is there at this point, though, a limit to your patience, to American patience, on Lithuania? Have you communicated that to him? And also isn't there a danger here that at some point he might feel a free hand to do almost anything except send in the troops to crush the independence drive?

THE PRESIDENT: Yes, there are limits. And having said that, I am convinced that Mr. Gorbachev knows that there are limits in terms of this matter. And what was the second part now?

Q Isn't there a danger here that in view of the tolerance that you've shown, he may feel a free hand to continue moving in the direction they are now?

THE PRESIDENT: I don't think there is any danger that there will be a misunderstanding on this point. None at all. We have been in touch, and I don't think there can be that big a communications gap at all.

Q Can you cite any evidence that your restraint has left any moderation on his part?

THE PRESIDENT: Evidence in relation to the evolution of freedom in Eastern Europe? Yes. I've seen considerable constraint there. I am concerned about Lithuania. I am encouraged every time I hear them say no use of force, but I am greatly concerned by this escalation in terms of using energy to push the Lithuanians into line. But I am not concerned that there is any miscommunication or a gap of misunderstanding between the Soviets and the United States on this particular point.

Q President Bush, Germany and France today called for close corporation in Europe on security matters. Do you see here any threats to the U.S. interests in Europe?

THE PRESIDENT: None at all.

Q Did you get assurances from President Mitterrand about that?

PRESIDENT BUSH: I believe that President Mitterrand and I are very close together in our view of security arrangements for Europe now and in the future. And I must say I felt very enlightened by the long view -- the long-term view that he presented to me. So I don't see any danger of what you asked about coming in between the United States and France, or the United States and Germany, or the United States and the rest of Europe.

Q Mr. President, is today the first day that you learned of this confederation proposal of Mr. Kohl and Mr. Mitterrand? And isn't it your view that NATO ought to play more of a role in coordinating contact between the U.S. and Europe, rather than the EC, as suggested by the other two?

THE PRESIDENT: No. I think that President Mitterrand and I are very close together on the concept of NATO in the future. We're talking about the equilibrium and security of Europe, and then expanding -- you include political questions that involve the equilibrium and security of Europe. So this arrangement referred to -- announcement -- in my view does not adversely impact on what I've just said. The German -- Helmut Kohl -- you heard him stand there next to me in Camp David and reiterate his position on a unified Germany inside NATO. That, indeed, is the French position. And clearly, France has a key NATO role -- slightly different in definition than other members, but clearly an ongoing commitment to exactly what the French President talked about. So I don't see a

MORE

problem here.

No, I heard about it before Mr. Mitterrand's visit.

MR. FITZWATER: We'd like to take two final questions. Is there a French correspondent?

Q Mr. President, I'd like you to come back to Terry's first question, and that is about the hostages, sir. Perhaps President Mitterrand could comment as well. The French seem to have found a formula for getting their hostages released. Did you in any way discuss that? And why, sir, is it so difficult to send Secretary Kelly to Damascus if he's there in response to the possibility of getting a hostage released and not as a negotiator?

THE PRESIDENT: The answer is, we have a perfectly capable, accredited diplomat on the scene in Syria to work toward the release if it comes to that. The second answer is, the United States does not knuckle under to demands. The third answer is that, yes, I believe some of our people discussed with our French interlocutors the freeing of the French hostages, but I prefer to let President Mitterrand address himself to that. I was just delighted when they were released.

PRESIDENT MITTERRAND: The freeing of the hostages in the earlier period, back in 1988, the beginning of 1988 took place in somewhat different circumstances than what took place last week, and under different conditions compared to those prevailing for the United States' hostages. Unfortunately, one has to say that each individual case of hostages is, in fact, a separate and a different case.

The French government, back in 1988, the government that was in power at that time, has always said that no special conditions had been accepted, there was no particular deal involving the release of the hostages made with the hostage takers. And I don't think there's any reason to question that assertion.

As to the release that took place last week -- there the climate was again fairly different because there is no war at present in Chad. And France is no longer in direct conflict with Libya. There was no deal involving any particular counterpart.

As to the -- with the hostage takers -- whose responsibilities and the connections between the responsibilities of various hostage takers is something that's sometimes very difficult to ascertain -- so in other words, there was no -- well, it was clear that the hostage takers had no longer any particular interest in keeping these hostages. And so what was required then was very patient diplomacy. And it really was patient because it took almost four years.

But France is not in any way setting herself up as a sort of model that other people should follow because we know that the United States' problem of hostages is an extremely difficult situation, and we know that our American friends are doing all that it is their duty to do with not making any specific concessions in order to achieve the release of those hostages.

MR. FITZWATER: Last question to the gentleman in the fourth row.

PRESIDENT MITTERRAND: I think that we should be fair and say that we would probably not have succeeded without the contribution of Morocco, Algeria, and Egypt.

Q This is a question to the two Presidents. Do you feel that one should be talking with countries like Iran and Libya who still do not respect our common values and who still condone terrorism?

PRESIDENT MITTERRAND: You mentioned Iran and Libya.

- 8 -

This could apply to others, of course. They have always said that they were not at the origin of the hostage taking. Now, the general attitude that they have adopted on a number of issues, I think, is such that, shall we say, that one's judgment could be left open on the subject.

But we, like most countries, we have diplomatic relations with both Libya and Iran. And, indeed, with many other regimes in the world that we do not like. It's always a very difficult question. At one time, we were thinking of breaking off diplomatic relations with Chile at the time of the bloody dictatorship. But it was at the request of the democratic forces in Chile that we kept our embassy open because it was a useful point of transit for the protection and the assistance of the people who were working in the resistance. So it's always a very difficult question.

And as far as Iran is concerned, we have diplomatic relations with Iran and Libya, and once one has such relations, like many others, I think it's probably a good idea to try to use those relations in order to get the country concerned, to try to help to get the release of the hostages.

As to the responsibility, perhaps, of those countries in the earlier taking of the hostages, there I cannot say. I would add, however, that most Western countries do business with these countries and often on a large scale with big companies based in the area, and in those countries. So it's very difficult to draw the line and say this should be allowed and this should not be allowed.

At any rate, what is clear is that is any country that would be directly involved in hostage taking or that would be a clear accomplice in hostage taking should be set outside the pale of the civilized world community.

THE PRESIDENT: As you know, we have a different situation in terms of relations with Iran and Libya. So let me just take this opportunity to repeat what I said when I first became President; Goodwill begets goodwill. And I link that to the release of American hostages. We can't have normal relations when hostages are held. And I would only add a -- in our country there's this list of terrorism -- and I would say a verifiable renunciation of terror is terribly important, for example in the case of Libya, if we are to have better relations there.

MR. FITZWATER: Thank you all very much.

Q Has your administration effectively decided not to modernize the Lance missiles in Europe?

THE PRESIDENT: No decision has been made on that. None.

THE END

5:02 P.M. EDT

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 10.04.90

7529

1001

נכנס **
**
**
**
יש להתייער עם מנהל המספר

חוזם: 4,7529

אל: המשרד

יעדים: מצב/882

מ-: ווש, נר: 263, תא: 090490, זח: 1600, חד: מ, ג: 10:10

חח: ג: צפא

ג: נד

1001/מידי

אל: סמוכ'ל צפ'א ופר'נ , מנהל מצפ'א , יועץ מדיני לשה'ח.

(לענייני המ'בל ב'ד)

מאח: השגרירות וושינגטון.

שיחה עם ריצ'רד האס.

א.הביע את זעם הבית הלבן על גישת איפ'ק כפי שהתבטאה בנאום טום דיין בפני המשמרת הצעירה של ה-USA. אמר שהכרזת המלחמה היתה בלתי מוצדקת ובלתי אחראית מצידו של דיין. האס גם קבל על גישת הממסד היהודי שיצא חוצץ נגד הממשל אך לא התבטא כלל נגד סירובו של ראש הממשלה שמיר להמשיך בתהליך השלום.

ב.האס שאל כיצד לועתי עליהם לנהוג אם אכן ירכיב פרס ממשלה חושה מבווינת המשך התהליך. עניתי שאם אכן זה יקרה אני מציע שיזמנו תחילה את ראש הממשלה ו/או שה'ח על מנת לחאם מהלכים שכך אם אכן יהיה שר חוץ חוש מוזר יהיה שאת הכידותו עם הממשל בתפקידו החדש הוא יעשה באמצעות המפגש המשולש. האס ענה שג'שה זו נראית לו הגיונית.

ג.האס אישר שאין ברצונם לנקוט בצעדים דרסטיים כנגד הפיראקים. הוא הצביע על כך 'שלובי החיטה' כבר התחיל להשמיע קולות כנגד הסנקציות והמדובר לא רק בסנטור דול.

ערן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, טשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

7592

תאריך: 11.04.90

** נכנס
**
**

107

4,7592:010

אל:המשרד

יעדים:זרהמש/294,מצב/891,מנומת/472

מ:ווש,נר:264,תא:100490,ז:1400,מ:10:10

ת:ח:ג:צפא

ט:7

107/מידי

מברק זה מכיל 3 חלקים להלן חלק 1 מתוך 3.

אל: מזאר 1, מצפא

דע: ממד

מאת: שטיין, וושינגטון

שיחות בייקר-שווארדנצה (4-6/4)

1. להלן סיכום השיחות שהתקיימו בדרג שרי החוץ ובקבוצות העבודה.

2. סיכום שיחת בייקר-שווארדנצה בנושא תהליך השלום כיוון יחסים וטיסות ישירות בדרום נפרד.

SECRET

BRIEFING ON APRIL 4 - 6 BAKER - SHEVARDADZE MINISTERIAL

OVERVIEW

SECRETARY BAKER AND FOREIGN MINISTER SHEVARDADZE HELD USEFUL EXCHANGES APRIL 4 - 6 IN WASHINGTON.

SHEVARDADZE ALSO HAD A GOOD MEETING WITH THE PRESIDENT.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

THE MINISTERS REVIEWED THE CURRENT STATE OF U.S. - SOVIET RELATIONS. WE ARE CONTINUING OUR EFFORTS TO BUILD A MORE STABLE AND COOPERATIVE RELATIONSHIP.

AN INEVITABLE FOCUS OF THE DISCUSSIONS WAS, OF COURSE THE LITHUANIAN SITUATION.

THE MINISTERS AND THEIR EXPERTS REVIEWED THE GOALS SET BY PRESIDENT BUSH AND GURBACHEV IN MALTA AND THE PROGRESS MADE TOWARD ACHIEVING THOSE GOALS AT THE UPCOMING SUMMIT, WHICH IS NOW SCHEDULED FOR MAY 30-JUNE 3.

WE ENVISAGE A NUMBER OF AGREEMENTS READY FOR SIGNATURE AT THE SUMMIT IN THE AREAS OF ARMS CONTROL, BILATERAL AND ECONOMIC RELATIONS.

WHILE THIS MEETING DID NOT PRODUCE THE MORE DRAMATIC OUTCOMES OF WYOMING OR MOSCOW, IT WAS A GOOD OPPORTUNITY TO TAKE STOCK OF WHERE WE ARE AS WE PREPARE THE GROUND FOR PRODUCTIVE AND RESULTS-ORIENTED SUMMIT.

WE MADE PROGRESS ON SOME QUESTIONS, NOT AS MUCH AS WE WOULD HAVE LIKED ON OTHERS.

IT IS CLEAR THAT MUCH HARD SPADEWORK REMAINS BEFORE US OVER THE NEXT SEVEN WEEKS TO MEET BOTH PRESIDENTS GOALS.

THE MINISTERS AGREED THAT THEY WILL MEET AGAIN IN THE USSR MAY 16 - 19 FOR FINAL PREPARATIONS FOR THE SUMMIT.

LITHUANIA.

LITHUANIA WAS DISCUSSED EACH DAY OF THE MINISTERIAL IN FRANK AND CANDID TERMS.

IN THIS FIRST PRIVATE MEETING WITH SHEVARDADZE, THE SECRETARY RAISED OUR SERIOUS CONCERN ABOUT DEVELOPMENTS IN LITHUANIA, STRONGLY URGING THAT THE SOVIETS BEGIN A PROCESS OF DIALOGUE WITH THE NEW LITHUANIAN GOVERNMENT.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

HE SUGGESTED THE SOVIET CONSIDER A REFERENDUM, A CONCEPT BOTH THE SOVIETS AND THE LITHUANIANS HAVE ACKNOWLEDGE ALREADY, AS A POSSIBLE BASIS FOR OVERCOMING CURRENT DIFFERENCES AND LAUNCHING A SERIOUS DIALOGUE.

THE SECRETARY ALSO URGED MOSCOW TO STEP BACK FROM ITS CURRENT DANGEROUS TACTICS IN LITHUANIA. CALMING STEPS ARE NEEDED, LEAST AN INCIDENT OCCUR WHICH COULD HAVE VERY SERIOUS CONSEQUENCES AND PUT THE U.S. - SOVIET RELATIONSHIP AT RISK.

SHEVARDADZE, FOR HIS PART, EMPHASIZED THAT THE SOVIET UNION RULED OUT THE USE OF FORCE, BUT AT THE SAME TIME HAD TO ENSURE ORDER IN LITHUANIA.

EUROPEAN ISSUES.

(GERMAN UNIFICATION)

THE SECRETARY AND SHEVARDADZE HAD A EXTENSIVE EXCHANGE ON GERMAN UNIFICATION AND CSCE PROCESS.

SHEVARDADZE DEEMED UNACCEPTABLE THE POSSIBILITY OF A UNIFIED GERMANY'S MEMBERSHIP IN NATO, CITING THIS AS THE MOST SENSITIVE AND DIFFICULT ISSUE FOR THE SOVIETS.

BUT HE SEEMED TO INCREASINGLY RECOGNIZE THAT NEUTRALITY WAS NOT THE ANSWER.

THE SECRETARY REITERATED OUR STORNGLY-HELD VIEW THAT A UNIFIED GERMANY IN NATO WAS THE BEST LONG TERM GUARANTEE OF SECURITY AND STABILITY IN EUROPE.

HE STRESSED THAT WE SHOULD NOT SINGULARIZE GERMANY AND THAT EFFORTS TO DO SO WOULD CREATE THE SEEDS OF FUTURE INSTABILITY IN EUROPE. HE ALSO SAID THAT CSCE COULD COMPLEMENT BUT NOT REPLACE NATO.

THE SECRETARY ARGUED THAT ATTEMPTS TO SLOW THE ONGOING PROCESS OF UNIFICATION WOULD BE COUNTER-PRODUCTIVE BUT ASSURED SHEVARDADZE THAT WE INTENDED TO DEAL WITH THEIR CONCERNS ABOUT THE EXTERNAL ASPECTS OF GERMAN UNIFICATION.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

HE STRESSED THAT THE TWO-PLUS-FOUR MECHANISM SHOULD NOT BE REGARDED AS THE SOLE FORUM FOR DISCUSSING GENUINE SOVIET SECURITY CONCERNS.

THE SOVIETS PRESSED FOR THE EARLY INITIATIONS OF EXPERTS CONSULTATIONS AND CSCE FOREIGN MINISTERS MEETING IN ORDER TO PREPARE THE AGENDA AND CONCLUDING DOCUMENT FOR 1990 CSCE SUMMIT.

THE SECRETARY REITERATED OUR CRITERIA FOR HOLDING SUCH A SUMMIT AND OUR VIEW THAT A PREPARATORY CONFERENCE MUST AWAIT SUBSTANTIVE RESOLUTION OF CFE ISSUES.

HE URGED THE SOVIETS TO SUPPORT OUR PROPOSED ECONOMIC PRINCIPLES AT THE BONN CSCE CONFERENCE AS WELL AS OUR CSCE ELECTIONS PROPOSAL AND THE IDEA OF CSCE OBSERVERS FOR UPCOMING ELECTIONS IN EASTERN EUROPE.

(CYPRUS)

THE SOVIETS RAISED CYPRUS AGAIN, AGREEING WITH OUR VIEW OF THE IMPORTANCE OF GIVING FULL WEIGHT TO THE UN SECRETARY GENERAL'S GOOD OFFICES MISSION.

ARMS CONTROL.

THE MINISTERS REVIEWED THE BROAD RANGE OF ARMS CONTROL ISSUES IN CONSIDERABLE DETAIL.

WE ARE MOVING FORWARD AND EXPECT TO HAVE A BILATERAL CW DESTRUCTION AGREEMENT AND VERIFICATION PROTOCOLS TO THE 1974 AND 1976 NUCLEAR TESTING TREATIES READY FOR SIGNATURE AT THE SUMMIT.

(START)

THE MINISTERS AND EXPERTS SPENT CONSIDERABLE TIME ON START.

WE HAD PREVIOUSLY AGREED TO RESOLVE ALL MAJOR START ISSUES BY THE SUMMIT AND TO HAVE A TREATY READY

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

FOR SIGNATURE BY THE END OF THE YEAR.

IN MOSCOW IN FEBRUARY THE SIDES MADE CONSIDERABLE PROGRESS ON START AND REACHED CERTAIN UNDERSTANDINGS PARTICULARLY WITH REGARD TO AIR - AND SEA - LAUNCHED CRUISE MISSILES.

IN WASHINGTON THE SOVIETS MADE PRESENTATION ON ALCM-S AND SLCM-S WHICH WERE IN CERTAIN RESPECTS - NOT CONSISTENT WITH THE MOSCOW UNDERSTANDING.

WHILE SOME CASES INVOLVED ISSUES THAT WERE NOT DEALT WITH EXPLICITLY IN MOSCOW, OTHERS APPEAR TO BE RETREATS FROM WHAT HAD BEEN AGREED.

IN PARTICULAR, THE SOVIETS RESPONDED THE ISSUES OF A LEGALLY-BINDING UPPER LIMIT ON THE NUMBER OF SLCM-S AND DETAILED VERIFICATION MEASURES.

ON ALCM-S, THE MAIN DIFFERENCE REMAINS THE QUESTION OF RANGE THRESHOLD. ALTHOUGH WE HAVE COME DOWN FROM 1500 TO 800 KMS, THE SOVIETS HAVE SHOWN NO READINESS TO MOVE FROM THEIR OPENING POSITION OF 600 KMS. BUT THE SOVIETS HAVE NOW RAISED ADDITIONAL QUESTIONS ABOUT ALCM-S AND HEAVY BOMBERS AS WELL.

THE REASON FOR THESE DEPARTURES FROM THE MOSCOW UNDERSTANDINGS IS NOT CLEAR.

IN ANY EVENT, THE SIDES HAVE CONSIDERABLE HARD WORK TO DO ON ALCM-S AND SLCM-S TO MEET THE SUMMIT GOAL OF HAVING ALL MAJOR START ISSUES RESOLVED.

THE SIDES WERE, HOWEVER, ABLE TO MAKE PROGRESS ON OTHER START ISSUES.

NON-CIRCUMVENTION. WE PROPOSED LANGUAGE - DRAWN FROM THE INF TREATY - TO THE EFFECT THAT THE SIDES WOULD NOT ASSUME INTERNATIONAL OBLIGATIONS THAT CONFLICT WITH THE START PROVISIONS.

DURATION. THE SIDES ARE CLOSE TO FINAL AGREEMENT

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

THAT THE START AGREEMENT SHOULD REMAIN IN FORCE FOR 15 YEARS. WITH AN OPTION TO EXTEND IT FOR AN ADDITIONAL FIVE YEARS IF THE PARTIES TO DECIDE.

WE ALSO HAD A DISCUSSION ABOUT FOLLOW-ON NEGOTIATIONS.

(DST)

ON DEFENSE AND SPACE, THE SECRETARY GAVE SHEVARDADZE THE U.S. DRAFT OF STAND-ALONE AGREEMENT ON PREDICTABILITY MEASURES.

THE PROPOSED MEASURES AND BRIEFINGS OF SPECIALISTS VISITS TO LABS, AND OBSERVATIONS OF TESTS.

THE PROPOSED MEASURES WOULD INCLUDE DATA EXCHANGES MEETING AND BRIEFINGS OF SPECIALISTS, VISITS TO LABS, AND OBSERVATIONS OF TESTS.

(CFE)

APART FROM PRODUCTIVE EXCHANGES ON DESTROYING EQUIPMENT, WE SAW NO SIGNS THAT THE SOVIETS WERE READY TO MOVE FORWARD IN CFE. ON MANPOWER, THEIR POSITION MAY HAVE TAKEN A STEP BACKWARD.

WE SAID WE WERE PREPARED TO PUT OTTAWA AGREEMENT ON PERSONAL INTO TREATY TEXT, BUT THE TEXT SHOULD REFLECT THAT OTTAWA HAD CLOSED OUT THE MANPOWER ISSUE IN CFE.

THE SOVIETS DENIED THAT OTTAWA HAD CLOSED THE ISSUE AND SOUGHT TO KEEP OPEN THE POSSIBILITY OF FURTHER LIMITS, E.G. A LIMIT OF 750,000 ON NATO AND WARSAW PACT FORCES IN THE CENTRAL ZONES.

ON AIRCRAFT THE SOVIETS SUGGESTED A LIMIT OF 500 EACH FOR U.S. AND SOVIET ISSUED AIRCRAFT, WHILE DEFERRING OTHER AIRCRAFT PROVISIONS, INCLUDING AN OVERALL AIRCRAFT LIMIT.

WE REJECTED THIS GIVEN THAT ADDITIONAL SOVIET AIRCRAFT

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

WOULD BE MINUTES AWAY, WHILE U.S. AIRCRAFT WOULD BE ACROSS THE ATLANTIC.

(CHEMICAL WEAPONS)

IN THE DISCUSSION ON CHEMICAL WEAPONS, THE SOVIETS MOVED CLOSER TO THE U.S. POSITION. HOWEVER, TWO KEY ISSUES - THE SOVIET DESTRUCTION SCHEDULED AND PROPOSAL FOR A NON-PRODUCTION PROVISION IN THE BILATERAL DESTRUCTION AGREEMENT - REMAIN OPEN.

THE SOVIETS ATTEMPTED TO MAKE THEIR BOTTOM, LINE FOR THE BILATERAL DESTRUCTION AGREEMENT CLEARER.

DURING HIS MEETING AT THE WHITE HOUSE, THE PRESIDENT TOLD SHEVARDADZE THAT - IN RETURN FOR SOVIET ACCEPTANCE OF THE REST OF THE PRESIDENT'S SEPTEMBER 1989 PACKAGE - THE U.S. WOULD BE PREPARED TO ADVANCE THE DATE OF THE CESSATION OF CHEMICAL WEAPONS PRODUCTION.

THE SOVIETS EXPRESSED INTEREST IN THIS IDEA.

REGARDING MULTILATERAL NEGOTIATIONS, THE SIDES DISCUSSED FAVORABLY SEPARATE PARALLEL DECLARATIONS BY NATO AND WARSAW PACT MEMBERS STATING THAT THEY WOULD BE ORIGINAL PARTIES TO CW COVENTION.

ON BIOLOGICAL WEAPONS, WE STATED THAT COMPLIANCE CONCERNS WOULD HAVE TO BE SERIOUSLY ADDRESSED BEFORE FURTHER CONFIDENCE-BUILDING MEASURES COULD BE AGREED. THE SOVIETS SAID THEY INTENDED TO RESPOND SERIOUSLY TO U.S. CONCERNS.

(NUCLEAR TESTING)

DURING FOUR DAYS OF INTENSIVE MEETINGS, THE SIDES MADE SUBSTANTIAL PROGRESS ON THE HIGHLY TECHNICAL ISSUES WHICH REMAINED TO BE RESOLVED IN THE THRESHOLD TEST BAN TREATY VERIFICATION PROTOCOL.

BASED ON THIS WORK, THE TWO SIDES ARE CONFIDENT THAT THE TTBT PROTOCOL (AS WELL AS THE PEACEFUL

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

NUCLEAR EXPLOSIONS TREATY PROTOCOL) WILL BE READY FOR SIGNATURE AT THE SUMMIT.

עד כאן סוף חלק 1 חלקים 2 ו-3 יגיעוכם בהמשך:

תפ: שהח, טשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), ממד, בנוצור, מצפא, גוברין, מזאר, פרנ

***
**
**
**

יודי

4,7564:02010

מל:המשרד

י'עו"ס:07המש/295,מצב/892,מגמת/473

מ:1-ושו,ר:265,ת:100490:ח:1400,מ:10:ג:10

ת:0:ט:צפא
0:71

יודי/מ'ירי

להלן חלק 2 מתוך שלושה המשך של נר 264.

OPEN SKIES

OPEN SKIES DISCUSSIONS DURING THE MINISTERIAL REVEALED NO CHANGE IN THE SOVIET POSITION WITH THE EXCEPTION OF SENSORS.

WE EXPRESSED DISAPPOINTMENT IN THE LACK OF SOVIET MOVEMENT IN RESOLVING OUTSTANDING ISSUES.

WE ALSO INDICATED THAT THE PROSPECT OF SIGNING AN AGREEMENT AT BUDAPEST WAS HIGHLY UNLIKELY UNLIKELY SO THERE APPEARED TO BE NO REASON FOR MINISTERS TO ATTEND.

(NON - PROLIFERATION)

IN MOSCOW THE SIDES AGREED IN PRINCIPLE TO PREPARE A JOINT STATEMENT TO BE RELEASED AT THE SUMMIT CONCERNING CW, MISSILE AND NUCLEAR NON-PROLIFERATION

IN WASHINGTON EACH SIDE TABLED A DRAFT TEXT OF SUCH A STATEMENT.

THE SIDES NOTED THAT ON MANY SUBSTANTIVE ISSUES

משרד החוץ-מחלקת הקשר

THE APPROACHES WERE VERY SIMILAR OR IDENTICAL.

(SS - 23 S)

THE SECRETARY RAISED THE QUESTION OF THE SS-23 MISSILES TRANS- FERRED TO EAST EUROPEAN COUNTRIES.

SHEVARDNADZE SAID THAT SOVIET INF NEGOTIATIONS AND HE PERSONALLY WERE UNAWARE OF THE TRANSFERS. HE CONCEDED THAT - HAD THE SOVIETS BEEN HONEST - THEY SHOULD HAVE INFORMED US OF THE TRANSFERS AND SAID THE SOVIET SIDE HAD DRAWN THE APPROPRIATE CONCLUSIONS.

REGIONAL.

REGIONAL ISSUES AGAIN WERE PART OF THE SECRETARYS MEETINGS WITH SHEVARDNADZE. THE SCHEDULED TWO HOURS DISCUSSION BETWEEN MINISTERS WENT ALMOST FOUR HOURS.

THE SECRETARY NOTED THAT THE ELECTORAL PROCESS WAS BECOMING THE GUIDING PRINCIPLES FOR ESTABLISHING LEGITIMATE, CREDIBLE GOVERNMENTS AROUND THE WORLD.

HE HIGHLIGHTED THE SUCCESSFUL ELECTIONS HELD IN NICARAGUA AND NAMIBIA AS AN ORGANIZING CONCEPT FOR REACHING POLITICAL SOLUTIONS IBN AFGHANISTAN ANGOLA, CAMBODIA AND ELSEWHERE.

(AFGHANISTAN)

ON AFGHANISTAN, THE SECRETARY SAID PROGRESS HAD BEEN MADE OVER THE PAST YEAR,

HE NOTED THAT SIDES AGREED ON THE NEED FOR A POLITICAL SETTLEMENT AND THAT A CEASFIRE AND NEGATIVE TIME.

THE U.S. AND USSR ALSO AGREED THAT ELECTIONS PLAYED A BASIC ROLE IN MOVING TOWARD A SETTLEMENT.

THE SIDES AGREED THAT THE PRINCIPAL DIFFERENCE BETWEEN THEM WAS OVER THE QUESTIONS OF WHO WOULD EXERCISE AUTHORITY IN A TRANSITION PERIOD AND HOW ELECTIONS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

WOULD BE ORGANIZED TO ESTABLISH A PERMANENT GOVERNMENT ACCEPTABLE TO THE AFGHAN PEOPLE.

SHEVARDNADZE CONTINUED TO INSIST THAT NAJIBULLAH WOULD GOVERN THE COUNTRY WHILE A TRANSITIONAL PROCESS LEADING TO ELECTIONS WAS UNDERWAY.

THE SECRETARY NOTED THAT THE REGIME WAS INSTALLED BY FORCE AND THUS LACKED CREDIBILITY.

NEVERTHELESS, HE STATED THAT WHILE HE COULD NOT SPEAK FOR THE RESISTANCE, WE BELIEVED THAT NAJIBULLAH SHOULD BE ABLE TO PARTICIPATE IN ELECTIONS IF HE DESIRED.

NAJIBULLAH, HOWEVER, WOULD HAVE TO RELINQUISH POWER TO AN INTERM AUTHORITY DURING THE TRANSITION PROCESS LEADING UP TO ELECTIONS.

THE MINISTERS DISCUSSED THE POSSIBLE ROLE THAT COULD BE PLAYED BY INTERNATIONAL BODIES - INCLUDING THE UN OR THE ORGANIZATION OF THE ISLAMIC COFERENCE - TO SUPERVISR A TRANSITIONAL PERIOD AND ELECTIONS.

(CENTRAL AMERICA)

ON CENTRAL AMERICA, THE MINISTERS POINTED TO POSITIVE ACHIEVEMENTS IN THE LAST YEAR AND AGREED ON WORKING TOGETHER TO ENSURE A PEACEFUL POWER TRANSFER IN NICARAGUA.

THE SECRETARY NOTED THAT CUBA WAS THE ONLY OBSTACLE TO PEACE IN CENTRAL AMERICA AND TO A TOTALLY DEMOCRATIC HEMISPHERE.

HE UNDERScoreD OUR CONCERN THAT CUBA WAS STILL SUPPLYING ARMS TO THE FMLN IN EL SALVADOR. IF SUCH ASSISTANCE WERE TERMINATED, NEGOTIATIONS SPONSORED BY THE UN SECRETARY GENERAL MIGHT HAVE A CHANCE TO SUCCEED.:

THE SECRETARY REITERATED US CONCERN WITH THE SUPPLY OF MIG-29 ADVANCED AIRCRAFT TO CUBA, AN ACT INCONSISTENT WITH CONSTRUCTIVE SOVIET STEPS ELSEWHERE IN THE REGION.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

SHEVARDNADZE SAID THE USSR HAD COMMITMENTS AND IT WOULD FULFILL THEM. THIS REMAINS OF CONCERN TO US.

AFRICA

TURNING TO ANGOLA, THE SIDES WERE ENCOURAGED BY THE DEGREE OF COMMON GROUND EVIDENT IN THE SEPARATE SETS OF PRINCIPLES FOR A SETTLEMENT DRAWN UP BY THE MPLA AND UNITA.

WE SUGGESTED THAT A USEFUL NEXT STEP WOULD BE DIRECT TALKS ABOUT PRINCIPLES FOR A SETTLEMENT.

ON ETHIOPIA, THE MINISTERS AGREED THAT IT WAS NECESSARY TO GET THE UN ENGAGED IN ADDRESSING THE HUMANITARIAN CRISIS IN THE COUNTRY.

THE SECRETARY URGED THE USSR TO PRESS MENGISTU TO ALLOW RELIEF SUPPLIES TO TRANSIT THE PORT OF MASSAWA BEYOND THE ASEB CORRIDVR WHICH IS NOW BEING USED.

THE SECRETARY SUGGESTED A JOINT APPROACH TO THE UN SECRETARY GENERAL ON THESE IDEAS, FOLLOWED BY PARALLEL EFFORTS WITH THE IPLF AND MENGISTU REGIME.

MIDDLE EAST

THE MINSTERS DISCUSSED THE MIDDLE EAST IN DETAIL FOCUSING ON THE NEW ISRAELI GOVERNMENT THAT WILL EMERGE AND ITS ATTITUDE TOWARD THE PEACE PROCESS.

SHEVARDNADZE SAID THE USSR SUPPORTED PALESTINIAN ISRAELI TALKS, BUT ALSO PROPOSED UN SECURITY COUNCIL PERM. FIVE CONSULTATIONS AND APPOINTMENT OF SPECIAL REPRESENTATIVE OF THE SECRETARY GENERAL.

THE SECRETARY NOTED THAT THIS WAS A SENSITIVE TIME IN ISRAEL, NOT ONE APPROPRIATE FOR ANY INITIATIVES LIKE THESE.

HE NOTED THAT PERM FIVE TALKS AND AN INTERNATIONAL

משרד החוץ-מחלקת הקשר

CONFERENCE WOULD BE COUNTERPRODUCTIVE NOW.

INSTEAD, THE TIME WAS RIPE FOR RESTORING SOVIET ISRAELI DIPLOMATIC RELATIONS.

SHEVARDNAZE COMPLAINED ABOUT ISRAELI SETTLEMENTS PRACTICE AND SUGGESTED SEEKING AGREEMENT ON A UN SECURITY COUNCIL RESOLUTION ON SETTLEMENT OF SOVIET EMIGRES IN THE OCCUPIED TERRITORIES. HE ALSO SAID IT WAS NOT POSSIBLE TO MOVE AHEAD ON DIRECT AIR LINKS BETWEEN MOSCOW AND TEL AVIV.

THE SECRETARY EXPRESSED DISAPPOINTMENT AT THE SOVIET POSITION. HE ENCOURAGED DIRECT AIR LINKS, NOTHING USSR OUGHT TO EXPLORE ASSURANCES DIRECTLY WITH ISRAEL ABOUT SETTLEMENT OF SOVIET EMIGRES. SHEVARDNADZE SAID HE WOULD CONSIDER THIS.

WE NOTED THAT THE STABILITY AND DURABILITY OF A FUTURE ISRAELI COALITION AS WELL AS ITS ABILITY TO ENGAGE IN THE PEACE PROCESS WOULD DEPEND ON SUPPORT OF RELIGIOUS PARTIES, FOR WHOM SOVIET JEWISH EMIGRATION WAS CENTRAL.

THE USSR COULD CONTRIBUTE DIRECTLY TO THE WELL-BEING AND DURABILITY OF A NEW ISRAELI COALITION BY ESTABLISHING DIRECT FLIGHTS.

ON LEBANON, THE SIDES EXPRESSED SUPPORT FOR THE TAIF ACCORDS AND THE GOVERNMENT OF PRESIDENT HRAWI.

THEY ALSO EXPRESSED SUPPORT FOR UN SECRETARY GENERAL AND HIS SPECIAL REPRESENTATIVE WHOSE EFFORTS TO ACHIEVE PEACE IN THE WESTERN SAHARA APPEARED TO BE THE MOST PROMISING.

KASHMIR

THE MINISTERS DISCUSSED DASHMIR, TAKING NOTE OF THE GROWING TENSIONS THERE AND AGREEING TO WORK WITH THE RESPECTIVE PARTIES TO EXERCISE RESTRAINT AND SEED A PEACEFUL RESOLUTION OF THE PROBLEM.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

THE SECRETARY SAID THE KEY ISSUE ON THE KOREAN PENINSULA WAS NORTH KOREAN REFUSAL TO SIGN THE IAEA NUCLEAR SAFEGUARDS AGREEMENT, ADDING THAT THE US OFFERED NEGATIVE SECURITY ASSURANCES TO THEM.

SHEVARDNADZE SAID THE NORTH WAS MAKING MAJOR REDUCTIONS IN COMBAT UNITS. HE PROPOSED A JOINT EFFORT TO LAUNCH A NORTH- SOUTH DIALOGUE TO LOWER MILITARY CONFRONTATION AND HELP KOREANS REALIZE THEIR DREAM OF UNIFICATION.

THE SECRETARY NOTED THAT THE US COULD NOT DETECT ANY REDUCTION IN THE NORTH'S FORCES.

HE ALSO SAID THAT THE NORTH BROKE OFF THE SOUTH -NORTH TALKS, DESPITE REDUCTIONS IN EXERCISES IN THE SOUTH.

WE SAID THAT IF THE NORTH WERE TO TAKE POSITIVE STEPS, WE WOULD BE PREPARED TO MAKE RECIPROCAL MOVES. TO END THEIR ISOLATION, THE SECRETARY SAID THE US COULD SUPPORT ENTRY OF THE KPRK INTO THE UN IF THE USSR SUPPORTED ROK ENTRY.

THE SECRETARY ALSO NOTED SHEVARDNADZE'S PLANS TO VISIT JAPAN LATER IN THE YEAR AND THE OPPORTUNITY THAT PRESENTED FOR RESOLUTION OF THE NORTHERN TERRITORIES ISSUE.

SECRETARY BAKER ADDRESSED CAMBODIA, NOTING PROGRESS IN THE PERM FIVE MEETINGS.

HE SAID THE TWO KEY ESSUES REMAINED THE DEGREE OF DISMANTLEMENT OF PRK TOP LEVELS AND CONTROL OF FACTIONAL MILITARY FORCES.

THE US WAS NOT SEEKING TOTAL DISMANTLEMENT OF THE HUN SEN REGIME.

THE SECRETARY SAID A NEUTRAL ADMINISTRATIVE STURCTURE WAS NEEDED TO HAVE FREE AND FAIR ELECTIONS, ADDING THAT UN PEACEKEEPING FORCES COULD CONTRAIN THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

KHMER ROUGE.

HE SAID THE US FAVORED A CEASEFIRE AND FREEZE OF MILITARY UNITS IN PLACE.

HE AGAIN URGED RECIPROCAL CONTACTS, THE US WITH PRK OFFICIALS AND SOVIET DISCUSSIONS WITH PRINCE SIHANOUK.

THE SOVIET SIDE FOCUSED ON SOLUTIONS IN WHICH THE STATUS QUO WOULD BE RETAINED AND INTERIM AUTHORITY HELD BY THE UN IN CONCR WITH THE CDGK AND THE PRK.

HUMAN RIGHTS

OUR REPRESENTATION LIST OF LONG-TERM REFUSENIKS DUAL CITIZENS AND DIVIDED FAMILIES STANDS AT 87 FAMILIES, DOWN FROM ALMOST 600 AT THE SEPTEMBER WYOMING MINISTERIAL.

PROGRESS, HOWEVER, HAS BEEN SLOW SINCE DECEMBER. THE SECRETARY ENCOURAGED SHEVARDNADZE TO RESOLVE THE LONGEST-TERM CASES BY THE SUMMIT.

THE SECRETARY ALSO NOTED THAT THE EMIGRATION LAW IS NOT SCHEDULED FOR ITS SECOND READING (AND POSSIBLE PASSAGE) UNTIL MAY 22.

DECOMERCIAL TRADE AGREEMENT AND JACKSON-VANIK WAIVER BY THE SUMMIT.

IN THE HUMAN RIGHTS WORKING GROUP, WE ENCOURAGED THE SOVIETS TO BEGIN DIRECT FLIGHTS TO ISRAEL AND OTHER WISE ENSURE THAT EMIGRANTS HAVE ACCESS TO DEPARTURE ROUTES.

ADDITIONAL US-SOVIET COOPERATIVE EXCHANGES IN THE AREAS OF INSTITUTIONALIZATION OF THE RULE OF LAW AND ASSISTANCE TO THE ELDERLY AND PEOPLE WITH DISABILIT IES WILL OCCUR IN THE NEAR FUTURE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** נכנס
**
**

1710

חוזם: 4,7565
אל: המשרד
יעדי: 296/מ, 893/מ, 474/מ, 296/מ, 893/מ, 474/מ
מ-: 266/נ, 100490/ת, 1400/ח, 10/ג, 10/מ, 10/ס
תח: 2/ג, 2/צ, 2/פ
נד: 2

1107/מיידי

להלן חלק 3 ואחרון של נר 264

TRANSNATIONAL

BOTH SIDES AGREED THAT USEFUL PROGRESS HAD BEEN MADE IN US-SOVIET COUNTERTERRORISM COOPERATION.

STATEMENTS BY THE SOVIET SIDE INDICATED THEY MAY BE TAKING A MORE PRACTICALLY ORIENTED APPROACH TO THE US - SOVIET COUNTERTERRORISM DIALOGUE.

FURTHER PROGRESS WAS MADE IN DEVELOPING A COMPREHENSIVE CUSTOMS AGREEMENT FOR SUMMIT SIGNATURE.

BOTH SIDES REAFFIRMED THE PRIORITY THEY ASSIGN TO ENVIRONMENTAL COOPERATION.

WE UNDERScoreD OUR STEP-BY-STEP APPROACH TO EXPANDED SPACE COOPERATION AS WELL WITH THE USSR.

WE NOTED THE PRESIDENT'S MARCH 30 ANNOUNCEMENT TO SEED AN EXPLORATORY DIALOGUE WITH OTHER NATIONS INCLUDING THE USSR, ON INTERNATIONAL COOPERATION UNDER THE US SPACE EXPLORATION INITIATIVE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

BILATERAL

SHEVARDNADZE AGREED THAT AN EXPERTS' MEETING TO DISCUSS THE MUTUAL ELIMINATION OF CLOSED AREAS - OUR 'OPEN LANDS' INITIATIVE - SHOULD BE HELD SOON.

THE SIDES REVIEWED A NUMBER OF AGREEMENTS IN THE AREA OF BILATERAL RELATIONS THAT THEY AIM TO CONCLUDE BY THE SUMMIT.

ECONOMICS

THERE WAS A WIDE-RANGING EXCHANGE OF OPINIONS ON COMMERCIAL AND TECHNICAL COOPERATION RELATIONS.

THE SIDES CONFIRMED THEIR DESIRE TO CONTRIBUTE TO THE PROCESS INITIATED AT MALTA TO IMPROVE THESE RELATIONS.

IN THIS CONNECTION THEY AGREED TO ACCELERATE THE PREPARATION OF THE PACKAGE OF ECONOMIC AGREEMENTS FOR THE UPCOMING SUMMIT.

THE SIDES CONFIRMED THEIR INTENTION TO CONCLUDE A TRADE AGREEMENT BY THE WASHINGTON SUMMIT.

THE US SIDE REAFFIRMED THE NEED FOR EMIGRATION LEGISLATION TO BE ENACTED BEFORE THE AGREEMENT IS READY FOR SIGNATURE. THE SOVIETS SAID THAT, FOR DOMESTIC REASONS, THEY HAD THE WILL TO PASS THIS LEGISLATION WHICH HAD ALREADY PASSED ITS FIRST READING AND WHICH NOW REQUIRED ONLY A SECOND READING.

THE SIDES EXAMINED THE STATUS OF NEGOTIATIONS ON VARIOUS AGREEMENTS, WITH A VIEW TO WHAT MIGHT BE READY BY THE SUMMIT.

REGARDING TECHNICAL COOPERATION, THE SIDES EXCHANGED PAPERS DESCRIBING THE STATUS OF ONGOING PROJECTS AND EXCHANGED VIEWS ON THIS SUBJECT. BOTH SIDES WERE PLEASED WITH THE PROGRESS IN THIS AREA.

THE TWO SIDES DISCUSSED EBRD AND GATT.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

END BRIEFING POINTS.

שטיין

סוף חלק שלישי מתוך שלושה חלקים

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מונכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, 2(אמן), אמד, בוצור, מצפא, פרנ, גוברין, מזאר1

סודי

נכנס

**
**
**
**

חוזם: 4,8242

אל: משרד
יעדים: רהמש/324, מצב/968, מנמת/509
מ-: וווש, נר: 273, תא: 120490, חז: 1600, ח: מ, סג: 10
תח: 2: אירופה
נד: 2

מיד' / סודי

אל: מז'אר 1, מצפ'א

דע: ממ'ר

מאת: השגרירות, וושינגטון.

שיחת בייקר - שווארדנצה בנושא תהליך השלום, כינון יחסים וטיסות ישירות.

להלן רישום השיחה כפי שנמסרה לי ע"י שטופר דסקאי מזה"ת במח' בריה"מ, שרשם את השיחה.

1. שווארדנצה:

א. תומכים בו יאלוג ישראלי - פלסטיני. עראפת קיבל תכנית ארה"ב כעונ אנו צריכים להפעיל לחץ על ישראל. מוכנים לנרמל היחסים עם ישראל.

ב. בריה"מ מוכנה להשתתף במאמץ לקידום דיאלוג, כמו כן מציעים מו"מ במסגרת ומש החברות הקבועות של מועבי"ט. זאת ועוד מציע להגיע להסכמה על כך שמזכ"ל האו"מ ימנה שליח מיוחד למז"ת. ארה"ב ובריה"מ צריכות לשתף פעולה באורח קונסטרוקטיבי.

ג. מדיניות ישראל בשטחים מסכלת את המשך תהליך השלום. כדי למנוע זאת יש צורך שמאמץ.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. בריה"מ העלתה השאלה של מעשים לא חוקיים של ישראל במסגרת מועבי"ט. מציע לעבוד על בסיס זה. הצעת ההחלטה לאי חוקיות ההתנחלויות בשטחים, חופש בחירה של מהגרים לגבי ארץ היעד.

ה. לא יהיו טיסות ישירות מכיוון שזה נושא משני.

2. בייקר:

א. ישראל עסוקה בהקמת ממשלה. עפ"י התוצאה (של הממשלה שתוקם ש.ש) אנו נחליט מתי ואיך לחדש המאמץ לדיאלוג ישראלי - פלסטיני.

ב. ישראל אינה מעוניינת להשתתף בוועידה בינ"ל ושיחות במסגרת מועבי"ט יהיו כעת COUNTERPRODUCTIVE. במקום זאת הזמן בשל להקמת יחסים בין ברה"מ לישראל. יש לבחון כיצד לעודד קשר אזורי ישיר. הסכם אל-על אירופלוט הינו צעד קדימה.

ג. אנו מודעים לכך שהינכם מודאגים לגבי ההתנחלויות במו"מ (עם ישראל. ש.ש) תוכלו לבדוק נושא הבטחונות לגבי נושא הגירת יהודים התנאי לטיסות ישירות.

3. שווארדנצה:

א. לא הזכרתי נושא הוועידה הבינ"ל. תחשוב על התיעוצ במסגרת ומש והקבועות.

ב. לגבי טיסות ישירות, לבריה"מ יש אינטרס כלכלי אך מכיוון שהמדובר בנושא פוליטי ההסכם לא ייושם. ישראל צריכה לתת לנו בטחונות שבכונתה למלא התחייבותיה הבינ"ל לגבי השטחים ואז נוכל לבחון נושא הטיסות הישירות.

ג. טיסות ישירות בהיעדר בטחונות יביא לתגובות ערביות נגד בריה"מ ומדינות אחרות.

4. בייקר:

א. עליכם לדון בנושא עם ישראל.

ב. לגבי הרעיון של חמש חברות מועבי"ט, הזמן רגיש ולא מתאים.

ג. טיסות ישירות יהיו צעד חיובי לקידום תהליך השלום.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. שווארדנצה:

א. נמתין להקמת הממשלה. מתכוונים להקים קונסוליות במעמד מלא. קבלת הבטחונות לגבי השטחים תביא להסרתו של מכשול עיקרי. עז כאן חילופי הדברים בין שני השרים.

6. הנושאים לעיל עלו גם במסגרת קבוצת העבודה בראשות רוס/קלי ופוליאקוב.

7. רוס הציג את העקרונות המנחים אנו מדיניות ארה"ב לגבי תהליך השלום. פוליאקוב חזר על זברי שווארדנצה.

8. בנושא הבטחונות (לגבי יישוב עולים בשטחים) הדגיש רוס כי הדרך לספל בנושא הינה ע"י דיאלוג ישיר עמנו. פוליאקוב בתגובה ציין כי יישוב מהגרים בשטחים איננו נושא ישראלי - טובי"טי, אלא נושא שיש לו השלכות בינ"ל. רוס וקרצר חזרו והבהירו הצורך בהדברות ישירה כשקורצר מתייחס למדיניות והקליטה הישירה.

9. א- פרופו קליטת העולים התעניין פוליאקוב בנושא הערבויות לדיור בסך 400 מליון הדולר. נאמר לו שהכסף נועד לסייע בפתרונות דיור לעולים וכי הכסף יוצא אך זרק בתחומי הקו הירוק. כמו כן הבהיר כי לאחר סיום תהליך החקיקה בכונת הממשל לדון עם ישראל איזה שמוש יעשה בכסף.

10. בהקשר לכינון יחסים ציין פוליאקוב כי אם ממ' ישראל תקדם התהליך לא יהיו בעיות בין שתי המדינות. רוס ציין כי אי כינון יחסים נתפס בישראל כצעד עוין וכי לבריה"מ צריך להיות ענין בכינון יחסים. על כך השיב פוליאקוב כי מסכים שכינון יחסים ישרת יחסי שתי המדינות.

עד כאן בקצרה הדיון בקבוצת העבודה.

11. התשובה לשאלתי בעקבות הרושם שיצרה התקשורת לגבי כריכת טיסות ישירות וכינון יחסים לקבלת בטחונות בנושא השטחים ובהיר שטופר נ"י קבלת הבטחונות קשורה אך זרק לנושא הטיסות הישירות וכי נושא היחסים הינו נושא נפרד.

לבקשת איש שיחי שמרו נא על חסיון המקור (לא לציטוט ולא ליחוס).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שטי"ו.

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), ממד, בנצור, מצפא, גוברין, מזארן

1010 **
**
**

01:00:2408.4
02:00:0000
03:00:0000
04:00:0000
05:00:0000
06:00:0000
07:00:0000
08:00:0000
09:00:0000
10:00:0000
11:00:0000
12:00:0000
13:00:0000
14:00:0000
15:00:0000
16:00:0000
17:00:0000
18:00:0000
19:00:0000
20:00:0000
21:00:0000
22:00:0000
23:00:0000
24:00:0000

01:00:2408.4

02:00:0000

03:00:0000

04:00:0000

05:00:0000

06:00:0000

07:00:0000

08:00:0000

09:00:0000

10:00:0000

11:00:0000

12:00:0000

13:00:0000

14:00:0000

15:00:0000

16:00:0000

17:00:0000

18:00:0000

19:00:0000

20:00:0000

21:00:0000

22:00:0000

23:00:0000

24:00:0000

01:00:0000

02:00:0000

03:00:0000

04:00:0000

05:00:0000

06:00:0000

07:00:0000

08:00:0000

09:00:0000

10:00:0000

11:00:0000

12:00:0000

13:00:0000

14:00:0000

15:00:0000

16:00:0000

נכנס **

סודי

**
**
**

חוזם: 4,8488
אל: המשרד
יעדים: רהמש/341, מצב/1003, מנמת/530
מ-: 10:10, נר: 293, תא: 130490, חז: 1430, דח: מ, 10:10
תח: 0 גס: צפא
נד: 0

סודי / מידי

אל: מזא'ר
מצפ'א

מאת: עודד ערן

שיחות בייקר - שברדנזה

להלן משיחה עם דובינס (סגנו של סיטס - עוזר המזכיר לעניני אירופה) ובהמשך למברק שטיין 264.

א. ליטא - לדבריו של דובינס, במידה והקווים האדומים של ארה"ב ברורים לה עצמה, הם ברורים גם לברה"מ. הם לא קבעו מדיניותם למקרה של חציתם של קוים אלו (שאינם מוגדרים בצורה חדה - ע.ע.), אך בכוונתם יהיה להמשיך בדיאלוג עם ברה"מ תוך חיפוש אחר נושאים בכל אחד מתחומי הדיאלוג שבהם ניתן יהיה להשעות מבלי לפגוע במסכת הכללית.

ב. איחוד גרמניה - השאלות השונות, כגון: באיזו דרך פוליטית - משפטית יוכרזו הגבולות, חימושה הגרעיני של גרמניה, חברותה בנאט"ו, שאלת המיעוט הגרמני בברה"מ וכו', מטרידות כמובן, את ברה"מ המחפשת דרך לפתור אותן בטרם יושלמו הליכי המו"מ.

ג. שאלתי את דובינס לפרש העכובים בנושאים השונים הקשורים לפרוק הנשק. לדבריו, הם מתלבטים בין פרשנות אחת, המסבירה גישת ברה"מ בשלב זה כטקטית. היינו ברה"מ חשה כי הציעה וויתורים מפליגים ולא נענתה בהתאם, לבין פרשנות אחרת, לפיה

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

יד השמרנים בין אנשי הצבא גברה על גורבצ'וב ומנהלי המו"מ בנושאים אלו.

דובינס מודה, שאם הפרשנות השניה תקפה, הרי שיש לכך משמעויות מרחיקות לכת, מעבר לדיונים על פרוק הנשק.

ד. דובינס לא ידע לומר, אם במסגרת הדיונים על תפוצת הנשק הכימי, היה איזכור ספציפי לעיראק או לוב.

ה. במסגרת הדיון על מכירת טילי ה- SS-23 למדינות מסוימות במזא'ר, מכירה עליה התנצל שברדנזה, לא היה איזכור למכירות פוטנציאליות למדינות אחרות כמו במז'ת.

ו. בשיחות הרגיונליות, היה, כמובן, דיון ממושך על אפגניסטאן. סלע המחלוקת העיקרי הוא, מה תהיינה סמכויות נג'יבואלה בתקופת המעבר והאם ישלוח במנגונוני הבטחון שבאמצעותם יוכל לנסות לכוון את תוצאות הבחירות. שאלתי האם עלולה ברה"מ לספק עודפי ציוד מאירופה לאפגניסטאן (כפי שארה"ב מעבירה טנקים מאירופה למצרים. ע.ע.). בתשובה נאמר לי, כי הבעיה של הצבא האפגני היא לא מחסור בציוד, אלא העדר כוח אדם מיומן המסוגל להפעיל המערכות הנמצאות כבר ברשותו.

ז. בשיחה על טרור ופעילות משותפת נגדו, אמר דובינס כי השיחות הפעם היו יותר קונקרטיים מבעבר ואף נידונו פעולות שונות למקרה שמטוס סובייטי או אמריקאי, בטיסה בין שתי המדינות ייחטף. בסבי, העומד בראש היחידה במחמ"ד המטפלת בנושא ושבעבר היה פסימי לגבי ש"פ עם ברה"מ, יצא מהמפגש האחרון מעודד יותר. מאידך, הוסיף דובינס היו הסובייטיים כנים מאד באמנם שיחסייהם עם מדינות שונות במז'ת מטילים מגבלות על יכולת ש"פ בנושא.

ערן.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, 0(אמן), ממד, גוברין, מזאר, בנצור, מצפא, סי'בל, פרנ

1110:2846,4
1110:2846,4
1110:2846,4
1110:2846,4
1110:2846,4
1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

1110:2846,4

Communication department

מחלקת הקשר

פקסומיליה:
Facsimile

Date:	תאריך:
9/4/90	
No. 1033	מספר- (נר):

To: _____ א.ה. הסגל א.ה.

Att: _____ א.ה.:

Sender: _____ מ.כ.ו.:

Number of pages including cover: 4 מספר העמודים כולל העליון:

מספר העמודים כולל העליון: 4

מספר העמודים כולל העליון: 4

מספר העמודים כולל העליון: 4

מספר העמודים כולל העליון: 4

Our com. numbers:

מספרי התקשרות שלנו:

Tel: -56	Telx:	Fax: פקסומיליה:
02-303365	English: 25224	972-2-303367
02-528842	Hebrew: 25241	Area code: 91950

2
4
1033
1033
:SK
:A/2

9/4 מ"מ זק"מ נ"מ נ"מ . פ י"מ זק"מ נ"מ נ"מ

-- During U.S.-Soviet Ministerial in Washington, April 4-6, Secretary Baker and Foreign Minister Shevardnadze discussed Middle East Peace Process and Israeli-Soviet relations. Working group, co-chaired by Kelly/Ross and Polyakov, also met for one hour on this subject April 5.

-- In general, the Soviets brought nothing new to this Ministerial, focusing instead on the need to see what kind of Israeli government emerges and what that government's attitude will be toward the peace process.

-- The Secretary did propose to Shevardnadze that the Soviets seek assurances from Israel regarding resettlement of Soviet Jews in the occupied territories as a means to initiate direct Moscow/Tel Aviv flights; Shevardnadze agreed to consider the issue.

PEACE PROCESS

-- Shevardnadze told the Secretary that the Soviet Union supported Palestinian-Israeli dialogue. He noted the PLO had been ready to compromise and had accepted the formulas proposed by the U.S.

-- For its part, the Soviet Union was ready to participate in the dialogue and move along the path of normalizing relations with Israel. However, the Government crisis in Israel had intervened, and the Soviets hoped that the coalition crisis would not scuttle the peace process.

-- Shevardnadze proposed that the U.S. and Soviet Union participate jointly in a dialogue in order to bring about negotiations within the framework of the five permanent members of the Security Council, and the two sides should ask the Secretary General to appoint a special representative. Shevardnadze said it was important that the U.S. and Soviet Union interact constructively.

-- The Secretary noted that this was a sensitive time in Israel and that we all need to await the results of the coalition-building process in order to decide how and when to approach the peace process and Israeli-Palestinian dialogue.

-- The Secretary told Shevardnadze that this was not an appropriate time to consider activity by the five permanent representatives or an international conference. He made clear that we had brought the process to a point where progress on the election dialogue was possible and we should not be diverting attention away from that. Indeed, he said any such effort would be counterproductive.

3
4 1033

-- After some give and take, Shevardnadze said that the Soviet proposal could wait.

-- In the experts group, Ross reviewed where things stood in the peace process, noting that gaps had been narrowed on four key issues: composition of delegations, agenda, involvement of outside parties, and announcements.

-- Ross said we hoped to move quickly, once an Israeli government emerges, to a trilateral and a dialogue which should begin with opening statements and then focus on elections. Discussions on elections would address three issues: defusing tension and creating a climate for elections; working out the ground rules, including the political rights that must be a part of any free and fair election campaign; the relationship between elections and the negotiations that follow.

JEWISH EMIGRATION

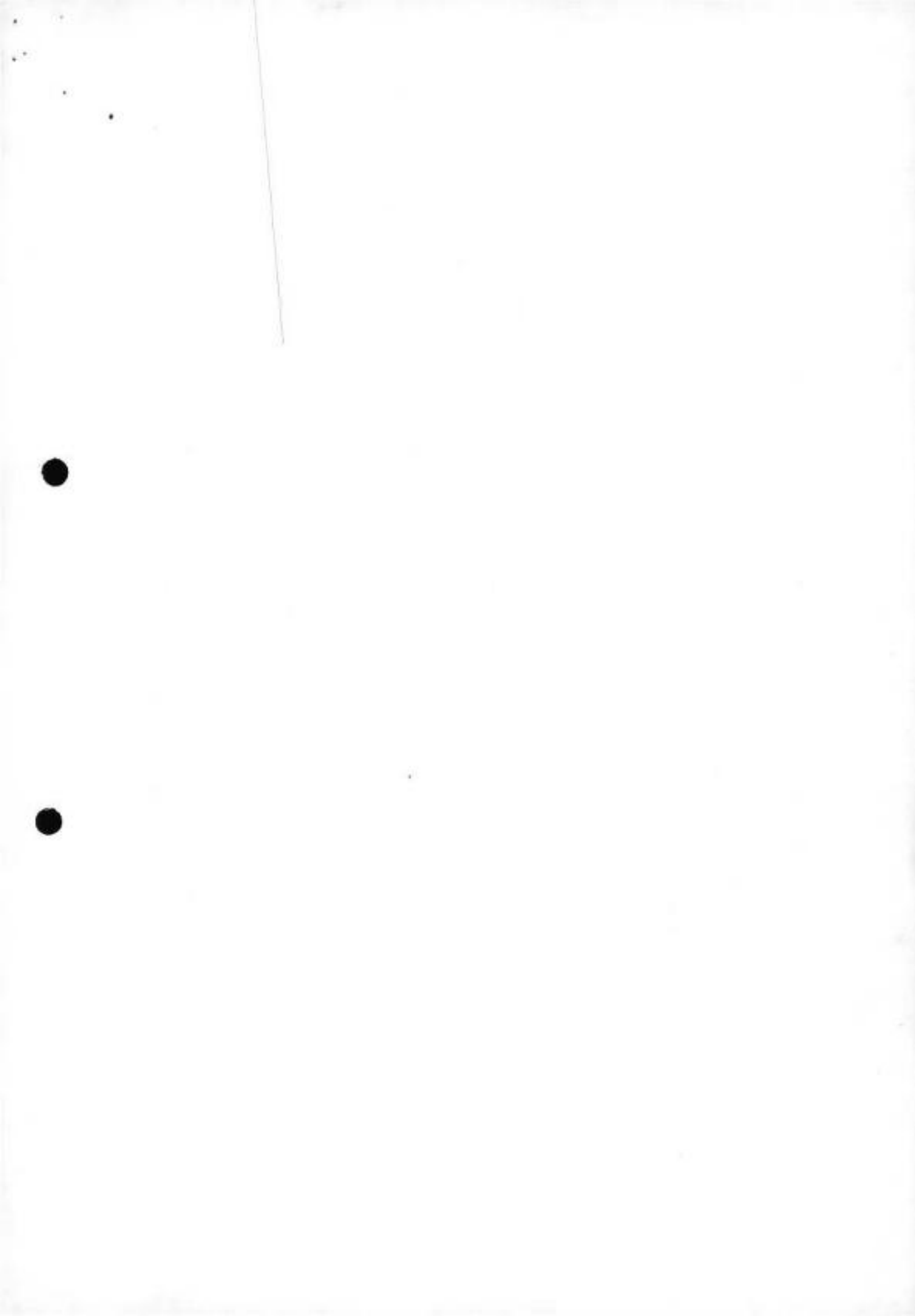
-- In the Ministerial, Shevardnadze told the Secretary that Israeli policy in the occupied territories was an attempt to thwart the peace process.

-- The Soviets had raised in the UNSC the question of Israeli illegal actions. The Soviets proposed to get Israel to abstain from steps that would worsen the situation. In this respect, Shevardnadze proposed that the U.S. and Soviet Union agree on UNSC action against the resettlement of emigrants in the territories, a free choice for emigrants on where they would live, and no direct air link between Moscow and Tel Aviv.

-- The Secretary said he was disappointed in the Soviet stance and expressed the hope that direct flights could start. He said that if the Soviet concern focused on the occupied territories, perhaps the Soviets could elicit from Israel assurances so that direct flights could begin. We favored direct flights and felt the Soviets should talk to the Israelis about their concerns.

-- Shevardnadze agreed that in purely financial/economic terms direct flights made sense. He said that if the GOI provided guarantees against resettlement of emigrants in the territories and complied with them, the Soviet Union would look at direct flights.

-- In the experts group Ross explained the significance of the fact that the Israeli coalition crisis had resulted from a debate over peace process issues.

1033

$\frac{4}{4}$

- 3 -

-- He said that the stability and durability of a future coalition's ability to move on the peace process would depend upon a number of factors, including the support of religious parties for whom the Soviet Jewish emigrant problem is paramount.

-- In this respect, Ross observed that the Soviets could facilitate the stability of an Israeli coalition and its ability to move in the peace process by permitting direct flights of Soviet emigrants. If, as Secretary Baker proposed, the Soviets talked to the Israelis about their concerns and how they might be addressed, such an act might not only meet Soviet needs, but would contribute significantly to the peace process.

-- Polyakov emphasized the complications associated with seeking guarantees on non-resettlement, highlighting East Jerusalem's status as one example.

דחיפות: מוגדג	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1 מתוך: 2
סוג: בלמים		תאריך וזמן תעבור: 6.4.90
כס' פרוק: הפסד:		פאת: עתונות, וושינגטון. 239

פגישות בייקר - שונארדנצח - מזה"ת

רצ"ב קטעים בנושאינו מתדרוך רקע שנתן מקיד סובייטי לעיתונאים אתמול בערב.
תשומת לבכם להדגשה על נושא ירושלים.

ר.י.
עתונות.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12

תפוצה: 12

FECB

STATE DEPARTMENT BACKGROUND BRIEFING BY A SENIOR SOVIET OFFICIAL CONCERNING THE BAKER-SHEVARDNADZE MINISTERIAL, FOLLOWING THE AFTERNOON SESSION, DEPARTMENT OF STATE, WASHINGTON, DC, THURSDAY, APRIL 5, 1990

Q Could you run through your version of this business of Elsralf and direct flights and -- is it as simple as that, that if ESoviet JewsF don't settle on the EWest BankF, the Soviet Union would be prepared to resume full relationship directly --

SR. SOVIET OFFICIAL: This idea was discussed and my minister expressed positive attitude toward this idea, so he's ready to look into it.

SR. SOVIET OFFICIAL: So the problem is how to guarantee that this is going to take place -- that Soviet Jews coming to Israel are not going to be settled on the occupied territories. So we need guarantees here.

Q You know this -- I have one quick -- on this -- on Jerusalem. You know this administration has discovered Jerusalem is part of the West Bank. You didn't get into that?

SR. SOVIET OFFICIAL: They did mention -- they did mention Jerusalem, but Jerusalem is, of course, part of West Bank.

Q To you, too.

SR. SOVIET OFFICIAL: I think so. I saw it on the map.
(Laughter)

Q Did the Foreign Minister introduce any new ideas on the Mideast peace process?

SR. SOVIET OFFICIAL: Well, this situation was discussed and the new ideas, maybe you can characterize them as new ideas. Just a second. (Pauses.) My minister criticized Israel or Israel leaders for this attempt to undermine peace process by their policy of settling immigrants on occupied territories. On the other hand, he said that we are ready and, I guess, the United States is ready to participate in dialogue, with the participation of the General Secretary of the United Nations. We expressed the opinion that we need energetic actions here. That's it. And we expressed concern of adverse developments as a result of governmental crisis in Israel.

239 2/2

דחיפות: מייד	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
סוג: בלמים		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור: 6.4.90		אל: מצפ"א מזא"ר
כס' פרוק: הפסד:		דע: הפרוצות, מע"ת, הסברה, ממ"ד
231		פאת: עתונות, וושינגטון.

בייקר - שווארדנצה - מזה"ת

רצ"ב קטעים בנושאנו מתדרוך רקע שנתן פקיד ממשל אמריקני אתמול בערב לאחר שיחות קבוצת -
 העבודה.
 הנושאים: טיסות ישירות, יחס בריה"מ-ישראל.
 בנפרד - דברי המתדרך הסובייטי.

עתונות.

שמה קטנה רחב דא גאדא בלמא דזכא
 פאליגה רחב דא גאדא בלמא דזכא
 פאליגה רחב דא גאדא בלמא דזכא
 פאליגה רחב דא גאדא בלמא דזכא

תפוצה: 12

231 2/2

GROUND BRIEFING, SUBJECT: BAKER-SHEVARDNADZE MINISTERIAL
 DISTRIBUTION: SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL, THE STATE DEPARTMENT
 4-3 page# 1 THURSDAY, APRIL 5, 1990

Q Is there anything that -- where you came to closure today? Any issue that you've been negotiating, either on arms control or any of the regional issues such as -- (inaudible)?

SR. ADMIN. OFFICIAL: I wouldn't say that there was any issue where we came to closure, but I would say on a number of regional issues, there was a narrowing of some gaps, and in some cases, there were some interesting developments.

One example of an interesting development: on the issue of direct flight, the Secretary raised direct flight and suggested that the Soviets have concerns about where ESoviet JewsF were going to go, meaning were they going to go into EIsraelF or were they going to go into the territories, that they ought to work out some assurances with the Israelis, and the Shevardnadze response was actually a favorable one, saying that well, that -- you know, maybe we should try to work out assurances with the Israelis on this. If we could get assurances that Soviet Jews would be going to the territories, we might well be able to move not only on direct flights, but he'd certainly implied that they'd move on restoration of diplomatic relations as well.

Q Not going to the territories?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Not going to the territories. Assurances that they would not go to the territories. Now, we hadn't heard anything like that before. Everytime when we'd raise the issue of direct flights before, we basically got a "Aha! We have all sorts of problems, and gee, what about, you know, settlers, and all that?" This time, I felt that this was a different kind of response than we had heard before and it was obviously one that seemed more geared to maybe trying to move the issue.

Q Is that an idea that you have cleared with the Israelis beforehand? I mean, it's hard to imagine an Israeli government that would stay in power more than 24 hours after giving the Soviets an assurance that no Soviet Jews would go to the EWest BankF of EGazaF Strip.

SR. ADMIN. OFFICIAL: Well, obviously, it's not up to us to sort of suggest to the Israelis what they will or won't do with the Soviets. In this particular case, the importance of raising this is that we have been -- we have our own belief and value system that there ought to be direct flights. We've also been asked repeatedly by the Israelis to go to the Soviets and raise the issue. We have raised the issue; the Soviets have repeatedly said that a problem for them are Soviet Jews who would go to the territories.

And in light of that, we said, "Well, if that's your concern, if you're prepared -- if you feel" -- what we really said is, "If you feel your concerns can be satisfied with the Israelis, would that be sufficient to get you to go along with direct flight and restore relations?" And the answer was really yes.

ט ו פ ס . מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף _____ מחוד _____ דפים _____

אל: סמנכ"ל מזא"ר

מאת: עודד ערן

סוג בטחוני שחור

דחופות

תאריך/ז"ח 11:30 - 6.4.90

מס' מברק 211

ברח"מ - ישראל

דנים רוס טילפן הבוקר מתוך השיחות עימ לאשר את מה שמופיע בווישינגטון פוסט הבוקר. לדבריו, הם לחצו חזור ולחוץ על הסובייטים בנושא הטיסות הישירות ובטופו של דבר אמר שברדנדזה, שהם יהיו מוכנים גם לטיסות וגם לחידוש היחסים אם יקבלו ערבויות מספיקות שהעולים לא יגיעו לשטחים. בייקר אמר לשברדנדזה, שעליהם לפעול ישירות מול הישראלים בנקודה זו.

ערן

מחנה / ש"ס 3
מחנה / ש"ס 4
מחנה / ש"ס 5
מחנה / ש"ס 6
מחנה / ש"ס 7
מחנה / ש"ס 8
מחנה / ש"ס 9
מחנה / ש"ס 10

דתי: _____	דתיפות: מרדכי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק
פתיק: _____	סווג: בלתי	
אל: מצפ"א	תאריך קיפן העור: 6.4.90	
דצ: מאיר, תמוצות, מע"ת, הסברה.	פס' פרוק: הפסד:	
פאת: עתונות, וושינגטון.	238	

טיסות ישירות

להלן קטע מדברי מזכיר המדינה בייקר בתשובה לשאלות עתונאיות בנושא בריחה"ת - טיסות ישירות

SECRETARY BAKER RESPONDS TO PRESS QUESTIONS AT DEPARTMENT OF STATE STAKEOUT, 8:20 A.M. (EDT)/ FRIDAY, APRIL 6, 1990

Q Do you think there was any kind of a breakthrough on the Middle East? Did Mr. Shevardnadze indicate the Soviets were really ready to move on relations with Israel?

SEC. BAKER: Well, he indicated that they would like to find a way to improve their relations with Israel, that they would be willing to consider the possibility of some sort of a direct flights arrangement if they could be -- with respect to Soviet Jewish emigres -- if they could be satisfied by assurances that those emigres would not be settled in the Occupied Territories, and I thought that was a forthcoming statement.

I read somewhere in the press today that they -- that they had agreed to that. They had not agreed to that. They did say that they would be willing to give it some consideration.

עתונות.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

תפוצה: 12 ג'ט"ן

*A WITH SOVIET FOREIGN MINISTER EDUARD SHEVARDNADZE, FOLLOWING MEETING
WITH PRESIDENT GEORGE BUSH AND SECRETARY OF STATE JAMES BAKER
WHITE HOUSE DRIVEWAY, WASHINGTON, DC, FRIDAY, APRIL 6, 1990

Q When is the Soviet Union going to establish diplomatic relations with Israel, and what about the direct flights?

MINISTER SHEVARDNADZE: I'm going to have a press conference today and comment on that.

Q Well, you can't -- could you answer that now, please? Can you tell us now what you plan on it, rather than waiting?

MINISTER SHEVARDNADZE: As it regards diplomatic relations, diplomatic ties with Israel, one step has been taken. We have consular relations with that country, and that's the first step, an important step.

Q What do you think of the --

Q Wait, wait!

MINISTER SHEVARDNADZE: As for how developments will proceed further -- we'll see. It's a process that is related to the overall Middle East situation. And as for direct flights, there is no obstacle here of any kind because financially it's something that is profitable for us and for the Israelis.

But, there is this one problem, one issue, and that is the settlements in the occupied territories, that people who leave the Soviet Union sometimes then go to live in those settlements in occupied territories. The Israeli authorities should give us assurances that people will not settle in occupied territories, that emigrants leaving the Soviet Union will not settle in occupied territories.

Q Does that include East Jerusalem as an occupied territory, sir? Does that include East Jerusalem?

MINISTER SHEVARDNADZE: Yes.

250 $\frac{2}{2}$

אאאא, חוזם: 6283
אל: רהמש/245
מ-: ווש, נר: 227, תא: 060490, חז: 1900, דח: ב, סג: סו,
בבב

סודי / בהול ליום א'

אל: מנהל מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס

להלן חלק ראשון מתוך שני חלקים. חלק שני יגיעכם בנר 247.

פגישת השגריר עם הסנטורים דול, סימפסון, ומורקואסקי.

1. היום (6/4) לפנה"ץ נפגש השגריר עם הסנטורים היוצאים לביקור בארץ. נכח גם אל ליינן עוזרו של דול ומצימדנו אטינגר והח"ם.

2. בתחילת הפגישה שאל דול האם תורכב ממשלה עד הגיעם לישראל. השגריר השיב כי אינו יודע ותיאר ההתפתחויות האחרונות. לשאלת מורקואסקי האם אפשרות ממשלת אחדות ירדה מהפרק השיב השגריר כי בשלב זה אינו חושב שהליכוד מסכים להצטרף לממשלה בראשות ח"ץ פרס. בכל מקרה, שמיר רבין ופרס מצפים לבואם ויפגשו עמם.

3. עליית יהודי ברה"ם.
דול - שברדנזה מצוטט הבורקר כמי שהתבטא באופן חיובי (טיסות ישירות). האם זה אכן כך.
שגריר - שברדנזה אכן אישר הסכמת ברה"ם לטיסות ישירות אולם התנה ההסכמה בהקפאת ההתנחלויות להתחייבות ישראלית שאף עולה לא יחויב בשטחים.

דול - האם שברדנזה התייחס גם להכרה וחידוש יחסים.
שגריר - עדכן הנוכחים לגבי מערכת היחסים שלנו ונוכחותה של המשלחת הקונסולרית במוסקבה. הסובייטים מתנים חידוש היחסים בתהליך השלום וועידה בינ"ל.

מצנבאום - ההתחייבות הישראלית המתבקשת ע"י שברדנזה נראית לו בלתי אפשרית לגופו של עניין ועל רקע איחוד משפחות וכו'.
שגריר - אין לנו מדיניות של יישוב עולים בשטחים וכן לא ניתןם תמריצים מיוחדים (דול פנה למצנבאום ואמר "זה מה שאמרת אחמול לנשיא"). כמו כן, איננו יכולים לומר גם לישראלים היכן להתגורר. מצנבאום שאל על כתבת ג'קסון דיל מהבורק ב - WP.

השגריר - הסביר בהרחבה אופן המימון של קליטת עולה בישראל (דיור, אולפן, אמצעי מחייה, כיסוי הוצאות הנסיעה לישראל וכו') , התייחס לעול התקציבי שנשלה על עצמה ישראל תוך הסתייעות בקהילות היהודיות: 420 מ' דולר בארה"ב ו - 180 מ' דולר מאירופה וקנדה למשך שלוש שנים. מצנבאום - הסביר לדול שזה מבצע קשה לאור העובדה שניוס כספים זה הוא מעל התרומה השנתית הרגילה של הקהילה היהודית. דול - מה קורה לגבי דיור ובמיוחד מקומות עבודה. שגריר - אלה אכן בעיות שניאלץ להתמודד עימן. הבעיה העיקרית כרגע היא מקומות עבודה. אנו מחפשים השקעות, ואפשרויות הרחבת התעשייה. לצורך כך אנו בודקים אפשרויות ניצול אירופה '92 והאס"ח עם ארה"ב.

דול - האם היפנים משקיעים בכלל. שגריר - היפנים אינם

- 2 -

משקיעים בכלל. שגריר - היפנים אינם משקיעים בשל לחץ ערבי. במסגרת זו ניתן לומר שהיפנים משתפים פעולה עם החרם הערבי (הנוכחים הנהנו בראשיהם לאות הסכמה).

מצנבאום - מדוע ירדן הינה מובילה המערכה הערבית כנגד העלייה. שגריר - לטענת חוסיין הוא חושש שישראל תשתלט על יו"ש וכביכול לא יהיה על מה לשאת ולתת. אולם למעשה, חוסיין מתנגד לעצם העלייה לישראל. לדבריהם התנגדותם לעלייה היהודית מברה"ם נובעת מהעובדה שעליה זו תחזק את ישראל. אולם, מערכה זו לא תשנה נחישותנו ונחישות יהודי ברה"ם להגיע לישראל. קיים קונסנזוס מוחלט בישראל לקלוט היהודים בישראל ולסייע להם כמה שניתן בעת הקליטה.

מצנבאום - שאל לגבי איזורים מיוחדים בארץ המסוגלים לקלוט עולים.

השגריר-התייחס בין השאר לגליל ולנגב.

מצנבאום - הצהרת רוח"ם שמיר היתה מאד מזיקה. (דול קטע אותו ואמר GREATER ISRAEL). האם נכון היא שאינכם זקוקים ליו"ש לצורך יישוב עולים.

שגריר - אין בהכרח קשר בין הדברים. נכון שיש מספיק איזורים ליישוב העולים באיזורים פרה - '67. אולם יש להבין הרקע והנסיבות להתבטאות רוח"ם.
סימפסון - שאל על ההבדל בין פליטים (REFUGEES) לעולים (IMIGRANTS)

שכן לארה"ב מגיעים פליטים שדוכאו ונרדפו והנה השגריר מתייחס לעולים המגיעים לישראל.

שגריר - אנו רואים בכל יהודי המגיע מברה"ם לישראל - עולה. לפי חוק השבות מקבל עולה זה באופן אוטומטי אזרחות ישראלית ואם מעוניין בכך יכול לקבל גם דרכון תוך זמן קצר. חוק זה חל על כל יהודי המגיע לישראל ולא חשוב מהיכן.

סימפסון - כלומר, הוא אינו פליט ?

שגריר - יתכן לכאורה שהוא עוזב את ברה"ם כפליט אולם בהגיעו לישראל הוא עולה. זהו בעצם ה RAISON D'ETRE של מדינת ישראל. בשנות ה - '70, הגיעו לישראל למעלה מ - 170 אלף יהודים מברה"ם ו - 95 אחוז מהם נותרו בישראל. גם אני היתי פליט מרומניה ב - 1950. 98 אחוז מעולי רומניה נותרו בישראל. ישראל היא מדינה חופשית ואנו מקווים שהעולים ישארו כדי להיות בה.

מצנבאום - סיפר לסימפסון על כתבת דיל מה - W.P המתארת

משפחת עולים שהסתדרה בעכו אולם עדיין חולמת להגיע לארה"ב. לדעתו, אם כלכלת ישראל היתה חזקה יותר, היו נשארים בה כל העולים ולא מבקשים להגיע לארה"ב.

מורקואסקי - שאל לגבי יפן.

השגריר - יש לעודד אנשי עסקים יפנים שיבקרו בישראל. סיפר על יבוא מכוניות יפניות וכן על העובדה שמספר מכוניות עדיין מחרימות את ישראל. לאחר דיון בנושא כלכלת ישראל (ראו בהמשך) אמר דול בצחוק ובביטול מה, כי חשב להגיש תיקון בנושא הערבויות (העברת חלק מהערבויות לטובת ה - VETERANS) וחשב

"שקסטן יתעלפ" (הערה: ההתרשמות מדבריו היתה כי כרגע חוזר

- 3 -

כרגע אין בכוונתו יותר להגיע לתיקון י.ד.).
מצנבאום - סיפר כי דנו אתמול (5/4) בפגישתם עם הנשיא בוש בשאלת ירושלים והערבניות. הנשיא ציין שאינו מעוניין לקשור שני הנושאים. דול - המזכיר בייקר אמר לו שהוא מעוניין בגמישות (FLEXIBILITY) כדי שלא יהיה מקום בזילות על

FUNGIBILITY ואינו מעוניין בהתניות ומגבלות בגוף החקיקה. עבר לנושא העולים, ואמר כי שומע הערכות לפיהן העולים המגיעים מברה"ם WILL TILT את המאזן הפוליטי הפנימי בישראל לכאן או לכאן. (ציין כי הדבר נמסר לו ע"י זאב וולפסון אשר שמו הועלה מספר פעמים ע"י דול).

שגריר - להערכתו מוקדם מידי לדעת כיצד יצביעו העולים. מצנבאום - מבין כי יוצאי עדות המזרח נוטים להצביע עם הליכוד ויש הערכות שהעולים יטו להצביע עבור המערך. שגריר - חזר על כך כי מוקדם לבסס הערכות כנ"ל והוסיף כי על בסיס ההערכות אלה ניתן לטעון כנגד כי לעולים עלולה להיות בעייה עם כל מה שמייצג סוציאליזם.

דול - החל ממתי יוכלו העולים המגיעים, להשתתף בבחירות ? שגריר - לאחר רישום בספר הבחורים.

עד כאן חלק ראשון.

תפוצה: ששה, ששה, רהם, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד, רם, תאמן (

ססס

אאאא, חוזם: 6284
אל: רהמש/246
מ-: ווש, נר: 247, תא: 060490, חז: 2100, דח: ב, סג: סו,
בבב

סודי / בהול ליום א' בבוקר

להלן חלק שני של נר 227:

4. שטחים.

מצנבאום - לדעתו יש מקום לפגוש את מפקד יו"ש (אולי אלוף פיקוד המרכז, י.ד.) אין ספק שהבעייה המרכזית היום של ישראל בארה"ב היא זכויות אדם בשטחים.
דול - אנו רואים זאת על מסכי הטלביזיה (פגיעה והריגת ילדים) וזה פוגע בישראל.
שגריר - הכתובה הטובה ביותר היא רבין שהיה עד לא מכבר שהב'ט. בנוסף לכך, ניתן לשלב שיחות עם מפקדים בזמן הסיוור בהליקופטר בלוי צבאי שלנו.
מצנבאום - מבין שעדיין ישנה בעייה של נחיתה.
אל לירון - IT'S UP IN THE AIR. הסביר הבעייה הפוליטית של השגרירות של לויי ישראלי בשטחים.
שגריר - מנה רשימת הסנטורים שבקרו בגולן כקסבאום, סטיבנס, רדמן וגרהם. לא זכור לו סנטור שלא בקר בגולן בעת בקורו בישראל. דול - גמראני בקרתי בגולן. אמר במעין בדיחות 'שאוילי אליזבט תהיה בנפרד מאיתנו'. מצנבאום - לדעתו יש לנסוע לשטחים בלוי צבאי.
דול - מדבר עם ג'ים בייקר. הם חוששים -

RECOGNITION

סימפסון - אין בעיות בסחון ?

שגריר - שוב חזר לעובדת ביקורי סנטורים בגולן ושטחים וללווי הצבאי. סימפסון - מה שהכעיס והרגיז את קרטס והוא מסתובב ברחבי ארה"ב ומספר זאת, שמפוצצים בתים בהתראה של 24 שעות, משתמשים בכדורי פלסטיק ופוגעים באנשים. דול - קרטס דיבר גם על הפרדת משפחות וגירוש נשים. שגריר - הסביר בפירוט נוהל פיצוץ בתים של מבצעי פעולות טרור כמו זריקת בקבוקי תבערה, פיצוצים והריגת אנשים. הוסיף כי זהו אמצעי סלקטיבי שנועד להרתיע.
דול קטע דברי השגריר ... AND THESE MADE THE T.V

... AND J. CARTER'S SPEECH

שגריר - המשיך דבריו והסביר שאין המדובר במספר גדול של מקרים בשנה האחרונה וכי קיימת האפשרות של פנייה לערכאות משפטיות. הודה כי אכן זו מדיניות קשה שנועדה למקרים קשים אולם יש להעביר המסר שלא ניתן להשיג דברים באמצעות טרור אלא רק לים שולחן המו"ם. אטינגר - יש קורלציה בין פיצוץ בתים לירידה במעשי הטרור.

דול - חזר לנושא וסיפר על כתבת CNN מפורטת בנושא המראה כיצד בית מופצץ ודיריורי עומדים ומביטים מנגד. סימפסון - יש להבין כי זו (ארה"ב) מדינת פרספציות. היתה לנו מדינה שלימה שחשבה שארה"ב צודקת במלחמתה נגד וייטנאם ואילו הטלביזיה האמריקנית טענה להיפך.

דול - חזר שוב לנושא שהעלה קרטס לגבי הפרדת משפחות. שגריר - היו מספר מקרים כאלה אולם מדיניות זו הופסקה להלוטין. הסביר התופעה של נשים שנישאו לתושבים מקומיים ונותרו במעמד בלתי חוקי בשטחים. הוסיף כי אין להתעלם מהעובדה שמאז '67 ד - 174 אלף באו ממדינות ערב להתגורר בשטחים. דול ומצנבאום - הנשיא

- 2 -

בוש הבהיר להם אתמול שקרטס מדבר רק בשם עצמו ולא היה שום

DEAL מוקדם בינהם.

הערה: אין ספק שקרטס השאיר רושם חזק מאד על הסנטורים שחזרו מספר פעמים וציטטוהו.)

5. שונות - נשק כימי, סיוע, מצב פוליטי כלכלי בישראל.

השגריר - אתם נוסעים למספר מדינות ערביות ועליכם להיות מודעים לאיום האסטרטגי על ישראל מעבר לנושא האינתיפדה (בהקשר זה ציין עלייה גוברת במספר הפלסטינים שחוסלו ע"י פלסטינים לעומת פגיעות מירי צה"ל). האיום של לוחמה כימית באמצעות ט"ק. התייחס גם לטילים הסיניים.

אל לירון - סיפר שבעת ביקורם בארגנטינה, הסכימו האגנטינים להפסיק שת"ף ויצוא ידע של טיל הקונדור אולם בקשו פצוי של 10 מליון דולר לצורך הפסקה זו. לדברי לירון לא הצליחו למצוא כסף זה, רק 10 מליון דולר, כדי לסייע לארגנטינה לעמוד בהסכם עם ארה"ב (אם ייצול יוכלתם הסכנוולוגיה בגין אי מכירת הקונדור). שגריר - תרשה לי להשיב לך שקשה לי להאמין שהמקור היחיד של מעצמה כארה"ב למציאת מימון זה הוא ה - 3 ביליון דולר סיוע שניתן למדינה ידידותית, לויאלית ונת ברית כישראל. ביקש להעלות בהקשר זה נקודה נוספת. בואו נשווה תרומת ישראל להגנתה ממשאביה היא, לתרומת אירופה להגנתה ממשאביה שלה. ארה"ב משקיעה 150 בליון דולר בנאט"ו להגנת אירופה, ו 3 בליון דולר כללי, אך ספציפית 1.8 בליון דולר סיוע צבאי. מבחינה כלכלית, שמירת ישראל חזקה כדאית לארה"ב.

דול - אולם יש לכם כלכלה סוציאליסטית, יעלה זאת בעת בקורו. מצנבאום - שאל מה חלקן באחוזים של הממשלה וההסתדרות במשק. שגריר - יש להתייחס לסקטור הציבורי שלא בהכרח נמצא בבעלות הממשלה, והוא מהווה 28 - 25 אחוז מהמשק. הסקטור הפרטי מהווה 2/3 מהמשק. דול - שאל על גובה האינפלציה.

השגריר - הסביר שבעת האינפלציה והוסיף שהוצאות העלייה עלולות להגביר האינפלציה. מאידך 400 מ' דולר ערבויות עשויות להוריד לחצי האינפלציה.

השגריר - כתובה לסימפסון אמר שהודעת הנשיא בבלט ספרינגס בנושא ירושלים אולי לא גרמה להפלת הממשלה, עם זאת הקשתה מאד על רנה'ם שמיר בזמן קשה ועדין.

דול - חושב שהיה זה נוח לשמיר להציג זאת כך. מצנבאום - לדעתו הנשיא בוש חרם יותר מכל אדם אחר לאיחוד שורות הקהילה היהודית בנושא ירושלים.

דול - סיפר כי הבהיר לנשיא שאינם נוסעים לטייל אלא לסייע לממשל ולתהליך השלום.

התפתח דיון קצר על המצב הפנימי בישראל, והאפשרות לרפורמות בבחירות. לא מן הנמנע שיעלו הנושא הזה בעת ביקורם. כמהלך השיחה פנה דול למצנבאום ואמר לו שהוא יעלה את נושא הנעדרים והנווט ובדק ואישר כי בידיהם כל החומר.

6. בקשות.

מצנבאום - במהלך הפגישה פנה לדול ואמר כי יום א' הינו חופשי ומבקש לקיים פגישות ולסייר מעט.

לאחר הפגישה פנה אלי מצנבאום ושאל האם אנו מארגנים לו פגישות כפי שבקש. השיבותי בחיוב.

סימפסון - מבקש שתצרו קשר עם חיים צדוק ותמסרו לו שהוא מבקש לשוחח עמו טלפונית או לפוגשו.

דול - ציין במהלך השיחה כי מודע לכך שהם מגיעים בזמן קשה אולם מבקשים לא לנסוע לא'ע בת"א כדי לא לבזבז זמן בנסיעות אלא לקיימה, אם ניתן בירושלים.

- 3 -

השיחה ארכה - שעה, באוירה מאד נינוחה ומאד ידידותית.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה: שחח, סשהח, רהם, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד, רביב, רם, תאמנ) (

ססס

RECEIVED
MAY 19 1964

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

MEMORANDUM

TO : SAC, NEW YORK (100-100000)

FROM : SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

מיידי	דחילות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
	סוג: גלרי		כתוב: 3
	תאריך וזמן מעור:		אל: מעפ"א
	5.4.90 19:30		
	כס' פרוק:		דע: כלכלית-כאן
	הפסד:		
	1/3 191		פאת: ק. לקונגרס

ערכות דיון

1. היום לפנות ערב (5/4) ענן במליאת הסנאט Supplemental-ההרשאות) נוסח ועדת החוץ של הסנאט
 2. רצ"ב לדיעכתם חילוסי דברים שהתקיימו אמש (4/4) במליאת הסנאט סביב רצון המנהיגות להעביר את ה-Supplemental-הרשאות כשהידות וללא תיקונים;
 3. תשומת ליבכם המיוחדת לשאלתו של הסנטור עזיזפי בנוגע לערכות דיון והוצאות הכספים בשטחים ותשובת הסנטור דנל. לדברי דול שוחח על כך שלשום (3/4) עם המזכיר בדיקר המעניף "not to have any assurances into the legislation They would prefer to have flexibility"
 כ"כ תשומת ליבכם להסברו של הסנטור מיטע'ל שכל התיקונים יוגשו בעת הדיון במליאת הסנאט ב-Supplemental-הקצבות.

אבות אבא' זינר
 יהודית ורנאי-דרנגר

להת 3 סנסהח 3 רהח 1 אנס 1 אמנס 1 בנסור
 אצפלו 2 כהן 1 כחאיתב' 1 אלו צה 3 א צב

APR 25 '90 16:03 AIPAC LEGISLATION

P. 2/3

April 4, 1990

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

S 4051

gua. That is, of course, an essential first step toward providing that aid.

We have been seeking approval of an agreement under which that authorization bill, reported out by the Foreign Relations Committee last week, could be taken up in a short time limit without amendments. We have been able to clear that on the Democratic side. I understand that the distinguished Republican leader is working to get that cleared on the Republican side and has not been able to do so finally yet. It is my hope that we will be able to do that tomorrow early if he is able to gain the appropriate clearance from his colleagues.

I would yield to the distinguished Republican leader. Perhaps he might comment on that.

Mr. DOLE. Just on the authorization?

Mr. MITCHELL. Yes, on the authorization.

Mr. DOLE. I believe we are making progress. I know we are making progress on the authorization for Panama and Nicaragua and other items. It is our hope that we can have an agreement to provide for no amendments. Perhaps, if that were the case, there probably would not be a great deal of debate and that could be disposed of rather quickly. I think it is down to one problem right now and we are working on that.

Mr. MITCHELL. I think the distinguished Republican leader for his usual cooperation and courtesy.

I hope, Mr. President, to enable us to begin the process of moving forward on the President's request in this area, that we will be able to act on the authorization bill tomorrow.

In addition, as both the distinguished Republican leader and I previously discussed, it is our hope to proceed to and complete action on the vocational education bill tomorrow. I understand from staff on both sides that good progress is being made there and that there is now some hope that we can take it up and perhaps dispose of it in a relatively short period of time tomorrow. Even if we do not reach agreement, my hope is that we could take it up and simply proceed until such time as we complete action on it.

Mr. DOLE. On that particular matter, it is my understanding from talking to staff on our side that it is about to be or could become an unanimous-consent agreement. So they have made a lot of progress. Apparently they have agreed to take and modify some of the proposed amendments. In checking with everyone on our side who has an interest, I think they have all, in effect, signed off, so that could be disposed of rather quickly.

Mr. CHAFEE. Mr. President, I wonder if I might ask the distinguished leader a question, and I see the distinguished chairman of the Foreign Relations Committee here. On the legislation dealing with the authorization for Panama and Nicaragua, which I believe is \$300 million for

Panama and \$300 million for Nicaragua, is there also an authorization in there for Israel and a guarantee for construction of housing?

Mr. PELL. My recollection is that there is \$400 million for a housing guarantee program.

Mr. CHAFEE. The only reason I am asking these questions, I heard the suggestion being made that nothing would be subject to amendment. My question is: Am I correct that AID policies would ensure that the housing guarantee money spent on the West Bank?

Mr. PELL. Yes. That is correct.

Mr. DOLE. If the Senator would yield on that point, I discussed this yesterday with Secretary Baker, and I think he would prefer not to have any assurances written into the legislation. They would prefer to have flexibility. Because if we write in some assurance on this, it tends to limit their options. I think that may be the reason there are no written restrictions or assurances in the legislation.

Mr. MITCHELL. May I add an additional point so that the Senator from Rhode Island could understand the nature of the request. It is twofold. First, the President is anxious that we move forward on his Panama-Nicaragua aid request. As recently as this afternoon, he invited Senator Dole and I and others to meet with him on that subject and repeated his interest in prompt action.

The first step in that process is, of course, the authorization bill. It is my expectation that in the near future we will be taking up the appropriations bill that would provide appropriations for some of the measures authorized in this bill. Everyone anticipates that there are a significant number of amendments that Senators intend to offer on the various subjects contained in those bills and, as we all know from experience here, perhaps many others unrelated to the substance of the measure.

So as not to require the Senate to do the same thing twice in such a short period of time and so as to accommodate the President to get this process moving, the distinguished Republican leader and I have agreed to and are trying to get an agreement that would enable us to do the authorization bill in a short period of time without amendment so that when the appropriations bill comes up, which everyone expects to be in the near future, there will be opportunity for people to offer such amendments as they want.

It is bad enough that we do things in a repetitious manner, but ordinarily we do not do them in a repetitious manner so close together. So it is not an effort to prevent anyone from offering amendments—that is obviously going to occur—but merely to minimize the time spent on the subject when we are doing the authorization and appropriations bills so close together.

Mr. CHAFEE. I do not want to delay this, but I am not quite clear of the schedule. We will do the authorization tomorrow, presumably, and let us say that would pass. Then when would the appropriation come? We are going off for recess for 8 or 10 days. Then we come back. Then would it be the distinguished majority leader's view that probably the appropriation would come relatively soon after that?

Mr. MITCHELL. That decision will be made by the Appropriations Committee, of course, as to when they act. When they do act, then we would be prepared to proceed.

Mr. CHAFEE. Mr. President, I know that it is the policy of the United States, as I understand it, to discourage settlements in the West Bank. It would seem very hard for us to be, in effect, subsidizing housing. I guess it is a guarantee, but knowing the way life is, I would not be surprised if we do not end up paying the money, that we will be constructing that very housing in the area where we say housing should not be built, a settlement should not occur.

But the distinguished Republican leader has indicated that the Secretary of State, who certainly is going forward with our policy, indicates he does not want restrictive language in there, at least in the authorization.

Mr. MITCHELL. I believe there will be ample opportunity for the distinguished Senator from Rhode Island and others to consult with the Secretary of State and the President on their wishes with regard to this, long prior to the time we deal with the appropriation.

Mr. CHAFEE. Could I ask another question? The reason I am asking these questions is I understand once we get rolling tomorrow, as I just was hearing the discussion while watching the TV on this, that the leader is asking a unanimous consent there be no amendments.

Mr. MITCHELL. That is correct. Mr. CHAFEE. This \$400 million, is that a rolling guarantee that goes on? How does this work?

Mr. MITCHELL. I have to leave for just a moment. Why do I not permit the Senator from Rhode Island to engage in this colloquy with the chairman of the committee, because I think he is the proper person to discuss the substance of the authorization.

Mr. CHAFEE. But meanwhile, the Senator is seeking this unanimous consent.

Mr. MITCHELL. Not at this time. We are trying to get it for tomorrow.

Mr. DOLE. If the majority leader will yield, on the JPTA bill, we have just checked on our side, we do not think it will be possible to take that up before the recess. There are negotiations going on with Senator Simon, Senator Hatch, and Senator KENNEDY, and we are advised by Senator Hatch's office they do not think they are going to be able to complete it by Thursday.

APR 05 '90 16:04 RIPAC LEGISLATION

3/3 191

P.3/3

S 4052

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

April 4,

Mr. MITCHELL. I appreciate that. It had been my hope we could take it up. As I indicated to those interested in that legislation, if we do not take it up tomorrow, I do not know when we are going to get to it because we have a very crowded schedule when we return after Easter.

I thank my colleague, and I now leave the Senator to any discussion on the substance.

The PRESIDING OFFICER (Mr. BINGHAM). The Senator from Rhode Island.

Mr. PELL. In answer to the question of my colleague, my understanding that the \$400 million is an allowed rolling total and is not tied to any particular fiscal year.

Mr. CHAPPEL. I appreciate the Senator's clarification. I have one further question. We have had a lot of experience with guarantees in this country and they frequently do fail, and the Federal Government ends up picking up the tab. I'm not saying this would happen in this case, but I wonder whether it could.

Mr. PELL. The Senator raises a valid point. I am sure neither of us would expect a default and trust that the investment is safe. However, the United States would be providing that guarantee. That is the basic point.

Mr. CHAPPEL. I thank the Senator.

There being no objection, the Senate, at 7:44 p.m., recessed until Thursday, April 5, 1990, at 10:30 a.m.

NOMINATIONS

Executive nominations received by the Senate April 4, 1990:

COMMODITY FUTURES TRADING COMMISSION

WENDY LEE GRAMM, OF TEXAS, TO BE A COMMISSIONER OF THE COMMODITY FUTURES TRADING COMMISSION FOR THE TERM EXPIRING APRIL 12, 1991 (REAPPOINTMENT).
WENDY LEE GRAMM, OF TEXAS, TO BE CHAIRMAN OF THE COMMODITY FUTURES TRADING COMMISSION (REAPPOINTMENT).

IN THE NAVY

THE FOLLOWING-NAMED OFFICERS FOR APPOINTMENT AS VICE CHIEF OF NAVAL OPERATIONS AND ASSIGNMENT TO THE GRADE OF ADMIRAL WHILE SERVING IN THAT POSITION UNDER THE PROVISIONS OF TITLE 10, UNITED STATES CODE, SECTIONS 501 AND 502:

To be vice chief of naval operations

VICE ADM. JEROME L. JOHNSON, U.S. NAVY, 496-66-8817.

THE FOLLOWING-NAMED OFFICERS FOR APPOINTMENT TO THE GRADE OF VICE ADMIRAL WHILE ASSIGNED TO A POSITION OF MAJOR COMMAND AND RESPONSIBILITY UNDER TITLE 10, UNITED STATES CODE SECTION 501:

To be vice admiral

REAR ADM. MICHAEL P. KALLANDER, U.S. NAVY, 815-64-4971.

IN THE NAVY

THE FOLLOWING-NAMED COMMANDERS IN THE STAFF CORPS OF THE NAVY FOR PROMOTION TO THE PERMANENT GRADE OF CAPTAIN, PURSUANT TO TITLE 10, UNITED STATES CODE, SECTION 504, SUBJECT TO QUALIFICATIONS THEREFOR AS PROVIDED BY LAW.

MEDICAL CORPS OFFICERS

To be captain

STEPHEN ALBERT BAKER
ROBERT R. BEAN
MARRY JAMES VEECHAM
CHARLES LE BLANCKENSHIP
HAROLD R. BOGMAN
DOUGLAS M. BOND
ROBERT L. BRAYNE
CURTIS A. BRYAN
ARTIS A. CROGAN
JOHN ROBERT CUSACK
FRANK DICKEY
DANIEL
CAROL COMPTON DELINE
GUIDO ROBERT GRIGELLO
KEITH W. HADEN
RICHARD NEWFIELD HALE
STEVEN EDWARD HART
THOMAS ARTHUR HAWLEY
THOMAS W. JAMISON
ELOY MARGARET KATONA
LOHNER T. KING
MICHAEL M. KLIN
CARL ERY
KELVIN BRUNER
RUDOLPH MARTIN
BLAND
MICHAEL D. MARONEY
MONTY TIM MELAN
KATHLEEN ANNE O'FARRELL
TERENCE CHARLES O'BRYEN
ORRINO P. PARKER
FRANCIS C. RYAN
CARY OLENE REAME
ADAM M. ROBINSON, JR
WILLIAM SCOTT, JR
EUGENE DAVID SILVERMAN
MICHAEL JOSEPH SUE
DARYN WAYNE SMITH
JOHN R. SWENBERT
JOEL E. TOLSON
DENNIS ALAN YEDMAN
MICHAEL PAUL YINOWITZ
GEORGE BRINE L. WHITTEN
RUCH DIXON WOLCOTT

SUPPLY CORPS OFFICERS

To be captain

RICHARD HUGH ANASTASI
RAYMOND ALBERT ANGLIER, III
RICHARD MOORE BEATTY
ROBERT JOHN BLOOD
ROY E. BURROWS
DAVID G. CANNON
MICHAEL WAYNE CAREY
DAVID MICHAEL DOOM
EDWARD MORRIS CORMICK, JR
STEVEN JOSEPH DIFRANCO
FREDERICK BIGELOW KARTON
WARD KEITH PAMPHOY
DALE JOSEPH FELTER
WILLIAM LOUIS OLMPACHA
LAWRENCE BRADY O'BRYEN
DAVID MICHAEL O'BRYEN
DANIEL DOHERTY
GILLIAN
LARRY D. BARNES
WILLIAM BLAIR RASBETT, III
JACK MICHAEL RAWENHURST
DONALD A. REDMOND, JR
KENNETH EARL RICHSON
ROBERT J. HOWE TARELLA
JAY CARTER JOHNSON
DAVID PAUL KELLER
HARVEY LES KENNEDY
DALE ROBERT LEMONSKAN
COLONEL MITCHELL, JR
DANIEL FREDERICK, III
ALAN JOHN FETTERBERG
WILLY RAY FORTNER
RONALD FARMORE REED
BRUCE BAILEY RUCH
ROBERT WILLIAM ROBERTS
EMMETT WILSON SMITH
JAMES EDWARD TAYLOR
JAMES ALASTAIR G. TURFIE
JOHN DEMETRIUS WELLS, II
LESLIE PATRICK WATKINSON
WILLIAM ARTHUR WHELAN, JR
RICHARD STUART WHITE

CHAPLAIN CORPS OFFICERS

To be captain

JAMES LEWIS APPLIN
THOMAS F. BRIDGEMAN
CHARLES EDWARD BOURKE, JR
JOHN DAVID CRATCHRAFT
DONALD EDWARD O'DONOGHUE
FRYD C. ELLISON
EDWARD ERNST
ERNESTO
JOHN ADRIAN FITZGERALD
RICHARD HARRY FLICK
JOHN FRANCIS FRISL
MICHAEL FRANCIS GALLAGHER
LEHOT GILBERT
ERVIN LEONARD CO
JOHN F. GUNDELAC
DEWITT JACKSON
HORNBY
CARROLL ANDREW
JOHN RICHMOND KE
ALLAN ROBERT LA
CHARLES WILLIAM MARVIN
JAMES FINNAN MEE
JAY DEAN PETERA
ROBERT PAUL REI
JACK LARRY BRAN
VICTOR HENRY BELL
FRANKLIN A. TAYL
NORMAN C. WILLI

CIVIL ENGINEER CORPS OFFICERS

To be captain

STEVEN RICHARD BEATTIE
FREDERICK ROOPER CLEMENTS
JAMES EDWARD RALY, SR
MICHAEL RAY JOHNSON
ALAN WILLIAM KATE
DAVID BRUCE M'EFFARD
JAMES FITZGERALD
SPENCER III
MAROLD BROOKE ST
JOSEPH BROWN VI
DAVID FRANK WEA
JAMES RICHMOND WILLIAMS

JUDICIAL ADVOCATE GENERAL'S CORPS OFFICERS

To be captain

DEW ROBERT ARBATA, JR
DONALD J. OUTER
ALBERT ALLEN J. RETHOLDS
STEPHEN ANTHONY RICHARD GARY A. STEPHAN
JEFFREY ALAN WILLIAMS

DENTAL CORPS OFFICERS

To be captain

JOHN A. BRUCE
WINTEROP B. CARTER
RONALD D. ELVERN
JAMES G. JOHNSON
RICHARD P. KENNEDY
RICHARD P. KIVELL, JR
PETER M. LATMAN
CHARLES P. MASSLER, JR
RICHARD CHARLES MILLER
WALTER W. MELROY
KUGENE S. PANKET
GEORGE GUNTHER
WALTON ANDREW RATHBUN
JOHN W. SANDER
JAMES WILLIAM SH
THOMAS P. STANCO
WILLIAM ANDRINO WALKER

MEDICAL SERVICE CORPS OFFICERS

To be captain

ROBERT WALLACE ADAMS
RICHARD LELAN ANDERSON
DONALD CLAYTON BARNHART
MICHAEL ALBERT BROWN
GEORGE RUSSELL BROWN
JOHN JAY BRUNGA
WALLACE MARIE CLARKSON
LARRY MARCELLUS DEAN
DOUGLAS STANLEY DEWITT
JUDY ESCAMILLA
FREDERICK DOUGLASS
JANET LOBBEL RIDDINGE
JOHN PAUL FENSON
DAVID ALLEN MACE
KENNETH ANTHONY MARCUS
JAMES WALTER MAJUMDER
MICHAEL JOHN ROSS
TIMOTHY LEX RUFFO
LAWRENCE GEORGE TRISLER
STEPHEN LYNN SMITH
REBERT ALLEGRI
ROSE HARRY TOWN
BILLY OENE OPTON
RONNIE EDWARD W

AVIATION CORPS OFFICERS

To be captain

ALICIA CARL DEPRIMA
WANDA DOYLE
MARILYN ANNE EGGAN
CAROL SUSAN STATT
CARSON VERNE LABALLE
JANET MARIE MELLER
SUSANNE MARIE RO MOSEB
TERRI BRANON OLSON
CAREN JUDAL PRATT
PATRICIA TRUMP
KIRKMAN
MARGARET MUMON
NORVELLA
LAWRENCE DALE BOY

CONFIRMATIONS

Executive nominations confirmed by the Senate April 4, 1990:

DEPARTMENT OF THE TREASURY

TIMOTHY RYAN, OF VIRGINIA, TO BE DIRECTOR OF THE OFFICE OF TRUST SUPERVISION FOR A 1-YEAR TERM.

DEPARTMENT OF JUSTICE

ROBERT W. SWERT, JR., OF MICHIGAN, TO BE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL FOR FEDERAL AND DISTRICT COURT PREVENTION.

DEPARTMENT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES
JO ANNE S. BERNHART, OF DELAWARE, TO BE ASSISTANT SECRETARY FOR FAMILY SUPPORT PARTMENT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES.

COMMUNICATIONS SATELLITE CORPORATION
JAMES S. EDWARDS, OF SOUTH CAROLINA, TO BE MEMBER OF THE BOARD OF DIRECTORS OF COMMUNICATIONS SATELLITE CORPORATION U.S. THE DATE OF THE ANNUAL MEETING OF THE CORPORATION IS 1990.

2/1/91

ORDERS FOR TOMORROW

RECESS UNTIL 10:30 A.M. MORNING BUSINESS AND CONSIDERATION OF S. 1109

Mr. RIEGLE. Mr. President, on behalf of the majority leader, I ask unanimous consent that when the Senate completes its business today, it stand in recess until 10:30 a.m., Thursday April 5; that following the time for the two leaders, there be a period for morning business not to extend beyond 12 noon, with Senators permitted to speak therein for up to 8 minutes each.

I further ask unanimous consent that at 12 noon, the Senate begin consideration of Calendar No. 414, S. 1109 the Vocational Education Act reauthorization.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

Mr. RIEGLE. Mr. President, I suggest the absence of a quorum.

The PRESIDING OFFICER. The clerk will call the roll.

The assistant legislative clerk proceeded to call the roll.

RECESS UNTIL TOMORROW AT 10:30 A.M.

Mr. RIEGLE. If the distinguished acting Republican leader has no further business, and I am told he does not, and if no Senator is seeking recognition, I now ask unanimous consent that the Senate stand in recess, under the previous order, until 10:30 a.m., Thursday, April 5.

סודי

נכנס **

**

**

**

חוזם: 4,5442

אל: המשרד

יעדים: רהמש/192, מצב/600

מ-: ווש, נר: 171, תא: 050490, זח: 1530, רח: מ, סג: 10

תח: גס: אירופה

נר: 8

סודי / מידי

אל: סמנכ"ל מזא"ר

דע: יועץ שה'ח לתפוצות

מאת: לש' השגריר, וושינגטון

יציאת יהודי בריה"מ

במקרה ולא הגיעכם ישירות, תשומח לבכם למברק נ"י 141

להלן 141 מניו יורק:

אל: נת"ב, ברטוב, פרנקל

דע: שירן-ווש

מאת: שמואל שנהר, ניו יורק

משלחת של הקונפרנס נפגשה אתמול עם איגלברגר ושיפטר לקראת פגישת בייקר-שוורדנרזה.

במשלחת הקונפרנס השתתפו: שושנה קרדין, ויניק, אל צירנין ויוד האריס, ג'ס הורס, מרק פליבין, דן מרישין ומרק לויין. להלן דווח מפי ויניק וצ'ירנין. הועלו הנושאים הבאים:

1. טיסות ישירות. איגלברגר אמר כי הנושא יועלה בפגישת שרי החוץ, אך אין הוא מצפה להענות סוביטית בשל הלחץ הערבי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עליהם.

2. גודל המשלחת הישראלית במוסקבה.
לנוכח עומס העבודה הבטיחו להעלות הנושא.

3. חידוש טיסות מאלב.

שושנה הודתה לאיגלברגר על פעולתם. אולם שאלת הטיסות המיוחדות לא הועלתה, משום שהם נכנסו לפגישה לפני שהעברתי אליהם את הנושא.

איגלברגר אמר כי הוא מצטער על כך שהפולנים וברו על שאלת מעבר יהודים דרך פולין בפומבי. הוא לא פרט מדוע ולצירנין נראה שרומז על קשיים פנימיים בנושא. שיפטר שאל מדוע המשלחת במוסקבה לא נותנת ויזות ישראליות ל-15 בעלי כרטיסים /אמסטרדם. איגלברגר החרה החזיק אחריו.

4. ערבויות להלוואות לקליטה.

איגלברגר אמר שהוא תומך במתן הערבויות ומאמין שזה יעבור, בתנאי שינתנו ערבויות מתאימות ע"י הישראלים. לא פרט למה הכוונה ולא נשאל.

5. הועלו הנושאים הרגילים: אנטישמיות, סרובניקים, חוק ההגירה. שיפטר מסר כי ותיק עבר השבוע את הועדה שדנה בו ויגיע לדיון במליאת הסובייט העליון החודש או בחודש הבא. נראה שיעשו מאמץ להעביר את החוק הפסגה שתערך ביוני.

איגלברגר אמר שהוא מודאג מנסיונות TO MOVE THE GOUL POST ברמזו לג'קסון וניק.

להלן באותו נושא דיווח שירן.

אל: נת"ב - ברטוב, פרנקל

דע: ניו יורק- שנהר

מאת: שג. ווש - י. שירן

משלחת יהודית עם שושנה קרדין בראשה ומורכבת ממרטין וניק, מרק לויין, ווד האריס, דן מריאשין, מרק פליבין אל צ'ירנין וג'ס הורדס, נפגשה אתמול עם איגלברגר (בנוכחות שיפטר וקורט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סטרובל

לקראת בואו של שוורדנרזה. לפי ג'ס הורדס הועלו הנושאים הבאים:

1. היהודים העלו את עניין האנטישמיות וביקשו שיפעלו הסובייטים באופן נמרץ. איגלברגר הסכים שיעלו את הנושא. הוסיף שהופתע על יזי האינטנסיביות של התופעה ושגה בהערכתו שמספר היהודים המבקשים לצאת ירד במשך הזמן.

2. לבקשת היהודים שיעלו את נושא טיסות ישירות, הסכים איגלברגר שיעשו זאת, אבל העריך שהסיכויים להצלחה הינם קלושים ביותר בגלל הלחץ הערבי. איגלברגר ציין שארה"ב מעודדת את פולניה, צ'כיה, הונגריה ורומניה לשחף פעולה בענין טיסות. אמר שבהצהרתו הפומבית בנושא גרם לעצמו קשיים בבית.

3. המשלחת ביקשה שהאמריקאים יבקשו הגברת מספר האנשים במשלחתנו במוסקבה כדי לזרז את הטיפול בעולים. איגלברגר נתן הוראות לרשום הבקשה על סדר היום של בייקר.

4. איגלברגר אמר בענייני הערבויות להלוואות, שלדעתו 'THINGS WILL WORK OUT'.

5. איגלברגר הזכיר שזיבר עם השגריר ארד על הנוהל אצלנו במוסקבה. דהיינו סירובנו להעניק אשרות לעולים שאין בכוונתם לנסוע במסלולים המומלצים על ידינו לשיפטר אישר את קיום הנוהל. הודס הבין שאיגלברגר רצה שהיהודים יעבירו מסר אלינו שאין האמריקאים מקבלים את הנימוקים שלנו בנושא.

6. שיפטר הזכיר שהצעת חוק ההגירה עכשיו עברה את הטיפול בועדה. איגלברגר הוסיף שהאמריקאים אומרים לסובייטים שכל עיכוב בנושא גורם ללחץ להזיז את 'GOAL POSTS'

7. שיפטר ביקש שהיהודים יפרסמו את העובדה שיש אדמות רבות ריקות בנגב ובגליל בארץ. הסביר שאנשים רבים לא מבינים זאת וכאשר שומעים על מספר גדול של עולים שצפוי בארץ מסיקים את המסקנה שאין לישראל אלטרנטיבה אלא ליישב אותם בשטחים.

י. שירן

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, גוברין, מזאר, תפוצות

0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2
0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

0110:2440,2

NNNN

מלחמה

מ-11:00, 175:11, 050490:11, 1625:11, 1625:11, 1625:11, 1625:11

1111

בלמס/בהול לבוקר

אל : מצפ"א, נע"ח, חמ"ד, פר"נ.

דע: יועץ דוה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ
אמ"ן/מנמו - ר' משמרת, דובר צה"ל, ניו-יורק,
(יט העבירו נא)

מח: עתונות, וושינגטון.

מדרור דובר הבית הלבן ליום : 5/4/90

And was there any message that the President gave to the delegation going to the Middle East?

MR. FITZWATER: No. He simply -- kind of went through our policy objectives, and stressing the overall one of wanting to pursue the peace process. The group basically outlined where they were going, in terms of talked about the cities, who they were going to be meeting with, and indicated that they were hopeful also that they could be helpful in the peace process. I think they -- I don't know whether they released the countries they're going to or not, but --

Q Yeah.

MR. FITZWATER: Did they?

Handwritten notes in Hebrew with numbers above and below the text, possibly indicating a transcription or editing process.

to discuss the situation in ENicaraguaF and at that time just mentioned that he was going to the Middle East on a

Q Yes they have, Marlin, and they're going to meet with the heads of all those countries, presuming that the Israeli government

is in place by then. The President gave them no messages to send along to any of these leaders?

MR. FITZWATER: He gave them the general message that we want to pursue the peace process and we're hopeful that any new government is able to move forward with us in that area.

Q Did the President push Carter to meet EArafat yesterday?

MR. FITZWATER: Did he push him to meet him?

Q Did he urge him?

MR. FITZWATER: No.

Q Well, Arafat said that --

MR. FITZWATER: President Carter is traveling on his own and at his own initiative in all of his visits.

Q Arafat said that before going there, first Carter met with Bush and talked about these meetings. Is that correct?

MR. FITZWATER: Well, President Carter was here

to discuss the situation in ENicaragua and at that time just mentioned that he was going to the Middle East on a

private mission. But there were no specific discussions, there were no messages. He is not an emissary for our government.

0000

יוצא **
**
**
**

שומר

חוזם: 4,4638

אל: וושינגטון/73, רהמש/151

מ-: המשרד, תא: 050490, זח: 1331, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: משרדים

@: ד:

שומר/רגיל

השגריר. הציר, קישור לקונגרס. שטיין.

אנטישמיות-כלילה בדוח זכויות האדם של מחמ'ד.

להלן בעקבות דיון בפורום המעקב בנושא האנטישמיות:

א. כזכור פנינו פעמים אחדות לשיפטר כי יכלול נושא האנטישמיות בשאלון לנציגויות ארה"ב בתחום זכויות האדם. התשובות שקיבלנו לא היו משביעות רצון. גם הפעולה, כפי שהציע שיפטר, באמצעות ADL לא הניבה מה שרצינו (ראה גם שיחה עם מנכ"ל ADL מיום 29.3.90).

ב. ד"ר יואל בר רומי הואיל, לבקשתנו לעבור על הדוח האחרון של מחמ'ד בנושא זכויות האדם, ומזכרו המצורף לכאן מדבר בעדו. כפי שתראו, הגישה ב'דוח' ספורדית למדי, בהעדר כלילת הנושא כאחד מתחומי הדיווח הנדרשים. יש גם אי עקביות באשר להבחנה (שהעלה מנכ"ל ADL) בין אנטישמיות בהשראה מדינתית לאחרת. דוקא התגברות האנטישמיות בתקופה רגישה זו מצדיקה שינוי וכלילת הנושא בשאלון הנשלח לנציגויות ארה"ב.

ג. הגענו למסקנה כי רצוי, נוכח ההשתלשלות בעבר, להציע לחבר קרט מתאים (למשל לנטוס אך כמובן הדבר לשיקולכם) לפנות למחמ'ד בבקשה כי הנושא ייכלל בשאלונים. כעולה ממזכר ד"ר בר-רומי, פניות קונגרסיונליות היו אפקטיביות בנושאים אחרים.

אנא טיפולכם הטוב.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הנדון: דוח זכויות האדם של מחלקת המדינה.

1. הדוח מכיל מידע מפורט על מצב היהודים בארצות מזרח אירופה (ליטא לטביה ואסטוניה מופיעות כמדינות נפרדות), לרבות חיי החיי תרבות, אפשרות הגירה וגלויי אנטישמיות.

כן מצוי בדוח מידע בעל ערך על מצב היהודים בארצות ערב (מצרים, מרוקו, עירק, סוריה, תוניסיה, תימן).

בפרק על אמל"ט ההתייחסות ליהודים היא מקרית למדי. הערך 'ארגנטינה' כולל פסקה על מצב הקהילה היהודית ועל האנטישמיות.

בערכים על צ'ילה, אקוודור, מכסיקו, אורוגוואי מוזכר שהיהודים נהנים מחופש פולחן ומקיימים מוסדות.

בולט חוסר ההתייחסות לבעיות יהודים ואנטישמיות בפרק על מערב אירופה. יוצא מכלל זה הערך על אוסטריה המתאר את הפולמוס הציבורי על האנטישמיות על רקע מלאת 50 שנה ל'אנשלוס' וכן את עלייתם של רגשות אנטישמיים בקהל. הערך על בלגיה מציין שמוסדות הפולחן היהודיים נהנים, יחד עם מוסדות ציבור אחרים, מתמיכה ממשלתית. הערך על שבדיה מזכיר מחקר שערך הנציב העליון לפליטים, ממנו מסתבר שהתחיקה השבדית נגד הגזענות אינה תקפה למדי.

הערכים על דרום אפריקה, אוסטרליה, קנדה, ניו זילנד אינם עוסקים בנושאים יהודיים.

מידע על מצב היהודיים מופיע בערך על אירן.

2. פרטתי את אופי הדיווח לפי האיזורים והארצות כדי להצביע על אופיו המנומר וחסר העקביות.

ברור שלנציגויות האמריקניות בארצות מזרח אירופה ובארצות ערב היו הוראות לדווח על מצב היהודים. כנגד זה לנציגויות שבשאר חלקי העולם לא ניתנו הוראות כאלה. כתוצאה מזה הנגיעה בנושאים יהודיים. במידה שהייתה, הייתה רק פרי יוזמתו ושיקול דעתו של הנציג במקום.

'בהערות על הכנות הדוחות' מוסבר כי הדוח של השנה עוסק, בהיענות לדרישת הקונגרס באלימות נגד נשים וביחס לממשלות לכך. ואכן כל הערכים כוללים בסעיף 5 (הפלייה מבוססת על גזע

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מין, דת, לשון או מצב מעמדי) מידע בסוגיה זו.

מכאן שאם תינתן בעתיד הוראה מפורשת ביחס לנושא האנטישמיות, יספקו הדוחות הבאים תמונה מקיפה ורבת ערך של המצב בתחום זה.

עד כאן.

רובינשטיין.

מש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, הסברה, סייבל, משפט, תפוצות, ברנע, ארבל 27

יוצא **
**
**
**

שומר

חוזם: 4,5292
אל: וושינגטון/91, רהמש/179
מ-: המשרד, תא: 050490, זח: 2017, דח: ר, סג: שמ
תח: 6 גס: משרדים
נד: 2

שומר/רגיל

אל: השגריר

דע: לשכת שר התקשורת

תחנת המסר של שידורי ארה"ב בערבה

א. השר דוד מגן, המתאם את נושאי משרד התקשורת, סקר בישיבת הממשלה מיום 1.4 את המצב באשר להליכים להקמת תחנת המסר. בעקבות זאת סיכם ראש הממשלה, כי משרדי הממשלה יפעלו לקיום ההסכם עם ממשל ארה"ב כפי שנחתם ואושר. על פי הנחייתו נשלח האמור לידיעת נציגי השרים במועצה הארצית לתכנון ולבניה.

ב. מסרנו על כך לשגריר בראון (4.4).

ג. לידיעתכם - המועצה הארצית לתכנון ובניה החליטה ביום 3.4.90, לאחר ששמעה את תוכן המצאים וההמלצות שבחסקיר ההשפעה על הסביבה ואת תוכן חוות הדעת בנושא הבריאות שהובאו לפנייה, כלהלן:

1. המועצה מסתפקת בחוות הדעת ובמסמכים שהובאו בפניה.
2. לכלול הזראה נוספת בהוראות התכנית המחייבת להחיל על התחנה את התקנים המחמירים ביותר שהיו בכל עת במדינה ממדינות העולם המערבי.
3. לכלול סעיף 6.3 בהוראות התכנית בדבר מחקר סיכוני קרינה, גם בפרק 9.1 הדן בתנאים להפעלת התחנה, כתנאי מהתנאים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

להפעלת התחנה.

לידיעתכם.

חג שמח וכשר

רובינשטיין

דע

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, פרנ, סייבל, משפט, שרהתקשורת, 2מנכלהתקשורת

5400 יוקר טלף ויחיד בלתי נד. * * * * * 5400

מנהל מצפ"א
טל' 3244

- ס ד י -

ט' ניסן תש"ן
4 באפריל 1990
אהב 913.11

64455

אל : שה"ח
ס/שה"ח
מנכ"ל וחברי הנהלה
מנהלי מחלקות
ראשי נציגויות צפ"א

מאח : מנהל מצפ"א

הנדון: הת מצפ"א 63
לשבועיים המסתיימים ב-4.4.90

1. התהליך המדיני

השבוע נרשמו מספר התבטאויות מעניינות העשויות ללמד על רחשי לב השוררים בממשל כלפי התהליך המדיני וישראל.

- המזכיר בייקר, בהופעה בפני המועצה ליחסי חוץ בדאלאס (30/3) ענה, בתשובה לשאלה, כי "הרוב בכנסת ישראל מתייחס בחיוב לקידום דיאלוג (ישראלי-פלשתינאי)". בהתייחסות נוספת, אמר כי הממשל מאוד מקווה כי ממשלה חדשה תקום מהר וכי כאשר תקום תחליט בחיוב להתקדם לקראת דיאלוג עם הפלשתינאים, בייקר אמר כי מצרים והפלשתינאים כבר ענו בחיוב, בתדרוך "פקיד בכיר" לעתונאים, הודגש כי בישראל תלויה עתה ההתקדמות בתהליך המדיני לקראת הדיאלוג.

- בתשובה לשאלת עתונאי ב - 2/4 חזרה דוברת מחמ"ד על עמדותיה המוכרות של ארה"ב ביחס להתנחלויות וזאת בתגובה לדיווחי עתונות מישראל על החלטה לזרז הקמתן של 5 התנחלויות חדשות שכבר אושרו. עם זאת, בהתבטאות חריגה, הוסיפה כי IT'S DISTURBING THAT AN ISRAELI LEADERSHIP WHICH WAS UNABLE TO MOVE FORWARD ON PEACE SEEMS READY TO MOVE FORWARD ON NEW SETTLEMENTS. מנהל מצפ"א הביע תמיהה על הערה זו בפני היועץ הפוליטי בשג'ארה"ב.

2. טיטות ישירות

השגרירות פעלה נמרצות ובדרגים הגבוהים ביותר לאחר הודעת "מאכב" על הפסקת טיטות השכר מבריה"מ. סגן המזכיר איגלברגר נתבקש להתערב ושגריר הונגריה זומן לעוזרי המזכיר סייץ ושיפטר ושמע את מורת רוחה של ארה"ב מן ההחלטה.

במישור הפומבי, נרשמו התבטאויות ברורות ונחרצות ממחלקת המדינה והבית הלבן בנושא. דוברת מחמ"ד (27) קבעה כי ארה"ב שוללת כל פעולה המגבילה את זכות ההגירה. הוסיפה כי דרך פעולה נאותה היתה להעניק רמת בטחון גבוהה לטיסות וכי הלוחמה בטרור לא תקודם ע"י כניעה מבישה לאיומי טרוריסטים. חזרה על הודעת ממשלת הונגריה שגנתה את הטרור הבינ"ל. תמכה בזכות ההגירה של יהודי בריה"מ והבטיחה "למצוא פתרון למצב שנוצר". בהודעת הבית הלבן (27) - נאמר שהעליה מבריה"מ לישראל הינה מאורע הסטורי. לכן, הנשיא "מארכזב" מארועי הימים האחרונים שהביאו לצמצום ההגירה לישראל ובמיוחד מהחלטתה של חברת התעופה "מאלב". הבית הלבן שבח את ממשלת פולין על החלטתה לאפשר מעבר ליהודים דרך פולין ובו זמנית קרא ל"מאלב" לשקול מחדש את החלטתה ולבריה"מ לאפשר טיסות ישירות לישראל. גם סנטורים ומורשים התגייסו לשנות את רוע הגזירה וכן הממסד היהודי.

בצעד נפרד, אשרה ועדת החוץ בבית הנבחרים הצעת תיקון של המורשים וולפה ולוין (חוק הרשאות ל - 1991) הקובעת כי הנשיא מוסמך להפסיק או להשעות סינע למדינות מזא"ר אם יחליט שמדינה מסויימת זו מגבילה זכות מעבר והגירה של יהודים בשטחה. כידוע מאמצים אלה ואחרים הוכתרו בהצלחה וחברת "מאלב" עומדת לחדש טיסותיה בקרוב.

3. ערבניות לדיור

בסנט ובבית הנבחרים נמשכים הליכי החקיקה של חוק התוספת לתקציב (SUPPLEMENTAL) שאליו הוצמדה הצעת החוק של הסנטורים לייחי וקסטן המעניקה ערבניות לדיור עולים חדשים בסך 400 מליון \$ לממשלת ישראל. הצעת החוק (הרשאות) התקבלה בוועדת החוץ בשני הבתים של הקונגרס, ואילו הצעת החוק (הקצבות) אומצה במליאת בית הנבחרים ב- 3.4. ספק אם ההליכים בקונגרס יושלמו לפני פגרת הפסחא המתחילה ב- 6.4.

עד עתה אין בנוסחים הנדונים כל התיחסות מיוחדת להתנחלויות וגם לא ל"בטחונות הנוספים" שנרמז כי עומדת מחמ"ד לבקש מישראל בדבר אי-שימוש הכסף בשטחי יש"ע. בעת כתיבת שורות אלה, נשארתי פתוחה השאלה האם יחליט הממשל להתעקש על בטחונות נוספים אלה או שיתספק בהתחייבות הרגילה של ישראל להשתמש בכספים אלה בגבולות 1967 בלבד.

4. ציננות-גזענות - שימוע בוועדת החוץ של הסנט

השימוע בנושא התקיים ב- 30/3 בראשותו של הסנטור מויניהאן ובהשתתפות הסנטורים סיימון, פרסלר ובושביץ. בפני הוועדה הופיע כעד עוזר מזכיר המדינה לענייני ארב"ל בולטון. עדי הציבור היו סימור רייר, קנת ביאלקיין וברטון ג'וזף (לשעבר יו"ר ה - A.D.L.). הסנטור מויניהאן פתח ותקף בבוטות את החלטת האו"ם תוך הגדרה, שזוהי אולי נקודת השפל החמורה ביותר בתולדות עצרת האו"ם. ההחלטה שנולדה כתוצאה מיוזמה סובייטית, נועדה בעת קבלתה לערער דמות של ישראל ובנות בריתה העיקריות והיתה חלק ממסע תעמולה בוטה. הוא סקר בקצרה את התהליך שהביא לקבלתה מאז 1971 עת הופיעה כתבה לראשונה בנושא ב"פרבדה" הסובייטי ומאוחר יותר קידומה דרך גופי ארב"ל שונים. מויניהאן ציטט מדברי שברנדזה שאימת את הדברים הנ"ל וציין "שאנחנו (קרי הסובייטים), היינו שבוים באוירה של עימות".

מויניהאן ציין שמדינות רבות הבאות לבקש סיוע מועדת החוץ עדיין מחויבות לשקר הזה, שקר שכל עוד הוא שם מוציא מן הכלל אפשרות להסדר שלום שכן הוא מהווה מחסום בלתי נטבל ללגיטימציה של כל הסדר וזו דעת הקונגרס של ארה"ב ומדינות דמוקרטיות נוספות. ב - 1987 אימץ הסנט חוק בנושא, קיווינו (כך מויניהאן) שארה"ב תקדם ענין זה בצינוורות הדיפ' מול מדינות אחרות, אך העובדות עגומות: לא קיבלנו דו"ת כלשהו ממח' המדינה ולא למדנו דבר רשמית או אחרת.

בולטון בעדותו ציין שמח' המדינה עוסקת כרגע בניסוח עמדה זו תהווה בסיס להצעה שיגיש השגריר פיקרינג. כאשר ציין את התנגדות האמיצה של ארה"ב להחלטה קטע אותו מויניהאן והדגיש שאין בכך שום אומץ... בולטון הדגיש שארה"ב בוחנת בזהירות את האסטרטגיה והסקטיקה אשר יבטיחו ברגע הנכון ביטול ההחלטה. בשלב זה הם מעדיפים לא לחשוף התכניות "המבצעיות". עקרונות הסובייטים הבטיחו לו שהחלטה לא מיצגת יותר את גישתם וההבטחה ניתנה ברמת ש/שה"ח. להערת סנטור סיימון שכדאי להעלות הענין בדרג בכיר יותר, השיב בולטון בהסכמה תוך ציון העובדה שזו גם יעת המזכיר.

מויניהאן התייחס לעובדה שמספר רב של מקבלות סיוע אמריקאי הצביעו בעד ההחלטה. לא ידוע לו שהיתה התנייה של סיוע בהתנגדות להחלטה ובקש רשימה של מדינות כאלה; כן ביקש לשקול חקיקה האוסרת סיוע להן.

בהמשך דבריו ציין בולטון שלהערכתו מטרת ההחלטה היא דה לגיטימציה למדינת ישראל באו"ם ובגופים אחרים ולגיטימציה לאש"פ. זו סיבה מדוע קשה לישראלים רבים להאמין במוסד זה ובתפקיד חיובי שיוכל למלא בתהליך השלום. אחת המטרות המרכזיות בפעילות להסרת ההחלטה היא להצביע על כך שתומכי אש"פ מפסיקים פעולתם לדה לגיטימציה של ישראל באו"ם וזוהי תרומה חיובית לתהליך השלום. ארה"ב מעורבת בהתייעצויות עם 80 מדינות בנושא כדי להחליט על מהלכיה.

בתצהיר הכתוב שהגיש בולטון נאמר (בחלק האופרטיבי) כי ארה"ב חשבה שלאור השינויים המתחוללים במזא"ר ואמרכ"ז ראוי לבדוק נושא ביטול ההחלטה מחדש. מצד ישראל נמסר לו שהיא רוצה להיות משוכנעת שהחלטה תעבור בבטחה. לאור זאת ארה"ב נועצת ב - 35 המדינות שהתנגדו, עם מדינות רבות שתמכו בהחלטה ועם הממשלות שנמנעו או נעדרו, תוך הבהרה שהביטול יסייע לתהליך השלום. ארה"ב מקיימת התייעצויות גם עם בריה"מ אך לצערה לא הגיעה להסכם על יוזמה משותפת בנושא.

5. המורשה לי המילטון על אש"פ, ישראל, התהליך המדיני וסיוע חוץ

יו"ר ועדת המשנה לאירופה ולמז"ת בבית הנבחרים, לי המילטון מאינדיאנה, נשא דברים בוועידת ה - ADC שנערכה בארלינגטון ב - 23/3. ראויות לציון מספר נקודות מדבריו:

- השינויים העוברים על העולם בכלל ומזא"ר בפרט עשויים לאלץ את ישראל והפלשתינאים להתקרב לפשרה בעתיד.

- אש"פ הכיר בישראל. בחר בברית עם מצרים וסעודיה על פני סוריה ולוב.

- אש"פ מוכן להשלים עם הבחירות בשטחים; אין זה ריאלי לצפות לבחירות שיהיו מנותקות לחלוטין מאש"פ. יש לשקול הרחבת הדיאלוג עם אש"פ.

- סוריה שגרה סימנים שהיא אכן מוכנה לדון עם ישראל.

- ארה"ב נעה על מסלול בן שלושה נתיבים במו"ת: הבטחה לישראל כי לא יכפה עליה פתרון, המרצת מצרים לשפר יחסיה עם ישראל והדיאלוג עם אש"פ. ארה"ב מכירה שאש"פ הינו אלמנט חשוב בפתרון הסכסוך והדיאלוג עצמו מסייע למטרותיה המדיניות של ארה"ב באזור.

- הסיוע לישראל ולמצרים איננו קדוש. במשך הזמן, נתח הסיוע לישראל ולמצרים מסך הסיוע ילך וירד.

- הנטייה בעד ישראל איננה קיימת רק בקונגרס אלא גם בממשל, אך יש לזכור כי תוכניות הסיוע לישראל מבוקשות ע"י הממשל, הן פופולריות ומעט מאוד מחוקקים רוצים לקצץ בהן.

6. ירושלים

בשבוע שחלף שככה במקצת הפעילות לאחר השיא שהושג ב - 22/3 עת "שישבנו" 82 סנטורים הצעת החלטה (SENSE OF CONGRESS) שהוגשה ע"י סנטור מויניהאן והתקבלה במליאה ב - VOICE VOTE. עמדת ישראל נתמכה והובהרה לממשל כמעט מכל החוגים האפשריים ובאופן הברור ביותר. יצוינו בהקשר זה שני מכתבים מפייסיים; האחד מהמזכיר בייקר למורשה מל לוינ שאמנם איננו כולל חידושים רבים אך קובע כי יהודים ואחרים יכולים לגור היכן שחפצה נפשם במזרח ומערב העיר ושכל מאמצי ארה"ב בקידום תהליך השלום מיועדים בין השאר גם לקידום יעד זה ולהמשר היוותה של העיר מאוחדת. במכתב אחר כותב הנשיא למנכ"ל ADL פוקסמן כי הוא מסכים לדעה כי "אף אחד אינו יוצא נשכר מן המחלוקת על ירושלים". בחוזרו על דברים שכתב לסנטור בושביץ וטדי קולק מדגיש הנשיא כי "ירושלים לא תהא לעולם עיר מחלוקת. לא תמכנו בסטטוס קוו לפני 1967, ובשום אופן אין אנו תומכים בחזרה לאותו מצב עתה".

בבית הנבחרים מגייסים שושבינים להצעת חוק בלשון שאשר הסנט עפ"י הצעת מויניהאן. ההחלטה אמורה להיות מוצבעת במליאה בקרוב. מהלך נוסף הינו מכתב חבר הקונגרס שומר עליו חתמו עד עתה יותר מ - 150 מורשים.

7. שיחות רגיונאליות משותפות, ישראל - ארה"ב

ישראל וארה"ב קיימו את המפגש השנתי בנושאים מדיניים אזוריים. השיחות התקיימו בווינגטון בין ה- 28/3 - 27. בראש השיחות עמדו המנכ"ל ראובן מרחב ובוב קימט תת המזכיר לעניינים מדיניים במחמ"ד.

הצוותים דנו בנושאי מז"ת, אמל"ט ואפריקה. הצד האמריקאי יוצג גם ע"י ע. המזכיר ג. קלי (מז"ת-מז' קרוב), ע. המזכיר ארונסון (אמל"ט) ועוזר המזכיר הרמן כהן (אפריקה). כמו כן נתקיימו שיחות בין המנכ"ל לס/עוזר המזכיר לענייני אירופה קיימן בה נדונו ענייני בריה"מ. ישראל-מזא"ר/בריה"מ ושיחה עם ע. המזכיר לענייני אסיה והפסיפיק סולומון.

8. ארה"ב - פר"ן

לנב - הכטה : בהודעה מתקנת להודעות קודמות, הודיע דובר מחמ"ד ב- 30/3 כי ארה"ב בוחנת מחדש את הראיות לשריפה שהתרחשה במפעל הכימי ברבטה ולוב ב - 14.3. הדובר הודיע כי טרם נתקבלו מסקנות חד משמעיות באשר לנזק שהיה במפעל ולכן קיימת עדין אפשרות שלוב מסוגלת לייצר מרכיבי נשק כימי. ארה"ב עדיין עומדת על דעתה שיש לפקד את המפעל. שגריר ארה"ב הגיש נייר בנושא לסמנכ"ל צפ"א ופר"ן.

עיראק - גרעין : בתגובה לנאום סאדאם חוסיין ואימויו על ישראל, הגדירה דוברת מחמ"ד את דבריו כ - "INFLAMMATORY, IRRESPONSIBLE AND OUTRAGEOUS". באזור כמזרח התיכון, המשיכה טאטוילר, יש להודיע בראש חוצות על השמדת נשק כימי ולא שמוש בו.

9. טק"ק ו"פרוייקט החץ

הסנטורים פיט וילסון (רפובליקאי מקליפורניה) וקרל לוין (דמוקרט ממישיגן) שגרו ב - 29/3 מכתב ליו"ר ועדת השרותים המזוינים הסנטור סאם נאן ובכיר המיעוט סנטור ג'ון וורנר ובו קראו לקיים שימועים בהקדם האפשרי על תפוצת טילים בליסטיים במז"ת ומאמצי הפנטאגון להתמודד עם איום זה. כ"כ קוראים שני הסנטורים לדיון פתוח במדיניות, נהלים ושת"פ בינלאומי לפיקוח על תפוצת טילים בטווחים שונים. בסוף מכתבם, קוראים השניים לפנטאגון להמשיך ולממן את שלב ב' של פרויקט "החץ" (המשותף לישראל ולארה"ב) מפני שטיל זה יכול לספק תשובה הולמת לאיום מטילים בעלי טווח קצר ובינוני כאחת.

10. המורשה גאס סאבאג' (אילינוי) - איפא"ק וה - PAC'S

מערכת הבחירות המוקדמות של הנ"ל (דמוקרט, שחור) מול מתחרהו באזור הבחירה הרביעי באילינוי לוותה בטונים צורמים של האשמות חריפות בעלות גוון אנטישמי של הנ"ל נגד כסף יהודי ותמיכה יהודית במתחרהו. המורשה סאבאג' (שנצח במוקדמות) הינו מהעוינים שבמתנגדינו בגבעת הקפיטול. במס"ע שקיים ב - 30/3 התבטא נגד תרומות יהודיות וגם נגד איפא"ק תוך ציון שמות כגון מר בוב אשר, המורשים צ'רלי רנגל (נ"י) וביל גריי (פנסילבניה) אשר נסעו לאזור הבחירה ותמכו בסאבאג' פרסמו הודעות גינוי והסתייגות מדבריו. המורשה קיים "דיון מיוחד" במליאת ביה"נ, ובה חזר על טענותיו החריפות נגד איפא"ק וה - PAC'S.

11. אנטישמיות בבריה"מ

יותר מ - 100 חברי בית הנבחרים הצטרפו להצעת החלטה שיזמו המורשים לנטוס ובראון המגנה את האנטישמיות בבריה"מ וקוראת לנשיא בוש לפעול אצל עמיתו הסובייטי במטרה שזה יגנה רשמית את האנטישמיות. הדיון בוועדת החוץ צפוי בקרוב ובינתיים גם העביר הסנט החלטת פה אחד באותו נושא ביוזמת הסנטורים גור, פל, דאמטו ופרסלר.

12. תחנת "קול אמריקה" בערבה

בשימוע שהתקיים ב- 13/3 בועדת המשנה לפעולות בינלאומיות בראשות המורשה דיימלי, הגיש הנ"ל הצעת חוק הקוראת להקמת "ועדה נשיאותית" שתבדוק את המטרות והכיוון העתידי של BIA (הרשות לשידור בינלאומי) ו- USIA (סוכנות האינפורמציה האמריקנית). הצעת החוק קובעת בפרוש כי יש להעריך מחדש את פרויקט "קול אמריקה" בישראל. בכנסת, חתמו 64 חכ"ים על עצומה שיזם ח"כ עוזי לנדאו הקוראת לשרים הנוגעים בדבר לשקול מחדש את הקמת התחנה.

13. כושים עבריים

המורשה דיימלי הצמיד תיקון להצעת התוספת לתקציב הנ"ל לפיו יוקצו 5 מליון דולר לכושים העבריים בדימונה בכפוף להסכם בין ממשלות ישראל וארה"ב וחברי הכת. בשלב זה מדובר בהרשאה "בלתי משוריינת" שתבוצע רק כאשר יושג הסכם על מעמדם ועבודתם של אנשי הכת ובמידה והתקציב האמריקני יאפשר זאת. כעת אין שיחות בנושא בין הגורמים הנוגעים בדבר.

14. משלחות

בתקופה הנסקרת בקרו בארץ בארבע משלחות שהגיעו מאזורים שונים בארה"ב ואורגנו בעזרת הארגונים היהודיים השונים ובמעורבות הקונסוליות.

- משלחת מכון פלורידה ישראל - פעילי המכון הינם יהודים מקומיים שגייסו משאבים מהממשל המדינתי להקמת מוסד מחקר/יזמי העוסק ביבוא ופיתוח טכנולוגיות מים. המכון פועל במסגרת אוניברסיטה וקולג' מקומיים, והמשלחת כללה את פעיליו אנשי האקדמיה, ממשל וארבע חברי בית הנבחרים של פלורידה שלהם יד באישור תקציבי המכון. הסיור כלל חלקים הסטוריים פוליטיים ומקצועיים - פגישות בתה"ל, אונ' חיפה והאונ' העברית, וכן ביקור באגריטק. על פי הרשמים הרי שהביקור היה מוצלח ואנו צופים להמשך פעילות המכון.

- משלחת שחורים ויהודים מפילדלפיה - אורגנה ע"י ה- JCRC של הקהילה, ובסיוע הקונסוליה, כאשר בארץ רוכז הצד הלוגיסטי בעזרתנו. הביקור נמשך כשמונה ימים וכלל האלמנטים הקבועים של תדרוכים מדיניים, ביקורים הסטוריים ותיירותיים. הקבוצה הנ"ל אף ביקרה במכון האפרו-אסיאני ושמעה תדרוכים אודות ישראל ויחסיה עם אפריקה ובמרכז קליטה.

- משלחת היספנים משיקגו - הגיעה כתוצאה מיוזמה של ה- JCRC והקונסוליה. בארץ טיפלה הסוכנות בארגונים הלוגיסטיים והתאום. זאת בעיצה אחת עם המחלקה. הקבוצה כללה מנהיגים צעירים של הקהילה ההיספנית, שמעבר למינון הקבוע של תדרוכים מדיניים הסטוריים תרבותיים גלתה עניין בנושאי חברה הגירה וקליטה כולל שימור תרבות. יצויין שהקבוצה גלתה יחס ביקורתי בנושא הסיוע שמקבלת ישראל מארה"ב.

- משלחת שחורים משיקגו - המשלחת הנ"ל אורגנה ולוותה ע"י ה - ADL - בסיוע הקונסוליה ומעורבות המחלקה כאן וכללה מספר מחוקקים מבתי המחוקקים של אילינוי. המשלחת גילתה עניין מיוחד בנושא הכושים העבריים. יתכן שבעקבות תדרוך והכוונה של פאראקן לפני הגיעה למקומותינו והעובדה שמספר חברים בקבוצה הינם נבחרים מאזורים בהם לאנשי הכושים העבריים קרובי משפחה. הסיור בדימונה היה מוצלח ומצטרפים לתמונה פגישה חמה עם עולים מאתיופיה ותדרוך טוב (מבחינתנו) של נציג השגרירות האמריקאית בנושא הכושים העבריים שסייעו לאזן את דעותיהם הקדומות של מספר דמויות בקבוצה.

בברכת חג שמח.

יוסף למדן
3/11

4156:תוזהם:אמא
 אל:רהמ/ש/131
 מ-111:ש,נר:119,תא:040490,ז:1500,ד:ה:ס,ג:כ,כ
 בבב

בכמס/מ"ד

אכ : מצפא, יועץ תפוצות.

דע: מעת,הסברה,מזאר.

מאת : עתונות, וזשינגטון.

דברי הנשיא - פסח :

רצב דברי הנשיא בוש בעצרת מיוחדת בבית הכנסת לכבוד
 חג הפסח המתקרב.

דברי הנשיא הוקדשו כעליה מברהם.

REMARKS OF PRESIDENT BUSH, PASSOVER CEREMONY,
 ROOSEVELT ROOM, WHITE HOUSE, WASHINGTON, DC, WEDNESDAY

MR. VICE PRESIDENT, MR. SECRETARY AND DISTINGUISHED
 GUESTS, WELCOME TO THE WHITE HOUSE. TODAY WE ARE
 MARKING PASSOVER, KNOWN AS THE FESTIVAL OF FREEDOM
 A POIGNANT OCCASION IN THE YEAR THAT HAS SEEN FREEDOM
 S LIGHTS BEGIN TO GLOW ALL OVER THE WORLD: IN EASTERN
 EUROPE, FINE CENTRAL FANDE SOUTH AMERICA, FINE
 AFRICA FAND EVEN IN THE E SOVIET UNION.

LET MY PEOPLE GO THOSE WERE THE WORDS OF MOSES NEARLY
 4,000 YEARS AGO WHEN THE ISRAELIES TOOK THE FIRST
 STEP ON THE MARCH FROM CAPTIVITY TO FREEDOM. ALL
 AMERICANS SHARE IN THE SOLEMN PRIDE OF MILLIONS
 OF JEWISH MEN, WOMEN AND CHILDREN EVERYWHERE AS

- 2-

THEY COMMEMORATE THE EXODUS. IT WAS A JOURNEY OF
 COURAGE AND STRENGTH TOWARD THE DREAM OF A BETTER
 TOMORROW. AND TODAY AS WELL, PEOPLE ALL THROUGHOUT
 THE WORLD HAVE CONTINUED THAT EPIC JOURNEY, A QUEST
 FOR A NEW LIFE OF LIBERTY AND PEACE. WE SUPPORT
 THEM IN THEIR STRUGGLE FOR DEMOCRACY. WE ADMIRE
 THEM FOR THE STRENGTH OF CONVICTION AND WE PRAY
 FOR THEIR SUCCESS.

THIS IS A SPECIAL TIME OF REJOICING FOR THE MORE
 THAN 15,000 SOVIET JEWS WHO HAVE MADE THEIR WAY
 TO ISRAEL THIS YEAR. WE ARE PROUD TO HAVE LENT A
 HELPING HAND OVER THE YEARS TO MAKE POSSIBLE THE
 HISTORIC EMIGRATION FROM THE SOVIET UNION OF THOSE
 WHO HAVE LONG SOUGHT TO LEAVE. THE MODERN EXODUS
 IS A GREAT EVENT FOR ALL THOSE WHO DELIGHT IN HUMAN
 FREEDOM.

THE UNITED STATES HAS WORKED HARD TO OPEN UP THIS
 LIFELINE. AND WE WILL CONTINUE TO DO EVERYTHING
 NECESSARY TO MAKE IT POSSIBLE FOR SOVIET JEWS TO
 GET TO ISRAEL INCLUDING CONTINUING TO PRESS FOR
 DIRECT AND INDIRECT FLIGHTS. WE ARE GLAD THAT SO
 MANY WILL CELEBRATE THE SATIR IN ISRAEL AND WE'RE
 GOING TO KEEP WORKING SO THAT MANY MORE CAN JOIN
 THEM.

AS WE REMEMBER THE EXODUS, IT IS MY DEEP HONOR TO
 WELCOME ZEV RAIS (SP?) TO THE UNITED STATES AFTER
 18 YEARS OF WAITING. (APPLAUSE.)

- 3-

ZEV AND CARMELLA, MAY YOU AND YOUR CHILDREN ENJOY
 MANY YEARS OF HAPPINESS TOGETHER IN YOUR NEW HOME
 IN ISRAEL. FOR NEARLY TWO DECADES OF DARKNESS, YOU
 HAVE BEEN A BRAVE SYMBOL FOR ALL REFUSENIKS. AND WE
 ACKNOWLEDGE AND APPLAUD THE DRAMATIC CHANGES THAT
 HAVE TAKEN PLACE IN THE SOVIET UNION MAKING POSSIBLE
 THE EMIGRATION OF MANY WHO HAVE LONG SOUGHT TO LEAVE
 BUT WE MUST NOT AND, I CAN ASSURE YOU, WE WILL
 NOT FORGET THOSE WHO ARE LEFT BEHIND.
 AND I'D ALSO LIKE TO WELCOME NATASHNA STONOV (SP?)
 TO THE WHITE HOUSE. I ADMIRE THE COURAGE AND DETERMINATI
 ON THAT YOU AND LEONID, YOUR HUSBAND, HAVE SHOWN
 THROUGH 11 LONG YEARS OF WAITING. YOU'VE BECOME
 THE VOICE OF THE REFUSENIK COMMUNITY, AND YOUR STEADFAST
 EFFORTS HAVE BEEN INVALUABLE TO US AS WE STRIVE
 TO CONVINCED THE SOVIET LEADERSHIP TO ACT ON ITS
 PROMISES.

I REGRET THAT ANOTHER PASSOVER IS HERE WITH LEONID
 STILL IN THE SOVIET UNION. I WISH THAT HE WERE HERE
 WITH YOU IN AMERICA SO THAT HE, T99, COULD EXPERIENCE
 THE FREEDOMS THAT WE ENJOY, AND WE ASK THAT YOU
 CONVEY A MESSAGE TO LEONID AND ALL OTHERS WHO STILL
 AWAIT FREEDOM. THEY ARE NOT FORGOTTEN.

THE NOBEL LAUREATE, FRIEND TO SO MANY IN THIS ROOM
 ELIE WIESEL, SAID, JUST AS DESPAIR CAN COME TO
 ONE ONLY FROM OTHER HUMAN BEINGS, HOPE, T99, CAN
 BE GIVEN TO ONE ONLY BY OTHER HUMAN BEINGS. ZEV

- 4-

YOU HAVE GIVEN US HOPE. FOR THAT, WE ADMIRE YOU
 AND TOGETHER WE LOOK FORWARD TO THE DAY WHEN NO
 NATION INTERFERES WITH THE FAITH OF ANY OF ITS
 PEOPLE.

S9, THANK YOU ALL FOR BEING HERE WITH US ON THIS
 VERY SOLEMN AND SPECIAL OCCASION.

AND ONCE AGAIN, I REJOICE IN YOUR HAPPINESS, AND
 WE'RE SO PLEASED YOU'RE HERE. (APPLAUSE.)

(WHEREUPON, THE PASSOVER MESSAGE WAS SIGNED.)

END

תפוצה:שעה,סשה,רהם,סנכ,סמנכ,כנצור,מצפא,גוברי,
 מזאר,תפוצות,רביכ,מעת,הסברה,לעם,ר/מרכז,
 ממד,רם,תאמנ)

חוזם: 4,3848

אל: אתונה/82, בון/93, בריסל/90, האג/75, לונדון/110, פריס/159, רומא/110, מרסיי/54, מדריד/92, טינגפור/66, מילנו/52, גנבה/79, וינה/89, בוקרשט/87, ברן/90, הלסינקי/65, קופנהגן/92, שטוקהולם/85, ליסבון/79, פרטוריה/70, בודפשט/81, אוסלו/64, מונטריאול/55, טורונטו/58, אוטבה/63, לוסאנגלס/69, ניו/217, וושי/149, ביירט/125, בוגוטה/80, ברזיליה/79, גואטמלה/63, לימה/75, מונטבידאו/54, מכסיקו/80, סנחוזיה/55, קיטו/74, קרקט/82, ריו/57, סנטיאגו/69, סנפאולו/64, ניקוסיה/77, נייירובי/79, אנקרה/63, איסטנבול/84, קינשאסה/79, מונרוביה/59, אבידגאן/50, יאונדה/75, טוקיו/107, קנברה/70, בנגקוק/129, מנילה/75, הונגקונג/66, סידני/63, הונדורס/39, סנטודומינגו/46, קינגסטון/42, להפאז/46, אסונסיון/50, בוסטון/65, מיאמי/57, שיקגו/60, פרנציסקו/48, יוסטון/53, אטלנטה/48, פילדלפיה/51, סלבדור/43, פנמה/45, לילונגוואה/41, מבבנה/42, פיגי/42, וולינגטון/42, בומבי/62, קטמנדו/52, קולומבו/43, טוגו/41, אלכסנדריה/31, ורשה/69, ציריך/45, מוסקבה/59, קייפטאון/36, סיאול/36, דהמש/111
 מ-: המשרד, תא: 040490, זח: 1755, דח: מ, סג: בל
 תח: פ גס: הסברה
 נד: פ

בלמס/ג'ידי

הנציגות

להלן הודעת הנשיא בוש כתגובה לנאום סדאם חוסיין מאתמול:

WE HAVE NOW HAD THE OPPORTUNITY TO REVIEW THE TEXT OF THE ADDRESS GIVEN YESTERDAY BY IRAQI PRESIDENT SADDAM HUSSEIN. THE PRESIDENT FINDS THE STATEMENTS ABOUT IRAQ'S CHEMICAL WEAPONS CAPABILITY AND HIS THREATENING ISRAEL TO BE PARTICULARLY DEPLORABLE AND IRRESPONSIBLE. SUCH STATEMENTS CAN ONLY EXACERBATE TENSIONS AND FURTHER DESTABILIZE THIS ALREADY VOLATILE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

REGION. WHAT IS NEEDED IN THE MIDDLE EAST IS NOT INFLAMMATORY RHETORIC BUT CONCRETE STEPS TO RID THE REGION OF CHEMICAL AND OTHER UNCONVENTIONAL WEAPONS AND TO MOVE TOWARD PEACE.

הסברה/פרן

אש

תפ: שרה, ששה, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר, לעמ, ארבל, פרנ, מזאר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3746

תאריך : 04.04.90

** יוצא **

סודי

**
**
**

חוזם: 4,3746
אל: וווש/133, רהמש/92, מנמת/168
מ-: המשרד, תא: 040490, חז: 1640, דח: ב, סג: 10
תח: גט: שהח
נד: ג

סודי/בהול

מס' 64510

אל : וושינגטון השגריר

עירק: שיחת שה'ח-בראון (3.4)

בראון הראשון בסדרת שגרירים המוזמנת לשר בעקבות נאום סדאם חוסיין. נכחו בנצור והח'מ.

שה'ח אמר שאין עבורנו בנאום מידע חדש - ידוע שהעירקים כבר עשו שימוש בנשק כימי מול האירנים והכורדים. החידוש הוא בעצם התבטאות הפומבית בנרון.

עבור ישראל, הדברים הם בגדר תזכורת, והוא מקוה שגם עבור יתר העולם. לנו לא ידועים צעדים קונקרטיים שנקטו מדינות או מועבי'ט נגד עירק נוכח שימוש קודם בנשק כימי, וע'כ חש סדאם שאין מניעה שימשיך. מאידך נוכח הצעדים שנקטו נגד לוב, יש שם מחשבות שניות לגבי דרכם. מזכיר שגם בידי מצרים, לוב וסוריה יכולת דומה לשל עירק, וברגע שה-TABOO נשבר, אין לדבר סוף. לכן יש צורך בפעולה מצד קהילת העמים, בראשות ארה'ב, להבהיר לסדאם THAT HE CAN'T GET AWAY WITH IT. אין די במילים ובגי'נויים - יש לחשוב כיצד פועלים להסיר האיום הנורא מעלינו.

נאום סדאם הראה שוב, באופן פרופורציונלי, היכן טמון המכשול לשלום, אך אנו שומעים הביטויים הללו דווקא בהקשר שלנו, לדוגמא לגבי התנחלויות. השר מוטרד שדברים כאלו על ישראל עלולים לתת לגיטימציה למלחמה נגדנו. כאשר ערפאת מדבר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בנוכחות סדאם על כיבוש ירושלים, וארה'ב ממשיכה בדיאלוג עם אש'פ, יש מסר מסוים, גם אם אינו מכוון.

בסה'כ יש דינמיקה ההופכת המז'ת למסוכן, יתכן שבוושינגטון אין מודעים דיים להשלכות התבטאויות רשמיות על רקע זה. מדובר בהתעצמות עירק, בשת'פ ירדן-עירק ובעוינות הגוברת בהתבטאויות חוסיין, והעובדה שבמקביל לשובה לעולם הערבי, מצרים כמעט וניתקה יחסיה עם הממשלה בישראל.

בראון בדבריו טרח להדגיש שכאשר דוברת מחמ'ד התבטאה לראשונה על הנאום בנוסח...אם הדברים נכונים', נאום סדאם לא היה בווש'נגטון. התבטאויות ג'נוי אמריקניות חריפות, עליהן בדעתה לחזור עוררו תגובות בגודל. מבלי לנסות להגן על הנאום, יש לזכור שמזה שבועות מגיעים מהעירקים מסרים בהם ניכר פחד עמוק מהתקפה ישראלית.

אשר להתנחלויות, הודעת מחמ'ד היתה בתגובה לדברים מלשכת דאה'מ. לאחרונה ראינו הכנסת מאשרת סכומי כסף הקשורים להתנחלויות. סה'כ, מדובר בחילוקי דעות ותיקים. לדברי השר שהם נראים יותר חריפים כעת, הביע בראון תקוותו שנצליח להוריד הרטוריקה בענין.

בראון סיפר שנפגש באותו יום עם ריצ'רד ארמיטג' שבא מירדן, שם נפגש עם בכירים (מרואן אל קאסס, ז'יד בן שאקר). התרשמויותיו 'הפרטיות' שהם מאוד DISCOURAGED, חוששים מאפשרות מלחמה, דואגים מהתבטאויות בישראל לפיהן ירדן היא פלשתין. בראון ממליץ לשקול מסר לפיו אין לנו כוונות תוקפניות כלפיהם.

טובה הרצל

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, פ(אמן), ממד, בנצור, מצפא, סייבל, סולטן, כ,

דתיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: בלמים		כתובת: 4
תאריך תפוסת חבירה: 18.00 - 304.90	מצפ"א, פרי"ן, ממי"ד	אל:
פס' פרוק: נא-יאק / גמ"ח	אמ"ן/מנמ"ח, מע"ח, הטברה, עתונות ניו יורק	דצ:
מספר: 31-11-94	עתונות נוש'	פאת:

עיראק - איומים

רצ"ב הודעה הנשיא בוש בתגובה לדברי טאדס חוסיין מאתמול.

STATEMENT BY THE WHITE HOUSE PRESS SECRETARY, OFFICE OF THE PRESS SECRETARY, RELEASED FROM INDIANAPOLIS, INDIANA

ZG-2-1-E page# 1 TUESDAY, APRIL 3, 1990

dest=swh,mwh,iraq,mme,mideast,israel,chemwar,weapons data

We have now had the opportunity to review the text of the address given yesterday by Eiraqi President Saddam Hussein. The President finds the statements about Iraq's Echemical weaponsF capability and his threatening EIsraelf to be particularly deplorable and irresponsible. Such statements can only exacerbate tensions and further destabilize this already volatile region. What is needed in the EMiddle EastF is not inflamatory rhetoric but concrete steps to rid the region of chemical and other unconventional weapons and to move toward peace.

תפוסה: 31-11-94

מספר: 31-11-94

נא-יאק / גמ"ח

מנמ"ח, מע"ח, הטברה, עתונות ניו יורק

מצפ"א, פרי"ן, ממי"ד

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס פרוק

11-21
0091
031630

1/4

13435
בלמ"ס/רגיל
205.04 666

אל : מנהל פר"ן

דע : ארנ"ל 2
וא"א - קש"ח (הקציונא)
וושונגטון

מאת : אהרן יעקב, נאו"ם

הודעת הנשיא בוש בקשר ל - NPT.

מצ"כ הודעה (note) של המזכ"ל אליה מצורפת הודעה שמסר הנשיא בוש, ב - 5/3, במלאת עשרים שנה ל - NPT. לאיגרת הנשיא מצורף מכתב לוואי של השגריר פיקרינג.

מ

אהרן יעקב
אהרן יעקב, נאו"ם
3 באפריל 1990 אישור:

2 אצ"בא
1 הנצ"ר פרנ
1 הנצ"ר
1 אונ"ס
1 אונ"ס
3 רה"מ
3 סג"מ
2 ארנ"ל
1 ס"ב
1 אש"פ
1 הקצ"ר
2

**UNITED
NATIONS****A****General Assembly**

11 / 0091 672

Distr.
GENERALA/INF/45/3
27 March 1990

ORIGINAL: ENGLISH

Forty-fifth session

Note by the Secretary-General

The Secretary-General has the honour to transmit to the members of the General Assembly, for their information, the attached letter dated 20 March 1990 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary-General (see annex), which encloses a statement made on 5 March 1990 by the President of the United States of America concerning the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons.

A/INF/45/3
English
Page 2

3
4

11 / 0091

ANNEX

Letter dated 20 March 1990 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to forward the text of the statement made on 5 March by the President of the United States of America, commemorating the twentieth anniversary of the entry into force of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (see appendix). In his statement, President Bush reaffirms the support of the United States for the Treaty and its goals, and he urges all States that have not yet done so to accede to the Non-Proliferation Treaty.

I would appreciate it if you could have the text of the present letter and its enclosure distributed as an official document of the General Assembly.

(Signed) Thomas R. PICKERING

A/INF/45/3
English
Page 3

11 / 0091

4

APPENDIX

Statement made on 5 March 1990 by the President of the
United States of America concerning the Treaty on the
Non-Proliferation of Nuclear Weapons

Twenty years ago today, the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons entered into force. One hundred and forty States have joined the Treaty making it the most widely accepted arms control instrument in history. The Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons represents the primary legal barrier to nuclear proliferation and thus constitutes a principal foundation of international security. Later this year, the parties to the Treaty will convene the Fourth Review Conference of the Treaty. In the context of this review, I reaffirm the determination of the United States to carry out its treaty commitments and to work to assure its continuance in the interest of world peace and security.

The Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons has been not only a significant arms control instrument, it has also facilitated international co-operation in a wide variety of peaceful uses of atomic energy under the International Atomic Energy Agency. These applications have included using nuclear technology to improve health conditions, as well as to increase agricultural output, electric power generation and industrial capabilities. The United States will continue to play a leading role in nuclear co-operation pursuant to the Treaty.

Our long-standing commitment to serious arms control negotiations has helped to bring forth a number of important arms control agreements, including the Intermediate Nuclear Forces Treaty, concluded in 1987. At this very moment we are making significant strides towards concluding far-reaching arms control agreements in the nuclear and conventional areas.

It is essential in these times of great change and great promise, and of major progress in arms control, that the community of nations work together even more diligently to prevent nuclear proliferation, which poses one of the greatest risks to the survival of mankind. I urge all States that are not party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons to join and thereby demonstrate their support for the goal of preventing nuclear proliferation, and I call upon all States parties to the Treaty to join our efforts to secure the integrity of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, which benefits all countries.

יוצא

בלמס

חוזם: 4,632

7א

אחונה/21, בון/24, בריסל/25, האג/20, לונדון/21, פריס/34, רומא/28,
 מרסיי/17, מדריד/24, סינגפור/19, מילנו/16, גנבה/21, וינה/23,
 בוקרשט/21, ברן/24, הלסינקי/19, קופנהגן/21, שטוקהולם/30,
 ליסבון/19, פרטוריה/16, בודפשט/23, אוסלו/18, ניקוסיה/26,
 ניירובי/20, אנקרה/16, איסטנבול/20, קינשאסה/21, מונרוביה/16,
 אבידגאן/13, יאונדה/21, טוקיו/28, קנברה/18, בנגקוק/33, מנילה/23,
 הונגקונג/23, סידני/20, מונטריאול/16, טורונטו/18, אוטבה/16,
 ביירט/25, בוגוטה/15, ברזיליה/18, גואטמלה/14, לימה/15,
 מונטבידאו/12, מכסיקו/14, סנחוזזה/14, קיטו/18, קרקס/20, ריו/12,
 סנטיאגו/18, סנפאולו/14, הונדורס/13, סנטודומינגו/13,
 קינגסטון/13, להפאז/14, אסונסיון/16, סלבדור/13, פנמה/13,
 לילונגוואה/13, מבנה/17, פיג'י/13, וולינגטון/14, בומבי/22,
 קטמנדו/16, קולומבו/10, טוגו/10, אלכסנדריה/9, ורשה/22, ציריך/13,
 מוסקבה/13, קייפטאון/12, סיאול/10

מ-: המשרד, תא: 020490, זח: 0820, דח: ר, סג: בל

תח: @ גס: הסברה

נד: @

BALMAS/MIYADI

EL: HANETZIGUYOT

IRAQ

BEHEMSHECH LEMIVRAKEINU

LEHALAN HODA'AT NASI ARHAV BEIKVOT MAATSAR HAIRAQIM
 BELONDON.

THE ARREST OF IRAQIS IN LONDON RAISES ONCE AGAIN THE
 ADMINISTRATION'S DEEP CONCERN ABOUT THE ISSUE OF
 NUCLEAR PROLIFERATION IN THE MIDDLE EAST. NUCLEAR

משרד החוץ-מחלקת הקשר

PROLIFERATION, ALONG WITH THE PROLIFERATION OF
 CHEMICAL AND BIOLOGICAL WEAPONS AND INTERMEDIATE RANGE
 MISSILES, CONTINUES TO POSE SERIOUS THREATS TO U.S.
 INTERESTS, AS WELL AS THE INTERESTS OF OUR FRIENDS IN
 THE REGION. THESE PROGRAMS ONLY SERVE TO HEIGHTEN
 REGIONAL TENSIONS AND EXACERBATE REGIONAL PROBLEMS.

WE AGAIN CALL UPON NUCLEAR SUPPLIERS TO EXERCISE
 SPECIAL RESTRAINT IN PROVIDING MATERIALS RELATED TO
 THE DEVELOPMENT OF NUCLEAR, CHEMICAL AND BIOLOGICAL
 WEAPONS AND INTERMEDIATE RANGE MISSILES IN THIS
 VOLATILE AREA. FURTHERMORE, WE URGE ALL STATES IN THE
 AREA TO ADHERE TO THE NON-PROLIFERATION TREATY. IRAQ
 IS A SIGNATORY OF THAT TREATY. IRAQI OFFICIALS ARE
 WELL AWARE OF OUR VIEWS ON NUCLEAR PROLIFERATION WHICH
 WE HAVE MADE CLEAR ON SEVERAL OCCASIONS.

AD KAN.

HASBARA/MEYDA

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא,
 אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר,
 לעמ, ארבל, פרנ, מזאר

31

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס ו ס
ס נ ר ו
 97... 3... דפים
 1100 בסחונני... שמנה
 דחיות... מ.י.ג.ג.
 מאריך ודיח... 2/4/90
 ... מנר...

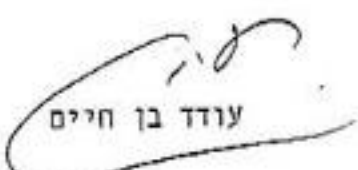
1/3

אל, הפכרה-מצפ"א
 דע: תפוצות, קונכ"ל ניו-יורק
 מאת: הסברה, שגרירות וושינגטון

$\frac{M.Y}{2}$ $\frac{32}{32}$

הנדון: ירושלים

בלוטת מכתב הנשיא בוש לאייב פוקסמן בנושא ירושלים ותחליך השלום.

 עודד בן חיים

- 36 -

1. מכתב הנשיא בוש
 2. מכתב הנשיא בוש
 3. מכתב הנשיא בוש
 4. מכתב הנשיא בוש

ד.

2/3 32
2

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

March 26, 1990

Dear Abe:

Thank you for your letter of March 14. I appreciate your thoughtful insights into these important issues. You're right -- no one is served by the recent controversy over Jerusalem. Instead, movement to peace should be our priority and remain our focus.

That is why in recent days I have written to Mayor Teddy Kollek and Senator Rudy Boschwitz. Permit me to quote from what I wrote to Mayor Kollek:

...Jerusalem must never again be a divided city. We did not approve of the status quo before 1967; in no way do we advocate a return to it now. This was and is the policy of the United States, and it is my policy. Our efforts in the peace process are in no way designed to promote the division of Jerusalem. We would oppose any such effort.

It is also our view that the final status of this most special of cities should be decided by negotiation, and that this negotiation would be facilitated if we were well along the path toward peace. There is thus no intention on our part to focus now on the final status of Jerusalem. It is also our view, just as it has been the view of the United States since 1967, that all sides should be taking steps to get to negotiations and avoiding steps that could prejudice the prospects for these negotiations.

APR-02-90 MON 14:27 ID:A, D.L. WASH.

TEL NO:1 202 296 2371

#181 P03

2

3/3

32

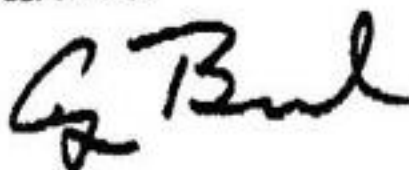
2

In my letter to Senator Boschwitz, I added that "No peace that I can envision would deny Jews the right to live anywhere in this special city of Jerusalem."

I realize that the peace process involves enormously difficult choices for Israel. Political developments there have centered on the peace process, and made clear the importance of moving forward. I believe that there is a unique opportunity before us to get to an Israeli-Palestinian dialogue on elections leading to negotiations. We started down this path hand-in-hand with our Israeli friends and partners, and we believe that together we can continue toward peace.

With best regards,

Sincerely,

Abraham H. Foxman
National Director
Anti-Defamation League of B'nai B'rith
823 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

אאאא, חוזם: 1811

אכ: רהמש/30

מ-: נוש, נר: 48, תא: 020490, זח: 2000, דח: ב, סג: סב,

בבבב

סודי ביותר/בהול כבוקר

ח.ר.ב.

אכ: מנכ"ל רה"ם לעיניו בלבד ללא תפוצה נוספת - ח.ר.ב.

מאת: השגריר, וושינגטון

להלן דיווח על פגישותיהם של ג'ורג' קליין וריצ'ארד פוקס עם ראש מטה הבית הלבן ג'ון סנונו ועם הנשיא בוש. (30.3.90).

בשיחה עם סנונו אשר התקיימה לפני הפגישה עם הנשיא נקטו קליין ופוקס בגישה תקיפה כדבריהם, תוך ציון שהם באו לראותו מתוך דאגה עמוקה לקרע ההולך ומתפתח בין הממשל לקהילה היהודית.

הם הוסיפו שיש לראות את ביקורם כביטוי לדאגתם של חוגים יהודיים רפובליקאים אשר היו מעורבים אישית במסע הבחירות של הנשיא.

קיימת אצלם תחושה של עימות הולך ומחריף בין הקהילה היהודית לממשל, והם מעוניינים כמנוע התפתחות פח טאהרסקרד?? (מיכה משוכשת)

Handwritten notes in blue ink, including a circled area with the text "1/11/90" and "R".

MEMORANDUM

TO: [Name]

FROM: [Name]

SUBJECT: [Topic]

1. [Text]

2. [Text]

3. [Text]

4. [Text]

5. [Text]

6. [Text]

7. [Text]

8. [Text]

9. [Text]

10. [Text]

11. [Text]

12. [Text]

13. [Text]

14. [Text]

15. [Text]

16. [Text]

בעקבות דברי הנשיא בענין ירושלים אשר באו אחרי "מחמאות" פומביות בשנה האחרונה (כמו פרשת שייך עובייד, נאום בייקר בפני איפאל'ק במאי 1989 וכו'). נוצר הרושם שיש שינוי מהותי במדיניות הממשל. במקרה כזה, אמרו, מקומנו לא עם הממשל.

לישראל אין תחושה שניתן לסמוך על ארה"ב והצהרתו האחרונה של הנשיא רק חיזקה תחושה זו. על הנשיא למצוא הזדמנות מתאימה להבהיר מחדש מדיניות הממשל בענין תהליך השלום והמז'ות. לאחר דברים אלו נכנסו האורחים יחד עם סגנונו כלשכתו של הנשיא.

האורחים חזרו על דבריהם הנ"ל באוזני הנשיא והוסיפו שבקרוב הקהילה היהודית האמריקאית קיימת הרגשת אשמה כבדה על שתיקתה בשנות ה-30 ובתקופת השואה, ולכן אינם יכולים לשמור על שתיקה לנוכח מה שנראה להם כשינוי לרעה במדיניות הממשל כלפי ישראל.

הנשיא השיב שאין שינוי במדיניותו והוא ממשיך להיות ידיד נאמן

של ישראל. הנשיא הוסיף, כי כאשר שוחח עם רה"ם בעת בקורו בחודש אפריל 1989 על התנחלויות התרשם שהגיע עמו להבנה, כדי להיווכח כמה ימים מאוחר יותר לאחר שובו של רה"ם לארץ שיש שינוי במדיניות בנושא התנחלויות. הנשיא הוסיף שהרגשתו היתה כאילו ש'זרקו לו בפנים סמרטוט כלים רטובים': A WET "DISH RAG IN MY FACE" כאשר עכה מחדש נושא התנחלויות בהקשר לעליית יהודי בריה"ם, הוסיף הנשיא, הוא קיבל מרה"ם נתונים שאינם תואמים המידע כפי שנמסר לו.

קליין הפסיק הנשיא ושאל אותו: "כאיזה התנחלויות הינך מתכוון? הרי היית בירושלים והסתובבת עם טדי קולק בשכונות

1942

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is a very interesting and informative document.

2. The second part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and informative document.

3. The third part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and informative document.

4. The fourth part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and informative document.

5. The fifth part of the report deals with the military situation of the country. It is a very interesting and informative document.

6. The sixth part of the report deals with the cultural situation of the country. It is a very interesting and informative document.

7. The seventh part of the report deals with the international situation of the country. It is a very interesting and informative document.

שנבנו במזרח ירושלים. האם אלו בעיניך התנחלויות? הנשיא השיב שאין הוא יכול להצביע בדיוק לאיזה התנחלויות כוונתו, אך תחושתו שהן מהוות מכשול לשלום.

הנשיא המשיך שהדבר החשוב ביותר עכשיו הוא המשך תהליך השלום. האם, שאל הנשיא, ראשי הקהילה היהודית סבורים שהשתתפותו של ערבי פלשתינאי ממזרח ירושלים והשתתפותם של פלישתנאים מגורשים שיחזרו לשטחים יסכנו את בטחונה של ישראל או אחיזתה בירושלים? הוא אינו מוכן לקבל בשום פנים ואופן האשמה לפיה תרמו דבריו בענין מזרח ירושלים לנפילתה של ממשלת שמיר.

קליין השיב שניתן יהיה להשיג הסדר שלום במז"ת רק אם ישראל תהיה בטוחה ומשוכנעת שהיא יכולה לסמוך על ארה"ב. כמה ידידות כמו ישראל יש לארה"ב בעולם? שאל קליין, בריטניה וישראל הן ידידותיה האמינות ביותר של ארה"ב.

הנשיא השיב שאכן הוא מודע שישראל היא ידידה נאמנה של ארה"ב והוסיף שאם שמיר יבחר שוב כרה"ם יינקו את השולחן ויתחילו

הכל מחדש: WE WILL CLEAR

THE DECK AND START ALL OVER AGAIN מדיניותו לא השתנתה

ואנו מצפים להמשיך מיד בקידום תהליך השלום. כנשיא מחובתי להבהיר מהי מדיניות הממשל שלי, המשיך הנשיא, זאת עשיתי וזאת אמשיך לעשות. הנשיא ביקר קשות את טום דיין על נאומו לפני כשבועיים בו תקף את הממשל ואמר ש"ידידי ישראל בווישנינגטון נמצאים על הגבעה". טום דיין בחר לעצמו האיש הוא נכון כדי לצאת נגדו למאבק, הוסיף הנשיא, ולא שמעתי עד עתה שמישהו מהמנהיגים היהודיים הסתייג מדבריו של טום דיין. בסיום השיחה אמר הנשיא שאין שינוי במדיניותו ובידידותו כלפי ישראל.

אנד

תפוצה: רהם

ססס

1990-03-31

16:58

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

2
5 1038

הרקע של עוזריו. ציין שהתבקש במיוחד ע"י משרדו לווידא
שראינו החומר.

רצ"ב הקטעים.

רות ירון.

1990-03-31

16:59

KESHER-WASHINGTON

1480126

03

30.3.90 - Secretary of State James Baker - speech to
the World Affairs Council - Dallas, Texas.

1038 $\frac{3}{5}$

In the Arab-Israeli conflict, we see elections in the occupied territories as a catalyst to bring about a constructive Israeli-Palestinian dialogue which could lead to the peace both peoples so badly needed.

Q & A

*

*

*

MODERATOR: Another question, Mr. Secretary, would you comment on the lack of progress in achieving a peace process in the Middle East?

SEC. BAKER: Well, let me say that that is something that I have, as some of you may know, have been spending a fair amount of my time since I have been in this office, working with Israel, Egypt, and Palestinians over the past year. We brought the process, I think, to the brink of an historic opportunity, namely, the possibility of a first-time-ever Israeli-Palestinian dialogue. The majority recently -- a majority of the Israeli Knesset expressed itself in favor of moving ahead with that dialogue. Israel's political leaders are now in the process of trying to form a new government, and it's not for me to comment in any way upon that internal process or exercise as it unfolds.

But what I can say and will say and should say is that we very much hope that a new government emerges quickly so that we can -- and that that new government will make the decision to move forward with a dialogue between Israelis and Palestinians. It seems to me that Egypt and Palestinians have indicated now that they're ready to move forward. The United States is ready to help, and we hope that

a new government will emerge soon in Israel that will want to move the process forward. (Applause.)

MODERATOR: Mr. Secretary, what do you believe will be the long-term or even short-term EUS policy on the alarming rise in Enuclear and Echemical weapons production in the EMiddle East? What will its effects be on our foreign policy in that area?

SEC. BAKER: We are very concerned about this; we have been for some time. The nation has -- is much more aware of it today than it was two or three days, as a consequence of the nuclear proliferation attempt by the government of Iraq. But this is something that has concerned us from day one, in my tenure at the Department of State, and I can tell you, concerns the President and the rest of our administration.

We work continuously on it. We are members of the Missile Technology Control Regime, a group of Western nations that are -- have gotten together to act cooperatively with respect to missile technology proliferation. We just -- (audio break) -- chemical capable states willing to join. And these are very high-priority issues. And the Middle East is an area, frankly, of particular concern when you talk about Enuclear Emissile or chemical proliferation.

BACKGROUND BRIEFING, SUBJECT: SECRETARY OF STATE JAMES BAKER'S SPEECH IN DALLAS/ ATTRIBUTION: SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL/ THE STATE DEPARTMENT/ FRIDAY, MARCH 30, 1990

Q You seem to be almost suggesting -- in one paragraph here when you say, "I reject, and I hope Americans also reject, the view that democracy is for certain societies, but has no place in EAfricaF, EAsiaF, ESouth AmericaF, even the EMiddle EastF," you almost seem to be obliquely suggesting in a place like the Middle East that maybe democracy should spring up. Now, that's about as welcome news in a lot of the EArabF countries that are our friends and close allies as the arrival of the Ayatollah Khomeini. Can you address the democracy message to many of the countries which don't want to hear about it, particularly those that are our close friends?

Q You touched the magic words, "Middle East," right? (Chuckling.)

SR. ADMIN. OFFICIAL: That's true. As soon as you say that, **** turns into a pumpkin. (Laughter.) His eyes roll back in his head.

I think our sense is that there are -- there are enormous changes taking place in the world in a lot of places where one didn't think democracy was going to take hold. In fact, one is seeing that the political cultures that presumably didn't exist for it turn out to, in fact, to exist for it. So the mere fact that in the past one might have been reluctant to be proposing this in any sense for others is not a reason not, in fact, to be talking about it in terms of a global application.

We in this speech really sort of deal with the issue at two different levels or -- you know, as **** was describing, how we look at democracy. There obviously are a certain set of values which represent who we are and there are a certain set of values which we think reflect what makes societies stable and enduring and legitimate, and it's always going to be in our interest to promote that.

At another level, especially given the changes that are taking place in the world, you know, these kinds of values are not immune to a lot of places in the developing world though there's been almost a kind of patronizing attitude that somehow it wasn't appropriate for them.

The fact is that one is seeing certain greater trends towards democratization, even in parts of the Middle East. There has been an Election in EJordanF now; we've seen the EEgyptiansF move in a certain direction. So it's not as if this is something that couldn't have application there, point one.

1038 4/5

1990-03-31

17:02

KESHER-WASHINGTON

1480126

05

Q I'd like to ask you a question. You're talking about promoting democracy in the EMiddle East, yet in the Baghdad summit yesterday, Yasir Arafat, who's the chairman and spokesperson for the EPLO, addressing EIsraeli leaders, said, "We will fight you with stones and rifles and with EIraqi Erockets." The United States administration still continues a dialogue with the PLO, which seems to me quite an anti-democratic organization. How does this promote democracy in the EMiddle East?

SR. ADMIN. OFFICIAL: Well, first of all, I'm not aware of the comments that you're referring to, so I can't really comment on those. And what I would say is, you know, we're out and we're determined to see if we can promote a peace process in the Middle East, and we are using, as a vehicle for that, a number of different means, but we're pointing towards trying to see an Eelection in the territories. We see a pre-election dialogue taking place in advance of those elections as a way of determining the ground rules and the circumstances of the elections and for also changing the environment so elections can be held, an environment that is free of violence and intimidation.

Obviously, our dialogue with the PLO, in our view, has been shaped by a desire to determine whether or not the PLO's commitment to certain principles was something that could be translated into practical behaviors: were they prepared to go along with a realistic approach to the peace process? And we've tried to use our dialogue to determine that. In the meantime, what we have succeeded in doing is getting the process to the point where there is a real potential to have a dialogue between Israelis and EPalestinians from the territories and have that dialogue focused on the issue of elections. Now, whether we get there or not is going to depend upon what happens in Israel. Now Israel has to sort out its internal situation and Israel has to have a government emerge that is capable of moving on, and we hope that happens soon.

*

*

*

1038 $\frac{5}{5}$

END

official text

04/02/90

BAKER* DEMOCRACY IS A PRACTICAL TOOL OF DIPLOMACY

(Text* speech to Dallas world affairs group)

Washington -- Secretary of State Baker said March 30 that "democracy is a practical tool of diplomacy" which the United States will use to promote peaceful global change aimed at building a newly democratic international society.

In remarks prepared for delivery before the World Affairs Council in Dallas, Texas, Baker said there is no substitute for American leadership at a time when dictatorships of the left and right are being swept away and new democracies are being born.

Following is the text of Baker's address*

(BEGIN TEXT)

It is a privilege and an honor to address the World Affairs Council here in Dallas. This group is part of many such councils, established throughout the United States with a great purpose* to inform and to debate. In our rapidly changing world, that can be a tall order. Yet democracy here and elsewhere ultimately depends upon an informed citizenry, citizens able to ponder and then help set the course of international affairs.

Today, I would like to talk about our world, how we understand it, and what we are doing to promote our ideals and our interests.

BEYOND CONTAINMENT LIES DEMOCRACY

When the president took office a little over a year ago, he talked about a new breeze blowing for freedom. That breeze has become a gale-force wind. Around the world, the old dictatorships of left and right have been swept away, and the people have been heard. Their wants are basic* freedom to think, freedom to speak, freedom to worship, freedom to work. And all of their freedoms are bound up in the call for democracy, the freedom to choose one's own government.

We have all been surprised at how quickly the long-cherished democratic ideal has been translated into the reality of free and fair elections. Ever since World War II, democratic values have been shadowed by the threat of totalitarian aggression. Now, as the threat is reduced and the shadow recedes, those values are bright and shining and out in the open.

Already a great, new debate -- actually a great, old debate --

has broken out, an argument as old as our Republic. Now that the adversaries of democracy are weaker, some say we should retire, mission accomplished, to tend to our problems at home. I am not among them. In the new world struggling to be born, like the old world now rapidly passing away, there is no substitute for American leadership.

Let me put it this way: Beyond containment lies democracy. The time of sweeping away the old dictators is passing fast; the time of building up the new democracies has arrived. That is why President Bush has defined our new mission to be the promotion and consolidation of democracy. It is a task that fulfills both American ideals and American interests.

I would like to make five observations about both democracy and a democratic foreign policy.

WHAT DEMOCRACY MEANS TODAY: ROLE OF THE INDIVIDUAL

The first is that democracy means individual rights and individual responsibilities. With all the talk about changing systems, architectures, processes, and structures, it would be easy to overlook the individual. But the essence of democracy is to treat the individual's rights and responsibilities as two sides of the same coin of freedom. Just as the individual human being has ideal aspirations, he or she also has limits and imperfections. So the process of democracy, as President Havel of Czechoslovakia recently pointed out, is an endless journey in pursuit of our ideals -- a journey spurred on by the reality that life is not always as just as we might want it to be.

In ancient times, searching for a perfect order, the philosopher Plato wanted rule by the elite he called Guardians, a group specially trained in wisdom who could decide public issues and guard morality according to strict ideals. Democracy has a place for wisdom and a place for ideals, but that place is in the hearts and minds and moral character of the ordinary people. We -- all of us -- are the Guardians of democracy. "Trust the people" is the motto of democracy, and "we the people" live by that motto. Democracy is the aristocracy of individual excellence, and individual rights remain the basis of our approach to would-be democracies.

DEMOCRACY AND POLITICAL LEGITIMACY

My second observation about democracy is that it offers a unique political legitimacy. Democracy's reliance upon the individual is reciprocated by the individual's consent to the rule of democratic government. That government is therefore considered legitimate in the most basic political sense -- both lawful and proper.

Unlike many other forms of government, democracy does not rely on a one-time grant of consent. Consent is reaffirmed through regular, fair, and free elections -- the "ticket" for the democratic journey. A democratic society is also characterized by the rule of law and by tolerance of diversity, a tolerance that protects individual rights from abuse, whether from an arbitrary minority or a tyrannical majority. Majority rule must uphold minority rights.

There is another aspect to democracy of which we should be aware: its capacity for self-correction.

We know that all too often the ideal of democracy is not found in daily reality. Often in our own country's history, the practice of public life has been at sharp variance with our own standards. Yet the reality is that in a democracy, the road to progress is never permanently closed. There is a self-renewal, a self-corrective element in the democratic process which allows us to overcome blunders and correct the course.

Because democracy enjoys such renewable legitimacy, it can operate not only to ensure domestic progress but also to encourage international harmony. Free peoples cherishing democratic values are unlikely to go to war with one another.

DEMOCRACY DOES NOT STAND ALONE

My third observation is that democracy does not stand alone. Geometry teaches us that the triangle is the most solid configuration. The political geometry of successful democracy should teach us that a free society must be upheld by economic progress and basic security. War and poverty are the great opponents of democratic rules, democratic tolerance, and individual rights.

Many of the recent democratic revolutions in Europe began when people understood at least that economic progress depended on freedom in the workplace and freedom to own property -- and that such freedom in turn depended upon a government responsive to the people. Dogmas, attempting to eliminate the entrepreneurial spirit while commanding the production of wealth, produced neither bread nor freedom.

We must therefore build up the economic and security aspects of the new democracies even as the political base is put into place. A people with hope for a better life, at peace with themselves and their neighbors, is a people for whom democracy will be not just a temporary experiment but a permanent course. A strategy of simply applauding elections and then hoping for the best ignores the painful lessons of the past. Only a strategy that buttresses democracy with economic reforms and greater international security can give us the strength for the tough transitions that will transform the revolutions of 1989 into the democracies of the nineties.

FOREIGN POLICY AND DEMOCRATIC VALUES

My fourth observation is that American foreign policy abroad must reflect democratic values. This may seem all too obvious. Yet, there are those who would have America, in the name of its ideals, isolate itself from a world too often hostile to democracy. And there are others who argue for a realpolitik that has a place only for economic or military or political interests and leaves our values at home.

We can recognize in this dualism a little bit of ourselves. How often do we strive for the ideal only to fall short? How frequently do we conclude after some self-serving action that maybe it was not the entirely right thing to do?

As individuals, we succeed when we use each side of our nature to help the other, when we do things in this world not for selfish reasons or because we are satisfied with the status quo but in order to change it, guided by our ideals.

In my view, we must adopt the same approach to our foreign policy. America's ideals are the conscience of our actions. Our power is the instrument to turn those ideals into reality. Our foreign policy, our understanding of other nations, is the blueprint for the job.

As we enter a new era of democracy, the old arguments of idealism versus realism must be replaced by idealism plus realism. If we do not understand this, then we shall risk the loss of enduring public support for our policies. I think history illustrates amply that the American people will not support for long a policy that violates their sense of humane values, no matter how it is justified as being in the national interest. I am equally convinced that Americans will reject a policy based primarily on moral exhortation which ignores our power to act. As we applaud the new trends toward democracy, we feel good.

But those trends are opportunities and challenges, not permanent facts. We have to do more than feel good, we must do good.

DEMOCRACY AS DIPLOMACY

My fifth observation is that a policy of democracy is a "force multiplier" a potent instrument for rallying international action. A policy that draws upon our domestic values and enjoys the support of the American people automatically makes our influence more effective. But a policy centered on democracy is also a "force multiplier" in that we can use it to engage our friends and allies behind a mutual purpose. It can give hope to those people still suffering under dictatorships.

It would seem to be common sense for the United States to lead alliances of free-market democracies in Asia, Europe, and the Americas in support of democracy and economic liberty. We can use our common values to pool our strength, advancing everyone's interests in a free and peaceful world. That is what we have tried to do in organizing assistance to the countries of Central and Eastern Europe. There are also in Central America, we have urged our friends and allies to calibrate their actions along a democratic standard, not just their immediate geopolitical interests narrowly understood. We have done so because we believe that democracy and the national interests of the democracies reinforce each other.

Still, the fact is that some people don't see it that way. Some people prefer a time when the United States had to do it all alone. Others seem to believe that if we are not the biggest contributors, if we do not micro-manage every aid program, then somehow America is no longer a leader.

Obviously, that is not our view. Let me tell you why.

The 1940s were a great time for American leadership. We had unsurpassed resources and a world in ruins, and we rose to the challenge. We helped to put our allies on their feet and to turn our former adversaries into friends. Now, thanks to these successful policies, carried out by administration of both parties, we have lots of help in dealing with the world's problems. To work with our allies is not a sign of American weakness, it is a proof of our strength. And that strength should be guided by a wisdom attuned to our times, just as the Americans of 45 years ago used both brain and brawn to deal with very different circumstances. We can lead today even more effectively than we did then because democracy is on the march.

CASE NO. 1. CENTRAL AMERICA

These observations about democracy and our foreign policy are not speculative. They are rather guide-posts for practice, and they have played a major part both in our thinking and in some of our recent foreign policy achievements.

I would cite as the first example recent events in Central America. When the president took office, U.S. policy toward that important region -- our own neighborhood -- was in trouble. It was the most divisive issue we faced. Congress and the Executive branch had failed to reach any lasting agreement on how to approach the problem, or for that matter, even how to define it. The American people were divided, too, an almost certain recipe for failure.

The only way out of this tangle was to return to American principles. Early last year, the president decided to define democracy as the regional objective and elections as the means to achieve that result. In each case, this turned the focus where it belonged. In Nicaragua, the Sandinista's conduct of their own society -- an outpost of oppression in a region of democracies -- became the

central issue, not the Nicaraguan resistance. In Panama, General Noriega's brutal rejection of a free election verdict stripped him of his claim to legitimate rule and began the difficult trek toward Panamanian democracy. Another free election in El Salvador, conducted despite violence, gave President Christiani the popular mandate to pursue a negotiated settlement to the war and a chance to demonstrate a serious approach to human rights.

An emphasis on democracy enabled us to cut the Gordian knot that prevented bipartisanship. On March 24, 1989, a Bipartisan Accord was signed at the White House, enabling Republicans and Democrats to join around a common purpose. Outside of Washington, the American people could be rallied in support. The United States was heard at last to be speaking with one voice. Directly as a result, the Congress voted humanitarian aid for the Resistance through February 28, 1990.

We then took the bipartisan emphasis on democracy and approached the Central American countries. The Esquipulas Agreement expressed their wish for peace, democracy, and the end of support for bloody revolutions in other countries. What was lacking was an effective mechanism to turn the wish into reality. Then, at Tesoro Beach, the Central American presidents agreed on a joint plan to be developed within 90 days to demobilize the Resistance, and it was widely interpreted as a defeat for the U.S. at the time. But the other side of the joint plan was a requirement that the Sandinista government hold internationally supervised elections a year earlier than scheduled -- February 25, 1990.

This provision helped us to persuade our European allies that they should condition their economic aid to Nicaragua on the holding of free and fair elections. They did. In April of 1989, a donors conference for Nicaragua was sponsored by Sweden. President Ortega later admitted that he received only a small fraction of what he had hoped to get before elections.

Finally, we were able to use all of these developments together to take a more effective approach to the Soviet Union. We had the force multiplier of democracy to present the Soviets with a growing international consensus on elections. We could and did argue that if Moscow's aid were seen to be sabotaging legitimate governments -- whether a freely elected democracy in El Salvador or the elections process in Nicaragua -- there would be strong repercussions on overall U.S.-Soviet relations. And we were able to contrast the Soviet feeding of conflict with their evident desire for a more cooperative relationship in dealing with regional problems. As a result even before the elections, Moscow publicly agreed to respect both the electoral process and its outcome.

We were prepared to make sure that the elections were as clean -- as free and fair -- as possible. Congress supported the president's request for money to support election activities, which enabled us to flood Nicaragua with international observers. The National Endowment for Democracy also contributed funds shared by the Nicaraguan parties.

We considered that essential because it enabled the Democratic opposition, UNO, to compete on at least the minimal level against a Sandinista party utilizing the resources of the entire state. Finally, we protested vigorously and pointed out clearly every instance of unfair and arbitrary procedure. Democracy, we felt, was a fast-growing plant if only the sunshine of publicity could expose those who would kill it at the root. The pressure was on the Sandinistas to play it straight.

I recite all of these facts because I believe they set a context,

a climate that was most conducive to democracy in Nicaragua through the voting itself. The individual Nicaraguan -- the individual upon whom democratic hopes depended -- knew that he or she was not alone. Voting in a free and fair election was not a desperate, lonely act but a step toward a better future.

Now that a democratic government has been elected in Nicaragua, we know that Nicaragua's recovery from years of civil war and the blight of Marxist economics will be costly and painful. There and in Panama, we must help to turn the new hopes into the reality of progress. That is why the president has proposed a new 800 million dollar Fund for Democracy -- our part of a multilateral effort to put our neighbors back on their feet. This is not charity. It is an investment in the democratic values we share with our neighbors. For we have a broad vista -- stretching from Guatemala to Panama -- of new possibilities for democratization, demilitarization, and development which offers a bright future for all the peoples of the region. With our help and the help of other democracies, it can and will be done.

CASE NO. 2* CENTRAL AND EASTERN EUROPE

My second example of how a democratic foreign policy works concerns Central and Eastern Europe. Freed of fear and fiercely determined to recover their dignity and their hopes, the long-suffering peoples of those lands behind the Iron Curtain finally pulled it down.

Last December, not long after the Berlin wall was breached, I visited that divided city. I took a good look through a newly chiselled hole in that ugly wall and what I saw was a great city striving to be reborn. And beyond it, old nations were alive with new hope. All of that was captured by the simple word "democracy."

While in Prague, a month ago, I talked about the consolidation of democracy throughout the region. It was important for the peoples of Central and Eastern Europe to know that the challenges they faced were not theirs alone. We, too, have a challenge. We are admired for our democratic values and for the success of our economic system. People look to us for help -- not charity -- but the help that allows self-help. Training, advice, and sharing our experience counts for more than money. We must be prepared to give it.

Our program of cooperation and assistance concentrates on three areas, not all of them economic. First, we will press the concept of free and regular elections. The president has proposed that this be adopted as a program by the 35 Nation Conference on European Security and Cooperation (CSCE). We have also offered and are sending election observers as each Central and Eastern European country takes its first democratic steps. The objective here is to make democracy the legitimizing principle for all of Europe.

Second, we are working with our allies and the Soviet Union to reduce the arms and the armies facing each other in Europe.

Third, we are extending economic support for the painful transition to free market systems. This will be a very difficult task in societies just now beginning to dismantle Marxist-Leninist economic systems and often lacking the basics of a free market. We believe, however, that the United States, our allies in Europe and Japan, and international economic institutions can work together successfully to help these countries achieve the progress so long denied them. The purpose of all of these efforts should be to provide a healthy environment for the real motivator of long-lasting growth -- vigorous private sector investment and development.

We are tying to our assistance to our values and showing how our

values can be of assistance. Our support is to be measured by a single test: whether it advances democracy and economic liberty.

I would add here a word about our policy of democracy and its impact on the Soviet Union. We have an interest in perestroika which goes beyond geopolitics. If perestroika results in a more democratic and open Soviet society, with individual rights and economic progress, then the impact on Soviet foreign policy for the long run will be highly beneficial. Democracy in the Soviet Union is, in my view, the best guarantee of a constructive Soviet approach to international problems.

CASE NO. 3: BREAKING NEW GROUND

The third and final case I would cite of democracy in action I call "breaking new ground." It has been my argument throughout this speech that democracy serves both American ideals and American interests. Furthermore, democracy is a practical tool of diplomacy, not the only tool, but a particularly valuable one with which to rally support both here and abroad for our foreign policy.

Democracy speaks to universal aspirations -- to use those famous old American words, "regardless of race, creed or color." I reject and I hope America always rejects the view that democracy is for certain societies but has no place in Africa or Asia or South America, or even in the Middle East. I say instead, remember the motto, "trust the people."

Because we trust the people, not only here or in Europe, or in Central America but everywhere, we are using democracy and elections as valuable tools in helping to end regional conflicts and to bring about national reconciliation. Let me cite briefly a few examples.

In Namibia, whose independence celebrations I just attended, free and fair elections were a key element in the settlement that freed Africa's last colony, ended a civil war, and launched a new government with a democratic constitution. We believe that free and fair elections can play a similar role in promoting national reconciliation in Angola and South Africa.

In the Arab-Israeli conflict, we see elections in the occupied territories as a catalyst to bring about a constructive Israeli-Palestinian dialogue which could lead to the peace both peoples so badly need.

And in Cambodia, the five permanent members of the Security Council see a free and fair election as the best way to resolve at last the disputed government of that tortured land, giving the Cambodian people their long overdue chance to choose their own leaders.

CONCLUSION

Let me conclude with this thought. When I studied classics in college, I found to my surprise that most of the ancient philosophers feared democracy. Those who study the 18th century arguments over our Constitutions will also encounter this fear. It was a lingering suspicion that the individual would be corrupted, that the ordinary man or woman was simply not up to the task of self government.

Our Founding Fathers overcame that fear and left to us a legacy of confidence in the citizen that constitutes our greatest political and moral strength. Our foreign policy has been at its best when it drew from that strength and made of our country a great force for good in the world. Now, after hard years of defending democratic values, our original confidence has been renewed.

Ordinary people are truly the heroes of our time. Ordinary people broke through the Wall. Ordinary people turned out the

dictators. Ordinary people voted for democracy in Central America.

As once our founding fathers drew upon confidence in the citizens to build a new democratic society, so now our foreign policy must build upon that same confidence to build a newly democratic international society. That is our opportunity and our challenge. With the help of every American, I am sure we will meet it.

(end text)

*****

ס ר פ ס מ ב ד ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סוג בטהוני עמור

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 30 במרץ 08:30

מס' מברק 958

סגירות ישראל / וושינגטון

אל : סרינ, מצפ"א

דע : מקטיח/מטהביט

נספח צבאי - כאן (האזנה)

נציג כומל - כאן (האזנה)

מאח : קישור לקונגרס

סקיק ופרויקט "החץ"

רציב מכתב ששיגרו אתמול (29/3) הסנטורים וילסון ולויין אל יור ועדת השירותים המזויינים בסנאט טאם נאן ובכיר המיעוט ג'ון וורנר.

- (1) במכתב מבקשים הסנטורים לקיים סימועים בהקדם האפשרי שיחמקדו בבעייה הגוברת של תפוצת טילים בליסטיים במזהית ומאמצי הפנטגון להחמודד עם איום זה, חוץ התייחסות לכתבות שהופיעו אתמול (29/3) בווינגטון פוסט וושינגטון טיימס בנושא עירק-גרעין.
- (2) כן מתייחסים הסנטורים לפרויקט "החץ" ולצורך במייד לחדום על ה-MOA כדי להמשיך

PHASE II-B

לקיין גלע
קונגרס.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36

36 + כיתה

03. 30. 90 09:28AM *SEN. WILSON D. C.

P 02

PETE WILSON
CALIFORNIACOMMITTEE
ARMED SERVICES
AGRICULTURE, NUTRITION AND FORESTRY
GOVERNMENTAL AFFAIRS
SPECIAL COMMITTEE ON AGING
JOINT ECONOMIC COMMITTEE

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510-0502

March 29, 1990

958 $\frac{2}{3}$

The Honorable Sam Nunn
Chairman
The Honorable John Warner
Ranking Member
Committee on Armed Services
United States Senate
Washington, D.C. 20510

Dear Sam and John:

We are writing to request a full Senate Armed Services Committee hearing for the purpose of examining the growing problem of tactical ballistic missile proliferation in the Middle East as well as Department of Defense (DoD) efforts to counter this alarming threat.

In light of the reports from today's Washington Post and Washington Times revealing the aborted plot of the Iraqi government to obtain 40 nuclear weapon triggering devices from the United States through Great Britain and Baghdad's accelerated program to increase both the lethality and the range of its Intermediate Range Ballistic Missiles (IRBMs), we believe that the Committee should explore with DoD the current U.S. programs for both controlling the spread of IRBM technologies to hostile Middle Eastern states and helping our regional allies defend themselves against such weapons.

We would expect the appropriate executive officials to provide a full assessment of the offensive tactical ballistic missile threat posed by powers in the Middle East unfriendly to America and its allies. The Committee would also benefit from a discussion of the full range of policies, procedures, and international cooperation measures available to the U.S. to more effectively prevent the spread of ballistic technologies in this volatile area of the world.

Finally, we would expect an accounting of the progress of the Anti-Tactical Ballistic Missile (ATEM) program jointly operated by the United States and the Government of Israel.

If fully funded, the ATEM initiative would produce hyper-velocity systems capable of shooting down both short- and medium-range tactical ballistic missiles of the type now deployed or under development by Iraq.

DoD requested \$9.2 million in the Strategic Defense Initiative Organization's Theatre Missile Defense account for FY91 to complete the first phase of the ATEM program, which required a U.S.-Israeli government-to-government Memorandum of Agreement (MOA) to implement. This June, the first flight-of

03. 30. 90 09:29AM - SEN. WILSON D. C.

P03

958 $\frac{3}{3}$

The Honorable Sam Nunn
The Honorable John Warner
March 29, 1990
Page Two

the ATEM medium-range Arrow defensive missile will occur, and the three required Phase I interception tests of this system will be done by April 1991.

The Defense Department, however, should report to the Committee on its follow-on plans and timetable with regard to negotiating an ATEM Phase II MOA with the Israelis to develop, demonstrate, and test several new technologies necessary for the fielding of a comprehensive Anti-Tactical Ballistic Missile system.

The strategic, political, and economic significance of the Middle East for U.S. national security make it incumbent on the United States to possess adequate resources for deterring the further development and use of highly destructive ballistic missiles -- particularly those equipped with chemical or nuclear warheads -- by parties hostile to American interests and those of our allies.

Israel in particular is clearly at risk of suffering the most devastating attack from irresponsible and hostile neighbors within the region. The urgency of developing an adequate defense can hardly be overstated as demonstrated by events being reported in current press coverage.

As a result, we respectfully ask for your cooperation in scheduling an Armed Services Committee hearing on this matter at the earliest possible date.

Sincerely,

PETE WILSON

CARL LEVIN